

ଦ୍ୱାରା କରିବାର ଉତ୍ତର ଶାଖରେ ବିନିଷ୍ଠା ପରିମଳ
ରୂପାବଳୀ ଗୋଟାହ ହୋଇଥାଏ । ତଥିରେ ଶୁଣିଲୁ
କରସି ସତି ହୋଇଥାର କଥା କୁଏ ।

କ୍ଷୟାତ ପ୍ରଦେଶରେ ମହିଳା ଉପରେ ଛାତ୍ର ବସିଥାଇଲା
ନେତ୍ରୀସୁଖ ଶ୍ରେକଟେଟର ଲେଖିଥାଏନ୍ତି । ବନ୍ଦର୍ବର୍ଷ ଏହିପରି
ପ୍ରସାଦ ହେବାରୁ ଦିଲମାନେ ମାତ୍ର ଗଠିଯାଇଲେ । ଏ ବର୍ଷ
ଅବକାସ ଅନୁକରେ ସାଧାରଣ ଅସତ୍ରୋଷ ହାତେ ହୋଇ
ଥିବା ପ୍ରତ୍ୟେ ଅବାରଣ ଏ ଭଜନ ଅନୁନ ଜାଗ୍ର କରି ଗୋଲା
ମାଳ ଦିଶିଲାକାର ପ୍ରସ୍ତାବନ କି ? ସବ କେବେ ହେବ ?

ପଦ ବଜାର ହମ୍ମିଗାରମାଳିଙ୍କ ସବୁ ଅତ୍ୟଶ୍ଵର
ସ୍ଵରତ୍ନରେ ଦକ୍ଷ ଲକ୍ଷ ମହୋଦୟକୁ ଅଭିନନ୍ଦନପଥ ପ୍ରଦର୍ଶନ
ହୋଇଅଛି ।

ବାବା କରିବାରୁ ଉତ୍ତାପି ହେଲା ଏହାରୁ ଏମ, ଏ
ପରିବା କାରଣ ବାବା ଉତ୍ତାପ ଦିଲାର ବିଲେନ୍ଦ୍ରାଜାଧୟୁଷ
ଚିଠିଯୁ କି ୨୦୦୦ କା ସରକାରୀ ବାବକରେ ଗଠିତ
ବିଶ୍ୱାସର ଡେଲିକ୍ୟୁସ ଲେଖିଅଛନ୍ତି । ଏଥର ବାମ
‘ବାବା କାଲିଗାସିଯ ଦିବି’ ବୋଲିଥିବ । ରେଣ୍ଡଙ୍କ
ମହୋଦୟ ଏ ଦାନ ଡିଲାର ବିଶ୍ୱାସ ଧଳିବାର ସମ୍ଭବରେ
ଅନ୍ତରକ ସମ୍ପୋଷ ପ୍ରକାଶ ଦିଲିଥିଅଛନ୍ତି । ଏହାର
ଅନ୍ତରକାଳୀୟ ।

ପ୍ରେସ ଷ୍ଟ୍ରୀ ।

**ମାନ୍ୟବର ଶ୍ରୀମତୀ ଦୁଇଲକୁମାରୀ ସମ୍ମାନକ
ମହାଶୟୁ ସମୀକ୍ଷାପତ୍ର
ମଦାଶ୍ଵର !**

ଶିମ୍ବରିଙ୍କ ମହୋଦୟମାନେ ପୁଷ୍ପଜଳ ଥ-
ନ୍ତୁପାଣି ବାରନରସିଂହଘର ଶାବକର୍ମ ଦିଲ୍ଲିକ
ମୟମଣ୍ଡରୀ ବିବ୍ୟାଳୟର ମୁହ କରୀଖ ନିମନ୍ତେ
ଅର୍ଥ ସାହାଯ୍ୟ କର ଅମ୍ବଳ୍ଲ ଚର୍ବେପକୁତ କର
ଅଛନ୍ତି ।

ଶ୍ରୀପାତ୍ର କାହିଁ ଉମାପ୍ରଥାଦ ହେ, ସୁତମୋ-
ଦଳ ନେତୃତ୍ବୀ, ମଧୁସୂଦନ ଶର୍ତ୍ତ, ଗୋବନ୍ଧରଥ,
ନିମାଇତରଣ ମିତ୍ର, ପଦୁନାର ନିଶ୍ଚ, ଗଦାଧର
ତ୍ରିପାଠୀ, କପିଲେଖର ମିଶ୍ର, ଦରେକୁଷ ଗତ-
ପଥୀ ଓ ଅଭିମନ୍ୟ ସନ୍ତାପାତ୍ମ ଟ୍ରେଵ୍ ଲେ-
ଖୀଏ ଏହି ସମସ୍ତରେ ମର୍ଯ୍ୟା ଓ ଗୋପିମୋ
ହଳ ଷେନ ଅଂଶା ଚେତ୍ତାଏ । ତେ ।

୧୩୭୮ }   ବଶମୁଦ
କଟକ }   ଶ୍ରୀ ପାଳକଣ୍ଠ ସଦ୍ଗୁଣ

ମହାଶୟ !

ନୟୁରହୂରେ ସେ ଜଣେ ଉପଯୁକ୍ତ ଲୋକ
ମେନେଇବ ହେବ ସେଥିରେ କୌଣସି ସନ୍ଦେହ
ଗାହି । ବାବୁ ନନ୍ଦଶୋଭ ପାପ, ଅଳେକଣାନୀ
ନ ଦୁଇମା କର୍ମରେ ଏହି ଗଜଙ୍କାତର
ଏଗିଷ୍ଟ୍ରେସନ୍ କର୍ମରେ ରହି ଗଜଙ୍କାତର ଧର୍ମପୁଣ୍ୟ
ଓ ଚନ୍ଦ୍ରପୁଣ୍ୟ ପ୍ରଗାଣୀରେ ଗଜଙ୍କାତର ଧୂମରାତିରି
କୋର ପାରେ ଏଥରୁ ବର୍ଷା ଭାବାଳ ତୃତୀୟ

ରୁଷେ ଜଣା ଅଛି ସେବେ ସେ ଏହିପରି ରଜ-
ଥାନାର ମେନେକେବା କର୍ମ ପ୍ରାୟ ହୁଅନ୍ତିର,
ଦେବେ ଭାବୁମ ହେବ । ପ୍ରଜାମାନଙ୍କ ଅରୁପା-
ସୁ ଅମ୍ବେମାନେ ପରାରରେ ଶୁଣିଲୁଁ ବାବୁ
ନନ୍ଦବିଶେଷଙ୍କ ପରି ସଦ୍ବିଗ୍ରହକ ଓ ଅ-
ପନ୍ଧପାଣୀ ଦାବମଳୁ ପାଇଲେ ସେମାନଙ୍କର
ଆନନ୍ଦର ସୀମା ଉହିବ ନାହିଁ; ବାସ୍ତବରେ
ସେମାଦେ ନନ୍ଦବିଶେଷ ବାବୁଙ୍କ ବିଶ୍ଵର ପ୍ରଭୁ-
ର କେତେକ ଦିନୀ ଶ୍ରେଷ୍ଠକର ଅଛନ୍ତି ଏ
ବିଥା ବହିବା ସେମାନଙ୍କ ପନ୍ଥରେ ବିଚିହ୍ନ
ନହେ । ସେବେ ନନ୍ଦବିଶେଷ ବାବୁଙ୍କ ଉଚ୍ଚ
କର୍ମ ଦିଅ ନ ଯାଇଁ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ବିଦେଶୀଧୂ
ବିମା ବିଜ୍ଞାପ୍ତିକୁ ଦିଅ ଯାଏ ତେବେ ଅମ୍ବେ-
ମାନେ କହିଁ, କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା କଟିଲ ହେବ
କାରିଶ ସେ ସମସ୍ତ ବିଷୟ ନୁଆ ଶିଖା କରି
ଦେଖି ଶୁଣି କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ଗଲେ କାର୍ଯ୍ୟରେ
ଗୋଲମାନ ହେବାର ବିଲାଶ ସମ୍ମାନା ।
ମୟୁରହଙ୍କ ପାମାନିଖ ରଜବୁଢ଼ିଏ ନହେ ଯେ
ଯେମନ୍ତ ତେମନ୍ତ ପଣ୍ଡିତ ମୂର୍ଖଦ୍ଵାରା ଏହାର କା-
ର୍ଯ୍ୟ ଚଲିବ । ଇହା ।

ବାଧ
ଆ କି, ଲା, ନା,
ମାନ୍ୟବର ଶାସ୍ତ୍ର ଜଳନ୍ଦାରିକା ସମ୍ବନ୍ଧ
ମହାଶୂନ୍ୟ ସମୀପେଶ

ଅଦ୍ୟ ଗୋଟିଏ ଗୁରୁତର ବିଷୟର ପ୍ରସ୍ତାବ
ଅମ୍ବେ କରିବାକୁ ବାଧ ହେଲା । ସମ୍ପର୍କ ଓରାଣ୍ଡ
ଦେଶ ଅବା ତେଣାବାହିମାଜେ ଅମ୍ବର ପରାମର୍ଶ
ନେଇ ଅବୁନ୍ତି ଯେ ଜ୍ଞାନଗତ ବା ତେଣା ବ
ଜ୍ଞାନୀ ଜ୍ଞାନଗତ ଦୃଶ୍ୟର ଚିହ୍ନେଷ୍ଟରଙ୍କ ଅନ୍ତର୍ଭାବ
ନିକଟରେ ଲାଗୁ । ଭେଟେବେଳେ ଆମେ
ବୌଦ୍ଧ ପ୍ରକାର ସଦେଶୀୟ ଧାର୍ଥର ପରାମର୍ଶ
ରରେ ନିମ୍ନ ହୋଇ କଷ୍ଟଭାବରେ ଏହି
ପ୍ରସ୍ତାବ ବର ନାହିଁ ।

ବଙ୍ଗଲାଭୂଷା ସିଂହାର ଶବ୍ଦ ତେଣାରୁ ବଦେ
ଦେବାରୁ ତେଣାର ବୟସକର କଥି ହୋଇଅଛି
ଯେପରି ତେଣାରେ ତେଥେବୀର ପ୍ରକଳନ
ବନ କରି ବଙ୍ଗଲା ଚଲାଇବାର ପ୍ରସ୍ତାବ ନା
ବନ୍ତ ମୂର୍ଖରାର ଓ ଥନକୁଳରାର ପ୍ରସ୍ତାବ
ହୋଇଥିଲା, ସେହିପରି ଏକାବେଳେ ବଙ୍ଗଲା
ଭୂଷାକୁ ତେଣାରୁ ବଦାୟ ଦେବା ନାହାନ
ଆବଦେବନା ଓ ଅଭ୍ୟବତରିତାର କାର୍ଯ୍ୟ ହେ
ମଧ୍ୟରୁ ।

ବଙ୍ଗଲାଶିଳା ପ୍ରତଳତ ଥିଲେ ଏ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ଅନେକ ସ୍ମୃତି ବଙ୍ଗଲାଶିଳାକୁ ଅନୁବାଦ
ହୋଇ ପାରନ୍ତା । ଆମେ ତେଥେଷ୍ଟିକର
ଖଣ୍ଡିଏ କେତେଳେବେ ଦେଖି ଅଛିନ୍ତି ଦୂରିତି
ହେଲୁ କି ଅବଧ ସମୟ ସ୍ମୃତି ଯାଦା ପପା
ହୋଇଥିଲୁ ଚହୁଁର ମୂଲ୍ୟ ସାଏ ଟକାରୁ ଅଧିକ
ହେବ କାହିଁ । ବଙ୍ଗଲାଶିଳା ପ୍ରତଳତ
ଥିଲେ ବୋଧ କୁଏ ଅନେକ ସ୍ମୃତି ଅନୁବାଦ
ହୋଇଆନ୍ତା । ତେଣାରେ ଲଂଘନ ଶିଳା
ଯେଉଁପରି ସମ୍ମନନ୍ଦନରେ ଚଲିଥିଲା, କହି
କାଳରେ ତେଥେଷ୍ଟିରମାନେ ଲଂଘନରୁ ସ୍ମୃତି
ଅନୁବାଦ କରିବାରୁ ସମ୍ମନ ହେବେ,
ତତ୍ତ୍ଵ ବଙ୍ଗଲାଶିଳାରୀଣା । ଅଂଶିକାବରେ ପ୍ର-
ଚିତ୍ରର ଥିଲେ ଅକ୍ଷରତବ ଅନେକ ସ୍ମୃତି
ତେଥେଷ୍ଟାରେ ଅନୁବାଦ ହୋଇ ତେଥେଷ୍ଟାର
ଏବ ଶିଳାର ହଣେଷ ହନ୍ତି ସାଧନ ହୋଇ
ଆନ୍ତା ।

ଗନ୍ଧିକଥାର ଅତୁର ଅଦୋଳନ ହୀଥା ।
ବର୍ତ୍ତମାନ ତେଣାର ମଧ୍ୟମର୍ମିଲମ୍ବୁଳରେ ଦେବ-
କମାତ୍ର ବଙ୍ଗଲାଭ୍ରାଷ୍ଟାରିଯାର ଲାଭ ସୁନ୍ଦରୀତି-
କର କରିବା ନିମନ୍ତେ ତେଣାପାଇଁ ତୁଳବିଦ୍ୟ-
ଏବଂ ହତେଷିମାନଙ୍କର ସତେଜ୍ଞ ଦେବା ନିଃଶଳ-
ଭିତର । ନରୀଲୟରେ ଯେପରି ତେଣାଭ୍ରାଷ୍ଟା
ଯିବା ଦଅମୀର ସେହି ସଙ୍ଗରେ ବଙ୍ଗଲାଭ୍ରାଷ୍ଟା
ଯିବାର ବ୍ୟବସ୍ଥା ପ୍ରତିକର ବିହିବ, ତାହା
ଦେଲେ ଶୁଭମାନେ ଯେପରି ତେଣାଭ୍ରାଷ୍ଟା ଯିବା
କରିବେ ସେହିପରି ବଙ୍ଗଲାଭ୍ରାଷ୍ଟା ଯିବା କର
ଅନେକ ଦ୍ଵାରା ସ୍ଵର୍ଗକ ପଢ଼ି ପାରିବେ ଏବଂ
ଦକ୍ଷିନାରୁ ପ୍ରସ୍ତର ଅନ୍ତବାଦ କରିବା ବା ସେହି
ଭାବପାଇଁ ହୋଇ ନୃତ୍ୟପ୍ରସ୍ତର କରିଲା କରି-
ବାକୁ ସମର୍ଥ ହେବେ ଏବଂ ତେଣା ଲୁଣା
ଦିନକୁ ଦିନ ଭାବର ଲାଗ କରିବ ।

ତେଣୁରେ ଯେବେ ସ୍ଵପ୍ନ ଅନୁବାଦି
ହୋଇଥିଲା ପ୍ରାୟ ଏ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସ୍ଵପ୍ନକହିଁ ବିଜଳା
ଜାଗନ୍ତି ଏପରି ଲେବନ୍ତିଥାଏ ପ୍ରଣାତ ବା ଅନୁ-
ବାଦିତ ହୋଇଥିଲା, ତେଣୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ଯେହିପର
ଅବଧିଯେ ହେବାକ ସମ୍ପର୍କ ହେଲାଯାଏ ।

ଏ କଥାର ସବ୍ୟତା ପଣ୍ଡରେ ଅମୁଲ ଥିଲା
ବିଶେଷ ପ୍ରମାଣ ଦେବାର ଅବସ୍ୟକ ନାହିଁ ।
ଓଡ଼ିଆବାହିମାନେ ଅପଣାର ଦେଖିବ ବା
ଦେଶୀୟଭାଷାର ହୃଦୟ ପଣ୍ଡରେ କାର୍ଯ୍ୟ ଚଳା-
ଇବାର କିବେଳନା କରିବାକୁ ସମ୍ମ, କେବେ-
କେବେ ସେମାନଙ୍କ କେବଳନାହିଁ ଅମେ ଏହି

ପରି କଥିବାକୁ ଦୁଇ କର ନାହିଁ କି କରିବା
ନାହିଁ ।

ଶ୍ରୀ ରାମଦାସ ମନ୍ତ୍ରି
ଡାକ୍‌ଟର୍ କିଳ୍ପି ବାନ୍ଦୁଳୀ

ମହାତ୍ମା, ଉବସାୟୁ ପ୍ରେରଣ ମୁଦ୍ରଣକାର
ଅମୃତଚୂର୍ଣ୍ଣ ସେବନ କରିବାରୁ ଆମ୍ବର ନାନା-
ବିଧ ମୋଗର ଶାନ୍ତି ଦୋଷାଙ୍ଗୀ । ଯଥା ପାରବ
ଦୋଷ ଜାର ଲୁଳିଗା, ଶିରିପୋଡ଼ା, ପାନୀୟ
ବସ୍ତୁ ପାନ କଲ୍ପ ସମୟରେ ନାରୀକାବାଟେ ବେ-
ରେଳେ ଥିଲେ ନିଃସୁର ହେବାର, କୌଣସି ବସ୍ତୁର
ପ୍ରାଣ ଶକ୍ତି ରହିବାରୁ ଓ ଉପଦିଷ୍ଟ ପ୍ରକାଶ ନାନା-
କିଧ ଜାଇନ ଓ ପୁରୁଷର ବ୍ୟାଧିରୁ ସମ୍ମର୍ଶିତୁପେ
ଅପରାହ୍ନର ଜଗନ୍ତେଖାତ ସଦ୍ୟ ଗୋଗନାଶକ
ଅମୃତଚୂର୍ଣ୍ଣହାସ ଉତ୍ସମରୁପେ ନିଷ୍ଠୁତ ଲାହ କର-
ଥାଏ । ଆମ୍ବ ଅଧିକ ସମ୍ମାନରେ ଅଜୀବାର
ପୂର୍ବକ କନ୍ଦୁଆହୁଁ ସେ, ଆମ୍ବ ଯେତେବେଳେ
ଜୀବିତ ଥିବା ତେବେଳେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏହି ପରମ
ଜୀବିତ ଶୁଣ ଦିଲ୍ଲିପନ ଓ ମୋରିବ ଶାର୍କନ-
ହାର ସମ୍ମାନାରଗଛୁ ଜୀବ କରିବାକୁ କହିପି
ହେବ ବସନ୍ତ ଦାହୀ । ବିଦେଶନା ବନ୍ଦୁ ଏହା
ମନ୍ତ୍ରୋଷଧୀର ଶୁଣ ସମ୍ମାନାରଗରେ ଜୀବଥିଲେ
କେବେହେଁ ଲୋକେ ବ୍ୟାଧିଗ୍ରସ୍ତ ହୋଇ ଅକାଳ
ରେ ଗାଲର କସାଳ କବଳରେ ପଢିବ କୁଥିଲେ
କାହିଁ ।

ଶ୍ରୀ ଧ୍ୟାମାତରଣ ପଦ୍ମାନଂଦ
ନାନ୍ଦହାତ୍ମାପୋତ୍ତୁ ଜେଲ୍ ସମ୍ବାଦବିର୍କାଶ
ମହାଶୟ !

ଆପଣଙ୍କ ତଳେନୁସାରେ କ୍ଷୟ, ଯନ୍ମା ଓ
ବନ୍ଦୁକାଳର ପ୍ରମେହ ଦେଖଇ ଶୋଇ ମହୋ-
କ୍ଷ ଅଛି । ସେହି କେବଳ ସେବନ ବର
ଆମୁର ଶବ୍ଦାବ୍ୟ ବ୍ରାହ୍ମାର ବନ୍ଦୁକାଳର ପ୍ରମେହ
କ୍ଷୟ ଓ ଯନ୍ମା ଗେଲ ଏକାବେଳକେ ଥିଲେଗନ୍ତ
ହୋଇ ପାଇଁ । ଆପଣଙ୍କର ଏହି ଅମୃତଚାର୍ଯ୍ୟ
ମହୋଷଧାର ଗୁଣ ଅମେ ଅମୁର ବନ୍ଦୁକାଳ
ନକଟରେ ପ୍ରମରିତ କରିବାକୁ ଏହି ବରିଦ୍ଵା-
ରାହିଁ । ଏହି ଯହିଁରେ ଦିନାନିଧିର କିଳାର
ପଞ୍ଚି ପ୍ରାମରେ ପ୍ରମୁଖ ଦେବ ସେଥିରୀର ଥମେ
ପ୍ରାକେ ଦାତ ଦାତାରରେ ଏହି ଅମୃତଚାର୍ଯ୍ୟର
ଗୁଣ କାମକରେ ଲେଖି ପ୍ରକାଶ କଲାଏ ।

ଶ୍ରୀ ପ୍ରତାପଚନ୍ଦ୍ର ମୁଖେୟମାୟ
ଧୂପୋଷ୍ଟମୀପର ଜୋଡ଼ାଦୀରେ ଉତ୍ସାହ

ମହାରାଜୀ

ପଞ୍ଚମ ଅମ୍ବଳ ସହିତରେ ସେ ଖେଳାଟି
ସେଗର ପ୍ରାଦୁର୍ବଳ ଦୋଷାନ୍ତର ତହୁଁରେ
ଆପଣଙ୍କର ଖେଳାଟିର ବଢ଼ିକା ଏବୁଧ ଘନ
ଦାୟକ ହୋଇଥିଲା ଯେ, ଅମ୍ବେ ଏହାର ଗୁଣ
ବର୍ଣ୍ଣକ କରିବାକୁ ଆସନ୍ତି ଓ ସେ କି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ଆସୁର୍ଦ୍ଧାଦ୍ଵାରା ହୋଇଥିବା କାହା କହ ପାରୁ କାହାକୁ
ଶବ୍ଦାନ୍ତରକିମ୍ବା ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ଏହି ଜୀବିତାବାର
ଚିତ୍ରରେ ସମ୍ମର୍ତ୍ତିଗୁଡ଼େ ଅଭ୍ୟାସ କରିଅଛୁ ।
କେବଳ ଗୋଟିଏ ଶେଷୀ ପ୍ରଥମେ ଆପଣଙ୍କର
ଜୀବିତୀ ସେବନ କର ତଥାଦ ଅଛି । ଜୀବିତୀ
ସେବନ କରିବାରୁ ମୁଗ୍ଧାସରେ ପାଇଁ ହେଲା
କୋଥ କରୁଁ ଥିଲେ ଜୀବିତ ସେବନ କରି ନ
ଥିଲେ ତାହାର ଲାଭର ରକ୍ଷା ହୋଇ ଆଜ୍ଞା
କପ୍ରାଚ ଆପଣଙ୍କ ଜୀବିତୀହାର ଅନେକ ପରି-
ମାଣରେ ଶେଷ ନିବାରଣ ହୋଇଥିଲା । ଯାହା
ହେଉ ଏହା ଗୋଟିଏ ମହିନ୍ତ ଦୃଷ୍ଟିର ବିଷୟ
କହିବାକୁ ଦେବ । ଅମ୍ବେ ସମ୍ମର୍ତ୍ତ ଦ୍ଵାରା ଏଥେ
ସମାନ ଦୃଷ୍ଟି ଜୀବିତୀ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆବଶ୍ୟକ
ହୋଇ ନାହିଁ ଏହା ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ଏହି ଦୟା-
ନକ ଦୂର୍ଦ୍ଵିଷୟରେଗରୁ ନାହିଁ କିମନ୍ତେ
ଦୃଷ୍ଟିକର୍ତ୍ତା ଆପଣଙ୍କ ଏହି ଅମ୍ବଲ୍ ଜୀବିତୀ
ପ୍ରଦାନ କର ଅଛନ୍ତି । ଅମ୍ବେ ଅନ୍ତର କହିପାରୁ
ଯେ, ଖେଳାଟିରେଗପ୍ରତିତିତ ମୁମ୍ରି ଦ୍ୟା-
କୁଳି ମଧ୍ୟ ଥର୍ତ୍ତାରୁ ଶେଷାନ୍ତରୀର ଶେରିରୁ
ସୁଦା ଆପଣଙ୍କର ଏହି ଜୀବିତୀ ନିଯମିତରୂପେ
ସେବନ କରିବାରେ ମୁକୁର କିମ୍ବନ ଥିବ ।
ଅମ୍ବୁକବେଳାରେ ଆପଣଙ୍କର ଜୀବିତୀ ସେବନ
କରି ଅନ୍ୟ ଜୀବିତୀ ସେବନ କରିବା କହିବ
ଦୂର୍ତ୍ତ କହଇ । ଅତ୍ରିଗରର ମାନ୍ୟବର ଅତି
ପୁଣ୍ୟ ସାର୍କଳ ମହାଶୟ ଆପଣଙ୍କର ଜୀବିତିର
ଜୀମା ଦେଖି କହିଥିଲେ ଯେ, ଏବୁଧ ଅର୍ଦ୍ଧରୁ
ଦକ୍ଷା ମନୁଷ୍ୟକୁଠ ଜୀବିତୀହାର ବିପ୍ରକାରରେ
ସମ୍ମାଦିତ ହୋଇ ପାରେ ।

ଅଣାବ ଦୁଃଖର ପିଲ୍ଲୟ ଯେ, ଏଠାର ମା-
ନ୍ୟବର କେମୁହା କରିଗଲର ସାହେବ ଆପଣଙ୍କ
ପ୍ରେରଣ “ବଣ୍ଣିଜ ଜୀବିଧୀ ଜାହୋର ଅମୃତ-
ଧର ତ ଜଳନରରେ ବିଚଳଣ କରିବାକୁ
ନେବାକୁ ଶିଥିବ ହୋଇ ଜାପାନ୍ତି ।

ଶ୍ରୀ କ୍ରିକେଟର ମୁଖୋଘ୍ୟାଦୀ
ହେଉଥାଏ ତେଣୁଟି ଉନ୍ନିଶ୍ଚାର୍ଦ୍ଦ ଅପାର,

ଅମ୍ବାଳ

ପ୍ରିୟ ମହାଶୟ !

ଗତ କର୍ଷ ଅମୃତ କଣୋଇ ଶ୍ରାସୁକୁ ବାଢି
ଦ୍ଵାନାଳରଙ୍ଗୁ ବନ୍ଦେୟାଧାଆୟ ମହାପର୍ଯ୍ୟ ଅପରାଳ
ନିକଟରୁ ଯେଉଁ କଲୁରୁପିଲ ଚଷ୍ଟ କରି ଥିଲେ
ଅମ୍ବେ ଅଛୁଟାଦର ସହିତ ଲାହାର ମହିନେ ଦେଶ
ଦିବାଇଶା ଶକ୍ତିର ସାଥ୍ୟ ଦେଇଅଛୁଁ ।

ବହୁ ସଂଖ୍ୟକ ମୌଳିତା ରେଗିସ୍ଟର ଏହା
ବିଦ୍ୟାର କରିବାରେ ଯେଉଁ ଆଶା କରି ଯାଏ
ଲଥମ, ତାହା ସଂଖ୍ୟା ସଫଳ ହୋଇଅଛି
ଆର୍ଥିକ ଶୀଘ୍ର ସେବର ପ୍ରଣାଳୀର ହୋଇଅଛି
କୃତିକ ଜଗ କ୍ଷତିକୁ ଏହା ସେବନ କରିଲା
ଦୟା ଯାଇଥିଲା, ସମସ୍ତ ଅଗ୍ରଗନ୍ଧିତ କରି
ଅଛନ୍ତି । ପ୍ରଦୃତ ଏଥର ଅଲୋଚନା କରି
ଅମୁମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଅଛି ।

ଯଦି ତେଣୁରୀତା ସେଗର କୌଣସି ସଥାର୍ଥ
ଜୀବନୀ ଅବସ୍ଥା ହୋଇଆଏ ତେବେ କିନ୍ତୁ
ଜୀବନୀ ଅପଣଙ୍ଗର କଲୟାନିଲ ବ୍ୟକ୍ତରେବେ
ଅଳ୍ୟ କହି ଚାହେ । ଆମେ ସମ୍ମାନ ଓ ବ୍ୟକ୍ତ
ମହାଶୂନ୍ୟମାନଙ୍କୁ କଣ୍ଠ କର ଅନ୍ତରେଥ କରୁଥ-
ିଲୁ ସେ ସେମନ୍ତ ବି ସେମାନେ ଏହି ଜୀବନୀରୁ
କରି ଦସ୍ତଖତ କର ଉପରୁ । ମହିଳା ତେଣୁରୀତାର
ପ୍ରାଦୂର୍ଧବ ସମୟରେ ସେମାନେ ଏହାହାର
ବିଶେଷ ଭୂପକାର ଲାଭ କର ପାରିବେ । ଆ-
ମେ ଏହାଙ୍କୁ ଅମ୍ବମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଗୋଟିଏ
କର ସ୍ଵରୂପ ଛାଇ କରୁ ଏବଂ ଏହା ମଧ୍ୟ ଅମ୍ବ-
ର ବଳନଶ ପ୍ରକାର ହୋଇଥିଲୁ ଯେ ଏହା
ପେଇ ମୂଳ୍ୟରେ କିନ୍ତୁ କୃଷ୍ଣ, ବସନ୍ତର ଅତି
ଉପରୁ ।

ଅପରା ନାଚୀ କଲେ ଭୁଗିରହିଲୁ ଛେଦେବ
ଧଂକୁ ବ୍ୟବହାର କରି ପାରନ୍ତି । ଅମ୍ବେ ପାଦା
କହୁଥୁଁ ଗାହା ସତ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତିରେବେ ଅଳ୍ପ
ଦିନ ନୁହେ ଅର୍ଥାତ୍ ବିଲାଙ୍ଗର କହ ନାହୁଁ ।
ଜଗଧାର କରିଲୁ ପ୍ରତିର ପରମାଣୁରେ ଅପ-
ଶକ୍ର ଏହି ମହାମଳ୍ଯ ଅର୍ଥାତ୍ ବନ୍ଦୁ ଦେଇ ।

ଶ୍ରୀ କୃମିଷ୍ଠାଯ ପୁଣ୍ୟକାଳୀନ
ଦେଇବତଙ୍କ କେବାର ଉତ୍ସିଗୋ ପ୍ରାଣାରସ
ଏଥେବ ଏକା

১৪৮ মু

ପ୍ରକାଶନ ମେଲ୍

ସାପ୍ତାହିକସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

୬୭

ଏ ତେଣୁ କିମ୍ବା କିମ୍ବା ଏକ ଟଙ୍କା ମସିଥା । ମୁଁ ଗାନ୍ଧିଜୀ ଏହି କିମ୍ବା ଏହି କିମ୍ବା

४ वा शुभ

ଶ୍ରୀମଦ୍ ଆତୁଶାସନ କଷ୍ଟରେ ଏ ନଗ-
ରରେ ଯେଉଁ ବୃଦ୍ଧକ ସବୁ ହୋଇଥିଲା ତହିଁର
ଜ୍ଞାନ୍ୟବଳୀର ଏକପ୍ରସ୍ତୁ ପ୍ରକଳିତି ସବୁର ନିର୍ବାଚ-
ନା ଅନୁଷ୍ଠାରେ ବଳକାର ଲେଖନାମରକଣ୍ଠ-
ରଙ୍ଗ ସମୀକ୍ଷକୁ ଧାରା ପାଇଥିଲା । ମାନ୍ୟବର
ଶ୍ରେଷ୍ଠଲଟ ସାହେବ ତହିଁର ପ୍ରତିଭାବର
କରିଥାଇଛି ଏବଂ ଶ୍ରୀମଦ୍ ଆତୁଶାସନ ପ୍ରସାଦ
ସମ୍ବରରେ ସଜ୍ଜ ମଳ ବ୍ୟକ୍ତ ଉତ୍ସବାରୁ ମାନ୍ୟ-
ବର ଶ୍ରେଷ୍ଠଲଟ ସାହେବ ଧନ୍ୟବାଦ ଦେଇ
ଅଛନ୍ତି । ଧାରାମାନଙ୍କ ଜାଗିବା ବାରଣ ମା-
ନ୍ୟବରଙ୍ଗ ଲାଙ୍ଘନାପଢ଼ ପଢ଼ିବାର ଶ୍ରୀମା-
ନ୍ଦରରେ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଥାଏ ।

ସନ୍ଧି ୧୯୭୭ ସାଲରେ ମାସୁଳ ବୃଦ୍ଧି ହେଲା
କାରୁ ବନ୍ଦେଇତାରୁ ମାଲବା ଅଣୀମର ଗୁଲାଙ୍ଗ
ବିଷ୍ଟର ଜଗା ହୋଇଥିଲା । ଏହି କାରଣରୁ
ପାରସ୍ୟକାଳ ଅଣୀମର ବଣିଜ୍ୟ ବୃଦ୍ଧି ହୋଇଥିଲା
ଅଛି ଏହି ଚାନ୍ଦରେ ଅଣୀମର ବୃଦ୍ଧି ବିଷ୍ଟର
ଦେଉଥିଲା । ଅଇଏବି ଗବର୍ନ୍ମର କେନ୍ଦ୍ରର
କାହାର ମାଲବା ଅଣୀମର ମାସୁଳ ସିନ୍ଦୂପ୍ରକଳି
ଟ ୫୦୮ ଲା ଲୋକୀଏ ଉଣା କର ଅଦେଶ
ଦେଇଅଛନ୍ତି କି ଏଣୀକି ଯେଉଁ ଅଣୀମ ଅଳକ
ଦେଇରେ ତେଜନ ହେବ ତହିଁର ସିନ୍ଦୂପ୍ରକଳି
ଟ ୨୨୫୫ ଲା ଲୋକୀଏ ଏହି ଅଳକ ସ୍ଥଳରେ
ଯେତେ ତେଜନ ହେବ ତହିଁର ସିନ୍ଦୂପ୍ରକଳି
ଟ ୨୫୦୮ ଲା ଲୋକୀଏ ମାସୁଳ ଜାବାନ

ହେବ । ବଜ୍ରଲାର ଅଣ୍ଟିମର ଉଷ୍ଣନ ପୁଣୀତାରୁ
କିଛି ଉଶା ପଡ଼ି ଥିବାରୁ ତହିଁର ପ୍ରଳବର୍ଷ
ଯେତେ ବାକୁ ବିନ୍ଦୁପୁ ହେଉୟିଲେ ଏଣିବ ତହିଁରୁ
ଉଶା କିନ୍ତୁ ହେବାର ନିୟମ ହୋଇଥିଲା ।
ଏପର ବଜ୍ରଲାର ଅଣ୍ଟିମ ଅଛି ଉଚ୍ଛପୁ ଅଟିର
ବିଦେଶରେ ଏହାର ଆଦର ସମ୍ବାଧେଶୀ ଅଧିକ ।
ବଜ୍ରଲା ଦାତାରେ ପ୍ରତିବର୍ଷ ଏହି ଅଣ୍ଟିମ ବ-
ପ୍ରର ଖର୍ଚ୍ଚ ବେଳ୍ପାଇଁ ସେ ସବୁ ବିଦେଶରୁ
ଗଲେ ଅଧିକ ଲାଭ ହେବ ଏଥିରୀର ବଜ୍ରଲା
ଗନ୍ଧିମେଖ ଲଜ୍ଜା କରାଇଲୁ କି ତାହାକ
ରାଜତା ମଧ୍ୟରେ କେବଳ ମାଲବା ଅଣ୍ଟିମ
ଦିନପୁ କରିବେ । ଏଥିରେ ଅଣ୍ଟିମାନଙ୍କର
ମତ କି ପ୍ରକାର ଜାଣିବାର ଲଜ୍ଜା ରହିଲ ।

୪୩ ପାଇଖାନା ପରିଷାର କାର୍ଯ୍ୟରେ କଞ୍ଚୁ ଦେଉ
ଥିବାରୁ ସେମିତ୍ତନିଧିପାଲିତ ମାନ୍ଦ୍ରାଜ ହତାକୁ
ଜ ୧୦୦ ଝ ମେଦେନ୍ତର ଗ୍ରକର ଅଣାଇବାର
ବିଶ୍ଵର କର ଥରନ୍ତି । ଏମାନେ ଆପି-
ଲେ ଲଗରବିଷ୍ଟ ପାଇଖାନା ସଫା କରିବା
କାର୍ଯ୍ୟରେ ନୟୁନ୍ତ ହେବେ ଓ ହେତନ ମିର-
ନିଧିପାଲିତୁ ପାଇବେ । ଦରବାଳକଠାରୁ
ପାଇଖାନା ସଫା କରିବା ଖର୍ଚ୍ଚ ମିତ୍ରନିଧିପାଲିତ
ଅବସ୍ଥା କରିବେ । ପରୁଷୋତ୍ତମ ଧତ୍ତିକା
ହୋଲିନ୍ଦ୍ର ବ ଏଥରେ ଦରବାଳକଠୁ କିମ୍ବ ଥରି
ରିକ୍ତ ଖର୍ଚ୍ଚ ଦେବାକୁ ପଡ଼ିଲେ ଥକା ମେଦେ-

ମୁଲିଧ	ଅଗ୍ରିମ	ବଜାଯୁ
ବାର୍ଷିକ	ଟ ୨୯	ଟ ୨୯
ନାରମୀପଳ	ଟ ୦୫	ଟ ୧୮

ନୁହିବୁ ଉପଦ୍ରବରୁ ରଙ୍ଗା ପାଇବା ବଜ୍ର ଲାହ-
ର କଥା ହେବ । ଆମେମାନେ ମଧ୍ୟ ତିରନି-
ବିପାଳିତର ଏ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ଅନୁମୋଦନ କରୁ
ଏଥରେ ପୁଣ୍ୟ ଗରବ ମେହେନ୍ତରମାନେ
ମେଲ ବାନ୍ଧିବାର ପ୍ରତିପାଳ ପାଇବେ ଏହି
ଆପଣା ପୂର୍ବ ସମ୍ମାନ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭୟାଗ କର କାର୍ଯ୍ୟ
କରିବାକୁ ବାପ ହେବେ ବିନ୍ତ ସେମାନଙ୍କର
ମେଲ ବାନ୍ଧିବାର କାରଣ ହେବନ ଥଳସନ
ବା ଅନ୍ୟାୟ ଲାହ ନା ଅନ୍ୟ କିଛି ଥିଲୁ ଏଥର
ଅନୁଷ୍ଠାନ ମିଶ୍ରନିଷ୍ଠିପାଳିତରୁ ହୋଇଥିବାର
ପ୍ରକାଶ ପାଉ ନାହିଁ । ଆମେମାନେ ବିବେକନା
କରୁଁ ଯେ ଗରବ ଓ ମୂର୍ଖଲୋକଙ୍କ ବାନା
ବିଚୁକ୍ରରେ କୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ପୂର୍ବେ
ସେମାନଙ୍କ ତୁମ ଭଲ ଲାହ କୁଣ୍ଡାର ଦେବା
ଆବଶ୍ୟକ ।

ଅସୁରାବଳ ବିଶ୍ୱାସ ଶେଷ ନର୍ଦ୍ଧାରଣରେ
ଗବତ୍ତିମେଳ ଲାଣ୍ଡି ଯୃକୁ ଏହି ମଳ ବ୍ୟକ୍ତ କବି-
ଥିଲେ କି ଏହି ପ୍ରଶାସୀ ଅନ୍ତରୀରେ ଯେଉଁ
ମିହନତିପଳ ଓ ସ୍ଵାମୀୟ ବୋର୍ଡ ବସିବେ ସେମା-
ନଙ୍କ ଦସ୍ତରେ ଲାଇସେନ୍ସ ଟାକ୍ସ ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ
ଏହି ଅବାୟ୍ୱର ଭାର ଦିଆ ଯିବା । ମାତ୍ର ବଜା-
ନାର ଶେଟଳଟ ଶାୟିକୁ ଟାମସନ ଆହେବନର
ଯେଉଁ ଆଦେଶର ପ୍ରସଙ୍ଗ ଅମ୍ଭେଦାନେ ଗଲ
ସପ୍ତାବ୍ଦରେ ଲେଖିଅଛୁ ତହିଁରେ ମାହେବ ମନୋ-
ଦୟ କହଥାରୁ କି ଲାଇସେନ୍ସ ଟାକ୍ସର

ଭାବ ଏମାନଙ୍କୁ ଦିଆ ଯିବ ମାତ୍ର ଏଥୁର ମମତା
ଦିଲ୍ଲିଲ ଟକା ସେମାନଙ୍କୁ ଦିଆ ନ ପାଇ ଛହିର
ଚଳିଶେଷି ଅଂଶ କି ଯେ ପରମାଣୁରେ ଗ୍ରା-
ମର୍ମାୟ ବ୍ୟାପ୍ତ ଗବର୍ଣ୍ମମେଘ ଭାବାଙ୍କ ଦାତରେ
ଦିଲିବେ ଭାବାଙ୍କ ଦିଆ ଯିବ । ଏଥୁର ଅର୍ଥ
ଏହି ଦ୍ୱାରାୟ ବୋର୍ଡ ଲୋକେନ୍ଦ୍ର ଟାକ୍ସ ଅଧିକାରୀ
ଅଧିକ କରିବେ ମାତ୍ର କହିର କିମ୍ବାଙ୍କ ସେ-
ମାନଙ୍କ ଦେଇ ଗବର୍ଣ୍ମମେଘ ଅବଶିଷ୍ଟ ଟଙ୍କା
ନେବେ । ଏଥିରୁ ହଜାରେକୁ ଅଟ କହନ୍ତି କି
ଆମ୍ବାଦାନ ପିଲାକା କମିଟ୍ଟି ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଟାଙ୍କା
ଦେବାକୁ ଦେବ । ଯେବେ ଏକଥା ଲୋକେ
ଜାଗିବେ ତେବେ କେହି ଆମ୍ବାଦାନ ପ୍ରାର୍ଥନା
କରିବେ ନାହିଁ ଏହି ବିର୍ତ୍ତମାନ ଲୋକଙ୍କର
ଏ ବିଷୟରେ ଯେତେ ଦେଖ ଦେଖାଯାଏ ସେ
ସମସ୍ତ ବିଶାଦରେ ପରିଣତ ହେବ । ହଜାରେ-
ଟ ଅଟଙ୍କର ଏ ଅପଳୁଟ ସାରୀ ବୋଲି ଅଛି
ଏବି ଅମ୍ବୋମାନେ ଥିଲା କରୁଁ ବି ଶ୍ରେଷ୍ଠଙ୍କ
ସାହେବ ଅଛିଲମେ ସେ କବୁଳା ପରିଚ୍ୟାଗ
କରିବେ । ବୋର୍ଡମାନେ ଥିଲା ପ୍ରଯୋଜନ
ସକାଗେ ପ୍ରାଣୀ କର ବିଧାର ପାରନ୍ତି ମାତ୍ର
ସେମାନଙ୍କୁ ଗବର୍ଣ୍ମମେଘଙ୍କର ଟାକ୍ସ ଛଢିଯିଲ
ବାର ତାହେ ଭାବାଙ୍କପ୍ରତି ଲୋକଙ୍କର ଥିଦିର
ଅଦୌ ରହିବ ନାହିଁ ।

ଅସିଲମତେ ସାନ୍ତ ଚଦିରଖରେ ଟ ୧୯୫୦୦
ଟୁର କଲେ କିନ୍ତୁ ଏ ବ୍ୟକ୍ତିର ପ୍ରକାର ଅୟ
ଟ ୧୩୦ ୮ / ଅଟଇଲା । ଦରଖାସ୍ତକାରୀମାନେ
ଶେଷରେ କହ ଅଛନ୍ତି କ ଜ୍ଞାପନ୍ୟକୁ ଅସେ-
ସରନ୍ଦାର ଅନ୍ୟନାଳ ହେଲେ ବାଙ୍ଗରେ ବାର
କଣରୁ ଅର୍ଥକ ଟାକ୍କବାପୁକ ବାହାରବେ
କାହିଁ ।

ଅମ୍ବେମାକେ ଏ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଏତିବି କହି
ପାଇଁ ବି ଲାଇବେନ୍ଦ୍ର ଟାଙ୍କୁ ବନୋବସ୍ତୁ ବାବ୍ଦ
ବହିକର ଅଗ୍ରଣୀ ଅସନ୍ନୋବ ଜ୍ଞାନ କରି
ଥିଲୁ । କୁଳନ ଟାଙ୍କୁ ଦେବା ଏଥିର ଏବଂ
କାରଣ ଦୋଷ ପାଇଁ ମାତ୍ର ଶାହା ମଧ୍ୟ ରୋଧ
ଦଳ ଟାଙ୍କୁ ବନୋବସ୍ତୁର ଆବଶ୍ୟକତା ଦେଖା
ଇଥିଲୁ । ବିନ୍ଦୁ ସେବେବେଳେ କଥିତ ହୁଆ
ଯେ ଚଦିଲିହାର ବାକିରେ ୫୦୦ ଜାତ
ହାକସଦାସ୍ତଳ ହେବେ ବୋଲି ଅନୁମାନ କରି
ନାମ ଲେଖିବାବେଳେ ୫୦ ଛଣ ପାଇଦେ
ଏବଂ ସାନିଦିଦାରକରେ ଛାହିଁରୁ ପ୍ଲାୟ ଲଜ୍ଜା
ଟାଇବ୍ସର ଅଯୋଗ୍ୟ ହୋଇ ପରାମର୍ଶ ତେବେ
ଦେବେବେଳେ ଅବଶିଷ୍ଟ ଲୋକଙ୍କର ଅ
ଦେବେ ମୁକେ ଅତିକ୍ରମୁଷ୍ଟ ଧର୍ମ ପାଦମ୍ଭ
ବାର ଅନୁମାନ ଅସଙ୍ଗତ ହେଉ ନାହିଁ ।

ମାନ୍ଦ୍ରାଜ କରା ସାହାପଣେ ଅବଶ୍ୟକ ଷ୍ଟେଚ୍‌
ସୁଧାରିତେଣେଥୀ ସାହେବ ଭାବରିବର୍ଷରେ ବ
ବଦାର ହେବା ଦଳ ଏବଂ ନୃତ୍ୟ ପ୍ରକାଶ
ଲଙ୍ଗଲ ପ୍ରୟୁକ୍ତି କରିବ ଅଛିନ୍ତି ଏବଂ ସବୁ
ବାହିବା ବାଲେସର କଲେକ୍ଟରବାଟୁ ହେବୁ
ଦୂରାନ୍ତ ଅବଶ୍ୟକ ହୋଇ କେବିଅଛିନ୍ତି କି
ଲଙ୍ଗାଲର ସମସ୍ତ ଅଂଶ ଲୋହାରେ ନି
ଆଥିବ ଏହାକୁ ଗଢ଼ିବା ଏମନ୍ତ ସହଜ
ମୋଦ୍ସମ୍ବଲର ବିମାରମାନେ ଭାବାକୁ ଗଢ଼ି
ମସମର କରି ପାରନ୍ତି । ପାହାଡ଼ିଯୁ ଜମି
ପୁଢ଼ା ଏହା ବାର୍ଷିକାରକ ଅଟର ଏବଂ ମହା
ବା ଦୋରସାଲମେ ସକାଣେ ଏହା ଅଧିକ ଜୁ
ଯୋଗୀ ଅଟର । ଏଥିରେ ଏକପଣ୍ଡ ଗା
ଲୁମ ଦୂରାନ୍ତ ଅଥବା ଦୂରତା ବିଲହିକିଯୁ ଭାବ
ସହଜରେ ଝାଣି ପାରନ୍ତି । ଏହାର ମଧ୍ୟ
ଗୋଟାକୁ ଟେଙ୍କା ଲେଖାଏ ଅଟର ।
ଦେଶରେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଯେଉଁ ଦଳ ପ୍ରତି
ଅଛି ଫହୁରେ ଲାଇଆଙ୍କୁ ଗଲ୍ଲାର ଗୁରୁ ହେବୁ
ଦୂରାନ୍ତ ଏବଂ ଏ ପ୍ରକାଶ ଗୁରୁରେ ପାରିଥିଲା
ଦେବାର ସମ୍ମାଦନା ନାହିଁ । ପ୍ରାୟ ସମ୍ମାଦନା

କାଶ୍ରୁ ଯେ ଗର୍ଭର ଗୁଷ ନ ହେଲେ ତିମେ
ଦୂମର ଉଦ୍‌ବରଗା ଶ୍ରୁତି କାଶ ହୁଅଇ । କର୍ଣ୍ଣକୁ
ବର୍ଷ ପେବେ ଅଧିକ ଗର୍ଭରରେ ମାତ୍ର ଓହଟ
ପାଳକ ହୁଅଇ ଚନ୍ଦେ ସେହି ଶ୍ରୁତି ଆମନାମୁଖ
ରହିଆଏ କରୁ ବୁଦ୍ଧି ହୁଅଇ । ବିନ୍ଦୁ ପରିବିହା
ଲଙ୍ଗଳଦ୍ୱାରା ତାବା ହେବା ଅସମ୍ଭବ ଏହି ଏକାକି
ଅସମ ଜାଗା ହେବାର ସେହି ସାଥୀରଶ
ଗୁହାର ଶୁଣ୍ଡାଯାଏ ଜୁଲୁ ବିଷୟ ତହିଁର ଗୋଟିଏ
ପ୍ରଧାନ କାରଣ ଅଛଇ । ଗର୍ଭର ଗୁଷ କରିବା
ଦିଲ ଲଙ୍ଗଳ ବର୍ତ୍ତନଙ୍କ ପ୍ରସ୍ତର ବୋଲିଅଛି ଏହି
ଜହାର ମୂଲ୍ୟ ଅଧିକ ନୁହଇ । ଜୁମିଦାରମାନେ
କେତେ ବୁଝେ କେତେ ବୋତିଏ ଟଙ୍କା ବର୍ଷ
ମଧ୍ୟରେ ଅଧିକ୍ୟ କରୁଅଇନ୍ତି । ପରାମାଧୂପ
ଗୋଟା କେତେ ଏପରି ଲଙ୍ଗଳ ଅଣାଇବା ବଜ
ବଥା ନୁହଇ ଏହି ଏଥରେ ସେ ସେମାନଙ୍କର
ନବ ଦେବ ଏହା ନିଷ୍ଠା କାରଣ ସାଧାରଣେ
କରିବା ପରାମାହାର ଏହାର ଗୁଣ ଦେଖା ଯାଇ
ଅଛି ଦେବଙ୍କ ଚେଷ୍ଟା ଓ ଅଧିକରଣାୟର ପର୍ଯ୍ୟୁ
କଳ । ଭଗିନୀ ଦିନଙ୍କ ହିରାକୁ ଦେଖା ନ
କରିବା ବଢ଼ି ଦୁଃଖର କଷୟ ଅଟଇ ଆମେମାନେ
ଅନୁବେଦ କରୁଥିବିବିରୁ ଜୁମିଦାର ଏହିବାର
ଲଙ୍ଗଳ ଅଣାଇ ଏଥର ପଳ ପ୍ରକରଣ କରିବୁ
ଏହି ପରାମାଧୂପ ଏହି ସାଥୀରଶରର
ଦିନକର ବାଟ ଫିଟାଇ ଦେଉଳ ।

ପ୍ରକାଶକାଗଜ ବାଟକୁଟ
ମୋଦିମା ।

ଏହି ମାମଲରେ ଶିଳ୍ପ କରାଗର ଡାଇରେ-
କୁର ସାହେବ ଯେ ଦୟାକଥାକ କରିଅଛନ୍ତି
ତାହା ଏହି ସପ୍ରାକଟର ପାଠକରୁକୁ ସନ୍ଧେଷ-
ରେ ଜଣାଇଥିବୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ତହୁଁର ହେଉଥାଏ
ନିମ୍ନେ ଉଚ୍ଚେଷ୍ଟ କରୁଥିବୁ । ପ୍ରଥମେ ମେତଙ୍ଗୁର
ସାହେବ ଏ ମାମଲ ବିଦିତ କରି ସଂଖ୍ୟାକ କାନ୍ଦ
ହାରିବାନାଥ ଚନ୍ଦବୀଙ୍କ ଉପରେ ଦୋଷ
ଦେଇ କାଗଜ ଡାଇରେକ୍ଟର ସାହେବଙ୍କ
ସମୀପକୁ ଘଟାଇଲେ । ମାତ୍ର ସାହେବ ମନୋ-
ଦୟକର ମନ ସେମ୍ପରେ ନ ମାଳବାକୁ ଦେ
ଇନ୍ଦ୍ରାଜୀର ତୁଳକ କାହିଁବହାସ ସମ୍ପଦର
ପଦକୁ କରାଇଲେ । ପ୍ରଧାନଙ୍କ ବାହୁ ହାଥ
ବାହୁକୁ କର୍ଣ୍ଣେଜୀ କରି ତୁମାପ୍ରଥାବ ବାହୁ
ତଥାପାତ୍ର ଇନ୍ଦ୍ରାଜୀର ଓ ତାରଙ୍ଗୀ ବାହୁ ସବୁ
ଦିନରେବରୁ କୋଣେ କରିବେ । ତାରଙ୍ଗୀର
ସାହେବ ଏମ୍ପରେ କବି ହୋଇ କୋନକୁ ଦେ

ଏ ମାମଲରେ କେବଳ ଆନୁସଙ୍ଗିକ ପ୍ରମାଣ ଅଛି ଯଦି ପ୍ରତ୍ୟେଷ ପ୍ରମାଣ ଥାନ୍ତା । ତେବେ ସେ ଦୁଇକୁ କଠିନ ବଣ୍ଣ ଦିଅଯାନ୍ତା । ପରିଷାର କାଶଜ ଅନେକ ହାର ହୋଇଥାଏ ଓ କାହା-ଦ୍ୱାରା ପ୍ରେକ୍ଷଣେଲ ହେଲ ଉଚ୍ଚର ଧାର୍ଯ୍ୟ ପ୍ରମାଣ ନାହିଁ ସତ୍ୟ, ମହି ମାମଲର ଦିରାନ୍ତରୁ ସେ ଦୁହେଁ ଏହା କରୁଥିବାର ଜଣାଯାଏ କାରଣ ପରିଷାର ଧଳ ଅସନ୍ତୋରନକ ହୋଇଥିବାରୁ ପରିଷାରେ ଅସାର୍ଥ ମନେ ନମର ଦିଆ ଯାଇ-ଥିବାର ସେମାନେ କହୁଥିଲେ ହାହାହୁଁ ଦେଖା-ଇବା ଓ ପରିଷାର କାର୍ଯ୍ୟ ପ୍ରତି ଅବଶ୍ୟକ ଜଣା-ଇବା ଉଦେଶ୍ୟରେ ସେମାନେ ଛେଳଛେଲ କରୁଥିବାର ଦୃଢ଼ିବୁପେ ପ୍ରତିଷ୍ଠାନୀକ ହେଉଥାଏ । ତାରଣୀ ବାର ଆପେ ବର୍ଷାର ହାର ବାହିକୁ ପକାଇବା ଅଭିପ୍ରାୟରେ ଅନେକ ସ୍ଥଳେ ଅନେ-କ ପ୍ରକାର କଥାମାନ କହିଅଇନ୍ତି ଓ ସେ ସବୁ ନିଅ୍ୟାଧ୍ୱାବାର ବୋଧ ହେଉଥାଏ । ଧୂଳି ତାଙ୍କର ଓ ଜୀବଶର୍ମେକୁରଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସେ ସାମାଜିକ ବିଷୟ ଦେଇ ମମଲ ହେଇଥିଲ ଉଚ୍ଚରେ ସେ ନିଅ୍ୟା କହୁଥିବାର ଧାର୍ଯ୍ୟ ପ୍ରମାଣ ହେଇଥାଏ ଆଉ ତାରଣୀ ବାହିକୁ କର୍ତ୍ତାବ ନାହିଁ ତେବେ ସେ ସେ ଦର୍ଶକାନ ଭାବମର୍ଗପେ ବର୍ମ କରିଅ-ଇନ୍ତି ଓ ବର୍ତ୍ତମାନ ହୁଁ ସନ୍ତୁନ ହରାର ବଡ଼ ଫିଲ୍‌ଡରସ୍‌ଟ୍ ହୋଇଅଇନ୍ତି ଏହି ଦୃଷ୍ଟିରେ ଦୟାର ସହି ତାଙ୍କ ପ୍ରତି ଦଶକାନ କରାଗଲା । ଜୀମାପ୍ରଦ୍ୟାମ ବାର ସରଳରୁବରେ ଏ ମମଲ ଚାଲାଇ ନାହାନ୍ତା । ସେପରି ଦ୍ୱାରା ବାହିକୁ ଉପ-ରେ ସନେହ ହେବ ସେହପରି ମେଜିଷ୍ଟ୍ରି ସାବେବଙ୍କୁ ଭଲଇ ଅଛନ୍ତି ଏବଂ ଦ୍ୱିତୀୟ ମମଲରେ ତାରଣୀ ବାହିକୁ ଜୀବିଷାଦାନ ବା ଉତ୍ସାହିତ କରିଅଇନ୍ତି ଏବୁ କରିବାକୁ ବଢ଼ିବା ଅନ୍ତର କୁଣ୍ଡପ ପଦକ୍ଷେତ୍ର କରିବାର ଅବଶ୍ୟକ ହେଲା ।

ଆମୁଗାନଙ୍କ ବିବେଚନାରେ ତାଇରେକୁଏ
ସାହେବ ଉପର ବିଶ୍ଵର କରିଥିଲୁଣି । ବ୍ୟାପାର-
ସାଧ ବିକୁ ମେଜ୍‌ସ୍ଟର ସାହେବଙ୍କୁ ଦୂରେ
ଦେଇଥିବାର ଅମେସାନେ ମଧ୍ୟ ଏଥି ପୁରୋ
ଅନ୍ତମାନ କରଥିଲୁଁ ତାହାହିଁ ତାଇରେକୁଟର
ସାହେବ ସିଦ୍ଧାନ୍ତ କଲେ । ସେପର ଏ ମାମଳ-
ରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠ ପ୍ରମାଣ ନାହିଁ ସେହିପର ସାମାନ୍ୟ
ଦ୍ୱାରା କଥାନ ହୋଇଥିଲା । ମୋଟରେ ତାଇରେ-
କୁଟର ସାହେବଙ୍କର ବିଶ୍ଵର ଓ ବିଶ୍ଵାସୀ ଯଥାର୍ଥ
ହୋଇଥିଲା । ନାଚ ଓ ସଦାଶବ୍ଦ ବିଷୟରେ
ଶିଖାପରିଗର କର୍ମଗୁରୁମାନେ ଅଦର୍ଶ ସମୂହ

ହେବାର ଉଚିତ ମାତ୍ର ସାମାନ୍ୟ କଥା ପୋଲ
ଯେ ଜାଲ ଓ ନିଥ୍ୟା ସାଧ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ହୋଇଗଲା
ଆଜ ଆସୁର୍ଯ୍ୟ ଓ ଦୂଷଣ ବିଷୟ ଅଛେ ।

ମିଶର ଦେଶର ସୁକ

ଏ ସୁକ କମଶଃ ପ୍ରାଣମୂର୍ତ୍ତି ଧାରଣ କଲା ।
ଗତ ସପ୍ରାହରେ ଆମ୍ବେମାନେ କେବଳ ଏଲକ-
କଣ୍ଠଶୟା ଅଧିକାର କରିବା ସବାଦ ଲେଖିଲୁ ।
ଇଂରାଜ ସାମ୍ରାଜ୍ୟକ ସେନା କୁଳକୁ ଅସି ନଗର
ରେ ଶାନ୍ତି ରଖାଇ ଚେଷ୍ଟା କଲେ ମାତ୍ର ନଗର
ବାସିମାନେ ଲୁଣପାଠରେ ସମସ୍ତେ ମାତ୍ର ଥିବାରୁ
ସେମାନଙ୍କୁ ଦମନ କରିବା କଠିନ ହେଲା ।
ଏଥୁଣୀ ଥାତମିରି ସିମୋର ସାହେବ ବ-
ଦେଶୀୟ ରଣବିଭାର ଅଧିକାରୀ ନଗର ଶାନ୍ତି
ରଖା କାର୍ଯ୍ୟରେ ଯୋଗ ଦେବାକୁ ଅନୁରୋଧ
କରିବାରେ ଜୀମିନ ଅଷ୍ଟୀୟା ଆମେରିକା ପ୍ରଭାବ
ଅପଣା ସେନା ପଠାଇଲେ ମାତ୍ର ଫରସି ଏବଂ
ଇଟାଲି ଯୋଗ ଦେଲେ ନାହିଁ । ଏଥରେ ଫା
ରଣିଙ୍କ ଭାବ ଦୁଇବା କଡ଼ କଠିନ ହୋଇଥିଲା
ଏବଂ ଆରଦିପାସା ମଧ୍ୟ ଏ ସବାଦରେ ଅଧିକ
ଛାନ୍ତାହର ହେଲେ କାରଣ ସେ ଦୁଇଲେ ଯେ
ତାହାଙ୍କୁ ଦେବଳ ଇଂରାଜଙ୍କ ସହର ସ୍ଵର୍ଗ
କରିବାକୁ ହେବ । ଇଂଲଞ୍ଜ ସୁକ ଆରମ୍ଭ କରି
ନିର୍ମିତ ହୋଇ ନ ପାରନ୍ତି । ଆଲେକଜଣ୍ଠିରୀୟ
ଦସ୍ତଖତ ଦେବା ମାତ୍ରକେ ମାଲଟାରୁ ସାତ ହ-
ଜାର ଇଂରାଜ ସେନା ଏବଂ ଏକ ଗୋପତ୍ରେଣୀ
ତଳାର ମାସ ତା ୧୫ ଓ ୨୦ ରଖିରେ
ମେସରକୁ ପ୍ରେରଣ ହେଲେ ଏବଂ ତା ୧୧ ରଖ-
ରେ ବମ୍ବେରାୟ ଏଦେଶୀୟ ସେନା ପ୍ରେରଣ
ହେଲେ । ମେସରର ଶୈଦବ ଇଂରାଜଙ୍କ ସାମା-
ଧ୍ୟରେ ରହ ଆରବ ସଙ୍ଗରେ ସୁକ କରିବା
ର ଘୋଷଣା ଦେଲେ । ଆରବ ତେବେବେଲେ
ଇଂରେଜୀୟରେ ବିଶ୍ଵ ବନ୍ଦୀ କର ରହିଥିଲେ ।
ସୁତର ସମସ୍ତ ସଙ୍କା ହେଲା କେବଳ ଦୂରକ୍ଷର
ସୁଲଭନଙ୍କ ଉତ୍ତରକୁ ଇଂଲଞ୍ଜ ଗହିଁ ବସିଥି-
ଲେ । ଦୂରର ଯେବେ ଶୈଦବଙ୍କ ସାମାଧ୍ୟ
ନିମିତ୍ତ ସେନା ପଠାଇଥାନ୍ତେ ତାହା ହେଲେ
ତହିଁ କଥା ନ ଥିଲା ମାତ୍ରସେ ତାହା ନ କର
ସେହି ଉତ୍ତର ଦେଲେ ତହିଁକୁ ଇଂଲଞ୍ଜ
ମହାରୂପେ ଛାଣିଲେ ସେ ସେ ସେନା ପଠାଇ-
ବେ ନାହିଁ । ସରବାର ମେସର ରାଜ୍ୟ ଅଧିକାର
କରିବାର ପ୍ରେୟକଳ ହେଲା । ଇଂଲଞ୍ଜର ଏହି
ପ୍ରକାର ଧାରଣିଙ୍କ ମନ୍ଦ ଦେବିବାର ଏବେ

ବେଳେ ଫର୍ମିମାନେ ଯୋଗ ଦେଇଥିଲୁଣ୍ଡି
ଏବଂ ଇଟାଲି ମୟ ଏହାଙ୍କ ସହାୟତା କରୁଥିଲୁ
ମିଶର ରଜକୁ ଅଧିକାର କରିବା ଏବଂ ଆଶବି-
କ୍ଷୁ ଶାସ୍ତ୍ର ଦେବା ଏଥର ସବୁ ମତରେ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ
ହେଲେ ଇଂଣ୍ଟର ପାର୍ଲିମେଣ୍ଟ ଏ ସୁନ୍ଦର ବ୍ୟୟ
ନିମିତ୍ତ ସମ୍ମରି ଦୂର ବୋଟ ତିରିଶ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା
ମଞ୍ଚର କରିଥିଲୁଣ୍ଡି ଏବଂ ଏଣେ ପ୍ରକୃତ ସୁନ୍ଦର
ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା । ପ୍ରଥମ ସୁନ୍ଦର ଅଶ୍ଵବିଜ୍ଞ
ସୋଜସୁଅବକ୍ଷ ସଙ୍ଗେ ହେଲା ଏବଂ ତହିଁରେ
ସେମନେ ଛନ୍ଦଭିନ୍ନ ହୋଇ ପଳାଇଲେ ।
ଆରବିଧୀନୀ ସୁନ୍ଦର ପୋଷଣା ଦେଇ ସିନ୍ଧୁ
ସାମନ୍ତ ପେନ ୧୨ ମାଇଲ ଭୂମି ଯୋଗି ବସି
ଥିଲା । କାପର ଦ୍ୱାର ଧାରରେ ଭେଲବାଟ
ଏବଂ ଟେଲିଗ୍ରାଫ ଭାର କାଟି ଦିଯା ଯାଇ ଅଛି
ଏବଂ ଅନେକଜାଗ୍ରତ୍ୟା ନାଲର ଦୂରପାଖରେ
ଗୋପ ସଜ୍ଜା ହୋଇଥିଲା ।

ଏଥୁରାତ୍ମକ ସବାକ ଆସିଥିଲୁ କି ଇଂରାଜ-
ମାନେ ସାମାନ୍ୟ ପୁଣି ଉତ୍ତରାତ୍ମକ ଗମଲେନଗର
ଅଧିକାର କଲେ । ଏଥରେ ଏହାକୁର ଜଣେ
ସୁଦା ସୈକଣ୍ଡ ଦର ହୋଇ ନାହିଁ । ଫର୍ମଣିମା-
ନକ୍ଷର ପାଇଁ ଦଜ୍ଜାର ସେନା ଅସିଥିଲୁଛି ଏବଂ
ଏହିପର ପୁର ହୋଇଥିଲୁ କି ଫର୍ମଣିମାନେ
ସାହିତ୍ୟ ବନରଠାରୁ ଉତ୍ସମାଲିଗ୍ନା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏବଂ
ଇଂରାଜମାନେ ଉତ୍ସମାଲିଗ୍ନାଠାରୁ ସାହିତ୍ୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ଅଧିକାର କଲିବେ । ଆଶ୍ରମପାଦା ଯେହାଦର
ଦୋଷଣା ଦେଇ ପଞ୍ଚାଶ ଦଜ୍ଜାର ଲୋକ ଠାଳ
କରିଥିଲୁଛନ୍ତି । ଏଥରୁ ପାଠକମାନେ ଦେଖିବେ
ଯେ ଏ ଯୁଦ୍ଧକ ସାମାନ୍ୟ ବ୍ୟାପାର ହେବ ନାହିଁ
ଅବଶ୍ୟ ଆଶ୍ରମ ଯେତେ ବଳ ବୃଦ୍ଧି କଲେ ଯେ
ଇଂରାଜ ଓ ଫର୍ମଣିକ ଏକଟ୍ରିଭ ବଳକୁ କିମ୍ବା
କୌଣସି ଏକ ସଙ୍ଗ୍ୟର ବଳକୁ ସରି ହେବେ
ଏମନ୍ତ ନୁହେ କିନ୍ତୁ ଘରକାର ସାହସ ଓ ଗୃହ-
ରକୁ ଧନ୍ୟ ବୋଲିକାରୁ ହେବ ଯେ ଏମନ୍ତ
ଆସମାନ ବଳରେ ପୁନା ସେ ମହାକରମ ସହିତ
ସୁନ୍ଦର କରିବାକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇ ଥିଲୁଛି ଏବଂ
ଏତେ ଲୋକ ଭାବାକୁ ବଶିଭୂତ ହୋଇ
ଅଛନ୍ତି ।

ଓଡ଼ିଶାର ଲାଭ ଏବଂ
ରେଳବେ ।

ଏକମାସରୁ ଅଧିକ ହେଲା ଅର୍ଥାତ୍ ଗର୍ଭ ଜୀବନ
ମାସ ତା ୧୦ ରଖିବ ସ୍କ୍ରୋଟସମାନରେ ଶିଷ୍ଟା-
କିଳ ବିଷୟରେ ଓଡ଼ିଶାର ଜଣେ ପଢ଼ିପ୍ରେ-

କଳର ପଦ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସୁମ୍ଭବେ ପ୍ରକାଶିତ
ହୋଇଥାଏ । ଅମ୍ବେମାନେ ଏହାକୁ ପାଠ କର
ଅଛୁଟୁ ପ୍ରାଚୀ ହୋଇଥାଏ କାରଣ ସତ୍ତ୍ଵପ୍ରେ-
ଭକ୍ତିଶାର ନାଲର ମନ୍ଦିର ଏବଂ ସ୍ତୁର୍ଗ-
ସ୍ତୁର୍ଗ ସମାଲୋଚନା କରିଥାଏନ୍ତି ଏବଂ ଏହା କେ-
ବଳ ସାଧାରଣ ଧଳର ଶାବ୍ଦ ହୋଇଥାଏ ବୋଲି
ଅତ୍ୟନ୍ତରୁଷେ ଦେଖାଇ ଅଛନ୍ତି । ପାଠକ-
ମାନଙ୍କ ଅବଗତିକାରଣ ଏଥୁର ସାମାନ୍ୟ ଅମ୍ବେ-
ମାନେ ଏଠାରେ ପ୍ରବାଣ କରିଥାଏ ଯଥ—

ପଢ଼ୁଥେବଳ ହୋଲନ୍ତି କି ତେଣୁଗା ନାଳ-
କାର୍ଯ୍ୟରେ ଦେବଳ ତେଅମାନଙ୍କୁ ଜାଥକୁ
ଦେବ କାହିବାର କଷ୍ଟ ଦିଅ ହେଉଅଛି । ତେ-
ଣୁଗା ନାଳରେ ବ୍ୟସ୍ତ ହୋଇଥିବା ଟଙ୍କାର
ସ୍ଵଧ ଏକା ବର୍ଷକେ କୋଡ଼ିଏଲେ ଟଙ୍କା ଦିଆ
ଦେଉଥିବ ଉଥାତ ଏଥର ହେବାବ ଦେଖା ନ
ଯାଇ ଦେବଳ ନାଳ ବସ୍ତାରର ପ୍ରସ୍ତାବ ଦେଇ-
ଅଛି । ଶାସନକାର୍ଯ୍ୟ ଦାୟରେ ପତ ଗବର୍ନ୍ଯୁ-
ମେନ୍ ତେଣୁଗା ନାଳ କଣି ଥିଲେ । ତେବେ-
ଦେବଳ ଗବର୍ନ୍ଯୁମେନ୍ସଙ୍କ ପରମର୍ଭନାଳା ଏବଂ
ଇନ୍ଦ୍ରିଯୀଯମାନେ ବହିଥରେ ଯେ ନାଳଦ୍ଵାରା
ଜିନିଯୁଗ ଫସଇ ଦୃବି ଦେବ ଓ ଅନ୍ତରି ଦୂର
ସୁଖ ହାଜର ବଢ଼ିବ ଏବଂ ହୃଦୟ ଆହ ଦେବ
କାହିଁ । ଏ ଦେଶୀୟ ଜାଗିବା ଲେବେ ପ୍ରଥ-
ମରୁ ଏଥର ବରୁଦ୍ଧ ମନ ପ୍ରକାଶ କର ଥିଲେ
ମାତ୍ର ଭାବାକ ବଥା ବେବ ଶୁଣୁଥିବ । ଅନେକ
ନାଳ ଖୋଲା ହେବା ଏବଂ ଅନେକ ଟଙ୍କା
ବ୍ୟସ୍ତ ହେବା ଉତ୍ସର୍ଗ ଦେଖା ଗଲୁ ଯେ କାହିଁ
ଲାଗେ ଲାଗ ହେବ ନାହିଁ । କଟକଠାରୁ କଲି-
କାହା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦାଇଲେବଳ ନାଳ ଏବନ
ମରେ ନୁହୁ ଏବଂ ଅନ୍ୟ ଦିଗରେ ମେଦିନୀ
ପୁର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଖୋଲା ହେବା ହରାରୁ ଜଣାଗଲ
ଯେ ଏ କାର୍ଯ୍ୟ ସହଜ ନୂହର ସୁରକ୍ଷା । ଏଥରେ
ଅଥବା ପରିମାଣରେ ଯେଉଁ ଲୁହର ଆଶା ଥିଲେ
ହାହା ବିଧିଲ ହେଲ । ବିଦ୍ରୁଣଠାରୁ ମେଦିନୀ
ପୁର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମା ୧୦୦ ଲଲ ବାଟ ଏବଂ ଏଥରେ
ମଧ୍ୟରେ ଏକମାତ୍ର ବଜାକଥା ସ୍ଵର୍ଗରେଇ
ଯେବେ ବହୁବ୍ୟସ୍ତ ଏବଂ କୁଣ୍ଡାଳ୍ୟ ବାଟ ହେଉଥିଲେ
ଏଥରେ ନାଳ ହୋଇ ନ ପାରିଲୁ ତରନେ
ନାଳ ପ୍ରସ୍ତାବକାରମାନେ ଟବା ପ୍ରିଭାବନେ
ତକ୍ତା କରିଥିଲେ ଦେଖନ୍ତେ ଯେ ଏଥି ମଧ୍ୟରେ
ବରଳକାଟ ପିଣ୍ଡାରିଲେ ଯେମନ୍ତ ମସ୍ତା କେମନ୍ତ
କରିବାର ହୋଇ ଆସ୍ତା ମାତ୍ର ତେଣୁଗାର
ର୍ମିଗ୍ୟକଷ୍ଟରୁ ଏଠା କାରକମାତ୍ରର ଶାଶ୍ଵତ

ବର୍ତ୍ତମାନେ ସବୁଜୀନରେ ଶୁଣି ଦେଇ
ନାହାନ୍ତି । କେବଳ ନାଲଦିଗଭୁ ସେମାନଙ୍କ
ତଥା ଧାର୍ଯ୍ୟଙ୍କ ଏବଂ ଅନେକ ଚିନ୍ମ୍ୟା କରି
ବୋଷୁବେନାଲ କରୁଥା କଲେ । ସେମାନେ
ଶୁନଇରୁଥେ ଦେଖାଇ ଦେଲେ ସେ ଏହି
ନାଲରେ କଟକ ଓ କଲିକରା ମଧ୍ୟରେ ଅଛି
ସାମାନ୍ୟ ବ୍ୟପୁରେ ଜଳପଥ ପିହିବ ଏବଂ
ଦ୍ୱାରା ଉପରେ ଉପରେ ପତିବେ ନାହିଁ । ମର୍ଦ୍ଦ
ଆସିଲ ଘନନ ସେ ସମୟରେ ଲୈଘନ୍ୟା ଗ୍ରବ୍ରିର ହୋଇ ଏଠାରୁ ଅସିଥିଲେ ଏବଂ ତିନି-
ଦିନ ଉପରାବାସରେ ଭାବାଙ୍କ କୃତିରେ ଏମନ୍ତ
ଅନ୍ତର ଦୋଷ ଗଲା ଯେ ସେ ଆନାମ୍ୟାଧିରେ
ଏ ପ୍ରସ୍ତାବରୁ ମହେନ୍ଦ୍ର କଲେ । ତହିଁର ଫଳ
ଏହି ହୋଇଥାନ୍ତି କି ଗଲା ବର୍ଷରେ ଥାଲେଣ
ଅଶୀଦିନାର ଟଙ୍କା ବ୍ୟୟ ହୋଇ ହଜାରିତାରୁ
ବାଲେଖାର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଲୁଗା ଏବଂ ଜଙ୍ଗମପୂର୍ଣ୍ଣ ଦୂ
ମିଶ୍ରଣ ବିଯହିରେ କେବଳ ହୃଦୟକ ଜନ୍ମନ୍ତର ବାହୀ
ରହି ମଧ୍ୟରେ ଏବନାନ ଖୋଲା ହୋଇଥାନ୍ତି ।

କେନାରହାର ଦେହାର ଏବଂ ଉତ୍ତର ପଦେ
ପରିଚିତଦେଶରେ ଅନେକ ଲାଭଅଛି ସହ୍ୟ ମାତ୍ର
ତଥା ସେଇ ନାହିଁ । ଏଠାରେ ପ୍ରତିବନ୍ଦି
କ୍ଷେତ୍ର ବୁଝି ଏବଂ ଖୋଲ ଦୁଆର ମରୁତ ଦୂର
ଦଶ ଜିରେ ଥରେ ସହବା ଦିଲା । ଏଠାରେ
ପ୍ରଧାନ ଅଶୀବ ଦିନ ଏବଂ ଜିନ ବହୁ ମିରାଜ
କାଳ । ଏଠାରେ ଜାକର ପ୍ରଯୋଜନ ପ୍ରତିବନ୍ଦି
ଅନୁଭବ ହୁଅର ନାହିଁ ଏବଂ ମରୁତବର୍ଷରେ
ସେ ନାଲ ବିଶେଷ ସାହାଯ୍ୟ ଦିଲା ତହିଁ
ସୁଧା ଅଶା ନାହିଁ ବାରିଶ ଦେନାରୁ ସମୟରେ
ମେଦମାୟରର ନାଲ ସହାୟେ ଶୁଣି ଯିବା
ଦେଖା ଯାଇଥାନ୍ତି । ମୋହା ଗମନାଗମନ କି
ସ୍ଥରେ ଦେଖାଯାଏ ସେ କଲିକରା ଓ ଗୁରୁ
ବାନ ମଧ୍ୟରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ମରୁଖଣ୍ଡ ଜାହାନ
ବି ତହିଁର ମୋଟ ବୋହାଲ ଏବନାର ଟଙ୍କା
ଦେବ ମୂଲ୍ୟବା ପ୍ରକଳ୍ପମେ କଟକ ଓ ମୁଦ୍ରା
ବାନି ମଧ୍ୟରେ କେବଳ ଦୂରଶ୍ଵର ସାନ ଜାହାନ
କି ତହିଁର ବୋହାର ୫୦ ଟଙ୍କା ଦେବ ମୂଲ୍ୟ
ଅଛି ଏବଂ ଅଧିକାଂଶ ମାଳ ପରିଚାରରେ ଯାଇ
ଅଛି । ପ୍ରାୟ ପ୍ରତିବନ୍ଦନ ଏବା ପରିମାଣର ସାଥେ
ଦରେ ଦୂରଶ୍ଵର ଗାତ ସାହାଯ୍ୟ ଦିଲା
ମୂଲ୍ୟବା କଟକ ଓ ମୁଦ୍ରା ବହୁ ନେବାର ପ୍ରକଳ୍ପମେ
ଯାଇ ରହିବ ହୋଇ ଯାହିଁ । ମେରେ

ପରିବାର ପ୍ରକଳ୍ପ ଦୃଢ଼ି ଏହି ଅଛି
ପଶୁରେ ବାଣିଜ୍ୟ ବାଧାଦ୍ୱାରା ସୁଧାର ନ ହେଲା
ତେବେ ବର୍ଷକୁ ବର୍ଷ ହୋଇଏ ଲାଗନ୍ତଙ୍କା ସମ୍ମ
ଗଣିବାର କି ଫଳ ? ଲାଲର ବାର୍ଷିକ ଆସି
ଦେଇଦରରେ ଦେବଳ ଏକଲକ୍ଷ ସାଇଦିନାର
ଟଙ୍କାହୋଇଥାଏଛି ଅଥବା ବର୍ଷକୁ ବର୍ଷ ଲାକହା-
ର୍ଯ୍ୟରେ ଟଙ୍କା ଦ୍ୟୁମ୍ଯ ଦେବାର ଉଗ୍ରା ନାହିଁ ।

ଏହି ସମୟ ଫଳାଫଳ କହିଲା କରି ପଥ-
ପ୍ରେରକ ଘନ୍ୟାର୍ଥୀଙ୍କୁ ଏ ପ୍ରକାଶ ଅପକଣ୍ୟୁ
ଦେବେବାଳ ଶକ୍ତି ଥିବ ? ଜ୍ଞାନମଧ୍ୟେ ନାଲଭ
ଭକ୍ତିମାନେ ଏକ ପରେ ଏକ ଅନ୍ତର ଦେଇ
ଯାଇନ୍ତି ଏକ ଦେଶର ସାର୍ଥ କର୍ତ୍ତା ରାଷ୍ଟ୍ରକ ଏହି
ମେତର ଦେଶର କ୍ଷେତ୍ରରେ ପତିଷ୍ଠିତ ବ୍ୟସ ପ୍ରବଳ
କଷବାକୁ ନନ୍ଦି କରିଅଛନ୍ତି । ବଜ୍ରଲାଭ
ବର୍ତ୍ତମାନ ଲୋଧୁନାୟ ବବ୍ରତୀର ମଧ୍ୟ ନିରପେକ୍ଷ-
ଭବରେ ଏ ବିଷୟର ଫଳର କରିବେ ସନ୍ଦେହ
ନାହିଁ । ସେ ସମୟ ଅପକଣ୍ୟୁ ଉତ୍ତରା ନାଲରେ
ହୋଇଥିଲା ତହିଁର ଘାଲେତନା କଲେ ବ୍ୟଧ
ଭବର ଗୋଟିଏ ଭବିମ ଭାବୀଯ ଘାସା ମୀଳ
ଏବଂ ଏହି ଅପକଣ୍ୟୁଙ୍କୁ ନିରାଗନ କରିବ
ସମ୍ଭାବେ ନନ୍ଦି ଦେଇଥିଲା ।

ତେଣା ନାଳ ସଖକରେ ପଥପ୍ରେରିଲଙ୍କ
ଉଠିଲାଦିଶ ମହରେ ଯାଠମାନେ ଏକବୀ
ଦେବେ ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ କାରଣ ଅମ୍ବେମାନେ
ସେପର୍ଯ୍ୟାନ୍ତ ଦେଖୁ ଅଛି ଏଥରେପଥର ବନ୍ଦୀ
ସମନାଶମନର କଣେଖ ଶ୍ରଦ୍ଧି ସାଧୁର ହୋଇ
ନାହିଁ । କେବେ ପତିଆ ଜମି ଯେମନ୍ତ ଏହା-
ହାର ଦିନିଆ ହୋଇଥାଏ ମେମନ୍ତ କେତେ
ମୂର୍ଖ ଜଠିଆ ମୁଣ୍ଡି ଅଧିକ କଳ ଦେବୁ ନକୁ-
ଖୁବାକୁ ଲାଗୁଥାଏ । କଳନର୍ଷମନର ନାଳ ଯ-
ମୁଢି ହେଲେ ଘେଷକରିବ ତୁମେର କେତେବଳ
ହିପଚାର ହେବ ବଳୁ ମୋଟରେ ନାଳକାନ୍ଦ
ବୁଝବୁଦେଇ ଯେଉଁ ପରିବର୍ତ୍ତନ ହେଉଅଛି
ନାହା ଜପବର ବୋଲି ଜାଗିବା ଲୋକେ କହୁ
ନାହାନ୍ତି । ଅନ୍ତରାଃ ଏଥର ପାଞ୍ଚ କୁଟିର ସମ୍ମା-
ଦନା ନାହିଁ କି ଯହିରେ ନାଳର ବନ୍ଦୀ ହେଉ-
ଅବା କିମ୍ବା କୌଣସି ଦାଲରେ ଅବସ୍ଥା ହେବ ।

ବେଳହାଟ ସମ୍ରକ୍ତରେ ଯନ୍ତ୍ରେରବ ମାନ୍ୟ
ବୃଦ୍ଧିଶୁଣି ତାହା ଆଗାମୀ ସମ୍ବାଦରେ ପାଠକ-
ମାଳକ ଜଗାଇବୁ ।

ଡକ୍ଟର ପାଣୀଙ୍କା ଭା ୨୫ ରିଜ୍ ମାହେ ଜନ୍ମିତ ସନ ୧୯୮୨ ମସିହା ।

ତେବେ ଅନ୍ତରୁକୁ ସେହି ସମସ୍ତ ଜଣାକୁ
ସନ ୪୭୮ ସାଲର ୨ ଆଇନାଲୁଧାରେ
ଭାରିତଙ୍କଙ୍କିଳ କରିବାକୁ ଗବ୍ରୀମେଷ ମନସ୍ତ
କରୁଥାଏନ୍ତି ଉଚ୍ଚର ତୌଦିବ ସହିତ ବିଜ୍ଞାପନ
ଗବ୍ରୀମେଷ ଗଜେଟରେ ବାହାର ଅଛି ଅନୁ-
କୁଳର ଭବସିଲଦାର ଏବଂ ଓଡ଼ିଶାଉଦିକନର
ଡେସଟି ବଳରକ୍ଷକ ଜଙ୍ଗଳ ବନୋବସ୍ତୁ
କର୍ମଚାରକର ଖାର ଧାଇ ଅଛନ୍ତି ଏବଂ ଗଜ-
ଜାହମାହାନର ମୁପରଣ୍ଣେଣ୍ଟେଷ ସାହେବ
ସେମାନଙ୍କ ନିଷ୍ଠି ବିବୁଦ୍ଧରେ ଅଧିଳ ଶୁଣିବାର
କ୍ଷମତା ପାଇଥାଏନ୍ତି । ବିଜ୍ଞାପନକୁ କଣ୍ଟାଯାଏ
ଯେ ଗ୍ରାମବାସୀଙ୍କ କୁଟିକାର୍ଯ୍ୟ ଓ ଶୁଦ୍ଧିମୀଳିନୀ
ନମିତ ଉପଯୋଗୀ ଦ୍ରୁବ୍ୟର ଯୋଗାଇବା ଏବଂ
ତର ଗୃଷ ଓ ଗୋଚର ବାରଣ ଉପଯୁକ୍ତ
ପ୍ରମାଣ ଦିଲି ଶତ ଦିପୁରିବ ।

ସାଧୁଦିକ ସଂବାଦ ।

ଆହୁମାନଙ୍କ ଜୀବ ସାହେବ ଦାରେସ୍‌ର ଟୋର ଶେଷ
କଥ ଗତ କୃତ୍ୟବୀର ପ୍ରାଚୀକାଳରେ ଏ କବିତାରେ ପ୍ରଦେଶ
ହେଲେ । ସେଠା ଟୋରରେ ଅଥବା ପାଇଁ କ୍ରମାଧିକ ଦୀର୍ଘ
ଏହି ଲର୍ଧ ଗୋଟିଏ ବହୁତ ବନ୍ଦ ହେବ ହୋଇ ଥାଇଁ ।

କାଳେସୁର ଜଲେବକର କରନ ସାହେବ ଦୂର ମାସ
ଦେବତେ ବିନାକ ହୁଣୀ କେବାର ଜମେଡ଼ି ଦେଇ ସାହେବ
ଠାକୁର ଏବନ୍ତି ନିଷ୍ପତ୍ତି ହୋଇ ଥିଅଛି । ଦେଶୀୟ
ସେବକ ଉତ୍ସର କଲେବକର ମାହୁକ୍ରେତର ଡର ଗବର୍ନ୍‌
ମେନ୍ ଦେବତେ ହାହୁଁ କୋଣ ସେବାମାତ୍ର ଚନ୍ଦ୍ରମଣେ
ଠାକୁର କଥା କଥା ହେଉ । ବାପୁକରେ ଲାଗୁ ଧିନନକ
ମମୟତାର ବର୍ଣ୍ଣନେତ ରହ ପାଇସ ବାହୁଁ କହ ସୁନ୍ଦର
ଦେଖୁ ଅଛି ।

ସବୁପେଣାମର୍ଦ୍ଦିବା ହେଉଥିଲୁ ଯେତୋ କେବଳ
ମନ୍ଦିରମାରେ ସୁଅ ଏବଂ କାଳ ଶାକବଦୀମା ହେଉଥିଲା ମାତ୍ର
ଭାବିଷ୍ୟମାରେ ଧରି ପଢିବା ଉପରୁ ପ୍ରମାଣ ମନ୍ଦିର ନାହିଁ ।
କେବଳକି ହେଉଥିଲା ସାହୁକ କେବଳକି ଫେର କୁଳକ
ବଜାରୀର ଏବଂ ଅନ୍ୟ କର୍ମଚାରୀ ଓ ମୋହରର ଏ ଦୁଇକୁ ଅବେଳା
ମାରୁଥିଲା କହିଲା କହିଲା ।

ମହାମହିଳା ସୋଇଲା କର ଜଣନୀ କରେ ପତ୍ରି କର
ପରିବ୍ରଜାଯାଏ ଯେ କଠିନମାତ୍ର ତା ଖା ଦର ସବୁର
ଅଂଶକୀ ସମୟରେ ମୋତାରେ ରୁମିକିଲ ହୋଇଥିଲା ।
ଆଉ ଯେ ଅଛନ୍ତରେ ଅଧିକାରେ ଦୁଇଛି ହୋଇ ନ ଥିବାର
କୋବଳ ମହିରେ ଦୁର୍ବଳକ ଅଶ୍ଵା ନିର ହୋଇ ଆହ,
ଏହି ସାହା ମାତ୍ରକୁମ୍ଭ ନାହିଁ ଲାଗି ଆହ ।

ଶୁଣାଯିବ ପରିବାରକୁ ଏହା କଥା ବିବରନେ
ତେବେବାର ଅନ୍ୟା—ରାତ୍ରି ରହ ଦୂରା ମୁଦରେ
ମୁଖର ମହିଳା କୁଠିଲ ଏହି ଅଗ୍ରମର • । ୩ । ୨ । ୧୦
କୁଠିଲ (କଲୋମେଲ) ଏ ଏକ କେମେଟିଲ (Calomel)
ଏବଂ ପ୍ରକାର ରାତ୍ରାଳ ଜୀଷ୍ଵର • । ୫ । ୨ । ୧୦
ପରାର୍ଥ କୁଠିଲ ରହ ସେତେ ଦୂରା ମୁଦରେ

କରି କାଳ ହୋଇ ପାଇଁ ତେବେ ସୁରେ କରି ପ୍ରସ୍ତୁତ
କରିବ । ଦରି ପରିମାଣ ମନ୍ତର ଅଧେଶ କହିଛି କବି
ଦେବ । ଦରି ସହିରେ କର୍ତ୍ତର ଗୃହ ବୋକ ଉପିବ । ଦୂର
ତଳେ ଦୂର ଦେବ ମାଟିକେ କାଳ ପାରିବେ ଏବଂ କବି
କୁଥିବକ । କାଳ ସହିର ତାହା ବାହାର ପଥରେ କମ୍ବା
ଅଧିଷ୍ଠ ସେବନ ଉପରେ ବସୁ ଦେଲେ ଆଜ ଏବଂ କବି
ପ୍ରଥିବକ । ଦୂର କହିରେ ଶ୍ରଦ୍ଧେକ ହୋଇ ଥାଏ । ଏ
ଅଧିଷ୍ଠ ସେବନ ଉପରେ ପେଟ ପାଞ୍ଚିଲେ ଥିଲା କାଟି
ନାହିଁ ଉପରେ ଠେକ । ଏବଂ ଦୂର ଉପରେ ଏ ଅଧିଷ୍ଠ ଦେ-
ଲେ ଅନ୍ତର ରଖ । ପାଞ୍ଚିଲ ପଦକଳର ସିରପୁହାର
ଏ ଅଧିଷ୍ଠ ସେତାରେ ପାଞ୍ଚିଲ ଲୋହଠାରେ ବେଳିବ ଫୁଲ୍‌ଦ
ଥିଲେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଗରୁଡ଼ର ଅନ୍ଦେଖ ଉପରେ ।
ସେଇଁ କଥକର ମୁଢ଼ି ହେଉ ତାହାର ମହାଶାରେ କହି
ଅନ୍ତରୁମ ମଧ୍ୟ ଘଟିଥିଲା । ଏ ଅଧିଷ୍ଠ ଲକ ବୋଧ ହେଉଅଛି
ଏହା ଉତ୍ତମପ୍ରେକ୍ଷକାର ଉତ୍ତମ ବାନିକ ଗୋଟିକୁ ଅନ୍ତରୁମାରେ
ଏ ଅଧିଷ୍ଠ ଦେବାରୁ ଦେବ ।

ଭାବୁମା ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ପାଠେ କରିବଗାଠାରୁ କରିବ
୧୯୫୨ ମାର୍ଚ୍ଚ ମୁସ୍ତେଳ ପାଠେ ୧୯୫୩ ମାର୍ଚ୍ଚ
ଅଛେ । ଶେଷୋଡ଼ ବାଟିବୁ ପୂର୍ବ ପାଠରେ ଓ ସାଥ ଦିନ
କଲ୍ପନା ଏହେ ।

ଶାହବନ୍ଦିତ ମୁଦବେଦ ଖଣ ଝାପେକ ସାୟ ଦିବା
ଶିରେ ପଦ ଦିଲକ ମୁଣ୍ଡ ବଜଇ ଥୁଅ ହୋଇଥିବ ଓ
ଦାନିର ଏବ ତିଷ୍ଠେତ ମୁଖାୟି ଦେଇଥିଲେ । ଡଗାଳୀ
ଦେଶରେ ଦେବେ ଅଭିଜନ ଅସମାନବ ଦେଶ ପାୟ ହାଥା
ଦରତି ଅଛି ।

ବୁନ୍ଦପେଟ୍ ଥିଲେ ଯହାର ସେ ଅଳ୍ପକାଳ ତଥା
ବୁନ୍ଦପେଟ୍ ଥାହାର ତାତ୍କାଳ ବିଦ୍ୟାଗର ତାତ୍କାଳକଟଳ
କେନେଇଲା ଚିରବୁନ୍ଦପେଟ୍ ବିଶ୍ୱ ମାନରେ ଉତ୍ତରାଧି
ପ୍ରଦୀପକ ଅଧ୍ୟୋଗ ଉପରେ ଦେବରୁକ ୧୫୮ ମ ଜାତ୍ରାବି
ସମ୍ପର୍କ ମୁଖ୍ୟ ହୋଇଥାଏ । କହଁ କୁ ପ୍ରଥାର ହେଉ ସେ
କହା ଉତ୍ତର ନାହିଁ ତୌରେ ତୌରେ ଆକ୍ରମ ପଦୋଷକ ନ
ପାଇବାର ଅକେକ ବିନ୍ଦୁ ପ୍ରଥା ପ୍ରଦବନ୍ତ ଅଛି ଏବଂ କହଁ
ନମିର ବସନ୍ତ ଟଙ୍ଗ ବା ତମସୁକପତ୍ର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ହୋଇଥାଏ ।

ତାଟି ରହିବାରୀ ନିମ୍ନ ପଦଗ୍ରାହୀର ମରଦୋ
ସକାଳଠାରୁ ତାଜର ବୋ ୧୯୫ ଟ କର୍ତ୍ତାର ପଟ୍ଟାଗ୍ରାହ
ଦେବା ନିମିତ୍ତ ଅବେଳ ପାଇଛନ୍ତି ।—ବୋ ୧୯୫ ଟ
ବର୍ଷା । ବାବୀ ବ୍ରଦ୍ଧ ଥିଲେ—ପକ୍ଷକେ ଅମ୍ବରେ
ନୂରନ ବେଳ ହେଉଥିଲା—ଆମ ଦେଶୀୟ ବଜାଏ ଏହି
ପାଇଁ ପାଇଁ କରିବାକି ପରିଚି ।

କେନ୍ଦ୍ର ଦେଶର ଏକ ପଦିକାରେ ଏହି ତଥି ଉଦସନ୍ଧି
କାଣି ଦେଖାଯାଇ— ନୀଳର ମାସରେ ମନ୍ଦିଳ ଦିନର
ଦେଶରେ ପଦ୍ମପଢ଼ୁ—ଫଳ, ବୃଦ୍ଧ ଓ ପାଦିଷର ଗୋଟିଏ
ମାତ୍ର ଏକ ବନ୍ଦରେ ରଜ୍ୟାତ; ଅର୍ଥାତ୍ ମାସରେ ମନ୍ଦିଳ
ଓ ପୂର୍ବ ଉତ୍ତର ଶରୀର ଦିନ ସଠିରେ ବନ୍ଦରେ—ଫଳ,
ଦୂରଦୂର ମନ୍ଦିଳ, ପାଦିଷର ଉତ୍ତରର ମାତ୍ର ଏକ
ଗୋଟିଏଳାଙ୍କ; ଦୃଢ଼ତର ଗନ୍ଧର କେନ୍ଦ୍ର ବାହାର ଛଇ ଏବଂ
ଅନ୍ତିମର ଗୋଟିଏଳାଙ୍କ ଦେବ; ସେପେକ୍ଷର ମାସରେ ଏହି
ଏ ବନ୍ଦର ମାତ୍ର ହରିମାଳ (ବନ୍ଦର) ଗନ୍ଧିମେଣ୍ଡକର

ନିରାକ୍ତ ଅଶ୍ଵା ଉପରେ ହେବ ଏହ ଅଧିକାର ପ୍ରଦାନ କୋମାଳ ଜୀବଙ୍କ; ସମୟର ମାଧ୍ୟମେ ଯୁଦ୍ଧରେ
ଲାଗି ତ ପାରସ୍ୟରେ ମୋତ ରଖିବ; ତୁମ୍ଭଙ୍କ ପୂର୍ବ

କୁଦୁରୁ ହୋଇଥାରେ ମଧ୍ୟ ସେ ଏହି ମାସରେ ଶାତ୍ର
ଲାଗିଛି ଏହି ଶେଷକୁ ପ୍ରକାଳର ମଞ୍ଜଳ ହେଉ । ଉମ୍ମିକାଳର
ହିନ୍ଦେ ଅଥବା ହେବା ଓ ଶେଷକୁ ଯାଙ୍ଗଶୂନ୍ୟ ଅଧିକାଳ
ସୃଜନରେ ଶୁଣିବ ହେବ ।

ଆମେବ କଳାରେ ସବୁ ଲାଗେବ କ୍ଷତି ହୋଇଥାଏ ।
କଥେ କବିର୍ଣ୍ଣମେଳା ଏହେବୁର ଲାଖେ ଟଙ୍କା ଦାଙ୍କା ଖଜନା
ପଡ଼ି ଦେଇ ଅବଶିଷ୍ଟ ତମ ବର୍ଷରେ କଢ଼ିଦାମୀ ହୋଇ
ଆଗ୍ରା ଦେବାର ଆଗେତ କବିଧର୍ମା । ଏଥିର ସମ୍ମାନ କାଳ
ଜେଳା ଯତ୍ତ ଦେବାର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣର ଅଭିପ୍ରେତ; ତହିଁରେ
ବସୁତକର ଉତ୍ତାହ ବୃଦ୍ଧି ହୁଏ । ଧୟମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟ ଏହିପର
ମତ ।

ମିଶର ଦେଖିଲ ସକା ହେବିଲ କୁମର ବୁନ୍ଦ ସକାଳ
ପଦନିଧ ସବୁପ ଅଟିଛି । କବିମାନ କୁମର ମନୀ ସମୂହଯାତ୍ରା
ସେ କହିଛି ସେ କୁମର ଜତା ଅଥବା କୌଣସି ଉଦୟସେଗୀୟ
ସତା ମିଶର ଦେଖିଲ କୋତମାଳରେ ହସ୍ତ ଶେଷ କଲେ
ଚାହା କୁମର କାହାକ କମରା ଅମାରି ବିଲପ୍ରାୟ ଏବଂ
ହେବ । ଏଥରୁ ମାନଶ ଚାହିଁରେ ଅମେ ହସ୍ତ ଶେଷ
କହିଅଛନ୍ତି;—ଶୁଦ୍ଧବ୍ୟ ମିଶର ସୁନ୍ଦର ଶେଷଶାମୀ କର୍ତ୍ତା
ମାନ କର୍ତ୍ତାପ କରିବ ଏହି ।

ଯେତେବେଳେ ତିଶାନକଳିମୟ କମ୍ଲିଗୁରମାନେ ସନ୍ଧାରେ
ବପ୍ରି ଦର୍ଶକ କରିବେ ତେବେଳେ ଭାବାର ଓ ବହୁଶୀ
ଭାବର ପାଣୀ ବୁଝିଛ ହେବ । — ସନ୍ଧା ବା ବସାର
ପାଇଁ ଏହାର ପାଇଁ ତିରିବାରୀ ହେବ ।

ପ୍ରଦେଶରେ କୁଳକ ପରମ୍ପରା ଥିଲା ।
ଜ୍ଞାନାଳରେ କର୍ତ୍ତାମାନ ମୋହିଟ ଅଳ୍ପ ଜାଣ ହୋଇଥି
ସେ ଏ ୧୦୦ ଷ୍ଟର ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ବୌଦ୍ଧ ପୂର୍ବ ଅଧିକା
ର ଏ ଖୁବ୍ ଜ୍ଞାନବନ୍ଦୀ ବୌଦ୍ଧି କୁ ବନ୍ଦ ହୋଇ
ପାରିବେ ନାହିଁ । ଅଗ୍ର ଯାଇନ କଥା । ଏହରେ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ
ପ୍ରଦେଶକଥାର ବସନ୍ତ ସମ୍ବନ୍ଧ ଏବଂ ବନ୍ଦ ରହିଛି ହେବ ।
ତାପାନ ମୋହିଟ ସତ୍ତା ହୁଏ । ଯୋଠାରେ ସେ ଏକମୁଦ୍ର
ମୁଦ୍ରର ବନ୍ଦଶୀଳତା ପ୍ରକାଳୀନାଙ୍କ ପ୍ରତିକରି ହୋଇ
ଦେବେ ବିନ ଦିନ ଜନନ କଲା କରୁଥିଲୁଛି ଏହା ସାମାଜି
ପ୍ରକାଶକର ବସନ୍ତ ମୁଦ୍ରା । ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ପରମାନନ୍ଦ
ତୀର୍ଥ ପୂର୍ବ ଜାଗର ହୁଏ ଫରେ ସମ୍ବନ୍ଧ ହେବ
କିମ୍ବା ହେବ । — ସାରିହିତ୍ୟା ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଲାଭ ।

ଏକ ସବାଦୟତ୍ତରେ ଲୋକାମ୍ଭ୍ର ସେ କରିବ କଷାୟ
ସ୍ଵତକମାଳରେ ସୁନ୍ଦରାର ମରମତର ଅବଶ୍ୟକ ହେଲେ
ତହଁରେ ବାଠ ଧେଣେ ବିଦ୍ୟାର ପ୍ରସାଦ ହେଲା । କେବେ
ଶୁଣିମାନ କଥାରେ ବନ ଅଛି ଫାର ମୀଶାର ମରମତରେ
ତହଁ ଉପରେ ଦେଇଲେ ବାଠ ଗନ୍ଧକ ତଳ ବହୁକ ।
ଶେଷକୁ ଖେଳପର ହେଲା । ଶାର ଦିନକା ଏକ ପ୍ରଥାର
ନିର୍ବିଶ୍ଵରେ ଶୂନ୍ୟ ମାତ୍ର ସେବାକରିତା ତହଁ ଜଳନ୍ତି
ପ୍ରଥାର ଗୌଡ଼ କରଇ ତହଁ ଉପରେ ଏକ ବଳ ପଢ଼ କରିଲା
ଯଥ ଦେଇବେଳେ ସ୍ଵତକମାଳ ବଳର କଥା ପାଇସି
ଦେଇଲା । ଗାଉମାନ ତହଁ ଉପରେ ସୁନ୍ଦର ଶୂନ୍ୟ ଯାହାରପର
ମାତ୍ର ଦେବକର ଗତାୟାର ପଶ୍ଚାତ୍ କଣେଣ ଅସୁଧାର
ପଢ଼ାଇ ମର୍ମମାର ସମ କାହିଁ ଦେବାର ଉପରେ ହେଲା
ମାତ୍ର ମାତ୍ର ସୂର୍ଯ୍ୟ ଅତ୍ୟ ଦେଇଲୁ ସେ ସବୁ ବିନ୍ଦି ଦେଇ
ଯାଇଅଛି । ଦେଇବେଳେ ଶୁଣିଯୁ ଦେଇବ ପ୍ରଥାର କଷାୟରେ
ଏହାର ପଣ୍ଡିତେ ଅଛନ୍ତି ।

ପୁନାଦାରେ ଶମାଳକ ଅନେକ ହତି ହୋଇ ସବ ଖାତ
ଦୂରି ଯାଉଥିଛି । ଏ କଷି ମଧ୍ୟାମ୍ଭାଜୁ ଅଧିକ ଦୂରିର ମସାଦି
ଅସୁଧାର । ୨୦ ମେ ମଧ୍ୟ ଦିନ ଅନ୍ଧି ହୋଇ ଯାହିଁ ।

କୁ ହେଉଥିଲା ଏକା ପ୍ରକାଶକ ମଧ୍ୟରେ ସାହାରୁ ।
କୁ ଦେଖିବା ପାଇବା ଚାହେ ତାରକାର ତାବରାହବେଳେ ।
କହିବାର ଗୋଟିଏ ରହିବାର କାହିଁ ମନ୍ତ୍ରିକ
ଜେବଢ଼େବିଷ୍ଵାର ଗ୍ରାମ ପ୍ରକାଶ କରି କିମ୍ବା
କରିଛନ୍ତି କହିବାର ପ୍ରକାଶ କରିଅଛନ୍ତି । ଯେହି ହତା
ମନ୍ତ୍ରିକ କହିବାର ପ୍ରକାଶ କରିଅଛନ୍ତି । ଯେହି ହତା
ମନ୍ତ୍ରିକ କହିବାର ପ୍ରକାଶ କରିଅଛନ୍ତି ।

ମନ୍ତ୍ରିକ ଯେବେଳେ ଗୋଟିଏ କିମ୍ବା ପ୍ରକାଶକ
କରିଅଛନ୍ତି ଗାଁ ଯାଇ ଥିଲେ ଯେ ତଥିରେ କହିବା
କହିବାର କରିଅଛନ୍ତି ଏହିବେଳେ ଯେ କହିବାର
କହିବାର କରିଅଛନ୍ତି ଏହିବେଳେ ଯେ କହିବାର
କହିବାର କରିଅଛନ୍ତି । ଏଥିର
କି ଅଛି କହିବାର କହିବାର କହିବାର
କହିବାର ?

କେବଳର ଉନ୍ନିବାର କାହା କେବଳର ଉନ୍ନିବାର
କାହାକୁବର ଗୋଟିଏ ହାତୁଣୀ କାହା କିମ୍ବା କାହା
କିମ୍ବା କହିବେଳେ କହିବାର କହିବାର କହିବାର
କହିବାର କହିବାର ?

କେବଳର କହିବାର କହିବାର କହିବାର
କେବଳର କହିବାର କହିବାର ?

କିମ୍ବାକ କହିବାର କହିବାର କହିବାର
କହିବାର କହିବାର କହିବାର କହିବାର
କହିବାର କହିବାର କହିବାର ?

କହିବାର କହିବାର କହିବାର କହିବାର
କହିବାର କହିବାର କହିବାର ?

କିମ୍ବା କହିବାର କହିବାର କହିବାର
କହିବାର କହିବାର କହିବାର ?

କହିବାର କହିବାର କହିବାର
କହିବାର କହିବାର କହିବାର
କହିବାର କହିବାର କହିବାର
କହିବାର କହିବାର କହିବାର
କହିବାର କହିବାର ?

ମେତେବେଳେ ଆହାରର ମୋଦିନୀ କିମ୍ବା କିମ୍ବା
କିମ୍ବା କହିବାର କହିବାର କହିବାର
କହିବାର ?

ମେତେବେଳେ ଆହାରର ମୋଦିନୀ କିମ୍ବା କିମ୍ବା
କିମ୍ବା କହିବାର କହିବାର ?

କିମ୍ବା କହିବାର କହିବାର
କହିବାର କହିବାର ?

କିମ୍ବା କହିବାର କହିବାର
କହିବାର ?

କହିବାର କହିବାର ?

କହିବାର କହିବାର ?

କହିବାର କହିବାର ?

ତୁମରେ ପଢ଼ିବାରୁ କହିବାର କହିବାର
କହିବାର ?

ମହାଶୟ ! କାହାର ଅନିତ୍ତରରେ ଅନିତ୍ତର
ଶିଶୁର ଏବଂ ନିଃବିନ୍ଦୁର କହିବାର ?

କହିବାର ?

କହିବାର ?

କହିବାର ?

The Lieutenant Governor has desired me to acknowledge the receipt of a copy of the proceedings of a meeting of the Rajahs and Zemindars of Cuttack forwarded with your letter of the 12th instant, and to thank the members of the meeting for the expression of their views regarding the scheme of Local self-Government.

Yours faithfully
(Sd.) F. C. Barnes
Private Secretary.
Babu Bahari Lal Pundit
Chairman,
meeting of the Rajahs, Zemindars &c.
Cuttack.

ଏହି କରିବାକୁ ପ୍ରତି କର ନାହିଁ କ କରିବା
ନାହିଁ ।

ଶ୍ରୀ ସମଦାସ ମଣ୍ଡଳ
ଶାନ୍ତାଦିଗୀ ଚିଲ୍ଲ ବ.କୁହା

ମହାତ୍ମା, ରବୀନ୍ଦ୍ର ପ୍ରେସଟ ସୁବିଜ୍ଞାତ
ଅମୃତରୂପୀ ସେବକ କରିବାରୁ ଆମୁର ନାନା-
ଶଥ ସେଗର ଶାନ୍ତି ଦେଇଥାଏଇ । ଯଥା ପାରଦ
ଦୋଷ ଜ୍ଞାନ ଲୁଣିଆ, ବିରକ୍ଷାତା, ଧନୀୟ
ବ୍ୟୁତ ପାଦ କଲ ସମୟରେ ନାହିଁକାବାଟେ କେ-
ଦେଇ ଅଂଶ ନିଃସ୍ଵର୍ଗ ଦେବାର, କ୍ଷୋଣ୍ଣବି ବସ୍ତୁର
ଶ୍ରୀଗଣ୍ଡିନୀ ରହିଛରୁ ଓ ଉପଦ୍ରବୀପ୍ରତି ନାନା-
କଥ ଜାହନ ଓ ସୁରମନ ବ୍ୟାଧରୁ ସମ୍ମର୍ତ୍ତମୁକ୍ତେ
ଅପଶମ୍ବର ଜଗଦ୍ଦୀଜ୍ଞାତ ସଦ୍ୟ ରେଣ୍ଟନାଶକ
ଅମୃତର୍ଣ୍ଣିନୀଶ ଉତ୍ସମର୍ପେ ନିଃୟତ ଲାହିକର-
ଥାଏ । ଅମ୍ଭେ ଆପଣଙ୍କ ସମୀପରେ ଅଜ୍ଞାକାର
ପୁରୁଷ ବହୁଅର୍ଦ୍ଦ ଯେ, ଅମ୍ଭେ ଯେତେବେଳ
ଜୀବିତ ଥିବୁ ଦେବେବନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, ଏହ ପରମ
ଶାଶ୍ଵତ ସ୍ତର ଦିଲ୍ଲାପନ ଓ ମୌଖିକ କାର୍ତ୍ତନ-
ଦ୍ଵାରା ସମସ୍ତାଖାରଣଙ୍କୁ ଜୀବ କରିବାକୁ ବଦଳି
ହୁଏ କରିବୁ ଲାଗି । ବିବେଚନା କରୁ ଏହ
ମହୋତ୍ସାର ମୁଖ ସବସାଖାରଣରେ ଜୀବ ସ୍ମଳେ
କେବେବେହେଁ ଲୋକେ ବିନ୍ଦୁପ୍ରସ୍ତ ହେଉ ଅକାଳ-
ରେ କାନ୍ଦି କିମ୍ବା କବଳରେ ପଢ଼ିବ ହୁଅନ୍ତେ
ନାହିଁ ।

ଶ୍ରୀ ଶନୀମାତ୍ରକଣ ଦୃଷ୍ଟାଗୁର୍ଯ୍ୟ
ନର୍ତ୍ତହାତ୍ମାପୋଷ୍ଟ ଜେଲ ପଥୋଦର
ମହାଶ୍ରୀ ।

ଅପଣଙ୍କ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସମ୍ଭାବନା କହିଲୁ
ବନ୍ଦିକାଳର ପ୍ରମେତ୍ର ସେମର ଗୋଟିଏ ମହୋ-
ନିଧି ଥିଲା । ସେହି ଦେଖିଲ ସେବନ କର
ଅମ୍ବର ଶ୍ରଦ୍ଧାର୍ଥ ପ୍ରତିକାଳର ପ୍ରମେତ୍ର
ଯଥୁ ଓ ସମ୍ମା ସେମ ଏକାହେଲକେ ଅଗ୍ରଗ୍ରଦ
ହୋଇ ଥିଲା । ଅପଣଙ୍କର ଏହି ଅମୃତଚର୍ଚ୍ଛା
ପଢ଼ୁଥିଲାର ଗୁଣ ଅମ୍ବ ଅମ୍ବର ବନ୍ଦିକାଳକ
ନିକଟରେ ପ୍ରବୃତ୍ତ କରିଗାନ୍ତି ଶୁଣ କରିବୁ
ନାହିଁ । ଏହି ଯହିରେ ଦିଲାଜପୁର ଜିଲ୍ଲାର
ଧୀର ଗ୍ରାମରେ ପ୍ରଗରହ ହେବ ସେଥିରୀର ଅମ୍ବ
ପ୍ରାନେ ହାଟ ବଜାରରେ ଏହି ଅମୃତଚର୍ଚ୍ଛାର
ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଲେଖି ପାଇବ କଲା ।

ଶ୍ରୀ ପ୍ରହାପତ୍ରେ ମୁଖୋପାଦ୍ମାଚ୍ୟ
ସଂଶୋଧନମାଧ୍ୟର ଦୋଢ଼ାଖାଟ ଦିନାକଳ୍ୟ

ମହାବିଦ୍ୟ !

ସମ୍ବନ୍ଧ ଅମଳ ସହରରେ ସେ ଡେଲାଇଟା
ବେଗର ପ୍ରାଚୀତ୍ତବ ହୋଇଥିଲା ପହଞ୍ଚିରେ
ଆପଣଙ୍କର ଡେଲାଇଟାର ବଜାରା ଏକୁଷ ଫଳ
ଦାୟିକ ହୋଇଥିଲା ଯେ, ଆମେ ଏହାର ଗୁଣ
ବର୍ଣ୍ଣକ ବରିବାରୁ ଅସମର୍ଥ ଓ ଯେ କି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ଅସର୍ପିଣ୍ୟାନ୍ତିକ ହୋଇଥାଏ ତାହା କହିପାରୁ ନାହିଁ
ଶର ଅଂଶୁଲିଙ୍ଗ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ଏହି ଜୀବଧୀନାମ
ତତ୍ତ୍ଵା କରି ସମ୍ମୁଖୁସେ ଅବେଳା କରିଥାଏ ।
କେବଳ ଗୋଟିଏ ବେଳୀ ସ୍ଵାଧେନ ଆପଣଙ୍କର
ଜୀବଧୀ ସେବନ କରି କଢ଼ିବାକ ଥିଲା ଜୀବଧୀ
ସେବନ ବରିବାରୁ ସ୍ଵର୍ଗାସରେ ପବିତ୍ର ହେଲା
ବୋଧ କରୁଁ ଅନ୍ୟ ଜୀବଧ ସେବନ କରି ନ
ଥିଲେ ତାହାର ଜୀବନ ରଖା ହୋଇ ଆମା
ବିପାକ ଅପଣଙ୍କ ଜୀବଧୀନାମ ଅନେକ ପରି
ମାଧ୍ୟରେ ସେଇ ନିବାରଣ ହୋଇଥିଲା । ଯାଦା
ହେଉ ଏହା ଗୋଟିଏ ମହାତ୍ମ ଦୁଃଖର ବିଷୟ
କହିବାକୁ ଦେବ । ଅମ୍ବର ସମ୍ମୁଖୀ କିମ୍ବା ଏଥି
ସମାଜ ଦ୍ୱାରା ଜୀବଧୀ ଏହିନ୍ତିକୁ ଆବଶ୍ୟକ
ହୋଇ ଦ୍ୱାରା ଏବଂ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଏହି ଉତ୍ସାହଙ୍କର
ଦୂର୍ଦର୍ଶକେନାମକୁ କଷ୍ଟରେ ଦେବା ନମନେ
ଦ୍ୱାରା କରି ଅଛନ୍ତି । ଆମେ ଅନ୍ତର କହିପାରୁ
ଯେ, ଡେଲାଇଟାସେଇପ୍ରୋତିତ ମୁମ୍ଭୁ ବ୍ୟକ୍ତି
କୁଟି ମଧ୍ୟ ଅର୍ଥାତ୍ ବେଶବ୍ୟାବର ସେବିକୁ
ସହା ଅପଣଙ୍କର ଏହି ଜୀବଧୀ ନିଷ୍ଠମିତିରୁପେ
ସେବନ କରିଲେ ମୁହଁର ବିଷୟ ନ ଥିବା
ଅମ୍ବଦିବେତନାରେ ଅପଣଙ୍କର ଜୀବଧୀ ଦେବନ
ବନ୍ଦର ଅନ୍ୟ ଜୀବଧୀ ସେବନ କରିବାକୁମାତ୍ର
ଦୂରତ ନଦର । ଅତୁକୁମରର ମାନ୍ୟବର ଅଭି
ଜ୍ଞାନ ସାର୍ଜନ ମହାଶୟ ଅପଣଙ୍କର ଜୀବଧୀର
ସମବା ଦେଖି କହିଥିଲେ ଯେ, ଏବୁ ଅସ୍ତର
ପଟନା ମନୁଷ୍ୟଙ୍କ ଜୀବଧୀନାମ ବିପ୍ରବାରରେ
ସମ୍ବନ୍ଧ ହୋଇ ପାରେ ।

ଅଟ୍ଟିବ ଦୁଃଖର ହଷ୍ଟୁ ଯେ, ଏଠାର ମା-
ନ୍ୟବର ତେପୁଡ଼ି କମିଶନର ସାହେବ ଆପଣଙ୍କ
ପ୍ରେରଣ " ବନ୍ଧୁଙ୍କ ଉତ୍ସବୀ ଲାହୋର ଅମ୍ବା-
ଥବର ଓ ଜଳନ୍ଦରେ ବନ୍ଦରଗ କରିବାର
କେବାକୁ ଥାବିବ ହୋଇ ଲାହୋର ।

ଶ୍ରୀ ବ୍ରଜବନ୍ଦ ମତୋପାତ୍ରାଚାର୍ଯ୍ୟ
ହେଡ଼ିକ୍ଲାର୍କ ତେଗୁଣ୍ଡ କମିଶନର୍ସ ଅନ୍ଧ୍ର

3910

ପ୍ରିସ୍ ମହାଶୟ

ଶତ ବର୍ଷ ଅମ୍ବର ଭଗୋଇ ଶାସ୍ତ୍ର ବାହି
ଭିପାନଚନ୍ଦ୍ର ବନ୍ଦେଯପାଆୟ ମହାପତ୍ର ଆପଣଙ୍କ
ନିବାଟରୁ ପେରୁ ବନ୍ଦେଯପାଆୟ କଷ୍ଟ ଭର ଧୂଳେ
ଅମ୍ବେ ଅନ୍ତାବର ସହିତ ଭାବାର ମହିନ ବେଗ
କିବାରଣୀ ଶକ୍ତିର ସାନ୍ଧ୍ୟ ଦେଉଅଛୁ ।

ବନ୍ଦ ସମ୍ପଦକ ଠିଲୁହା ବେଗିଛିର ଏହା
ବ୍ୟବହାର କରିବାରେ ଯେହିଁ ଅଶା କଣ୍ଠ ଯାଏ
ଲଞ୍ଛିଲ, ତାହା ସମ୍ପଦ ସଥଳ ହୋଇଥିଲା
ଅର୍ଥାତ୍ ଖାଦ୍ୟ ବେଗର ପ୍ରଜାକାର ହୋଇଥିଲା
ଏକଷ କୁଣ୍ଡ ବାଟୁଳି ଏହା ଧେବନ କରିଯାଇଥିଲା
ଦିପ୍ତି ପାଇଥିଲା, ସମ୍ପଦେ ଅଗ୍ରବନ୍ଦିଲାହି କରି
ଅଛନ୍ତି । ପ୍ରକାଶ ଏଥର ଅଲୋକକ ଶଳୀ
ଅନୁମାଳଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରକଟିତ ହୋଇଥିଲା ।

ପଦ ଓଲାଭତା ସେଗର ଶୌଶ୍ୟ ସଥାର୍ଥ
ଜୀବିଧୀ ଅବିହୁତ ହୋଇଥାଏ ହେବେ କୁଳ
ଜୀବିଧୀ ଅପଣାକର କଲାପିଲ ବ୍ୟକ୍ତରେତେ
ଅନ୍ୟ କହୁ କୁହେ । ଅମ୍ଭେ ସମ୍ମାନ୍ତ ଓ ବ୍ୟକ୍ତ
ମହାଶୟମାନଙ୍କ ଛଣ୍ଡ କର ଅନ୍ତର୍ମାଧ କରୁଥୁ-
ହୁ ସେ ସେମନ୍ତ କ ସେମାନେ ଏହ ଜୀବିଧୀରୁ
କହୁ ଏପଦକର ରଖନ୍ତି । କହିବ ଓଲାଭତ ଭ
ପାହର କ ସମ୍ମାନେ ଷେମାଜଳ ଏହାହାଜା
ଦରେଷ ହୃଦୟକାର କର କର ପାଇବେ । ଏ-
ମେ ଏହାଜୁ ଆମ୍ବମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଗୋଟିଏ
କର ସ୍ଵରୂପ ଜୀବ କରୁ ଏବା ଏହା ମଧ୍ୟ ଆମ-
ଦି ବିଜ୍ଞାନ ପ୍ରକାର ହୋଇଥାଏ ସେ ଏହା
ସେହି ମୂଳରେ ବିଜ୍ଞାନ ପ୍ରକାର ସେବର ଅର
ଉପଯୁକ୍ତ ।

ଅପଣ ଲାହା କଲେ ଦୂରତାକୁ ହେବେ
ଧର୍ମକୁ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ କର ପାରନ୍ତି । ଅମ୍ବେ ଯାହା
କହୁଥିଲାହା ସବୀ ବ୍ୟକ୍ତିରେବେ ଅଳ୍ପ
ବିଜ୍ଞ ନୁହେ ଅର୍ଥାତ୍ ବିଭାଗ କର କହ ନାହିଁ ।
କିମ୍ବା କର କୁ ପ୍ରତିକୁ ପରମାଣରେ ଅପ-
ବିକର ଏହି ମହାମଳ୍ଯ ଉପର୍ଯ୍ୟ କରେ ହେବ ।

ଶ୍ରୀ ବନ୍ଦେଶ୍ୱର ମୁଖ୍ୟାଧିକାରୀ
ହେଉଥିବା ବେହାର ଉତ୍ତରପ୍ରଦେଶ

ପାତ୍ର କାହାରେ
କାହାରେ ପାତ୍ର

ସାପ୍ତାହିକସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

୧୭

ପାଠ୍ୟ ଶର୍ମି

{ ମୂଲ୍ୟ ଅଣ୍ଟିମ ବଜାପୃଷ୍ଠା
 { ବାର୍ଷିକ ଟ ୫୯ ଟ ୨୯
 { ଜାକମାସୁଲ ଟ ୦୪ ଟ ୧୯

ଅମ୍ବେମାଳେ ସାହା ଅଶକ୍ତା କରିଥିଲୁ
ଗେଷରେ ଭାବାର ପଢ଼ିଲ । ମିଶର ଯୁଦ୍ଧ
ନିମିତ୍ତ ଭାବରେ ଯେଉଁ ସେନା ପ୍ରେରଣ
ହେଉଥିଲା ତାହିଁ ସମ୍ମାନୀୟ ବ୍ୟୟ ଭାବରେ
ଏହି କଥା ହେବ ବୋଲି ବିଲ୍ମିଟେସନ୍ ଲଭିବାରୁ
ପ୍ରିଯ କହିଅଛନ୍ତି । ଏ ଟଙ୍କା ସବାବେ ନୂତନ
ତାତ୍କାଳି ବିଷିବ କି ନା ବୋଲ ଯାଇ ନ ପାରେ
କିନ୍ତୁ ପୂନକଥା ଏହି କି ଭାବରେ ବିଜିତ ଦୁଃଖ
ବୌଣୀ କାଳରେ ଯିବାର ନୁହିଲ ।

ମିଛନ୍ତିପିଲ ପୁରୁଷ ବ୍ୟସ ଗବହୁମେଣ୍ଡ
ଆପଣା କବଳୁ ନେବାରୁ ପୁରୁଷ ଲନ୍ଗୋଚିର
ଜେନ୍ଦରଲ ମିଛନ୍ତିପିଲ ଓ କାଥୋନମେଣ୍ଡ
ଶୁଳ୍କରୁ ସାଧାରଣ ପୁରୁଷ ସଂଗେ ମିଶାଇ
ନେଇ ଯେଉଁ ଜିହ୍ଵାରେ ସେବେ ପୁରୁଷ କର୍ମ-
ରୂପ ଥିଲେ ଏବଂ ଏଣିକି ଯେତେ ହେଲେ
ତହୁଁର ଖଣ୍ଡିଏ ତାଲିକା ପ୍ରକାଶ କରିଅଛନ୍ତି ।
ତହୁଁରୁ ଦେଖାଯାଏ ଯେ କେତେ ଜିହ୍ଵାରେ
ଅକ୍ଷୁ ଦେଇନର କନ୍ଧକଳ ନିଷ୍ଠା ଥିବାରୁ
ସେମାନଙ୍କ ଅନ୍ତର କରିବାରେ ସମ୍ଭାବ ତାର-
ନେଇ ଘଟିଥିଲା ମାତ୍ର ଓଡ଼ିଶାରେ କୌଣସି
ପରିବର୍ତ୍ତନ ହୋଇ ନାହିଁ । ଏଠାରେ ଯେତେ
କନ୍ଧକଳ ଥିଲେ ନୂହନ ବନ୍ଦେ କସ୍ତରେ
ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ରହିଥିଲାନ୍ତି । କାହାର ଦାନା
ଆପନାକିମ୍ବା କତ ପୁରୁଷ ଛପ୍ଯ ।

ନୂଳନ ଝୁଲ ନୋଟ ଯାହା ଗର ମାସରୁ
ଆର୍ମ୍ବ ଦେବାର କଥା ଥିଲ ଏଥିମଧ୍ୟରେ ବିଲ୍ଲ-
ତରୁ ଆସିଥିଲା ଏବ ତାହାରୁ ଶାଶ୍ଵତ ପ୍ରକଳ୍ପ
କରିବା କାରଣ ଗନ୍ଧିମେଷ ଉଣ୍ଡେମ୍ବା ଥିଲା
ଦେଖିଲାଏନ୍ତି । କୁଛି କୁନ୍ତା ଏବ ବିଶବ୍ର
ଜୀବା ଭାବିବର୍ଷର ଅତ୍ର ସମସ୍ତ ପ୍ରଦେଶରେ
ଏକାବେଳକେ ଏହି ନୋଟମାଳ ବିକ୍ରି
ଦେବ । ବିଶ୍ୱାସଦେଶର ସମସ୍ତ ବେଜନ
ଅର୍ଥାତ୍ ସରକାରୀ ଖଣ୍ଡାଖାନାରେ ଏହି ନୋ-
ଟମାଳ ବିକ୍ରି ହେବ ଏବ ଏଥର ସ୍ଥିର ବର୍ଷକୁ
ଶତକରୀ ଟ ୪୫ ଲା ଦିଲ୍ଲାଯିବ । ଅଛି ମୂଲ୍ୟର
ନୋଟ ବିବଳରେ ଭାଇ ମୂଲ୍ୟର ନୋଟ ମିଳି-
ପାଇବ ଏବ ତାହାର ନୋଟ ନିଷ୍ଠା ଦେଲେ
ସେ ଦେବରେ ଆବେଦନ କର ନୂଳନ
ନୋଟ ମଧ୍ୟ ପାଇ ପାଇବ । ଲଗଦ ଟଙ୍କା ଦାରେ
ରଙ୍ଗିବାଗାରୁ ଏ ନୋଟ କିମ୍ବି ଉଣ୍ଡିବା ବଜ
ସବିଧାକୁ ଅଟଇ ।

ୟମସୁରତତ୍ତ୍ଵ ମୁକ ମହାଶଙ୍କାବୁର ଦୂର
ଶାନ୍ତି ଦୂର ଶାନ୍ତିର ଦେବାନ କରିବା
କାରଣ କରିବିଦ୍ୱାରା ଅନୁରୋଧ କରିଥିଲୁଗୁ
ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ଯୋଗଭାବପୂରେ ଲେଖି-
ଅଛନ୍ତି କି ସେମାନେ ମୃତ ମହାଶଙ୍କାବୁ ସଙ୍ଗେ
ବଜକାରୀରେ ଫଳିଷ୍ଟ ଆଗ୍ରା ଦୂର ଶଙ୍କାବୁ
ଦୂରକ ଦୂରପୂରେ ଅବେଳା ସାହାଯ୍ୟ କରି-
ଅଛନ୍ତି ଏବଂ ଏକଙ୍କଣ ବାମକଣ୍ଠାଟିର ମାନେ-

ଜୟ ମଧ୍ୟ ଯୋଗଦା ସହିତ କରିଥିଲୁଣ୍ଡି ।
ଦର୍ଶକଙ୍କ ପ୍ରସ୍ତାବ ଯେମନ୍ତ ଦାୟୁଧୀତ୍ତ ଭାର୍ତ୍ତରୁ
ଅନୁମାନ ହେଉ ନାହିଁ ଯେ ସପରିଷ୍ଠେଣ୍ଟେ
ସାହେବ ତାହା ପ୍ରଦରଶ କରିବେ ଏବଂ ଆପ୍ନେ-
ମାନେ ମଧ୍ୟ ଏହାକୁ ଅନୁମାଦନ କରି ଧାର୍ଯ୍ୟ
ନାହିଁ । ମୁହଁ ମହାଶକ୍ତାଙ୍କର ଅନେକ ସଦ୍ରଗ୍ଭା
ଥିଲ ଅମ୍ବେମାନେ ବାରମାର ଶୀଳାର କରୁ
ମାହ ସେ ଉତ୍ତମ ଶାସନକର୍ତ୍ତା ନ ସ୍ଥଳେ ଏବଂ
ତାହାଙ୍କ ଥାର୍ତ୍ତ ମୟୁରରତ୍ନର ପ୍ରକାଶ ଅବସ୍ଥା
ସେପର ହୋଇଥାରୁ ଉଚ୍ଚର ପ୍ରତିବିଧାନ ଏବଂ
ସେପର ସୁବସ୍ତୀତ୍ତ ବଜ୍ର୍ୟର ଶାର୍ଦ୍ଦି ନିମିତ୍ତ
ଜଣେ ଉଚ୍ଚଦରର ମାନେଜର ଆବଶ୍ୟକ ।
ସେ ବ୍ୟକ୍ତି ଇଂରାଜ ହେଉ ବା ଦେଶୀୟ
ହେଉ ତତ୍ତ୍ଵରେ କ୍ଷତି ନାହିଁ ମାତ୍ର ବିଜ୍ଞାନ ଓ
ବନ୍ଦଦର୍ଶୀ ହେବା ଉଚ୍ଚର ଅନୁବନ୍ୟ ନିମ୍ନଶ୍ରେଣୀ-
ର ହାତିମଳୁ ନିଯମିତ୍ତ କଲେ ମନ ଫଳର ଆଶ୍ରା-
କା ଯାହା ଦର୍ଶଣ କରିଥିଲୁଣ୍ଡି ତାହା ସମ୍ମର୍ତ୍ତ
ପକ୍ଷିଯୁକ୍ତ ଅଟିର । ବଜ୍ର୍ୟତାମାନେ ଯେବେ
ସୋଗଦ ଏବଂ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ଜାହକ ରେବେ
ସେମାନେ ସବକାଣ୍ଠ ମାନେଜର ହୋଇ ପାରନ୍ତି
ଏବଂ ତାହା କରିବା ଉଚ୍ଚର । ଏଠା ବଢ଼ିଆ-
ଇର ରୂପରିବାଶ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ କେବଳ
ପେନସନ ଗୋଗ କର ଅକର୍ମଣ୍ୟ ହୋଇ ଯାଇ-
ଅଇନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ ରାଜବାର୍ଷ୍ୟରେ ଯୋଗ
ଦେବାକୁ ଉତ୍ସାହିତ କରିବା ସବସକାରରେ
କିଧେୟ ଏବଂ ଉଚ୍ଚରେ ଅନେକ ଫଳ ଅଛି

ମୁଖେ ବିଧ୍ୟ ସେଇକାମାନେ ସେହି ପଣ୍ଡରେ
ମନୋଯୋଗୀ ହେଉ ନାହାନ୍ତି ଏବଂ ଶୁଦ୍ଧିବର୍ଗ
ସତ୍ତା ଉଚ୍ଛବିଂଶର ଜୌରିବରେ ଫୁଲ ରହ
ଶୁକ୍ଳା ବା ବ୍ୟବସାୟ କରିବା କମ୍ବା ବିଦ୍ୟ
ଯୋଗିବା ଲାଭ କରିବାକ ମତ କରାଇ ଦାର୍ତ୍ତ

ତେସ୍ଟା ଓ ସବୁକେସ୍ଟାଙ୍କ ଦେବନ ଦୂରି
ଅଞ୍ଜି ଗଢ଼ କଲିବଗା ଗଜକେଟରେ ବାହାରିଅଛୁ
ଏବ ଏମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ ଯେପରି ବ୍ୟବସ୍ଥା
ହୋଇଥାଏ ନିର୍ମଳେଖିତ ତାଲିକାରୁ ପ୍ରକାଶ
ପାଇବ ।

ମାସିକ ବେଳନ	ସେବେକଣ ଅଭିନ୍ନ	ସେବେଜୀଣ ଦେଲେ
୮୦୦	୫	୨
୯୦୦	୧୧	୫
୧୦୦	୨୦	୧୫
୧୧୦	୩୪	୩୫
୧୨୦	୫୧	୭୩
୧୩୦	୬୨	୮୮
୧୪୦	୦	୩୨
୧୫୦	୫୦	୦
୧୬୦	୪୮	୦

କର୍ମଗୁରୁ ସଖୀ ବର୍ତ୍ତମାନ ପ୍ରାୟ ରହିଲ
ମାତ୍ର ଟେଙ୍କା ଟା ଓ ଟ ୨୦୦ ଟାର ଶ୍ରେଣୀ
ଆଦୋ ଛାତିବଳ । ଏଣିକ ଘେରୁମାନେ ନ ଜଣାଇଲୁ
ନିମ୍ନଲିଖିତ କେବଳ ସେହିମାନେ ଗୋଟିଏ
ଅଧିକାରେ ଉତ୍ତର୍ମିତି ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଟ ୨୦୦ ଟା
ଆଇବେ ମାତ୍ର ଉତ୍ତର୍ମିତି ହେଲାମାନକେ ଟ ୨୦୦
ଟାରେ ବାହାକ ହେବେ । ସୂଚିରେ ତେଷୁଟିକ
ନିମ୍ନଶ୍ରେଣୀର ଦେଇନ ଟ ୨୫୦ ଟା ବୋଲି
ବାକୁ ହେବ । ଏ ପରିବେ ଏହାକି ଅବସ୍ଥା
ମନୁଷ୍ୟଙ୍କଠାରୁ ହଳ ହେଲା ବିଜ୍ଞ ଏହାକି
ଜୁର୍ବୁ ଦେଇନ ଟ ୮୦୦ ଟା ଓ ମୁନୁଷ୍ୟଙ୍କର
ଟ ୧୦୦୦ ଟା ଅଟଇ । ଅନ୍ୟ ପରିବେ ପ୍ରତି
ଜିଜ ବ୍ୟବସ୍ଥା ମୁନୁଷ୍ୟଙ୍କ ପରିବେ ଯେତେ ମନେ
ଥିଲୁ ତେଷୁଟିକ ପରିବେ ସେମର ନ ଥିବାରୁ
ଅନେକ ମୁନୁଷ୍ୟ ନୃତ୍ୟ ବାଦସ୍ଥାରେ ଦୂରକ
ପାଇବି ପୁଣେ ଅଛ ତେଷୁଟିକ ସ୍ଵର୍ଗଲକ୍ଷ ଗାହି
ଥିଥିଲୁ ଏଥିର ବନ୍ଦି ତେଷୁଟିକ ଆଶ
ଦୂର୍ମିତି ହେଲା ନାହିଁ ବୋଲି ଯୁଦ୍ଧର ଥିଲେ ମାତ୍ର
ସେଥିରେ ବାଦସ୍ଥାର ଦୋଷ କମ୍ବାର ନ

ପାରେ । ବାସୁଦରେ କଳନ ବ୍ୟକ୍ଷାରେ
ସେମାନଙ୍କର ଅବସ୍ଥା ଧ୍ୟାନେଷ୍ଠା
ଶରେ ହନ ହୋଇଥିଲା ।

ସବୁକେଷୁଟିକର ବନ୍ଦାବନ୍ଧୁ ଏହିପରି
ହୋଇଅଛି ସଥା—

ମାସିତି	ସେବନେଇଣା	ସେବନେଇଣା
ଦେବକଳ	ଅଛନ୍ତି	ଦେଲେ
୨୦୦	୯	୧୭
୬୭୫	୦	୨୩
୧୫୦	୩୭	୨୨
୧୨୫	୧	୦
୧୦୦	୩୮	୧୨
	୨୨	୨୨

୨ୟ ପ୍ରମୁଖଶିତ ୨୭ ଜଣ ମଧ୍ୟରେ ଶୂରାଜା
ଦେଵିଲବାର ଅଛନ୍ତି ସେମାନେ ସବୁତେଷୁଟି
ଶେଖିରେ ଏଗିବ କୃତ୍ତ ହେଲେ । ଏଥୁମଧ୍ୟରେ
ବାହିର ଉଦୟିଲବାର ଜାଗେ ଥିଲ୍ଲା । ଆଜି-
ଶୁକ୍ର ଓ କନ୍ଯମାଳର ପହିଲିଦିନ ବର୍ତ୍ତମାନ
ପର ପୁଅକ୍ର ଉହିଲେ । ସେମାଳଙ୍କର ଏଥୁରେ
ଦିଲ୍ଲି ସମ୍ରାଟ ନାହିଁ । ଅତି ଉଦୟିଲବାରମାନେ
ସବୁତେଷୁଟି ଶେଖିରେ ଦିଲିନଲେ ସବୁତେଷୁ-
ଟିକର ଏଗିବ କୃତ୍ତ ହେଲା । ଏହାକୁ
ଦେଖଇ ଜେଷୁଟି ଓ ସବୁତେଷୁଟିର ଦେଇନ
ଦୂରିରେ ଗବାର୍ତ୍ତମାନଙ୍କର ଟାଙ୍କ ଦଳାର
ପାଇଗଲ ଟଙ୍କା ବାର୍ଚିକ ବ୍ୟୟ କୃବି ହେବାର
ଜଣାଯାଏ ।

ମିଶ୍ର ଦେଶର ଯତ୍ନ ।

ଏ ସ୍ମୃତିରେ ସୁନ୍ଦର ସମ୍ବାଦ କେତେବେଳେ
ଅଶ୍ଵାପ୍ରଦ ଏବଂ ହେତେବେ ବହୁର ଉତ୍ସମ୍ଭବ
ଅଟଇ । ଅଶ୍ଵାପ୍ରଦ ଏହାପରି ସେ ପରିଶୋଷଣରେ
ଭୁବନେ ମୁଲତାଳ ମିଶି ଦେଖଇ ଘୋର
ମାନ ଜିବାରଣ ବାରଣ ଦୈନ୍ୟ ପାଠିବାର
ସମ୍ବନ୍ଧର ହୋଇଥାଏନ୍ତି ଏବଂ ଏଥିରେ ହିଂସକ-
ମାକେ ଅଗୁଳର ବିଷ ଅନ୍ତମର କରିବାର
ଶାନ୍ତି ହୋଇଥାଏନ୍ତି । ଭୁବନେ ଯେଇଥି ଏଥି
ମଧ୍ୟରେ ମିଶରିବୁ ଯାତ୍ରା ଦିନଥିବେ । ଆପ୍ରମାଣ
ବିନା ସୁଲଭକଙ୍କ ଅନୁଗ୍ରହପାତ୍ର ମନେ ଦିଲା
ଏତେ ସାହସ ଦାନ ସ୍ଵରେ ଏଥର ଅତିକାର
କାହା ସଙ୍ଗେ ଯୁଦ୍ଧ କରିବେ କୁତୁମ୍ବି ସମ୍ମାନ
ମିଳି ଶାର ପାରେ । ଯାତ୍ର ଏବେ ଦେଖାଯାଏ
ସେ ଏହି ସ୍ମୃତି ସମ୍ବର୍ତ୍ତରେ ରହୁଥିପାରୁ ସା
ହିମାକଳେ ଯେଉଁ ମନ କମି କରି ଚିନ୍ମୟ

କହୁଣ୍ଠିବୁ କାହାର ଯିବାରୁ ସେ ସବୁ କର ପାଇ-
ଅଛି ଏବଂ ଫ୍ରାନ୍ସିଯାକେ ଅଧିକା ବରଜାହାଳ-
ମାନ ମିଶର ଦେବରୁ ଫେରି ଥିଲା ଅଣିବାର
ଆଜ୍ଞା ଦେଇଥିଲୁ । ଏ ଘୁରୁରେ ଯୋଗ
ଦେବା କାରାର ଫ୍ରାନ୍ସି ଗଚ୍ଛମେଷ ଟବା
ମନ୍ତ୍ରର କଲେ ଲାହୁଁ ଏବଂ ସେଥି ସକାଳେ
ସେଠି ମନୀମାନେ ବର୍ମିଜ୍‌ଯାଗ ଦରିଅଛନ୍ତି ।
ଦିନାର ସୁଦାମୋଗଦେବାକୁ ନମ୍ରି କରିଥିଲୁ ଏ-
ଥରେ ଲଂବର ଏହା ହୋଇଗଲେବେଳେ କେନବ
ସହିତ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିଲୁ । ଲଂବକ୍ଷେତ୍ରା
ଦୂରଦନ ଦେଇ ସୁନ୍ଦର ଅଧିକାର କଲେ ତେ
ମିଶର୍‌ଯୁମାନେ ବାଧା କା ଦେଇପଳାଇଗଲେ ।
ଅବସାଧାରୁ ବିଦ୍ରୋହ ପ୍ରସର କା କଲେ ତୁ-
ରସ ସେନାକୁ ମିଶର ଦେବରେ ଖେଳାଇ
ଦେବେ ଲାହୁଁବେଳେ ଲଂବକ୍ଷେତ୍ର ସୁରତାକଳୁ
କଣାଇ ଥିଲା ।

ଭାବସର୍ବ କାର୍ଯ୍ୟ

ଭୁବନେଶ୍ୱର ପୋଖ୍ରାଣୀ କାର୍ଯ୍ୟ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ
ଗୋଟିଏ ବିଜ୍ଞାନୀ ଏକମେଲେ ଦୟିତ୍ୟୀ ସମ୍ମୁଦ୍ର
ସବ୍ସାଧାରଣର ଅଳ୍ପକାଳ କମ୍ପିଟ ପ୍ରତିକାଳ
କରିଥିଲୁଛନ୍ତି । ତହୁଁରୁ ଦେଖାଯାଏ ଯେ ପୋଖ୍ରାଣୀ
ଅଧିକର ଶବ୍ଦରେ ବନ୍ଦକୁଦନ ଅଳ୍ପକୁ ସମ୍ମୋହ-
କଳିବାପେ ଦେଇଅଛି । ଦେଖରେ କି ପଞ୍ଚ-
ମଧ୍ୟରେ ଲେଖା ପତାର ଚର୍ଚା ଏବଂ ଭାଣିକ୍ୟ
ବ୍ୟବସାୟରୁ ବିମ୍ବାରଦେଇଅଛି ତହୁଁରୁ ସୂର୍ଯ୍ୟ
ପରତୟେ ଜାହାନର ଭାର୍ଯ୍ୟରୁ ମିଳିର ଅଭିଭାବ-
କ ପାଠମାଳକୁ ଛାଣିବା ବାରବା ଉଛୁର
ଦେଖେ ଦ୍ୱାରା ଏଠାରେ ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲୁ
ସକ ୩୮୦୦୦୨ ରେ ସବ୍ୟଦ୍ଧିତା ୫୫୦୦୭ ଜା-
ତ୍ୟର ଭୁବନେଶ୍ୱରରେ ଥିଲା ଏବଂ ୩୮୦୦୦୨
ଶେଷରେ ଏଥର ସଂଖ୍ୟା ୫୭୨୫ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବୃକ୍ଷ
ବୋଲଥିଲା ଏହି ବର୍ଣ୍ଣରେ ୨୫ ଲୁହନ ଜାକ-
ପର ଫିଟିବା ଅବସ୍ଥା ସୁଖକର ଅଟିଲା ।

ବିହୁପତ୍ର ଉଦ୍‌ସାହି ଓ ପଞ୍ଜମାଳରେ ସୁରି
ହୋଇଥାଏ କଥା କଲାନ୍ତିର ଭାଇବାବୁ ପ-
ବାବ ପାଇବ ।

	ସମ୍ପଦ କାର୍ଯ୍ୟ	ସମ୍ପଦ ଉତ୍ତରାହ୍ୟ
ବେଳେ କାର୍ଯ୍ୟ	୧,୫୩,୫୫,୮୨	୧,୫୩,୫୫,୮୨
ସମ୍ପଦ ଉତ୍ତରାହ୍ୟ	୧୨,୫୫,୭୦,୭୨	୧୨,୫୫,୭୦,୭୨
ବେଳେ କାର୍ଯ୍ୟ	୨୨,୧୨,୭୨	୨୨,୧୨,୭୨
ସମ୍ପଦ	୫୦,୩୮,୮୮	୫୦,୩୮,୮୮
ବେଳେ କାର୍ଯ୍ୟ	୧୯,୬୫,୭୨	୧୯,୬୫,୭୨
ସମ୍ପଦ	୨୦,୨୨,୧୨	୨୦,୨୨,୧୨
ବେଳେ କାର୍ଯ୍ୟ	୨୦,୨୨,୧୨	୨୦,୨୨,୧୨
ସମ୍ପଦ	୨୦,୨୨,୧୨	୨୦,୨୨,୧୨

ଭୂପରଲିଖିତ ଚାନ୍ଦକାରୁ ପ୍ରକାଶ ସେ ଜା-
କହାଏ ସେବେପ୍ରକାର ଦ୍ରୁବ୍ୟ ଯାଜାଯାଇ
କୃଥିତ ସେ ସମସ୍ତ କୃତି ହୋଇଥିଲା । ଧଳଧା-
କିଯା ଘୋଷ୍ଣକାର୍ତ୍ତ ହେବାରୁ କେହିଁ ଅନୁମା-
ନ କରିଥିଲେ ସେ ଏହାହାର ଚିଠି ଉଗ୍ରା
ପଢ଼କ ମାତ୍ର ଭାବା ନ ହୋଇ ଘୋଷ୍ଣ କାର୍ତ୍ତ
ସଙ୍ଗେ ଚିଠି ସଙ୍ଗେ ମଧ୍ୟ ବୁଦ୍ଧି ହୋଇଥିଲା ।

ତିଟ ରେଜଞ୍ଚଲ ମଧ୍ୟର ପୁଣେ ଗୁରିଆଶା ସ୍ଵର
ଗତ ଅଗ୍ରମ୍ ମାଘରୁ ଦୂର ଥଣ୍ଡା ହେଲା । ଏ
ଖର୍ଚ୍ଛା ଉଠା ହେବାରେ ରେଜଞ୍ଚଲ ତିଟ ମଧ୍ୟରେ
ଦକ୍ଷିଣାମୁଖୀ ପୁଣ୍ୟ ଏଥରେ ଦୂରଲକ୍ଷ ଯେତେ
ଦକ୍ଷାର ଟଙ୍କା ନେଇ ହେବାର ସମ୍ମାନକା ପୁଣ୍ୟ
ଦେବଳ ଦେବତାଙ୍କା ନେଇ ହୋଇଥିଲା ।

ତିନି ଗୋଲାରୁ ପଣା ଓଜନ ସବାଦପତ୍ର
ମାସ୍ତୁଳ ଶବ୍ଦ ନବମର ମାସକୁ ଛଣା ହେଲା ।
ଏପ୍ରାରୂ ସବାଦପତ୍ର ଖ ୧୯୪ ଟଙ୍କା ଏ ଦେଶ-
ରେ ପ୍ରତିଲିପି କହି ମଧ୍ୟରୁ ଖ ୧୯୭ ଟଙ୍କା ଉଚ୍ଚ
ନିୟମର ଆଶ୍ରୟ ନେଇ ଅଛନ୍ତି ଓ ସବାଦପତ୍ର-
ର ସଞ୍ଚାର ପ୍ରାୟ କି ଲକ୍ଷ ବଢ଼ି ଅଛି ।

ମନ୍ତ୍ରାର୍ଥର ଦିଲ୍ଲାଗର କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପର୍କରେ
ଏହାକି ବୋଲିବା ସଫେଲ୍ଲୁ ଯେ ଗଢ଼ବର୍ଷ ୨୨,
୪୨,୧୯୯୫ ଖଣ୍ଡ ମନ୍ତ୍ରାର୍ଥର ପ୍ରେସ୍ ହୋଇ
ଥିଲା ।

ଧେବିଂସବ୍ୟକ୍ତ କେବଳ ଗତ ଅପ୍ରେଲ
ମାସରୁ ଆମ୍ବ ହେଲା । ସେହି ମାସ ଶେଷରେ
ଟ ୨୭୯୧୫୯ ଜାନ୍ମା ହୋଇଥିଲା ଏବଂ
ଗର ଜୁନ ମାସ ଶେଷ ଦିନରେ ଟ ୨୭୯୧୫୯
ଇଲୁ ବ୍ୟାଙ୍ଗରେ ଜମା ଥିଲା । ଦିନର
ଦେଖାବ କରିବାରେ ପ୍ରତି ସପ୍ତିହ ଶାଠିଏ
ହଜାର ଟଙ୍କା ଅଣାଇଛି ଜମା ହେଉଥିଲା
ବୋଲିକାକୁ ଦେବ । ଏଥିଲୁ ବମେଲ ପ୍ରଦେ-
ଶରେ ଏପରି ବ୍ୟାଙ୍ଗ ପ୍ରାଣିର ହୋଇ ନାହିଁ
ଏବଂ ମାନ୍ଦୁନର ଥିଲୁ ସ୍ଵଲରେ ଏହା ପ୍ରାଣିର
ହୋଇଥିଲା । ଏହାହାବୁ ତର୍ଫୁକୁ ବ୍ୟାଙ୍ଗର
କୋଣରେ ରହି ହୋଇଥିଲା କି ନା କିବା ଜଣା-
ଯାଇ ନାହିଁ ପାଇସା ଧେବୁଝିବରେ ଧେବି-
ସବ୍ୟକ୍ତ ସ୍ଥାପନ ହେବାରୁ ଲେବକର ଅଥବା
ଉପକାର ହୋଇ ଅଛି ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ ମାତ୍ର
ପ୍ରକୃତରେ ଯାହାକି ନମିତ ଏଥିର ସୁଖ
ହୋଇଥିଲା ସେମାନେ ଏଥିର ସାହାଯ୍ୟ କି ପା-
ରିମାଣରେ ଗନ୍ଧର କିମ୍ବୁ ଅଛନ୍ତି ଅର୍ଥାତ୍
ମୋଟାପରି ଆମାନ୍ୟ ଶୁଣା ଜାରିଗର ଓ ମଜୁ-
ଜମାକେ ଏଥିରେ ଟଙ୍କା ଜମା କିମ୍ବୁ ଅଛନ୍ତି କି

ନା କଞ୍ଚିପଙ୍ଗରୁ ତାହା ପ୍ରକାଶ ଥାଉ ନାହିଁ ।
ଅବଶ୍ୟ ଏମାକେ ଏକାଦିନରେ ଏଥର ଫଳ
ଦୂରି ପାଇବେ ନାହିଁ ମାତ୍ର ବହିଜାଳରେ
ଅବଶ୍ୟ ଏହାଙ୍କର ଆଖି ଫିଟିକ ଓ ଏମାନେ
ସେହିସବ୍ୟାଙ୍କରେ ଟଙ୍କା ଜମା କରିବା ଅଭିନ୍ତୁ
ସୁଧାଙ୍କଳକ ବୋଧ କରିବେ ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ ।

ପ୍ରକାଶ କାଗଜର କାଟକୁଟ

ମୋକଦ୍ଦମ୍ବ ।

ଗର୍ବସ୍ତୁଦରେ ଅମେରିକାନେ ଏ ମୋହଦମା
ସମ୍ମର୍କରେ ଶିଳ୍ପାକ୍ଷରଗର ଜାଇରେକ୍ଷରକ
କିମ୍ବା ଅମ୍ବାଦଳ, କରିଥିଲୁ ସତ୍ୟ କିମ୍ବା
ଗତ କଲିଙ୍ଗତା ଗଜେଟରେ ବାରୁ ଭାରାପ୍ରସାଦ
ଦେବକୁ ଏଠା ଉଲ୍ଲେଖିଏହି ସୂଲର ଶିଳ୍ପ ବାରୁ
ମଧ୍ୟସୂଦଳ ଶର୍କେ କର୍ଣ୍ଣରେ ଏବଂ ମଧ୍ୟ ବାବୁଙ୍କୁ
ଏହି କଟକ ଜିଲ୍ଲାର ଜେପୁଟୀ ଇନ୍ଦ୍ରପ୍ରକଟର
ନିୟମିତ୍ତ ଦେବାର ଦେଖ ଦୃଷ୍ଟିତ ଓ ଆଶ୍ରମ୍ୟ
ହୋଇଥାଏ । ଭାରାପ୍ରସାଦ ବାବୁଙ୍କ ଉପରେ
ଏକଦୋଷ ସକାଶେ ଏହାହାର ଚିନିଦଶ
ହୋଇଥାଏ—ପ୍ରଥମେ ଏକଶ୍ରେଣୀ ଅବ-
ନ୍ତି, ଦୃଷ୍ଟି କେମୁଣ୍ଡି ଇନ୍ଦ୍ରପ୍ରକଟରକୁ ବହୁ-
ପୁରୁ ଏବଂ କୃଷ୍ଣପୁ ଏହି ଜିଲ୍ଲାରେ ବାବାବା ।
ଏପରି ଗୁରୁଦଶ୍ରୀ ଲଭବାବୁ ଭାରାପ୍ରସାଦ ବାବୁ
ଅଭ୍ୟନ୍ତ ସନ୍ତୁଷ୍ଟିତ ଓ ଦଶାଶ ହୋଇ ଗତ ଶକ୍ତି-
ବାର ଏଠା ମାଳିକ୍ଷେତ୍ରରେ ଯେ ଉ-
ପୁଣା ଦେଇଥିଲାନ୍ତି ପହିଁରେ ବଚନ କିଛି
ନାହିଁ । ବାସ୍ତବରେ ଭାବାକ୍ଷେତ୍ର ଅଭ୍ୟନ୍ତ
କଠିନ ଦଶ୍ର ବିଧାନ ହୋଇଥାଏ । ଅର୍ପକାଳ
ଉତ୍ତମ କର୍ମ କର ଯେବେ ଏକଥର ଭାବାକ୍ଷେତ୍ରରେ
ବୌଦ୍ଧ ଦୋଷ ସାବଧନ୍ୟ ଦେଲା
ରେବେ ଭାବାଙ୍କ ସ୍ଵାନ୍ଧାନ୍ତରକ ସେହି ଜେପୁଟୀ
ପଦରେ ବଦଳ କର ଦେଇଥିଲେ ସଥେଷ୍ଠା
ହୋଇ ଥାନ୍ତା ; ସତରାତର ଦେଖା ଯାଇଥାଏ
ତ ଶାହାର ଯେଉଁଠାରେ ଦେଖ ପଢ଼ା
କୁଥିର ଉପରିଷ୍ଠାକମମାନେ ସେଠାରୁ ଭାବାଙ୍କ
ଶନ୍ଦ କିମ୍ବା କହିଲୁ କହିଲ କରି ଦିଅନ୍ତି ଏବଂ ଯେଉଁ
ପ୍ରାନରେ ଯେ ଉଚିତବରେ ଥାଏ ସେଠାରେ
ବଦପେଣା ନିମ୍ନପଦରେ ଯେ ରହିବାକୁ ସତରା-
ତର ସନ୍ତ ହୁଅର ନାହିଁ । ଶ୍ରୀମତୀ ଭାଲରେ-
କ୍ଷତର ମହାଶ୍ଵର ଏ କଥାପ୍ରତି ବହୁ କିମ୍ବା ନ
ବରବା ବଜା ଦୃଷ୍ଟିର ବିଷୟ ଥିଲା । ଅମେ-
ରିକାନେ ଅଶ୍ଵ ବରୁଁ ତ ଶ୍ରୀମତୀ କଲେକ୍ଟର

ସାହେବ ଉପାସନାର କାର୍ଯ୍ୟ ଉପରୀତ ଗ୍ରହଣ ନ
କର ଏହାଙ୍କ ଅନ୍ୟମୂଳକର ତେଷଟି ଲଜ୍ଜାକ୍ଷେତ୍ର-
ରିକୁ ବଦଳ କର ଦେବା କାରଣ ଅନୁରୋଧ
କରିବେ ।

ବାବୁ ମଧୁସୁଦନ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ବିଜୁବରେ ଆମ୍ବା
ମାଜଙ୍କର କିଛି କହିବାର ନାହିଁ ସେ ସେମନ୍ତ
ଯୋଗଳେକ ତାହାଙ୍କ ପଦୋନ୍ତ ହେବା
ଉଚିତ ବର୍ତ୍ତମାନ ତାହାଙ୍କ ପଦୋନ୍ତ ହୋଇ
ନାହିଁ ସର୍ବ ମାତ୍ର ତାହାଙ୍କ କଟକର ତେପୁଣୀ
ଇନ୍ଦ୍ରେକ୍ଟର ନିୟମକୁ କର ତାଇରେକ୍ଟର
ମହାଶୟ ଅନ୍ୟ କର୍ମଗ୍ରହକପ୍ରତି ଅନ୍ୟାୟ କରି
ଅଛନ୍ତି । ବାବୁ ପଦାଶମୋହନ ସେନ କଟକର
ତେପୁଣୀ ଇନ୍ଦ୍ରେକ୍ଟର ଥିଲେ ସେ ତେବାନାଳ
ମହାଶୟକର ଶିଖକ ନିୟମକୁ ହେବାରୁ ବାବୁ
ଭିମାପ୍ରଥାବ ଦେ ବାଲେଶ୍ଵରର ଏଠାକୁ ଆ-
ସିଲେ ଏବଂ ବାବୁ ଚତୁର୍ଭଜ ପଢ଼ିବାୟକ ବା-
ଲେଶ୍ଵରର ଏକଟଂ ତେପୁଣୀ ଇନ୍ଦ୍ରେକ୍ଟର ନି-
ୟମକୁ ହେଲେ । ତତ୍ତ୍ଵରୁକ୍ତ ବାବୁ'ତେଶାର ଜଣେ
ବି, ଏ, ପାଇବର୍ଷ ହେଲେ ଉତ୍ସମ୍ଭୂତ କାର୍ଯ୍ୟ
କର ଆସୁଥିଲୁ ଅବସ କାହାର ହୋଇ ନାହାନ୍ତି
ଶିଖବିଶ୍ଵାୟ ପ୍ରେତ ତାଲିକାରେ ମଧୁ ବାବୁଙ୍କ
ନାମ ଦ୍ୱାରା ତାହାଙ୍କ ନାମ । ଏପରି ପୁନେ
ଚତୁର୍ଭଜ ବାବୁଙ୍କ ବାହାର ନ କର ମଧୁ ବା-
ବୁଙ୍କ ଏକାବେଳକେ କଟକର ତେପୁଣୀ ଇନ୍ଦ୍ରେ-
କ୍ଟରରେ ବାହାର କରିବା ତତ୍ତ୍ଵରୁକ୍ତ
ବାହୁକପ୍ରତି ଅନ୍ୟାୟ ଏବଂ ମଧୁବାବୁକପ୍ରତି
ଅଛିରକୁ ଅନୁଗ୍ରହ ପ୍ରକାଶ ହୋଇଥାଏ ଅବଶ୍ୟ
ବୋଲିବାକୁ ହେବ । ପଦାଶ ବାବୁ କଟରେ
ଦାର୍ଘ୍ୟକାଳ ତେପୁଣୀ ଇନ୍ଦ୍ରେକ୍ଟର ଥିଲେ ସେ
ଅନୁଦିନ ସକାଶେ ତେବାନାଳରେ ନିୟମକୁ
ଅଛନ୍ତି ଏବଂ ଶାସ୍ତ୍ର ଫେର ଥିବେ 'ବୋଲି
ଶୁଣା ଯାଏ । ତାହାଙ୍କ କଟକର ବର୍ଷର କରିବା
ଉଚିତ ହେଉ ନାହିଁ । ତାଇରେକ୍ଟର ମହା-
ଶୟକର ଯେବେ ମଧୁ ବାବୁଙ୍କ ତେପୁଣୀ ଇନ୍ଦ୍ରେ-
କ୍ଟର କରିବାର ନିଶାନ୍ତ ରଜା ହେବେ
ଅଗ୍ରେ ତତ୍ତ୍ଵରୁକ୍ତ ବାବୁଙ୍କ ବାଲେଶ୍ଵରରେ ବା-
ବାଲ ଏବଂ ପଦାଶ ବାବୁଙ୍କ କଟକରେ ପ୍ରାପ୍ତି
କର ପଦାଶ ବାବୁଙ୍କ ଅନୁପ୍ରତିଷ୍ଠରେ ମଧୁ ବାବୁଙ୍କ
କଟକର ତେପୁଣୀ ଇନ୍ଦ୍ରେକ୍ଟର ପଦରେ
ଏକଟଂ ନିୟମକୁ କରିଆନ୍ତେ ତାହା ହେଲେ
ନାମାୟ ବିଜ୍ଞର ହୋଇ ଆନ୍ତା ଏବଂ ଏଥରେ
କାହାର ମନୋଦୁଃଖ ଦୁଆନ୍ତା ନାହିଁ । ଅଛିଏବକ
ଅମ୍ବେମାନେ କହୁଁ ସେ ଏ ନିମ୍ନୋଗ ସମ୍ବନ୍ଧ

କରେ ତାରରେହିଟର ମହାଘୟୁକ୍ତ ଅଜ୍ଞା
ଦିବିତ ସୋଇ ନାହିଁ ।

ତେଣାର ନାକ ଏହି ରେଳବେ ।
(ଗନ୍ଧ ପ୍ରକଟିତ ଉତ୍ସବ)

ପଥପ୍ରେରକ ଅନ୍ତେଷ କର କହିଅଛନ୍ତି ତ
ଭାଇବର୍ଜର ତତ୍ତ୍ଵଗ୍ରେ ରେଲବାଟ ଯିନ୍ତୁ
ଥିବା ଏବଂ ଖୁଲନାଥ ଓ ଦିନାତ୍ମ୍ୟର ଅଥବା
ମାନ୍ୟମନ୍ତ୍ରିତ ରେଲବାଟ ପ୍ରସ୍ତାବ ସବୁମର
ଅଗ୍ରପର ଦେଉଥିବା ପ୍ରକ୍ରିୟେ ଉତ୍ତରାଳ୍ପୁ ବାଟ
ଦିଶାରବାର କଥା ଥିବେ ବାହାର ମନରେ
ପଡ଼ୁନାହିଁ ଅଥବା ଉତ୍ତରାଳ୍ପୁ ରେଲବାଟ ବିରବା
ବାଣିଜ୍ୟ ଏବଂ ଶାସନକାର୍ଯ୍ୟ ସୁରଧା ନିମିତ୍ତ
ଅଭିନ୍ଦନ ପ୍ରୟୋକଳ ହୋଇଥାଏ ଦୂର ବିନିଷ୍ଠା
ବିଜ୍ଞାନ କଥା ସଥା—ଦାମୋଦର ବୁଧନା—
ଶ୍ଵେତ ଏବଂ ହୃଦୟରେ ସେହି ନିର୍ମିତ କରିବା
ଛାନ୍ତରୀଯ ଧରନେ ମହାବନ୍ଧୁ ହୋଇଥାଏ
ଏବଂ ଏହି କାର୍ଯ୍ୟ ଏକାବେଳକେ ଦୂରସାଧ
ହୋଇ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ହୋଇଥାଏ । ମାତ୍ର ପ୍ରକୃତ କଥା
ଏହି କି ଉତ୍ତରାଳ୍ପୁ ରେଲ ପିଣ୍ଡରେ ନାଲ କରିବାର
ମୂର୍ଖାଳୀ ପ୍ରକାଶ ହୋଇଯିବ ଏହି ଯୋଗ୍ୟ
ସବ୍ୟାଧାରଣଙ୍କୁ ଦୂର ଦିଆ ଯାଉଅଛି କି
ଉତ୍ତରାଳ୍ପୁ ରେଲ କୋର ନ ପାରେ । ବିଶ୍ଵା-
ଶରତାଳୀ ହିଲାସପୁରରୁ ଯେଉଁ ରେଲବାଟ
ଦେବାର ପ୍ରସ୍ତାବ ଥିଲାଦିନ ତଳେ କରିବା
ଗାନ୍ଧେରେ ଶିଥା ଦୋଇଥିଲା ତହୁଁ ସନ୍ଦେଶ
ଭୁଲନା କଲେ ଉତ୍ତରାଳ୍ପୁ ରେଲବାଟ ଆଖିବ
ଅତି ସବ୍ରଜ ଅଟଇ । ପଥପ୍ରେରକ ଉତ୍ତର
ରେଲ ସମ୍ବର୍ତ୍ତରେ ଦିଯୋଗ ପ୍ରସ୍ତାବ କରିଥାଏନ୍ତି । ପଥମ୍ବାବ ଏହି କି ନାଲର ପ୍ରାନ୍ତ
ଧୀମା ହତୁଥ ଏବଂ ମେଦମ୍ୟର ମଧ୍ୟରେ ୧୫୦
ମାଲକର ଏକ ରେଲବାଟ ନିର୍ମିତ କରିବା
ଏହି ରେଲ ପରିଶେଷରେ ପାହୁଡ଼ା କାହିଁ
ଦିମଳୁକର ଯେଉଁ ଶ୍ରୀନ ସମାନରେ ଲାଗୁ
ଆଗ୍ରାରରେ ଜାରିମଣ୍ଟ ହାରବର ରେଲର
ଧୀମା ପତକ ସେହିଠରେ ମିଳିବ । ଏଥିରେ
ଦାମୋଦର ଏବଂ ବୁଧନାର ପ୍ରକାଶରୂପ
ଦୂର ହୁଏ ନଥାରେ ଶିଥ ଗଢ଼ିବାର କଟିଲ ବ୍ୟା-
ପାର ଦୂର ଯିବ ଏବଂ ଉତ୍ତରାଳ୍ପୁ ବାଣିଜ୍ୟର ବା
ଦେବାଦ୍ଵାରା ଜାରିମଣ୍ଟ ହାରବର ରେଲବାଟର
ମହା ବସ୍ତର ଦରି ଦେବ । ଜାରିମଣ୍ଟ ହାର
ଦୂର ସହି କରିବାର ଅନ୍ତରାଳ ରେଲଦ୍ଵାରା

ଯୋଗ ହେବ ଏହା ନିଶ୍ଚିର ହୋଇଥିଲା । ଦୁ-
ଇଶ୍ଵର ପ୍ରସ୍ତାବ ଏହି କି ଡାଇମଣ୍ଡୁ ଦାରବରଠାରୁ
କୂଳବାଲିକୁ ଜାହାଜ ଗଲାଯାଇର ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ
କର ମୃଦୁବାଲ ବିମା ପଟ୍ଟାମୁଖକୁ ରେଲ-
ଫ୍ରେମ ତେଣୁର ସଳଖାମା କଟକ ସଙ୍ଗେ ଯୋଗ
ଦାରବାକୁ ହେବ । ଏଥରେ ଦେବକଳ ୨୦ ମା-
ଲି ରେଲ ପିଟାଇବା ଅବଶ୍ୟକ । କୂଳ-
ବାଲଠାରୁ କଟକ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେଇଁ ସତକ ଅଛି
ଅଛେକ ପୁଣରେ କହିର କୁମି କାର୍ଯ୍ୟରେ
ଆଦିବ ଏବ ରେଲ ପ୍ରସ୍ତୁତର ଖର୍ଜ ୩୦ ଲକ୍ଷ
ଟଙ୍କାରୁ ଅଧିକ ହେବ କାହିଁ । ଏ ଟଙ୍କା ଅଧିକ
ନୁହଇ ଏବ ପ୍ରତିବର୍ଷ ନାଲରେ ଯେତେ ଲୋ
କଧାନ ଦେଉଥିଲା ବାସୁଦରେ ଏ ଟଙ୍କା ଉହୁର
ମାନାନ୍ୟ ଅଂଶ ଅଛି ।

ଓଡ଼ିଆର ନାଳ ଏବଂ ରେଲବେ ସମ୍ମର୍ତ୍ତରେ
ଅତ୍ତପ୍ରେରକ ଯାହା ଲେଖିଥିଲୁଗୁ ପାଠମାନରୁ
ଜଣାଇ ଅମ୍ବେମାନେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଥିବୁ ହି
ସେମାନେ ପନୋମୋଳ ପୃଷ୍ଠାକ ଏଥର ବିଚ୍ଛର
କରିବେ । ଅତ୍ତପ୍ରେରକ ସେମନ୍ତ ଯୋଗନା
ସହିତ ନାଳର ସମାଲୋଚନା କରିଥିଲୁଗୁ
ବହୁରେ ଆହଁ ତତ୍ତ୍ଵ କହିବାର ନାହିଁ ।
ଓଡ଼ିଆବାଜୀ ସମଗ୍ରେ ବୁଝୁଥିଲୁ ସେ କାହିଁରେ
ସେଇ ଟଙ୍କା ଗଦର୍ମନେବେ ବ୍ୟକ୍ତ କଲେ ତଥା
ପ୍ରସ୍ତର ବିହି ଫଳ ଅବଧ ହୋଇ ନାହିଁ ତିବେବାର
ସମ୍ମାବନ୍ତି ନାହିଁ । ସେହି ଟଙ୍କା
ରେଲରେ ଝର୍ତ୍ତ ହୋଇଥିଲେ ଓଡ଼ିଆର ଚାନ୍ଦ
ଏହେବେଳେ ଅନ୍ୟ ପ୍ରକାର ଦଶ ଆନ୍ଦ୍ର
ଅତ୍ତପ୍ରେରକଙ୍କ ପର ଜାହୁକ ଲେବ ଦେଖିବ
କରିଲ । ଏଠାରେ ସେପର ଲୋକଙ୍କ ସଂଜ୍ଞ
ଅଧିକ ଥିଲେ ଅଧିକା ସେହିମାନେ ଅହିନୀ
ସେମାନେ ଅଧିକା ଭାବ ସକଷାଖାରଗରେ ପ୍ରକାଶ
କରିବାର ଉତ୍ତରକରିତାର ଜ୍ଞାନ କଲୁଥିଲେ
ଏହେ ସରକ ଦୂର୍ଜ୍ଞା ଦୁଆନ୍ତା ନାହିଁ । ଯାହା
ହେଉ ବର୍ତ୍ତମାନ ସେ ସମସ୍ତ ଜୀବବାର ସମନ
ନାହିଁ । ଏହେବେଳେ ଓଡ଼ିଆବାଜିକୁ ଜାଗରଣ
ଦୋର ଅଧିକା ଅଭିଭାବ ଓ ତାଦା ପୁରୁଷ କରି
ବାର ଦ୍ୱିତୀୟ ବାହୁମନୀଯଙ୍କୁ ଜଣାଇବାର
ଉଚିତ । ପରନ୍ତ ଅମ୍ବେମାନେ ନାଳ ବିଷୟରେ
ଅତ୍ତପ୍ରେରକଙ୍କ ସହି ସେମନ୍ତ ଜୀବନ କେବଳ
ଆହଁ ରେଲ ପ୍ରସ୍ତରରେ ସେପର ହୋଇ ପାର
ନାହିଁ । ସେ ସେହି ଦୂରେଲମାଟର ପ୍ରକାଶ
କରିଥିଲୁ ତହିଁ ମମତା କେହି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନହିଁ

କେବଳ କୌଣସିଲୁଗେ କଟକ ଓ କରିବାର
ଯୋଗ କରିବାର ଛାନ ତାମାଙ୍କ ମନରେ
ବଳବତ୍ତର ହୋଇଥିବାରୁ ତରୁ ପ୍ରସ୍ତୁତିମାଳ
କରିଅଛନ୍ତି । କଲିକତାରୁ ଭାଇମଣ୍ଡ ଦାର-
ଦର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରେଲ ଫିଟଲେ ଶୁନିବାରୁ କଲି-
କରାରୁ ବିଷ୍ଟର ନିର୍ବିଟ ହେବ ଏହି କଟକଠାରୁ
ଶୁନିବାରୁ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯେଉଁ ନାଲିବାଟ ରହିଅଛି
ତାହା କର୍ତ୍ତମାଙ୍କ ସବାରେ ସଥେଷ୍ଟ ଅଛି ।
ରେଲ ହେଲେ କେବଳ ସମୟ ଭାଗ ପଢିବା
କିମ୍ବା ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଲବର ସମ୍ବାଦନା ଦେଖି
ଲାହୁ । ଅଛେବ ଏ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଆଦୋ ଅମ୍ବମାଳଙ୍କ
ମଳକୁ ଦେଖି ଲାହୁ । ଅନ୍ୟ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଥାଏନ୍ତି
ମେଦିନୀପୁର ଓ ବନ୍ଦୁଜୀ ମଧ୍ୟରେ ରେଲବାଟ
କରିବା ଅପେକ୍ଷାଦୂର ଭାଲୁଷ୍ଟ ଅଟିବ କାରଣ
ଅନ୍ତର୍ଗତ ତେଣାର ଦୂର କୁନ୍ଦର କରା ଏହାଦାର
ମିଶ୍ର ସିବ ଏହି ଏମାନବର କଲିକତା ସବେ
ଯୋଗ ଦେବ କିନ୍ତୁ ବାଣୀତ୍ୟ ପଞ୍ଚରେ ଏହାରୁ
ସମ୍ମାନ୍ତି ସୁନ୍ଦରିଜଳକ ବୋଲି ଯାଇ ନ ଥାରେ
ଏହି ଏହି ରେଲରେ ଯେତେ ଟକା ବ୍ୟା
ତୁଅନ୍ତା ରହିର ଚିରୁଆଁଗରେ ଯେ ସ୍ତରେ
ହୋଇଲେନାଲ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଦେବାରୁ ଏହି
ବନ୍ଦୁଜୀ କଟକଠାରୁ କରିବାକୁ ଯାଗୟାଇବା
ଏବପ୍ରକାର ଶୁରୁଧା ଦେବାର ସମ୍ବାଦନା ଅଛି
ସେ ସ୍ତରେ ଦୂର ରେଲର ନିର୍ବାକ୍ତ ପ୍ରସ୍ତୁତକଳ
ଦେଖା ଯାଉ ଲାହୁ । ମେବେ ଅନ୍ୟ କୌ-
ଣସି ବାଟେ ତେଣାରୁ ରେଲ ଅସିବାର ପୁରୁଷ
ନ ଆନ୍ତା ଦେବେ ଅମ୍ବମାଳେ ଏହାରୁ ଅ-
ଶ୍ଵେତ କରନ୍ତୁ । ଅମ୍ବମାଳେ ପୁନଃଶୁଭ ଦେ-
ଖାର ଅଛି ଯେ ତେଣାରୁ ରେଲ ଅସିବାର
ପ୍ରକାର ବାଟ ସମ୍ବଲପୁର ମାର୍ଟରେ ରହିଅଛି
ଏବ ସେ ସ୍ତରେ ସେ ବାଟ ଉତ୍ତରବାର ଦର୍ଶା
ଗୁଣାଳୁ ସେ ସ୍ତରେ ଅନ୍ୟ ବାଟର ତିନ୍ତା
ଦରିବା ଅନାବଶ୍ୟକ । ବାପ୍ରଦରେ ଗତିଜାତ
ବାଟେ ରେଲ ଗରେ ତେଣାର ଯେଉଁ ଜୀବକି
ଦେବ ଉପଦ୍ରବର ସମ୍ବାଦକ କାଟେ ମହି
ରହିମାତି ଅଗା ଲାହୁ ।

ଉତ୍କଳପଣିକା ଡା * ରିଖ ମାଦେ ଅଗନ୍ଧୀ ସନ ୮୮୯ ମସିହା ।

ଗନ୍ଧାର ତା ୨୦ ଶହେ ଅପରାହ୍ନ ସମୟରେ
ବାଲେସରକାମୀଙ୍କେ ସେଠା ଉଚ୍ଚଗ୍ରାମ ପୁ-
ଲରେ ଗୋଟିଏ ସାଧାରଣ ସର୍ବ କରୁଥିବାର
ବାଲେସର ସମାଦିପତ୍ରମାନକୁ ଅବଗତ
ହେଲୁ । ସେ କିମ୍ବା ଦୁଷ୍ଟ ହୋଇଥିଲେହେ
କୁ ୧୫୦ ଗ ସର୍ବରେ ଉପର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଥିଲେ
ଏବଂ ସର୍ବପତ୍ର ଆସନ ବାବୁ ରଖାଇମଣି ଦା-
ସଳ୍ଲ ଦିଅ ଯାଇଥିଲ । ଥାପିଥାଏନ କିଥ ପ୍ରଗ-
ତିର କରିବା ହେଲୁ ମଦମାନ୍ୟ ଲିର୍ଜ ରିପନ
ବାହାଦୁରଙ୍କୁ ଧନ୍ୟବାଦ ଦେବା ଏବଂ ସାଧାରଣ
ପ୍ରକାଶବାସ ମିଛନ୍ତିପାଲିତର କମିଶନର ଏବଂ
ସେମାନଙ୍କ ସର୍ବପତ୍ର ନିବାଚିତ ହେବା ଉଦ୍‌ୟାନୀ
ବିଷୟ ଏ ସର୍ବରେ ଧାର୍ଯ୍ୟ ହେଲ । କାର୍ଯ୍ୟ ନି-
ବାହୁ ସର୍ବର୍ତ୍ତରେ ଏ ସର୍ବରେ ଏହିପର ସ୍ଥିର
ହୋଇଥାଏ ବ ବାଲେସର ନଗର ଶ ଭାଗରେ
ବିକୃତ ହେବ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଭାଗରୁ ଦୂରଜଣ ଲୋ-
ଙ୍ଗୀଏମେମର ନିୟମ ହେବେ ଏବଂ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଧ୍ୟ
ନିନଜଣ ମେୟର ନିୟମ କରିବେ । ନିଧାରନ
କାର୍ଯ୍ୟ କୃଷ୍ଣନଗର ଏବଂ ବର୍କମାନରେ ସେହି
ନିୟମାନସାରେ ହେଉଥାଏ ଏଠାରେ ସେହିପ-
ର ହେବ । ସର୍ବର କାର୍ଯ୍ୟ ନିବାହ ଏବଂ ନିୟ-
ମାବଳୀ ପ୍ରସ୍ତୁତ ସକାଶେ ଗୋଟିଏ କମିଟୀ ନିୟମ
ଦୋଷାତ୍ମକ । ଏ ସର୍ବରେ ମିଛନ୍ତିପାଲିତର
ସର୍ବପତ୍ର ନିୟୋଗ ବିଷୟରେ ବହି ଅଧିକ ଭର୍କ
ବରକ୍ରମ ହୋଇଥିଲ ବାରଣ ସେଠା ସରକାର
ଓଖାଲ ବୁଝୁ ଅବରୁଦ୍ଧ ଶୋଭନଖାନ ମାଜି-
ଷ୍ଟ୍ରେଟ ଘାହେବଙ୍କୁ ସର୍ବପତ୍ର କରିବାର ପ୍ରସ୍ତାବ
କରିଥିଲେ । ମାତ୍ର ପରିଶେଷରେ ସେ କଥା ନ
ରହ ନିବାଚିତ ଓ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଧ୍ୟକ ମନୋମାନ
କମିଶନରମାନେ ସର୍ବପତ୍ର ନିୟୋଗ କରିବେ
ବୋଲି ସ୍ଥିର ହେଲ ।

ଅମ୍ବାନଙ୍କ ସାଜୁରସ୍ତ ସବାଦିଦାରା
ଲେଖିଥିଲୁଛି:-

ଏ କର୍ତ୍ତା ହସନଙ୍କ ଅଳ୍ପମୁକ୍ତ ଜଳମ ଦେଖି ଲୋକ
ମାହେ ଯେ ପ୍ରକାଶ ଗୁଡ଼ ଧରେ ବର୍ତ୍ତମାନ କିମ୍ବା ପ୍ରତିକଳ
ନୁହାନ୍ତି ବୃଦ୍ଧି ଦେଖି ହୁବାର ହୋଇଥିବା । ଅଛିଲୁ
ଅଠ ଦଶ ଦିନ ହେବ ହୁବାରୀ ଶରୀରମୁକ୍ତ ଦେଇଲାଣି
ନୁହାନ୍ତି ବୃଦ୍ଧି ହୋଇ ପଳକଟିକେ ପ୍ରଗତମାନକିମ୍ବା ଉଚ୍ଚମର୍ଦ୍ଦ
ଦୂରାର ରହିଥିଲୁ ଏହି ଅବସ୍ଥାରେ ଧାରିଥିବା ରଷା
ଧାରିବାର ଦଶମାହ ଦରମା ଦେଖା ଯାଇ କାହିଁ । କବି
ପଦକାର ଝୁମୁଠ କହେଥାି କାହିଁ ଧରୁଥାରେ ନିଧି ବୋଲିରେ
ପ୍ରକଳ ହେବା ସାହାର ସର କର ସମସ୍ତ ଧମର ମୁଦ୍ରାର
ଦରମା ୫ ଟଙ୍କାର ସମ୍ଭାବ ପଢ଼େଇବାକି ଅମରି

କରିଥିଲେ ମାତ୍ର ଦୁଇର ସମୟ ସେ କେତୋକି ଅମ୍ବାଳ ମୁକ୍ତାଳଙ୍କ କବିତାକେ ଅଜ୍ଞ କେହ ଜୀବନୀର ହେଲେ
କାହିଁ । ଶ୍ରୀପୁର ଉପୋଷ୍ଟ ବାବୁ ଗବର୍ନ୍ମେଣ୍ଟର ଅରପ୍ରାସାଦ
ସଙ୍କରେ ବିଚାର କଲାବୁ ସଙ୍କରିତ ବିଦ୍ୱାଳେଶ୍ଵରାଜେ ବିଦ୍ୱାଳୀ
ମେଣ୍ଡଲ ବାଲୁନକ ଧର ସୁରିଷିତ ଓ ଉପସୂତ୍ର ମନ୍ଦିରମୁଖ
ଅଛିବେ ଏ ସବୁତିବଜନରେ ପ୍ରତିତ ହେବା ନିରାକ୍ତ
ଲଠିଏ ଓ ଅପରମ ଧିକାର ମତ ପ୍ରକାଶ କଲେ ଉଦୟରେ
ଉପୋଷ୍ଟ ବାବୁ ସବୁ ଜାଣ କବି ଏ ବନ୍ଦୟ ଉପରିଷିତ ବରମା-
ଗବିଳୁ ନିଧାର ଅଛନ୍ତି । ଏଠା ଯେବେ ନିରାକ୍ତ ମୂର୍ଖ
ଥବାକୁ ଗବର୍ନ୍ମେଣ୍ଟର କରୁଥା ବନ୍ଦରଣ୍ଯୁ ବ୍ୟାପ ହେଲେ ।
ସାଧିପୁର ସବାକର୍ତ୍ତ ମଠର ମହାନ୍ତ ସଦାକର୍ତ୍ତର ସଙ୍ଗରିରୁ
ମନ ଅଭିଜାତାର ଅସଂଦ୍ରମ୍ୟ ବନ୍ଦରଣ୍ଯୁ ଓ ଅନ୍ୟ
ଅଭ୍ୟାସକ୍ଷମାଜେ ଦୟନିତରୁପେ ଅହାସ୍ୟ ଶାମାତ୍ରି ଓ
ପାଇ ସଦାବର୍ତ୍ତରୁ ଫେରି ସରସବା ପଢାଇ କେତୋକି
ପ୍ରକାଶ ମନ୍ଦିରଙ୍କର ଦୋଷ ଜନ୍ମେଇସୁ ଦାସ ଜାନକ ଏବଂ
ବ୍ୟାପି ଉଦ୍ଦର୍ଘାସ ପ୍ରକାଶ କରି ଥାବୁର ସେ ବନ୍ଦୟ
ତତ୍ତ୍ଵ କଥ ବିଶେଷ କରୁଥା କାରମ ଶ୍ରୀପୁର କଲେବୁର
ସାହେବ ଏ ଶାନନ୍ଦ ଶ୍ରୀପୁର ବରପ୍ରାପ୍ତ ବରମାଗବିଳୁ ଅବେଶ
ଦିଅନ୍ତରୁ ।

ସାଧୁଦ୍ଵିକ ସଂବାଦ ।

ଗ୍ରମେମାକେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଅନନ୍ଦ ସହିତ ଶୁଣିବୁଁ ସେ ଶ୍ରୀମତୀ
ଜନ୍ମଦିନ ପାଦକର କଷିତଠାରୀ ସୁଖରୁ ଜ୍ଞାନଧା ପାଇଁ ସା
କଳାକ ଚେଲବାଟ ପିଛାଇବା ବାରବ ଜନର୍ତ୍ତନେବେଳେ
ବିଶ୍ଵାସରୁପେ ଅଭ୍ୟାସ କରିଅଛନ୍ତି । ଏଥର ଅସମାନବିଲ
ପ୍ରେସ ସାହେବ ଏ କଣ୍ଠରେ ଶୀଘ୍ର ମନୋଗୋପାଳ
ହେଲେ ଉତ୍ସାହପତ୍ରର ଗୋଟିଏ ବୃଦ୍ଧିକର ଅଶା ପୂର୍ବ
ଦେବ ।

ଏଠାରେ ଗୋଟିଏ କରୁ ଓ ଯୋହାଏ ମାନ୍ୟମର ଦୋହାଳ
ବୋଲିଦାର ଅନୁମତି କୋରିବା ଆବଶ୍ୟକ । ହରିରବାସିମାନେ
ଏଥର୍ଥାର ଦରକାରୀ ଦରଥିଲେ ବା କରୁ ମାତ୍ରମ୍ ବେଳେ
କଷ୍ଟେ ଦେବାର ଅଛେଇ ମାନ୍ୟମ ଥିବ ପଢିଥିଲୁ ? ତାହା
କି ଦେଲେ କୋର୍ତ୍ତକର ଏତେ ଦୟା ବାହୁଂକ ହେଉ ?
ଗୋପ ଦୃଢ଼ର ଦୟୀଙ୍କର ଉଦେଶ୍ୟରେ ଏହା ହୋଇ-

ଶାଲେବୁରେ କଟ ମା ୨୫ ଦିନ ହେବ ଯେ ପାଇବ
ମନ୍ୟୁରେ ସାଥରଣ ସେବମାନଙ୍କୁ ଜାତୀୟାବଳ ପ୍ରମାଣିକ
ହେବେବୁ ଦୂରୀର ତେବେ ସହାର ଆହା ଦୂର ପାଇବେ
କୁଠା ହୋଇ ଥିଲା । ବାବୁ ଉଚ୍ଚିଷ୍ଟର ମୁଖେପାଖୀଯ,
ହୃଦୟର କେବୁଣ୍ଡାଧ ହେ ଯନ୍ତିକିପଣାରେ କୁଠା ବର
ଲେ । ଏହି କୁଠା ହେବା ପୁଅରେ ସେହିଠାରେ ପାଦଗୁ
ବାହାରଙ୍କ ସାହେବ କୁଠା ବନ୍ଦୁଧରେ, ଏବଂ ଅନ୍ତରୀବଳ
ପ୍ରସ୍ତୁତ କୁଠା କେଳେ ମଧ୍ୟ ସେହିଠାରେ ଉପସ୍ଥିତ
ଲେ । ଅନେକ ଘୟକେ ତୁଳରୁ ପାଦଗୁ ସାହେବଙ୍କ ମୁଣ୍ଡ
ପ୍ରତି ଗ୍ରୋଫ୍ଫର୍ ପ୍ରକର ହେଉଛନ୍ତି ଦକେବା କର ମୂର-
ଲେ । ଯାହା ହେଉ ତଥାପି ଆଖ ଶତ ରେବ ଏକତ୍ରରେ
ହୋଇ ମନୋଧୋଗ ପୁଅକ କୁଠ ପୁଣି ଥିଲେ ।
ବାମୀ ଶନିବାର କର୍ତ୍ତା ନ ହେଲେ ସୁନ୍ଦର ଏହିପରି କୁଠା
ହୁବ । ୧ , ୧

ଭାବିମନ୍ଦରେ ପୁନାତାରେ କ୍ଲାନ୍‌ପ୍ରେସ୍‌ସ ଟିକସ ବିରୁଦ୍ଧରେ

ଜୀ ୩୫୦ ଏ ଅଧିଳ ଅଗତ ହୋଇ ସ୍ଵାର୍ଗପଦ-
ମାନୁକରେ ଲେଖାଥିଲା । ଲନ୍ଦୁଷେଷ୍ଟ ହବସଙ୍କ ଅଠିଲ ଜ
ହେଉଛି ଦେଇଁ ଠାରେ ? ଏଠା ବାଲାକାରିମାତଙ୍କ ଗର୍ବ-
ମେଝ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସିକାରୁ ପଢ଼ଇ ଆର ବିଥା ହେବେ ଆହୁ ।
ଏ ପାପ ହବସର ଜଣାକରୁ ଲେକେ ଶାହ ନିତିର ?

ଜମିଦାରମାନେ ଅସାଧା ଆସିଥାର ଭୁଲିମେ ହେବା ଖର୍ଚ୍ଛ
କରି ତହୁଁଙ୍କ ଉପର ସାଧକ ବଳେ ତହୁଁଙ୍କ ଫଳ ଜମି-
ଦାରମାନେ, ବିରକାଳ ହେଉ ବରଦିବେ କ ନମିର ମୂଳ୍ୟ-
ବୃଦ୍ଧି ହେଲେ ସରକାର ଅଧିକ ଘନତ୍ବ ଦାଗ ବହିବେ
ଏହି ସମ୍ବନ୍ଧେ ବର୍ଣ୍ଣମାନ ଅକୋଳନ କରିଅଛି । ଏଥିରୁ
ତେବେଳିଷ୍ୱେ କହନ୍ତି ସେ ସରକାର ଯୁମି ରଣ୍ଜା ବରଦାରେ
ଆଧିକ ଲିପି ହେଲେ ଅଧିକ ଦାଗ ବହିବେ ।

ମହିମଦବ୍ରତରେ କାମକ କଣେ ସ୍ତୁର୍ତ୍ତ ମୌଳିକ ଉଚ୍ଛା-
ବାପରିତମେ ଧୂଳ ଦୋଲ ଅବଶେଷରୁ ପକାୟଜ କରିଥିବାର
ଗାହାର ପୂର୍ବରୁ କର ବନ୍ଦିକରାର ବେଦିତ ଗାହା
କାମରେ ଅର୍ପିଯୋର ଅଣିଏହାର । ଅସାମୀ ବର୍ଜମାନ କଣେ
ସାମାଜିକ ଯୌଧାରକ ବୋଲ ଅପରାଧୀ ପରିବ୍ୟ ଦେଇଥାର
ଏଥେ ଅର୍ଥରେ ଏକବ ସେ ଅସାମୀ ବୁଲ ହୋଇ ସୁଜ୍ଞ
ଝାମେକର କୁଠିବେଶ ଧାରା କରି ଲିପିତର ଏହ ପୃଷ୍ଠେ
ଅରେ ଫାରମାରୁ ଖୋରାକ ଗାହାଇଥିବା ସମୟରେ
ଅବଶେଷ (ନଗରତନୀ)ର ପଲାୟକ କରିଥାଏ ।
ଅରେ କିମ୍ବା ପ୍ରେଇନ । ଏକବ ହେବାର ମୁହଁ ମାରିବାରେ ।

ଭରଇ ଶିଖାନ୍ତରେ ବନ୍ଦୀ ହେବୁ ସେଇମାନଙ୍କର
କଥି ହୋଇଥାଏ ସେମାନଙ୍କ ସାହାଧ୍ୟ ନିମିତ୍ତ ତିବାକୁର
ନହାଇଲା ଟଙ୍କା-ଟଙ୍କା କାହିଁ ଦେଇଥିବାର ତେବେଳିପୂର୍ବରେ
ଦେଖାଇଲା ।

ବସୁନ୍ଧରେ କି ୮୦ ଏ ଯେବେଳୁ ସତ କହିମାସରେ
ଦୟା ପାନୁଥିଲେ ସେ ହର୍ଷ ମଧ୍ୟ ବେଳକ କୋ ୧୧ ଟଙ୍କା
ମର ଯାଇଥିଲା । ସେଠାରେ କି ଅମଦେଶୀରତ ଉଷାତ୍ତ
ସର୍ବ ପାତା ?

କମ୍ବ ପ୍ରେସିଜେନ୍ସିରେ ଘର କର୍ଣ୍ଣ ର ୫୫ ଟ ଲୁଗ୍-
ପାତିଳେ ହୋଇ ଥିଲା ।

କ୍ଷେତ୍ରକର ସେଠା ବସନ୍ତଲମାନଙ୍କରେ ବିକ୍ରୀ ହୋଇ-
ଥିବାର ଜେଇନ୍ଦ୍ରପୂର ଲେଖିଅଛନ୍ତି ।

କରଇ ପଡ଼ିଲା ପ୍ରଦେଶର ଯୋଜନାକୁ କେନ୍ଦ୍ରକାରୀ
ଅଧିକାରୀଙ୍କ ସମ୍ମର ଲାଲ ବାହାରର ଦୁଇଟି ଗୃହଦେଶର
ପକ୍ଷ ତେଣୁଠି ଯୋଜନାକୁ ବ୍ୟବସ୍ଥାପନ ହୋଇଅଛି
ଦେଶୀୟ ବେଳେ ଜାତିପଦ ପାରିବାର ଏ ଅର ଯୋହିବ
ହେବାକି କିମ୍ବାକିମ୍ବା ଦେଇ ଏଥିରେ କିମ୍ବା କିମ୍ବା

କରୁବ ପଦିମ ପ୍ରେସର ଯେ କଥ ଅପାରା ସମ୍ବନ୍ଧରେ
ବଜାରର ମଣିଷା ଏକଟମେଲେ ନିର୍ଭାବାସ୍ତ୍ଵରେ
କହାନୀ ପ୍ରାଚୀନରେ ଅନୁଶୀଳନ ପ୍ରଥାନୀ ପ୍ରତିକରି ବର୍ଣ୍ଣନା
କରି ମନ୍ତ୍ର ବର୍ଣ୍ଣନା ପରିପାଳନ କରିବାର ଉପରି ।

ଦେଶର ମାଧ୍ୟମିତାରେ ସାଂକେତିକ ନିୟମ ପାଇ ଦେବା-
ଦେଲେ ଗୋଟିଏ ନାଆ ଚୁଣୁଗଲା । ତହଁରେ ଘରୀରେ ତଥ
ଯେବେ ଥିଲେ । ତହଁ ମଧ୍ୟରୁ କ ୨୦ ଏଇ କୌଣସି
ଦେଶର ମିଠା ନାହିଁ । ଅବସିଷ୍ଟ କ ୨୦ ଟଙ୍କା କୌଣସି
ମେ ଜାବି ଥିଲା । ଏ ନିଯମ ଅବଳିକ କରି ଥିଲା ।

ପୁଣୀତାରେ ଦୃଶ୍ୟକ୍ଷେତ୍ରମାନଙ୍କ ଜିମନ୍ତେ ଗୋଟିଏ ସୁରକ୍ଷା
୨୨୫ଟିକର ନିର୍ମିତ ହେବାର ପ୍ରତ୍ୟାକ୍ଷ ହୋଇ ଥିବାର
ବେଳିପିଲାପ ଲେଖିଥିଲା ।

ଅୟିପାଇ କୂର ପତନି କେବେଳିଶ୍ଵରାହୁକଳ ଉଠିଥି
ଦର୍ଶନ ମରିଏଥିଲା ପାଇଥିଲା । କର୍ଣ୍ଣମାତ୍ର ହୋଇଲା
ନାମକ ଉଠେ କିନ୍ତୁ ହଜାର ବଢାର ସବାର କିନ୍ତୁ ଅପଣା
କରିବେଳେ ଆଜି ପଥରିବାର ସମ୍ମାନ ଆହୀଅଛି । ଏ ଗୋଟାଏ
କରିଗ ମୁହଁ କି ?

କରିବାର ପଦକ୍ଷମେ ସୁଲବହାତ୍ ମନହାର ପର୍ଣ୍ଣବର
ମୁଦ୍ରା ଦୋଷଅଛି । ଏ କଣେ ପ୍ରସିଦ୍ଧ ସେହାୟିର । ମୁଦ୍ରା
ମୁଦ୍ରାରେ ଏହାକିମ୍ବା କଥା ଏହାକି କିମ୍ବାରେ ଥିଲେ ।

ଭାର୍ତ୍ତା ଶାମରରେ ଲେଖାରୁ ସେ କଥ କିମ୍ବା କିମ୍ବା
କା ୧୦ ଶହରେ କେତେବେଳେ ଦେଖାଯି ପ୍ରେକ୍ଷଣ କରିପାର
ଦେଇଲେ ଅଛିରେ କାହିଁ ଦୟାବ୍ୟ ମନ୍ୟରେ କିମ୍ବା ପୋରେ
ଏହି ଗ୍ରହାର ଅନ୍ତର୍ଭାବର କାହିଁ ଉଚ୍ଚତା ହେଉ । ଏହିମୟର
ମାଧ୍ୟମେ ଆହୁତି ପାଢ଼େବ ଏଥିର ସମ୍ଭାବ ପାରିବାମାତ୍ର
ହେବେବେ ପ୍ରେକ୍ଷଣ ଦ୍ୱାରା ପରିବର୍ତ୍ତନ ମଧ୍ୟ କରିବୁ
କିମ୍ବା ଏହି ସମ୍ବନ୍ଧ ଉପରେ ଅଣିବାକୁ ସମ୍ଭାବ ହୋଇପରେ ।
ଏହାକୁ କିମ୍ବା ମାଧ୍ୟମେ ଆହୁତି ପାଢ଼େବ ଉପରେ ଠେଣେ
ନ ଦୀର୍ଘବାର ଦୀର୍ଘବାର ଅନ୍ତରାଳ ହେବ । ଅକ୍ଷଣ୍ଯରେ
ଦେଖାଯାଇ ସେ ତାଙ୍କର ମୂରଧବୀର ଅଣି ମଧ୍ୟରେ ଏହା
ଅଛ । ଅଣିକାହିଁ ଯେବେଳେ ରଖି ହଜାର ପ୍ରାମ ଦେଖା
ଯାଇବାକୁ କଥା ନାହିଁ ।

ଭାବୁ କାମନାରେ ଲୋଗାର୍ଥ ସେ ସତ ପ୍ରେସ
ମାର ଦିଲୁ । ପିଲାରେ ପାହନକ ପ୍ରତିଷେଷାୟ ଦେବ
ଦୂରା ହିଟ ମର୍ଯ୍ୟାନୀ କେମୀ ଯାଉଥିବା ପରମାଣୁରେ ଠାର୍ଯ୍ୟ
ପରିବର୍ତ୍ତନକୁ ଦେଶମାନଙ୍କୁ ବୈଶି ମଧ୍ୟ କରି କୋଡ଼ିର
ଅବଶ୍ୟକତାରେ ବହୁବ ଫରାର ବିଲେ । ଦୂରାର ଚନ୍ଦ୍ର
ଫରାର ଦ୍ଵାରା ଦେଶମାନଙ୍କ ମର୍ଯ୍ୟାନୀ ଦା ନିରାପତ୍ତିପାଇଲେ
ତଥାରେଲେ । ଏଥରେ ଦେହ ଦେଶମାନଙ୍କ ବନ୍ଦକ ଏବଂ ଦେହ
କି ଏହା କା ସରଜାଇ ଦେବାର ପ୍ରତିକ ବିଲେ । ତଥା
ଶୈଖରେ ଉତ୍ସର୍ଜନକ କେତେଇଲା ଦେଶମାନଙ୍କ ପରେବିଲୁ
କି ଏହା କା ଲୋଗୀୟ ସୁରକ୍ଷାର ଦେବାର ପ୍ରତ୍ୟାକ ବିବର
ଦାତା ହତ୍ତର ହୋଇ ଯେ ଘେରନ୍ତି କଥାପଥ । ମାତ୍ର
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦେଶମାନଙ୍କେ ଯେ ମର୍ଯ୍ୟାନୀ ନିରାପତ୍ତିର କେତେ
ଦାତାର ହେତୁଗତ ହେବ ଯାହାର । ତେବେ ଏ
ପ୍ରକାଶର ଲୋଗରେ ସେ ମର୍ଯ୍ୟାନୀ ଧ୍ୱନି ପ୍ରତି ଜୀବରେ
କଷ କରିବିଲେ ଏହି ପ୍ରେରଣର ପାଇଁ ଯାହା ଏହା
କଷର ଅର୍ଥ ନାହାନ୍ତି । ଏହି ନାବାର ମନ୍ଦ
ଦୂରା ଏମାନ କରିମ ହୋଇ ସରକାରରେ ଇନ୍ଦ୍ରା ଜନା
କିମ୍ବା । ସୁରକ୍ଷା ପାଇଁ ଯମାନାକୁ କରିବା ।

ବୁଦ୍ଧର ଶରୀରରେ ଏହି କାହାର
ପ୍ରାଚ୍ୟନ୍ତରେ ଥାଏଇଛି ଅଧିକାରୀ ଯାଇଥିବା
ଅମ୍ବରେ ପାଇଲ ଶୀ କୋଣା ଦେଇପାରେ । ଏହି ସଂକଷିତ
କାହାର ସମସ୍ତରେ ପାଇ ଶରୀରରେ କୋଣାଏ ହାତ
କାହିଁ ବିଦ୍ୟୁତର ଅନ୍ତରେ କହି ତେବେଳି କାହିଁମାତ୍ର
ହେଲେ ପାଇର ପରେ କହି ଏ ମେନକ ବଜିରେ ହାତ
ଦେଇ ପରି ପ୍ରେସ କରିବାରୁ କହିଲ ମାତି ତାହାର କିମ୍ବା
ଉଠିଲା ଆଜିମା ମନ୍ଦିର ଦିଲ । କହି ପ୍ରତିବେଶ
କିନ୍ତୁ କିମ୍ବା ପରାମର୍ଶ କରିବାରୁ କେ ଏହିକୁ ମାନନ୍ତର
ଖରାଇଗାଇ କହି ପରାମର୍ଶକୁ ଠାରା ପରାମର୍ଶ ।
ମେହିକି ପରାମର୍ଶରେ ପାଇବାର କିମ୍ବା କହିଥିଲୁ ଏହି
ଜାହେବ ଓ ଏହା କାଳରେ ମନ୍ଦିର କୁହି କହି କାହାର
ମାନନ୍ତର କହିଥିଲୁ । ୫୮୩ ପାଇସ । ଏହି କରିଗଲା କାହାର
କୋର ଏହିକି କାହିଁ ପରାମର୍ଶ କହିବ କାହିଁମାତ୍ର
କୁହାଇ ପାଇଗଲା ।

କାଳିମହାନ୍ ରୂପାସ୍ତରପାତ୍ରରେ ଯୋହାଏ ଖର୍ତ୍ତ ଜଳକରେ
ମୃଦୁ ଧର୍ବା ପିଠା ପଢ଼ା ଉତ୍ତିଥ ଦର୍ଶନୀୟ । ସହାରେ
ହେ ସରର ଗୋଟିଏ ହାତର ରତ୍ନାୟ ବାଜର ଚୌଦୁରାଜମେ
ନଶୀ ଧରୁକାନ୍ତ ବନ୍ଦର ମଧ୍ୟା ବିଦଳରେ ତତ୍ତ୍ଵ ମଧ୍ୟରେ
ଦର୍ଶନୀୟବା ଗୋଟିଏ ବୋରେ ସାଥ ପାଦା ଅବୁଲ୍ଲିରେ
କାନ୍ଦିତଦେବୀ । ଅନେକ ପ୍ରାୟ ଦେଇ ଗାନ୍ଧି ବୌଦ୍ଧବୈ
ଶଳ ଦେଇ ଥାଏ । ପିଲାଙ୍କ ଏହି ସାଥୀ ଜଳତୁ ମଦସବୀ ।

ବେଳେବକର ବନ୍ଦେଶ୍ଵର ଶୀତଳେ ବନ୍ଦୁକରା ସରକ
ଧରିଲେ କଳଦ୍ଵାରା ବନ୍ଦୁକରାନ୍ତ ସେମାନଙ୍କ ଶୁଣେବେ
କ୍ଷେତ୍ର କା ଲେଖାଏ ଅର୍ଥଦ୍ଵାରା ହୋଇଥିଲା । ଅନେକ ଶୀତଳେ
ଏହିପରି ଦାଶରେ କଳଦ୍ଵାରା ବନ୍ଦୁକର ଦେଖାଯିବ ଏହି
ଏହିପରି କିମ୍ବରେ ସେମାନେ ବନ୍ଦୁକର ଦେଖାଯିବ ।

ପ୍ରସାଦ

ଶ୍ରୀମତ ହରଳପଣେଙ୍ଗ ସମ୍ମାନକ ମହାଶୟୁ
✓ ଉଦ୍‌ବାଚିକାରେ
ମହାଶୟୁ !

ଅପଣଙ୍କର ଦିଗନ ଲାଗୁ ରଖଇ ଯାଏଇବୁ
ରେ ସାନ୍ତୁବାର ମେହିଁ ପ୍ରେରିତପତ୍ର ଦେଇଥ-
ିଲୁଣ୍ଡି କଥାଠରେ ଏହାବେଳରେ ଆସୁଧିଦାନ୍ତର
ହୋଇଥାଏହି । ପଢ଼ିପ୍ରେରିତ ମୃକ୍ତବସ୍ତରେ ସାବା-
ର କରିଥାଇଲୁ ସେ ତାବୁର ଉଚ୍ଚିଥ ବିଶ୍ଵା-
ସାଂଗର ମା ଜୀବିତର କୌଣସି ପ୍ରକାର ବ-
ହେବ ନାହିଁ; ତାହା ନ ଥିବା ବାହୁମାୟ ।
କେବଳ ସେ ଉଚ୍ଚିଥ ମୁଖ୍ୟରେ ଅବ୍ୟ ଅନୋକି
ସ୍ଥିତ ହୋଇ ନ ଥିବା ଓ ସେବେପୁରୁଷ
ହୋଇଥାଏହି ସେ ସମ୍ମାନ୍ୟର ମୂଲ୍ୟ ଏହାର
ବଳେ ଶିଖିବାରୁ ଅଧିକ କି ହେବା ହେଉ
ଦୁଃଖ ପରାପର କରିଥାଇଲୁ । ଏପରି ସବାନ୍ତରୁକୁ
ପ୍ରଥମ ସମ୍ମାନ୍ୟ ମାତ୍ର ସେ କେ ପୁଣି ସେ ପ୍ରକୁପା-
କଥା ଦେଇ କୁବିଏ ଅନୋକନ କରିବାକୁ
ଉପରୁଗି ହୋଇଥାଇଲି ଏଥରେ ଅମେମାନେ
କହାର ସବାନ୍ତରୁକୁ ପ୍ରକାଶ କରି ନ ପାଇଁ
ବିଜ୍ଞାନାଧିକାରୀ ଅନ୍ତରାଦ କରି ଛାଇ ପ୍ରକାଶରେ
କରିବାଦ୍ୱାରା ଉଚ୍ଚିଥର ସେହି କରି ହୋଇଥାଏହି
ତାଦା ଉଚ୍ଚିଥାଠମାତ୍ରେ ଅବ୍ୟ ବିଷ୍ଣୁ କୁ
ହୋଇ ଲାହାନ୍ତି । ପୁଣି ସେହି ଅନୁଭାବର ପା
ତ୍ରାକ କରିବାରୁ ବସିଲେ ବିଜ୍ଞାନାଧିକାରୀ ପ୍ରକାଶ
କିତାନ୍ତ ପରିବାଚିତା, ଉଚ୍ଚିଥର ଅନୁଭାବର
ଏବଂ ଉଚ୍ଚିଥର ହତକାମକା ପ୍ରକାଶରେ
ପ୍ରକାଶର ଦୋଷ ପଡ଼େ । ବୋଧ ହୁଏ ଆଜ
ବାର ମେରୀ ଦ୍ୱାରା କରିଥାଇଲୁ କହିଲେ
ଅବ୍ୟ ଅଥବା ସ ବିଜ୍ଞାନା ପ୍ରକାଶ ଏବଂ ସେ
ବିଜ୍ଞାନାଧିକାରୀଙ୍କ ରତ୍ନା ଓ ଜୟୋତିରଜ୍ଞବିମା-
ନନରେ ଅନୋକନ କରି ଉଚ୍ଚିଥାଠମାତ୍ରେ
ସେହି ସ୍ଥିତ ଅବ୍ୟ ହୋଇ ନ ଥିବା
କେବଳ ମହିଳା ବିଷ୍ଣୁ ହୋଇ କିମ୍ବାନ୍ତରେ

ସେ ସବୁ ପାହାଦ କରି ଥରେ ତେଣୁମାନକୁ
ଦେଖାଇବା ଛିମଟ୍ଟେ କହୁ ଚଳିଲ ହୋଇଥାଏନ୍ତି
ଯେ ଭାବୁ ଦେଲେ ମଧ୍ୟ ଯଦି କେବେଷ୍ଟୁ
ତେଣୁମଟ୍ଟିକ ସେହିପର ପ୍ରକାଶିତ ହୁଏ ତେ-
ବେବେରେ ତେଣାର କହି ଲାଗି ଅଛି ମଣିବାବୁ
ଦେବ । ଆମେମାଜେ ବଜାଲାବୁ ତେଥା ଅନୁ-
ବାଦର ନିତ୍ୟ ବହୁବୀର ଏବଂ ପେଯର ଏବଂ
ଆହେ ଲାନବାହୁବର ଏହିତ ହୃଦୟ ପ୍ରକାଶକୁ
ପ୍ରଶଂସା କରୁଥିବୁ ସେହିପର ଅନ୍ୟ ଅବେଳୀ
ଶେଷ ବଜାଗୀୟ କରୁଥିବାକୁ ଯଥୋତ୍ତର ନିନା
କରୁଥିବୁ । ବାଧାନାଥବାବୁ ସୁଲକ୍ଷମବର ଜୀବନ
ଘନଶୈଳେ ଥାଇଁ । ତେଣୁମାନର ଏବଳି
ଦୂରବା ଦେବା ଅଧିକ ଘୋଟନାର ହସ୍ତୟ ।
ସମୟ ସମୟରେ ବିନ୍ଦୁ ସୁପ୍ରକଳ ଉଚନା କରିବା
ନିମନ୍ତେ ଲେବେମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ସାହିତ କରୁଥିଲେ
ବି ଅନ୍ତରୁ ତେଣୁମାନରେ କେହେବେଣ୍ଟି ଦିଲ
ସୁପ୍ରକଳ ବାହାର ପାର ନ ଆବା ? ପ୍ରାଚିମେଳ
ପ୍ରସାରରେ ଉତ୍ସାହ ଦେବା ନିମନ୍ତେ ପଚବର୍ଷ
ଦିନରୁ । ଟଳା ବ୍ୟୟ ହୁଏ—ହଜାର ବି ହୀ-
ବାର କୌଣସି ଛାନ୍ଦି ସାଇତ ହୋଇ ପାରେ
ନାହିଁ ? ବୈଷ୍ଣ୍ଵଦ୍ୱିତୀୟା ବାହୁଦେଶୀ ହୃଦ
ସ୍ପୃହକମାନ ସଂକୁଳ କାହିଁ ଦୋଷ ନେଇବାକୁ
ସୁରକ୍ଷା ବିଶ୍ୱାସାତ୍ମକ ମାଟ୍ଟ ବିନ୍ଦୁ । ମାତୋ-
ପ୍ରସ୍ତୋଗୀ ସୁପ୍ରକଳ ଅପରାହ୍ନରେ ପତି ଜନ୍ମିଷୁ—
କେହି ପର୍ମାଦବାକୁ ଲାହିଁ । ଏଥିରେ ବି ବିଶ୍ଵା-
ଦ୍ୱାରା କରୁଥିବାକୁ କି କରୁଥାଇବ ତେଣୁମାନର
ଅଧିକ ପରମାନନ୍ଦ କି କରୁଥାଇବ କରୁ ଯାଇ
ନାହିଁ ? ବିଶ୍ୱାସାବୁ ଯେ ଅନୁଭାବ କଲେ
ତେଣୁମାନରେ ସୁପ୍ରକଳ କେବ ମୋହନେ
ହୋଇ ନ ପାରେ ଏହା କି ଶୁଣିବା କୁଳକୁ
ନୁହେ ? ଧୂରି ବଜାଲାବୁ ଅନୁଭାବ ଦେଲେ
ମଧ୍ୟ କେବେଳାଗୁ ଉର୍ଦ୍ଦ୍ଦୁର ପାଠୁଞ୍ଜ ହେବେ ?
ଯେବେ ମିଶ୍ରଭିଜ୍ଞ ଉର୍ଦ୍ଦୁର ସାହାଯ୍ୟ କି କରି
ବେ ଭେବେ ବି ଦେଖୁଥିବ ନାହିଁ କିମ୍ବା ?
ବଜାଲାବୁ ଯଦୁବାବନ କଲେ ଯେ ତେଣୁମାନରେ
ସୁପ୍ରକଳ ହୋଇ ନ ପାରେ ଏ ଯେ ଯୁଗାନ୍ତି
ନାବାଦକୁ ଆନୁଭାବ ପରମେଷ୍ଟର କରିବାର
ମାନ୍ୟକରୁ । ମାଟ୍ଟ ଆମେମାଜେ ଦକ୍ଷ ଯେ
କୁଳ ଏବଂ ଦାର୍ଢାଦୀରୀ ହିଲ କର ଶିଖ
ତେଣୁମାନେ ମେହେବେଳେ ସୁପ୍ରକଳ ଲେଖି
ଦେଇ ଦେଇ ଦେଇ ଏହା ବିନ୍ଦୁ ସୁପ୍ରକଳ ତେ-

ଅରେ ବାହାରକ । ଆନୁମାତ୍ର ଅପଣାର ଏ ପ୍ରକାର ମର ପରିବର୍ତ୍ତନ କର ତେଥିବୁଜାରେ ହେଲେ । ସ୍ଵର୍ଗକର ଅଭିବ ଏହି ଓ ପ୍ରତିବର୍ଷ କଲେବୁର ସାହେବ ଦେଖେ ଛଳା ଦେଲ ବିଚ ମୁସୁକ କୟ କରନ୍ତି ଓ ପ୍ରାଇମେଟ ପାଠ୍ୟାଳାମିକରୁରେ ବିବରତ ଦେବା କମନ୍ଟ୍ରେ ଦେବେଂ ସ୍ପ୍ରୁକ ଭାବ ହୁଏ ଏବଂ ତେଣାର ନାନା କର୍ମଶାସ୍ତ୍ର ସୂଳମନ୍ଦିରେ ଦେବେଂ ସ୍ପ୍ରୁକ ପତା ଯାଇଥାରୁ ତେ ସେମାକବର ଦେଖିଗଲ ଯୁଗି କର୍ମଶାସ୍ତ୍ର କର୍ମଶାସ୍ତ୍ର ନୃତ୍ୟ ଦିଲ୍ଲୀ ପ୍ରତିକ ଦେବା ପ୍ରତି ଦେବବେଦୁର ସହ ବିରୁ ଅରନ୍ତି କହିର ସମାଲୋଚନା କଲେ ବେ ପ୍ରକାର ତେଣାର ବନ୍ଦ ଦେବା ପରିଚିତ ଦେବେଂ ଓ ଅମେରାନେ ତାହାକୁଠାରେ କିନ୍ତୁମିତ୍ର ତିରବାହି ରହିରୁ । ତା ।

ବିତବ୍ବ ଅପଣାକର ବିଷୟର
କଣେ ତେବେ ।

**ORIENTAL
GOVERNMENT SECURITY LIFE ASSURANCE
COMPANY "LIMITED"
BOMBAY**

For prospectus, yearly reports of meetings, the fast progress of the Co. and for all other information, please apply to

J. WINTERSCALE,
Agent in Orissa
No.1 Cantonments.

ପ୍ରକାର ପଦିଶରେ ବିଦ୍ୟାର ପଦିଶ ଅଧ୍ୟକ୍ଷମ ଭବନ ଜୀମାର କର୍ମଶାସ୍ତ୍ର ମୋହାନ କରିବା ।

ଏମାର ପଦିଶରେ କର୍ମଶାସ୍ତ୍ର କରିବାର ପଦିଶ ପାଠ୍ୟର ମୁଦ୍ରଣ କରିବାର ଏବଂ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ପଦିଶ ପାଠ୍ୟର ମୁଦ୍ରଣ କରିବାର ପାଠ୍ୟର ମୁଦ୍ରଣ କରିବାର ପାଠ୍ୟର ମୁଦ୍ରଣ କରିବାର ।

ଏହି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ
କେବଳ ଏବେଳ
କର୍ମଶାସ୍ତ୍ର ପାଠ୍ୟର ମୁଦ୍ରଣ କରିବାର ।

ପାଠ୍ୟର କରିବାର ପାଠ୍ୟ ।

ଏ ପଦିଶରେ ବାବଦାର, କର୍ମଶାସ୍ତ୍ର ପାଠ୍ୟ ଏବଂ ପଦିଶରେ ପଦିଶରେ ପଦିଶରେ ପଦିଶରେ ପଦିଶରେ ।

କୁମବାକର ବିତବ୍ବ ।

ଏହିରେ ଶ୍ରୀମାନଙ୍କ ପ୍ରଦର ତେ କରିବାର ପାଠ୍ୟ କରିବାର । ମା ୨ ଶାହି ୩ ମୁଦ୍ରଣ ।

କୁମବାକର ବିତବ୍ବ ।

ଏହିରେ ଶ୍ରୀମାନଙ୍କ ପ୍ରଦର ତେ କରିବାର ପାଠ୍ୟ କରିବାର । ମା ୨ ଶାହି ୩ ମୁଦ୍ରଣ ।

କୁମବାକର ବିତବ୍ବ ।

ଏହିରେ ଶ୍ରୀମାନଙ୍କ ପାଠ୍ୟ କରିବାର । ମା ୨ ଶାହି ୩ ମୁଦ୍ରଣ ।

ବିନର୍ଧତତ୍ତ୍ଵୋବୟ ବିତବ୍ବକା ।

ଏ ବିନର୍ଧତତ୍ଵୋବୟ କରି ପାଠ୍ୟ କରି କରିବାର । ମାତ୍ରାର କର୍ମଶାସ୍ତ୍ର ।

ଏ ସ୍ଵର୍ଗ ମେହ ପ୍ରଦର ତେ କରି କରିବାର ପାଠ୍ୟର କରିବାର । ଶ୍ରୀମାନଙ୍କ ତେ କରି କରିବାର ପାଠ୍ୟର କରିବାର ।

ବିତବ୍ବ }
ବିନର୍ଧତତ୍ଵୋବୟ } ଏ ବିନର୍ଧତତ୍ଵୋବୟ ଅନ୍ତର୍ଭାବ ।
କରିବାର ।

ବିନର୍ଧତତ୍ଵୋବୟ ଏବାକା । ଫେବ୍ରୁଆରୀ ।

ଏହା କରିବାର ପାଠ୍ୟର କରିବାର ପାଠ୍ୟର କରିବାର । କରିବାର ପାଠ୍ୟର କରିବାର ।

ଏହା କରିବାର ପାଠ୍ୟର କରିବାର । କରିବାର ପାଠ୍ୟର କରିବାର ।

ଏହା କରିବାର ପାଠ୍ୟର କରିବାର । କରିବାର ପାଠ୍ୟର କରିବାର ।

ଶ୍ରୀମବ୍ରତ ବିନର୍ଧତତ୍ଵୋବୟ

କରି

ବିନର୍ଧତତ୍ଵୋବୟ ମହିତାପାଠ୍ୟ ।

ଅ ମୁଣିତ ବୁଝି ।

ଏହିପ୍ରକ୍ରିୟ [୨୦ ମାର୍ଚ୍ଚି] ମୁଦ୍ରଣ ଟ ୪ ।

ଅଜା ୧୯ ପ୍ରତି ଏକବେଳକୁ କେବେଳ ଟ ୧୦ । ଶ୍ରୀମବ୍ରତ

ଏହି * ପ୍ରତି ଅଧିକାରୀ କରିବାର ପାଠ୍ୟର କରିବାର ।

ଅଜା ମାତ୍ରକରି ଯାଇ ପାରେ ।

ଏହି ଅଧିକାରୀ ସେବକ କରିବାର ଅନେକାନ୍ତରେ କରିବାର ପାଠ୍ୟର କରିବାର ।

ଏହା କରିବାର ପାଠ୍ୟର କରିବାର ।

ତୁ । ଏଥରେ କୌଣସି ପ୍ରକାର ମାତ୍ରକ ବିଷାକ୍ତ ବସୁର ଲେଖମାତ୍ର ନାହିଁ । ଏହା ସେ-
ବଳ କଲେ ରାତ୍ରି ପରିବାର ମୁଖ୍ୟମିତ୍ର ପ୍ରଗ୍ରାମ
ଏବଂ କଲାବିଦୀ ବେଳେ ମନ୍ଦିର ।

ଅମ୍ବାକୁ ପଢ଼ ଲେଖିବାକୁ ହେଲେ ମନ୍ଦିର
ବିଷାକ୍ତ ବସୁର ଲେଖମାତ୍ର ଲେଖିବାର ବାବର
ଏଠାରେ କେହି ତେଣ୍ଟା ଭାବୀ ଜାଣିଲୁ ନାହିଁ ।

ଓଲାଭାର ଅମୋଦ
ଏବଂ
ଅନ୍ତର୍ଭାବ ବିତବ୍ବ ।

ସବା ପ୍ରକାର ଭିଷମତାରୁ ଏହା ବିତବ୍ବ
ଫଳପ୍ରଦ ଅଟେ । ଶପଦର କଣ୍ଠରୁ ଅଥବା
ଦେଖି ଅବେଗ୍ୟ ବେଳୁଅନ୍ତର୍ଭାବ । ଲେଖରାର
ପଦ୍ଧତି ବିତବ୍ବର ମୁଦ୍ରଣ କରିବାର ।

ଏହା ସେବକ କଲେ ଶପଦର ମୁଦ୍ରଣ କରିବାର ।
ଏହା ସେବକ କଲେ ଶପଦର ମୁଦ୍ରଣ
କରିବାର ।

ଏହା ସେବକ କଲେ ଶପଦର ମୁଦ୍ରଣ କରିବାର ।
ଏହା ସେବକ କଲେ ଶପଦର ମୁଦ୍ରଣ
କରିବାର ।

ଏହା ସେବକ କଲେ ଶପଦର ମୁଦ୍ରଣ କରିବାର ।
ଏହା ସେବକ କଲେ ଶପଦର ମୁଦ୍ରଣ
କରିବାର ।

ଏହା ସେବକ କଲେ ଶପଦର ମୁଦ୍ରଣ କରିବାର ।
ଏହା ସେବକ କଲେ ଶପଦର ମୁଦ୍ରଣ
କରିବାର ।

ଏହା ସେବକ କଲେ ଶପଦର ମୁଦ୍ରଣ କରିବାର ।
ଏହା ସେବକ କଲେ ଶପଦର ମୁଦ୍ରଣ
କରିବାର ।

ଏହା ସେବକ କଲେ ଶପଦର ମୁଦ୍ରଣ କରିବାର ।
ଏହା ସେବକ କଲେ ଶପଦର ମୁଦ୍ରଣ
କରିବାର ।

ଏହା ସେବକ କଲେ ଶପଦର ମୁଦ୍ରଣ କରିବାର ।
ଏହା ସେବକ କଲେ ଶପଦର ମୁଦ୍ରଣ
କରିବାର ।

ଏହା ସେବକ କଲେ ଶପଦର ମୁଦ୍ରଣ କରିବାର ।
ଏହା ସେବକ କଲେ ଶପଦର ମୁଦ୍ରଣ
କରିବାର ।

ଏହା ସେବକ କଲେ ଶପଦର ମୁଦ୍ରଣ କରିବାର ।
ଏହା ସେବକ କଲେ ଶପଦର ମୁଦ୍ରଣ
କରିବାର ।

ଏହା ସେବକ କଲେ ଶପଦର ମୁଦ୍ରଣ କରିବାର ।
ଏହା ସେବକ କଲେ ଶପଦର ମୁଦ୍ରଣ
କରିବାର ।

ଏହା ସେବକ କଲେ ଶପଦର ମୁଦ୍ରଣ କରିବାର ।
ଏହା ସେବକ କଲେ ଶପଦର ମୁଦ୍ରଣ
କରିବାର ।

ଏହା ସେବକ କଲେ ଶପଦର ମୁଦ୍ରଣ କରିବାର ।
ଏହା ସେବକ କଲେ ଶପଦର ମୁଦ୍ରଣ
କରିବାର ।

ଏହା ସେବକ କଲେ ଶପଦର ମୁଦ୍ରଣ କରିବାର ।
ଏହା ସେବକ କଲେ ଶପଦର ମୁଦ୍ରଣ
କରିବାର ।

ଏହା ସେବକ କଲେ ଶପଦର ମୁଦ୍ରଣ କରିବାର ।
ଏହା ସେବକ କଲେ ଶପଦର ମୁଦ୍ରଣ
କରିବାର ।

Q1 Q2

ସାଧୁ ହିନ୍ଦୁ ସମ୍ବାଦପତ୍ରି କା

୪୨୭

୩୫୮

ହୀ ୧୨ ଦିନ ମାତ୍ରେ ଅର୍କୁ ସଙ୍ଗ ୫୦୦ ମେଟ୍ରୋ ମାତ୍ର ପ୍ରାକଶିତ୍ତ ହୁଏ ଯାଏଥିଲା

ମନ୍ଦିର	ଅଭିନ	ବଲ୍ଲପୁର
ବାଣିକ	୩୯୯	୩୭୯
ଡାକମାଲୁହା	୩୦୫	୩୧୫

ଏ ନଗରରେ ଜଗ ସପ୍ତାବ୍ଦୀ ଖେଳିଥାଇ
ପ୍ରାଚୀର୍ଦ୍ଧବ କିମ୍ବା ଅଧିକ ହୋଇଥାଇ । ନଗର-
ବାସିମାନେ ପ୍ରାମଦେବଙ୍କ ପୂଜିବା ନାମସଂଜ୍ଞ-
ତର୍ଣ୍ଣ କରିବା ଏବଂ ଠାରୁଷଙ୍ଗୀ ଅବତରିବା
ଇତ୍ୟାହ ପ୍ରଜଗାର ସଥାଧାର କରୁଥିବା ।
ତଥାପି ତାତ୍ତ୍ଵ ମନ ଦୋତକାର କରେଇ
ଦେଖା ଯାଇ ନାହିଁ । ଏ ସମୟରେ ଖେଳିଥା
ବୁଦ୍ଧି ଦେବା କିମ୍ବା ଅସାଧୀନର ଦେବାଧ ଦେବତ-
ଅଛି ଏବଂ ଆମ୍ବେମାନେ ଅନ୍ତମାନ କରୁଁ ବ
ପ୍ରକର ଦୃଷ୍ଟି କରେବା ଉତ୍ତର କାରଣ ଅ-
ନ୍ତର । ଶାକଶମାସ ଅବସରୁ ପ୍ରାୟ ପ୍ରକଳନ
ମେଘାରୁଦ୍ଧ ଓ ଦୂର ଏକଦିକ ଉଚ୍ଚାରେ ଦୃଷ୍ଟି
ଦେଇଅଛୁ ମାତ୍ର ପ୍ରତିରୁ ବର୍ଣ୍ଣିଥିବାରେ ହୋଇ
ନାହିଁ । ଓଲାତା ସଙ୍ଗେ ସାମାଜିକ ପ୍ରକାରର
କର ମଧ୍ୟ ବଢ଼ିଅଛୁ ।

ଏବଂ ଶାର୍ମୋଳିଯୁଦ୍ଧ ଜାହାଜ ପ୍ରକ ସୋମବାର
ସେହି ସମୟରେ ସେହି ପ୍ଲାନେଟ୍ ବାହାର ଯତ୍ନ
ବାଟେ ଗୁରୁତବାଲକୁ ଦିବ । ତାଙ୍କ ନ ଛାଡ଼ାରେ
ଶୋଠାଏ ଲେଖୀଏ ଜାହାଜ ଯିବାରେ ବିଶେଷ
ସହିଥୀ ଥିଲା ଶାହା ରହିବ କେବା ଦିଲ ହୋଇ
ନାହିଁ । ବୋଧ କୃତକ କାର୍ତ୍ତିକମାତ୍ରାରୁ ଘୁରୁ-
ବେତ୍ରମ ଯାତ୍ରିକୁ ଦିବା ଆସିବା ଲାଗିଲେ ପ୍ରକାଶ
ପ୍ରାୟ ସପ୍ତାହରେ ହୁଲାର ଲେଖୀଏ ଯିବା
ଆସିବା ଦେବ ।

ପୁରୁଷୋତ୍ତମପାତ୍ରିକାରୁ ଅବଶ୍ୟ ଦେଲୁ
ଯେ ଗଣମାସ ତ ୨୧ ରିଖ ଦିବା ସା ୨ ଆ
ସମୟରେ ପୁଣ୍ୟ ସରକିର ହାତ୍ସବରେ ଅସ୍ତର-
ମୂଳ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଏକ ଦୃଢ଼ ସଜ୍ଜ ଦୋଷଥିଲ
ନଗରବାସୀ ସମସ୍ତ ଶ୍ରେଣୀର ଲୋକ ସେଠାରେ
ଉତ୍ସବ ଥିଲେ ଏହି ସେଠା ମାଜିଷ୍ଠ ଶାମ୍ବନ୍ଦୁ
ପ୍ରାଚୀ ସାହେବ ପଞ୍ଚପଦିର ଆସନ ପ୍ରତିଶ କର
ଥିଲେ । ସବୁର ବାର୍ଦ୍ଦିମ ମଧ୍ୟରେ କେବଳ ତଳ-
ଗୋଟି ବନ୍ଦୁତା ହୋଇ ଥିବାର ଜୀବାୟାଏ
ଥର୍ଥାତ୍ ବାରୁ ଦେବେନାଲାଲ ଷୋମ ମୂଳସଂ
ବଜାଳାରେ ବାରୁ ଉଗବାନପ୍ରସାଦ ଦର୍ଶ ସର
ପ୍ରାହାର ଛାହିଲରେ ଏହି ସଜ୍ଜପଦି ସାହେବ
ଦୃଷ୍ଟିଗାରେ ବନ୍ଦୁତା କରିଥିଲେ ଏହି ଏ ଅଧି-
ବଶନରେ ସଜ୍ଜପଦି ମହୋନୀତ କରିବା
ପଥୀରେ ମହାମତ ଠିକ ଲ ହେବାରୁ ପୁନଃସ୍ଵ-
ପୁରେ ବେଶନ ହେବାର ସ୍ଥିର ହେବାର ସଜ୍ଜ ଉଚ୍ଚ

ଦେଲ୍ଲ । ସବୁ ହେଲ୍ଲ ଅଥବା କିଛି କାର୍ଯ୍ୟ
ହେଲ୍ଲ କାହିଁ ଏପରି ଅଧିକ ସବୁ ସତରାଚର
ଦେଖାଯାଏ କାହିଁ ଉଥାର ଘୂର୍ଣ୍ଣରେ ଯେ ଅଧିକ
ଶାଖାକର ଆନ୍ଦୋଳନ ଗରିଆଇ ସୁରକ୍ଷା ବିଷୟ
ଅଟଇ ।

ମିଶରଦେଶକୁ ପ୍ରେରତ ହେଲା ଏ ଦେ-
ଶୀଘ୍ର ଚୈନ୍ୟକ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଷ୍ଟ ଏହି ଦେଶକୁ
ଦିଆ ଯିବ ବୋଲି ଧାର୍ମିମେଘର ଭଳ ସରରେ
ଶ୍ଵିର ହୋଇଥିଲା ବକ୍ତୁ କମଳା ସର୍ବ ତାହା
ସମ୍ମର୍ତ୍ତରୁପେ ଅନ୍ତମୋଦନ କରି ଜାହାନ୍ତି ଏବଂ
ଏଥର କହି ନିଶ୍ଚିନ୍ନ ପାମାଂଶ୍ବା ହୋଇ ନାହିଁ ।
କେହିଁ ସଧ୍ୟ ମତ ଦେଇଲୁ ପେ ଶାରିହବର୍ଷ
ବର୍ତ୍ତମାନ ସେବେ ଠଳା ଏ କାର୍ଯ୍ୟରେ ବ୍ୟୟ
କରିବେ ଧଂନ୍ତ୍ର ତାହା ପଥଗୋଧ କରିବ
ଏହି ଥର କାହାରିଁ ମନ୍ତ୍ରରେ ମିଶର ଶୁଦ୍ଧ
ବ୍ୟୟ ଯେତେ ହେବ ଶାରିହବର୍ଷକୁ ରହିର
ଧାମାଂଶ୍ବରୁ ଅଧିକ ଦେବାକୁ ଦେବ ନାହିଁ ।
ଆମେମାନେ ଅନନ୍ତର ସହିତ ଅବଶି ଦେଲୁ
ଯେ ଶାରିହବର୍ଷୀୟ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଘ ଏ ବିଷ୍ଵରୂରେ
ଶର ଅପରି ଦରଖାନ୍ତି । ମହାମତି ଲଞ୍ଜ
ବିଜନ ଅଭିନନ୍ଦ ପାଖ ଦେଇ ଯିବେ ସମୃଦ୍ଧ
କୁନ୍ଦର ସୁରହାଁ ଜାହାଙ୍ଗ ମତ ଭବ ପ୍ରକାର
କାହିଁବ ଦୁଇନ୍ଦ୍ରୀ । ମିଶର ସୁନ୍ଦର ବ୍ୟୟ ଶାରି-
ହବର୍ଷ ଉପରେ ନିଷେଷ ଛାଇବା ଅନ୍ତଯାନ୍ତୁ
କଥା ଏଥରେ ସମେହ ନାହିଁ । ଆବୋ ସୁ-

ଏହି ଛୁଟିର ସ୍ଥାର୍ଥ ନମିତ ଦେଉଥିଲୁ ଏବଂ
ଯଦିପି କି ସୁଧାଜ ନାଳ ରଖା ସହିତ ଭାବର-
ବର୍ଣ୍ଣର ସମ୍ମର୍ମ ଅଛି କିନ୍ତୁ ସେ କାଳ ଏକା
ଭାବରେ ବର୍ଷାର ଅଧିକାର ବାଟ ନ ହୋଇଏ
ଅଛିଲେ ଯଥିରକର ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଉପନିଷଦେ-
ପର ବାଟ ଦେଉଥିଲୁ କେବେ ଏକା ଭାବର-
ବର୍ଷ ଉପରେ ଖର୍ଚ୍ଚ ଭାବରେ କେହିଁ ସୁନ୍ଦରାଶ
ଭାବର ହେବ ?

ନାଥପଡ଼ି ଓ ଖୁଣ୍ଡପଡ଼ା ମଧ୍ୟରେ ସାମାଜି
କ ବକ୍ଷଶୁଦ୍ଧ ବଶୁଦ୍ଧ ବୁନି ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍‌ଦୟ ବିଶ୍ଵା
ଶକଳ ମଧ୍ୟରେ ଅନେକ ଦିନକୁ ବିବାଦ ଚଲି
ଆଏଥିଲା । ଉଦ୍‌ଦୟ ପଞ୍ଚରୁ ଅବଶ୍ୟକ ଅନେକ
ଜର୍ଜ ହୋଇ ରେଷକ ଏଠା ଅଣିଖୁଣ୍ଡ ଯୁଦ୍ଧ-
ଦେଶେଷ ସନ୍ଧାନମେବିଦା ଅଭିମୁକେ ତାହା
ପିମାଂସା ଛର ଦେଇ ଅଧିଲେ ଏବଂ ଘାର
ସୁପରିଷେଣ୍ଡର ସାହେବ ମନ୍ତ୍ରର ବଳେ ।
ଏଥରେ ପ୍ରବୃତ୍ତରେ ଖୁଣ୍ଡପଡ଼ା ରଜାନାର ଲଭ
ହୋଇ ଥିବାର ଶୁଣ୍ଡଯାଏ । ମାତ୍ର ଅଜାଣିବ
କୌଣସି କାନ୍ଧଶ ବରରୁ ଖୁଣ୍ଡପଡ଼ାର ରଜା
ବେଥରେ ଅବନ୍ତି ହୋଇ କଲିକାରେ
କାରିଧୂର ଲଗାଇ ବଜାଳ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଷ୍ଟରେ
ଅଗ୍ରିଲ ଦଳେ । ବର୍ତ୍ତମାନ ଶୁଣ୍ଡଯାଏ ଯେ
ଗବର୍ଣ୍ଣମେଷ୍ଟ ଏ ଅଗ୍ରିଲ ନାମରେ କରିଅନ୍ତରୁ
ଶୁଣ୍ଡବାରେ ଏ ଅଗ୍ରିଲରେ ପରେଇଲାର ଛନ୍ଦ-
ଜାରି ଟଙ୍କାରୁ ଅଧିକ ଜର୍ଜ ହୋଇଅଛି । ତି
କୁଣ୍ଡର କଷ୍ଟୀ । କାହାରେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଅନେକ
ପରିବହ ଲାଗିଥିଲାରୁ ଗଡ଼ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ଗୋଟିଏ ସଜ୍ଜିକ ନିର୍ମାଣ ବରମାର ଫଳାରୁ
ପୟୋଜନୀୟ ଏବଂ ଦେଖିପଣକୁ ଏ ଟେଣ୍ଟିଜା
ଅନେକ ସାହାଯ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରି ଥାଏ । ତେବେ
ହେ ଏ ପ୍ରବେଶର ସହା ଓ ପ୍ରେଦାର-
ମାନେ ଅହାରଶ ଯିବ ବାନ୍ଧବାନ୍ଧ ଶାନ୍ତ
ହୋଇ ଅପଣା କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଦିଗନ୍ତ ଦୁଷ୍ଟ କରିବେ
ଅମେମନେ ସ୍ତ୍ରୀର କରିଥାରୁ ନାହାନ୍ତି । ଅପଣା
ନଥରେ ଭୁଲ କରି କରି ଖେଳ ମୁଗ୍ଗାର
ରୁହାନୀ ଦ୍ୱାରା ଲେବଳୁ ଘୋଷିବେ କିନ୍ତୁ
ଯେଉଁ ପ୍ରକାଳିତାରୁ କରି ନେଇ ତାହା କ-
ଦିବାକୁ ସମର୍ଥ ହେଉଥିଲା, ସେମାନଙ୍କ ହୃଦ-
ଧିଗରୁ ଧୂଷିବା ଦୂରେଥାରୁ ହରି ଭଲ
ପଥାର ଅନର୍ଥକ ବ୍ୟସର ଟଙ୍କା ସକାରେ
ବେମାନଙ୍କ ଆହୁର ଧାରୀ ଦେବେ । ଏଥିକୁ
କଲିକର ସନ୍ଧାନର ଭାବୀ ଅଛି କ ଅଛି ?

ବଜ୍ରଧଳ ସୁମୃଦ୍ର ପାଠକମାନେ ଦେଖିବେ
ସେ ଅଧିଶୋଷନ ପ୍ରଣାଲୀ ଏ ଜିଲ୍ଲାରେ ଚଳା-
ଇବାର ଭାଷ୍ଟ ହୁବ କରୁଁ ଏ ନଗରବାସୀ
ବେଳେକ ଜଣ ସମ୍ମାନ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ମନରେ
ଏଠାରେ ଗୋଟିଏ ଚରଣସ୍ଥି ସର ପ୍ରାପନ
ଜରିବାର ଅବଶ୍ୟକତା ଅନୁଭବ ହୋଇଥାଏ
ଆମେମାନେ ଆଶା କରୁଁ କ ନଗରବାସୀ
କାହିଁକି ଜିଲ୍ଲାର ଲୋକମାନେ ଏ ପ୍ରସ୍ତାବରେ
ଯୋଗ ଦେବା କାବର ଅଗ୍ରହ ସହିତ ଅଗ୍ରହ ଦେବେ । ସରଜାସ ସେ ପରମାଣରେ କାର୍ଯ୍ୟ
ହେବାର ସମ୍ବନ୍ଧବିନା ତାହା ବାହାରକୁ ଅବଦିତ
ଲାଗୁ । ସୂର୍ଯ୍ୟ ଆମେମାନେ ସେଥି ଉପରେ
କିଛି ଗୋଲିବା ଅବଶ୍ୟକ ଲୋକ କରୁ ଲାଗୁ ।
ଏହି ନଗରରେ ସମୟରେ ଏକ ସର
ପ୍ରାପନ ହୋଇଥାଲାକରେ ଅସୁମିତ ହେବାର
ଦେଖି ଅନେକ ଲୋକ ବିଶ୍ଵର କରିବେ ଯେ
ଏଠାରେ କୌଣସି ସର ଚରଣସ୍ଥି ହେବାର
ନୁହି ହୁଏନ୍ତି ତହିର ଜୀବନ୍ମ କଲେ କି
ଦେବ । ଏଥରୁ ଆମେମାନେ କହୁଁ ଯେ ଏ
ତୁମ ଅଜ୍ଞାନପୂର୍ଣ୍ଣ ଜୀବନ ମନରେ ପ୍ରାନଦେବା
ତୁମର ନୁହିଲ । ସଂଧାରରେ କୌଣସି କଥା
ଚରଣସ୍ଥି ନୁହିଲ ଏଥରେ ଯେବେ ସରଜା
ଦେବର ନ କେବଳ ଜହାରେ ଅବ ଦେଖି କି ।
ତାହା ଭଲ ତାହା ଅନ୍ତି ମାଟ୍ଟରେ ଯକ୍ଷା ବିଲ
ଅଟକ ଏବଂ ଭଲ ଧୀର ତେଜ୍ଜ୍ଵା କରିବା ସମ୍ମୁ-
ଦର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ । ଯେବେ ସମସ୍ତେ ତେଜ୍ଜ୍ଵା
କରିବେ ତେବେ ସମ୍ମ ବାର୍ଦ୍ଦକଳ ସଜାବ ରହି
ଯଥାବତୀ ମଙ୍ଗଳ ସାଧନ କରୁଥିବ ଅତି ଦୀର୍ଘ
ନ କରିବ ଯେବେ ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ସର ପାୟ ଏବଂ
ସୁଦା ଶୈଳ୍ୟ ଦେବ ତେବେ ମଧ୍ୟ ତର୍ମା ନାହିଁ
ଯେବେଦିନ ରହିବ ତେବେଦିନ ଯାନ୍ତ୍ରମ
ଦେବ ଏବଂ ତାହା ମଧ୍ୟ ସଜର ଛପିଯ ଅଭିଏ
ଆମେମାନେ ପୁନର୍ବାର ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଥାଏ
ପୂର୍ବ ବଥାର ତନ୍ତ୍ର ନ କର ସମସ୍ତେ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ
ପ୍ରସାଦରେ ଯୋଗ ଦେବେ ।

ଦେଶ ପତ୍ର

ମିଥର ବ୍ୟାଧର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅନ୍ତିରା । ଏତି'କେ
ଏକଙ୍ଗ ଚଥା ବାହାରାଞ୍ଜ ପ୍ରିରବିବାନ୍ତ ଦିନ
ହୋଇ କାହିଁ । ରୁଦ୍ଧିଯା ଅନ୍ତର ହେବାର
ମୁସୋଳବ ସଜ୍ଜ ଘରୀ ଯାଇଥିଲୁ ଧୂରେ ରୁଦ୍ଧି
ପୃଷ୍ଠା ଉଚ୍ଛଳ ଯୋଗ ଦେବାରେ ସବୁ ବିଶ୍ଵା
ଅଛି । ଲଂଘନଙ୍କ ଦାଢ଼ ଯେ ଆବୁଦନ୍ତ କାହିଁ

ତୋଷ ପ୍ରଭୁ ନ ହଲେ ତୁର୍ଯ୍ୟ ସେନ୍ୟକୁ
ମିଶରରେ ପଦାର୍ଥର କର ଦେବେ ନାହିଁ ।
ତୁର୍ଯ୍ୟ ବୋଲିଛି ଆଗେ ଦେଲା ସେଠାରେ
ପହୁଚିଲେ କତୋମା ବୋଲି ଘୋଷଣା ଦୟା-
ଯିବ । ବୁଝିଯା ଜମୀନ ପ୍ରଦଳ ଦୂଘର ପର
ସମର୍ଥନ ଦରୁଅଛନ୍ତି । ସୁଏକ ନାଳକୁ ଅଧ-
ବାର ବରଚା କଷପୁରେ ମହାନ୍ତର ଶକ୍ତିବାଚୁ
ଭୁବିଯା ଓ ଘଟାଇ ସାରୁ ଅନ୍ତର ହୋଇ
ଥିଲେ ମାତ୍ର ସୁଏକ ନାଳରେ କାହାକିକୁ
ଅଧିକାର ଦେବା ଲଙ୍ଘନକର ଲଜ୍ଜା ନୁହି ।
ସହରେ ବି ନିଷ୍ଠାରୀ ଦେବ କମଣା କଣା ପଢିବ
ଏଣେ ଲଙ୍ଘନକର ସହର ଅଶ୍ଵଦଳର ଥର
ଗୋଟିଏ ମୁଦୁ ମୁକ ହୋଇ ଗଲାରେ । ତତ୍ତ୍ଵ
ମାସ ଶା ଶିଖରେ ସମନୋତାରେ ଏ ସୁନ୍ଦର
ହେଲା । କାହାର ହାରରେ ଆସିବି ଯେତେ
ସେନ୍ୟ ଥିଲେ ଏ ମୁକରେ କଥାର ଥିଲେ ।
ଲଙ୍ଘନ ସେନ୍ୟ ଅକ୍ଷୟଶରେ ଦେମାନଙ୍କ
ଲକ୍ଷ୍ମୀତ୍ର କର ଧାନ୍ତର ହେଲେ । ଏ ଶୁଭ-
ରେ ଶନ୍ତକୁ କଲନା କରିବା ଲଙ୍ଘନକର
ପରିପ୍ରାୟ ଥିଲା ଏହି ତାହା ଲାହ କରି ସକଳ
ସମୟରେ ଅନେକବୃତ୍ତିଏ କରି ସଙ୍ଗରେ ଦେଇ
ପରିଶରୁ ଦେଇ ଅପିଲେ । ଏଠନ ଲଙ୍ଘନ
ଦେଇଲେ କଣ୍ଠ ଉତ୍ତର ଓ ଉତ୍ତର କର ଅଧିକ
ହୋଇ ଅଛନ୍ତି । ଶୁଦ୍ଧଶର କର ସଂଖ୍ୟା ପ୍ରାୟ
କଣ୍ଠ ଶାରୀ ଅବଧିପାଦା ସୁଏକ ନିକଟ ଏହା
ପ୍ରାନରେ ଫୋଦନ କରୁ ଅଛନ୍ତି ଯେମନ୍ତ
ଶାରଚକର୍ଷୀୟ ଦେଲାକୁ ସେଠାରେ ଅଟକ
କର ଥାଇନେ ।

ଶ୍ରୀମଦ୍ଭଗବତ

ସକ ହାତ୍ୟକୁ ସାର ବାବଦ ଉତ୍ତରା
ଦନ୍ତ ସମସ୍ତର ବିଶ୍ୱାସ ଗଲେଡ଼ରେ ଯଥା
ଦୋହରାର ବହିକୁ ଆମ୍ବେଦାନେ ଦବଳିତ
ଦୂରକ୍ରମାବ ସନ୍ଧାନାଥାରଙ୍ଗକୁ ଜାରିବା ନିମ୍ନ
ଉଚ୍ଚର କଲା ।—

କଟର—ଏ ଜୀବ ଏବମାତ୍ର କନ୍ଦଳ ବିଧି
ପର ଥିଲାରେ ବିଶ୍ୱାସ ବର୍ଷରେ ବନ୍ଦାସ୍ୟ
ମାସର ଉତ୍ସବାହି ଟ ୧୯୦୪୮ ଅତିଥି
ଏବଂ କନ୍ଦଳ ଉତ୍ସବରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରାଇବାରେ
ଟ ୨୭୫୨୮୨୦୯୦୮ ଶର୍ଟ ଦେଇଥିଲା । ଶର୍ଟ
ସର୍ବତ୍ରାମ ଓ ଚିତ୍ର କାର୍ଯ୍ୟର ଖର୍ଚ୍ଚ ବନ୍ଦମୁଁ ମଧ୍ୟ ମଧ୍ୟ
ଅର୍ଥ ନାହିଁ । ଏହି କନ୍ଦଳରୁ ୨୫୦ ଧର୍ମ କନ୍ଦଳ
ଏବଂ ୧୫ ଧାର୍ମିକ କାହାଜି ଏ କର୍ତ୍ତା ଅଛି—

ଥିଲା । ଏଥରେ ଟ ୯୪୨୫୭୦୮ କାର ଦ୍ରବ୍ୟ
ଆମଦାନୀ ଏବଂ ଟ ୧୫୫୩୩୮୮ କାର ଦ୍ରବ୍ୟ
ରପ୍ତିକା ହୋଇ ଥିଲା ତହିଁ ପୃଷ୍ଠା ବର୍ଷ ଆମ-
ଦାନୀ ଓ ରପ୍ତିକା ସଥାଇମେ ଟ ୧୫୫୨୮୮
ଟ ୧୫୫୨୯୫୫୮ କା ହୋଇଥିଲା । ଆମ-
ଦାନୀ ଗୁଣା ହେବାର କାରଙ୍ଗ ଏହି କି ଗୁଣ-
ଦାନୀ ବାଟେ କଟକରୁ ଆମଦାନୀ ହେବା ଦ୍ରବ୍ୟ
କାଲେଇର ହେଥାବରେ ଘର୍ତ୍ତ ଦେଉଥିଲା
ଏବଂ ଏହି କାରଙ୍ଗ କ ଥୁଲେ କଟକର ରପ୍ତିକା
ସୁନ୍ଦା ଅଧିକ ଦୃଥିତ୍ଵା । ଏଠାର ପ୍ରଧାନ ର-
ପ୍ରାୟ ଦ୍ରବ୍ୟ ଶୁଣି । ଚଣ୍ଡିତ ବର୍ଷରେ ୨୪୦-
୦୧୦ ହଜର (ଏକହଜର କଲିକଳ ମଧ୍ୟରେ
ଅଟେ) ବିଦେଶୀ ବନ୍ଦର ଏବଂ ୩୮୮୫୦ ହଜର
ଦେଶୀୟ ବନ୍ଦରକୁ ଯାଇଥିଲା ଏଥର ମୂଲ୍ୟ
ଟ ୧୦୩୮୮୮୮ କା ଅଟଇ । ଅମଦାନୀ ମଧ୍ୟରେ
ଦୂରା, କୁରା, ଥାତୁ, ମଧଳ, ଅଣ୍ଣିମ, ମଦ ଏବଂ
ଅଣ୍ଣା ପ୍ରଥାକ । ଏଥରୁ ଯାହା ବଜାରର ବାଟେ
ଅମଦାନୀ ପାଇଁ ମୋଟ ମୂଲ୍ୟ ଟ ୫,୨୧,୦୦୮୮
କା ଅଟଇ ।

ପୁଣ୍ୟ—ଏଠାର ବନଶାୟ ମାସକ ଲଭ୍ୟାଦ
ଟ ୫୪୯୫୯ ୧୦ ଅଦ୍ୟାୟ ଏବଂ ବନର ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଟ ୮୩୯୮ ବ୍ୟୟ ହୋଇଥିଲା । ଏବନରର ବେତେକ ମାସକ ବଳିଗୁରୁରେ
ଆଦ୍ୟାୟ ହୃଦୟର ବୋଲି ଆୟ ଜଣା ଦେଖା
ଗାଇଅଛି । ବଞ୍ଚିତ ବର୍ଷରେ ଏଠାରୁ ୧୫ ଧ୍ୟାନ
କର ଏବଂ ଦୂରଧାଳକଟଣା ଜାହାକ ଅସି ଥିଲା ।
ଏଥୁ ପୂର୍ବ ବର୍ଷ ଶକ ଜାହାଜ ଅବିଥୁଲା । ଜଣା
ପଡ଼ିବାର ଏହି କାରଣ କଲେକ୍ଟର ସହେବ
ଲେଖିଥାଇଲୁ ତ ବର୍ଷର ପ୍ରଥମ ମୁଗରେ ପ୍ରବଳ
ଲଭ୍ୟ ହେବୁ ଧ୍ୟାନମାନ କୁଳକୁ ଅସି ନ
ପାଇ ଗୁଲି ଗଲେ ମାତ୍ର ଏଠା ରୁହଳ ବେଶର
ଜଣା ପଡ଼ିବା ପ୍ରଥାନ କାହାର ଅଟଙ୍ଗ । ଏ ବର୍ଷରେ
ବିଦେଶରୁ ୭୭୨୨ ବନର ଏବଂ
ଦେଶୀୟ ବନରକୁ ୨୯୬୨ ହରର ରୁହଳ
ରପ୍ତାନୀ ହୋଇଥିଲା । ଏବଂ ଆମଦାନୀ ମଧ୍ୟରେ
ଦେବତା ଟ ୧୦୦୦୯ କାର ଅକ୍ଷା ପ୍ରଥାନ
ଅଟଙ୍ଗ । ମୋଟରେ ଟ ୫୭୯୫୯ କାର ଦୁଇଥୁ
ଆମଦାନୀ ଏବଂ ଟ ୮୦୭୦୭ କାର ଦୁଇଥୁ
ରପ୍ତାନୀ ହୋଇଥିଲା । ଏଥୁ ପୂର୍ବ ବର୍ଷର ଆମଦାନୀ
ଓ ରପ୍ତାନୀ ମଧ୍ୟକୁ ଟ ୮୮୭୭୯ ଏବଂ
ଟ ୯୮୮୦୦ ଥିଲା । ପୁଣ୍ୟ ବନର ସମ୍ବନ୍ଧର
ପ୍ରବଳ ଲଭ୍ୟ ହେବୁ ସବାଦା କିମ୍ବବହାର
ପରିବେ କିମ୍ବବହାର ଏହି ଗୁରୁଦାନୀରୁ କଟକ

ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦୁଇଧାଦି ଯିବା ଅସିବାର ଅଥବା ସୁକିଧା
ହୋଇଥାଏ ଏବଂ କଟକ ଓ ବାଲେସରରେ
ଶୁଭଳବ ବର ଏ ବର୍ଷ ଶୁଭା ହୋଇଥାଏ ଏହି
ସମସ୍ତ କାରଣରୁ ଉଦୟୁ ଆମିବାନୀ ଏବଂ ଉପାନୀ
ଉଗା ପଢିଥାଏ ଫଳରଙ୍ଗ ଉଡ଼ିଗା ମଧ୍ୟରେ ସୁଖ
ନିବନ୍ଧୁ ବିନର ଅଟଇ ।

ବାଲେଶ୍ୱର— ଏ ଜିଲ୍ଲାରେ ବନ୍ଦଶୟ ମଧ୍ୟ ଉତ୍ତାପି ଟ ୩୨୦୦ କା ଆଦୟ ଏଥି ବନ୍ଦର ସମ୍ମର୍ଗୀୟ ବିଷ୍ୟ ଟ ୨୦୫୦ ଏଟ ହୋଇଥିଲା । ଏ ବର୍ଷ ଏଠା ବନ୍ଦରମାଳକୁ ଖର୍ଚ୍ଚ ୨୦୩ ଜାହାଜ ଥିଲା ଏଥି ମଧ୍ୟରେ ଧ୍ୟାନକିଳିରେ ଓ ଘାଲଟଣା କେବେ ବାହି ଦିଆଯାଇ ନାହିଁ । ବିଦେଶରୁ ୧୮୮୮ ବର୍ଷ ବନ୍ଦର ଏବଂ ଦେଶୀୟ ବନ୍ଦରରୁ ୨୦୩୭୦ ବନ୍ଦର ଶାସ୍ୟ ରପ୍ତାନ ହୋଇଥିଲା । ଅମଦାବାଦ ମଧ୍ୟରେ କପା, ଲୁଗା ଓ ସୂତା ଥାବୁ ଏବଂ ମଧ୍ୟକ ପ୍ରଥାନ ଏ ପରି ଦ୍ରୁବ୍ୟ ଟ ୩୫୭୫୫୫୮୮ କାର ଅମଦାବାଦ ହୋଇଥିଲା । ବର୍ତ୍ତିତ ବର୍ଷରେ ସବୁ ପୁନଃ ଟ ୧୫୮୦୨୫୮ କାର ଦ୍ରୁବ୍ୟ ଅମଦାବାଦ ଏବଂ ଟ ୨୭୭୮୮୮୮୮ କାର ଦ୍ରୁବ୍ୟ ରପ୍ତାନ ହୋଇଥିଲା । ଏଥି ପୂର୍ବ ବର୍ଷ ଅମଦାବାଦ ଏବଂ ରପ୍ତାନର ମୂଲ୍ୟ ଟ ୧୫୭୫୫୫୮ ଏବଂ ଟ ୪୭୩୩୦୦୦ କା ସ୍ଵର୍ଗ ଏଥିରୁ ଦେଖାଯାଏ ସେ ତେଣା ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରଥାନ ବାଣିଜ୍ୟର ପ୍ରାନ୍ତ ବାଲେଶ୍ୱର ଜିଲ୍ଲା ଏବଂ ଏ ଜିଲ୍ଲାର ପ୍ରଥାନ ବନ୍ଦର ଗୁନ୍ଦବାଲ ଅଟିର । କିମ୍ବା ବାଲେଶ୍ୱରର ଉପର ଲିଖିତ ମୋଟ ଅମଦାବାଦ ଓ ରପ୍ତାନ ମଧ୍ୟରୁ ଏକା ଶୂନ୍ୟବାଲର ଭାଗ ସଥାପିତା ଟ ୪୩୫୭୮୮ ଏବଂ ଟ ୧୫୩୦୨୯୯୮ କା ଅଣ୍ଟିର । ମାତ୍ର ନିଜ ବାଲେଶ୍ୱର ବନ୍ଦରର ଅମଦାବାଦ ଟ ୨୨୫୫୦୦୫ କା ଏବଂ ରପ୍ତାନ ଟ ୧୯୫୦୦୭୫ କା ଅଣ୍ଟିର । ଶୂନ୍ୟବାଲ କଟକ ବାଲେଶ୍ୱର ଏବଂ ପୁଣ୍ୟ ଜିଲ୍ଲାର ପ୍ରାଥାରଙ୍ଗ ବନ୍ଦର ହେବାବୁ ଏବାର ବାଣିଜ୍ୟ ଏତେ ବୃଦ୍ଧି ହୋଇଥିଲା । ଏଥିରେ କେଉଁ ଜିଲ୍ଲାର ଭାଗ କେତେ ହେବାବାହାର ନିଷ୍ଠା କରିବା କଟିନ ମାତ୍ର ଅନୁମାନରେ କଟକର ରୂପ ଅଧିକ । ଶୂନ୍ୟବାଲର ବାଣିଜ୍ୟ ସଙ୍ଗେ ପ୍ରଥମ ଯିବା ଆସି ସଂଖ୍ୟା ମଧ୍ୟ ବୃଦ୍ଧି ହୋଇଥିଲା ସଥାପିତା;— ସନ ୧୮୮୦୧୮ ସାଲରେ ପ୍ରଥମ ଅଗମନ ସଂଖ୍ୟା ଛ୍ରୀତତ ଏବଂ ପ୍ରଥମ ସଂଖ୍ୟା, ୧୮୮୫୫ ହୋଇଥିଲା ।

ସନ ୧୯୮୮ ରେ ଯଥାକ୍ଷମେ ୨୫୮୯
ଓ ୨୩୪୨ ହୋଇଅଛି ।

ଖୋରଧା ବନୋବସ୍ତୁ

ଏହି ବନୋବସ୍ତୁ ବରୁଷରେ ଘୋରଧାର
ପ୍ରକାଶାଳେ ଯେଉଁ ଦରଖାସ୍ତ ଦେଇଅଛନ୍ତି
ତହିଁ ସମ୍ବର୍କରେ ଆସୁମାନଙ୍କ ମତ ଏଥୁପୁଣ୍ଡେ
ପ୍ରକାଶ କରିଥାଏଁ । ହିନ୍ଦୁପେଟ୍ଟୁଅଟି ଏବଂ ବାଲୋ-
ଏର ସବାଦବାହିକାରେ ଏହି ଦରଖାସ୍ତର
ସମାଜୋଚନା ଗତ ସପ୍ତାହରେ ପାଠକର
ଦେଖିଲୁଁ ଯେ ତହିଁରେ ଆସୁମାନଙ୍କର ମତ
ସମଥିତ ହୋଇଥାଏଁ । ଫଳତଃ ଦରଖାସ୍ତରେ
ଯେ ସମସ୍ତ ସ୍ଵର୍ଗିଷ୍ଠର ଦେବୁ ପ୍ରଦର୍ଶିତ
ହୋଇଥାଏଁ ତାହା ପାଠ କଲେ ନୂରନ ବନୋ-
ବସ୍ତରେ ଯେଣେ ପ୍ରଜାଙ୍କ ପ୍ରତି ସବୁରୁ ହୋଇ
ନାହିଁ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରାର୍ଥନା ମରେ ଏଥର
ଅନୁସରାନ ହେବା ତରିକା ଏହା କେଉଁ
ଦୂରିମାନ୍ ବଧିକି କୁହେ ନ ପାଇବ ? ଯେବେ
ବନୋବସ୍ତୁ ଅନ୍ୟାୟ ବେଳେ ତେବେ ଥବିଶ୍ୟ
ବୋଲିବାକୁ ହେବ ଯେ ଏଥରେ ନୂରୟ
ସ୍ଥାନୀୟ କର୍ମଚାରୀ ଏବଂ ବର୍ତ୍ତିମେଣ୍ଡକର ବିଶେଷ
ହୁଏ ଓ ଅବବେଳା ପ୍ରକାଶ ପାଇଥାଏଁ । କାରଣ
ବର୍ତ୍ତିମେଣ୍ଡ ପ୍ରଜାଙ୍କଠାରୁ କୌଣସି ଅନୁସରାନ
ନ କେଇ କେବଳ ସ୍ଥାନୀୟ କର୍ମଚାରୀ କଥା-
ରେ ନର୍ତ୍ତର କଲେ ଏବଂ ଗେଣେକୁ କର୍ମଚାରୀ
ମାଜେ ପ୍ରଜାଙ୍କ ପ୍ରକଳ୍ପ ଅବସ୍ଥା ଅନୁଭବ କରି
ପାଇଲେ ନାହିଁ । ପ୍ରବୁଷେ ତମପଦିକା ପ୍ରଜାଙ୍କର
ଦରଖାସ୍ତ ଦେଖି ନାହାନ୍ତି ଏବଂ ବନୋବସ୍ତୁ
ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ସକଳ କାର୍ଯ୍ୟ ଲାଭୀୟ ସହିତ ହୋଇ-
ଅଛି ତହିଁରେ କୌଣସି ଦୋଷ ନାହିଁ ତାହା
ସୁବା ପମାଦ କର ନାହାନ୍ତି । କେବଳ ଉତ୍ତର
ଦରଖାସ୍ତ ଉପରେ ଆସୁମାନଙ୍କ ମତ ଦେଖି
ଲଞ୍ଛିଣ୍ଡ ହୋଇ ସବାସାଧାରଣକୁ ଜାଗାଇଥାଏନ୍ତି
ଯେ ଖୋରଧାର ବନୋବସ୍ତୁ ଅନ୍ୟାୟ ଧର୍ମି
ନୁହେ ଏବଂ କଟକ ଶାସନାଳ ବନୋବସ୍ତୁ
ଦିଶେ ତହିଁର ଦୁଲନା ହୋଇ କ ପାରେ ।
ଆମେମାନେ ପ୍ରଜାଙ୍କ ଦରଖାସ୍ତ ଉପରେ ମତ
ପ୍ରକାଶ କରିଥାଏଁ ପ୍ରତିବଂସ ଆସୁମାନଙ୍କ ବିଗ୍ରହକୁ
ବରବରପା କହିବା ଅଧିକ ହୋଇ ନାହିଁ ।
କିନ୍ତୁ ତାହାକର ବିହୁ ନ ବୁଝି ଏତେ ବ୍ୟାପାର
ବହିତ ପ୍ରକାଶ କରିବା କି ବିପରୀତ ଦଗର
ବକ୍ଷିତରପା ନହିଁ ଅଥବା ଲଞ୍ଛିଣ୍ଡବେଳେ
କୌଣସି କହିବି ପ୍ରକଳ୍ପ କରି ଜୀବ ଉତ୍ତର ନାହିଁ

ଏହିବା ଲେଖକ କେବଳ ତାହାର ପ୍ରମାଣ
କରଅଛନ୍ତି । ତାହା ନ ହେଲେ ସେ ସ୍ଵ ମତ
ସମର୍ଥ କରିବା କାରଣ ସେହି ସୁଲ୍ଲ ଉପରେ
ନିର୍ଦ୍ଦର କରଅଛନ୍ତି ତାହା କବାଚ କରନ୍ତେ
ନାହିଁ । ସେ ଖୋରାକ ଧୂଳ ଓ ବର୍ତ୍ତମାନ
ବନୋବସ୍ତୁ ଜମାକୁ ଭୁଲନା କର ଦେଖାଇ ଦେ-
ଇଅଛନ୍ତି ବି ବର୍ତ୍ତମାନ ବନୋବସ୍ତୁରେ ଟଙ୍କା
ପ୍ରତି ୩୦ ୫୦ ଜମା ଦୂରି ହେଉଥିଲା ସୁଧି
ରହିରୁ ତାରେ ବାଜିଯୁଦ୍ଧ ବଗାଏତ ତୋଳ
ଆହାଦ ଉତ୍ସାଦ ଜମା ଦାଢ଼ ଦେଇ ନିଟ ବୁଦ୍ଧି
ଟଙ୍କା ପ୍ରତି ୩୦ ୫୦ ପ୍ରିର କରଅଛନ୍ତି । ଏହି
ଜମା ଦୂରି ଦେଖାଇ ସେ କହିଥିଲା କ
ଖୋରାକ ହମି ଓ ଶହିର ଭୂଷନ ଯେ ଦେ-
ଖିଥିଲା ସେ ଏହାକୁ କନ୍ଦିତ ଠିକ ବୋଲିବ
ନାହିଁ । ଆମେମାନେ କହୁଁ କି ଏହି ଯୁଦ୍ଧର
ଅନୁସରଣ କଲେ କଟକର ଜାନିବି ଯେ କେ-
ବିଥିଲା ସେ ଏଠା ଜୀବମାହାଲର ବନୋବସ୍ତୁକୁ
କଟିବ କାହିଁବ କହିବ ? ଲେଖକ ମନେ ବ୍ୟା-
ଳୁଣ୍ଡି ସେ ଖୋରାକ ଦୂରି ଦେଖିବଳ ଦେଇ
ମାତ୍ର କଟକର ଦୂରି ଜୁଗାଗୁ ଅତିବ ଏକ
ସ୍ଥଳ ଅନ୍ୟର ଭୁଲନା ହୋଇ ନ ପାରେ ।
କହୁଁ ବନୋବସ୍ତୁର ଅନ୍ୟାୟଧିତା ବି ଦୂରିର
ଭାବରମ୍ଭାସ ଖଣ୍ଡିତ ହୋଇ ପାରେ ?
ଲେଖକଙ୍କ ସାହିରୁ କେବଳ ଏକବ ପ୍ରତିଷ୍ଠା,
ଦେଉଥିଲା କି କଟକର ବନୋବସ୍ତୁ ଅନ୍ୟକ
ଅନ୍ୟାୟ ବିନ୍ଦୁ ଏବା ବୋଲି ଖୋରାକ
ବନୋବସ୍ତୁ ନ୍ୟାୟପୂର୍ଣ୍ଣ ହେଉ ନାହିଁ । ଆହୁ
ତାଗିର ବଗାଏତ ଉତ୍ସାଦ ଯାହାକୁ ଲେଖିବ
ଏକାବେଳକେ ଶୁଣ ଦେଉଥିଲା ତହିଁରେ
ସେ ଅନ୍ୟ ଅନ୍ୟାୟ ଖୋରାକରେ ହୋଇଥିଲା
ତାହା ସେ ଅଧୋ ଦେଖିବେ ନାହିଁ । ବଗାଏତ
ଜମା କି ଅନ୍ୟର ଅନ୍ୟାୟ ନୁହଇ ? କେବଳ
ଖୋରାକ ବନୋବସ୍ତୁ ଅନ୍ୟମୋଦଳ କର
ଲେଖିବ ଶାନ୍ତ ଲାଗାନ୍ତି ପ୍ରଜାମାନେ ତହିଁରେ
ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ଥିବାର ମଧ୍ୟ ସବ୍ସାଧାରଣଙ୍କୁ ଡଳାଇବା
ସହାୟ ସେ ତେଣ୍ଟା କରଅଛନ୍ତି । ସେ ଲେ-
ଖିଅଛନ୍ତି କି ଯେ ସ୍ତରେ କମିଶ୍ଶର ଘାହେବ
ଅଦେଖ ଦେଇଥିଲେ କି ବର୍ତ୍ତିତ ଜମା ପରି
ସାଦାର ଅପରି ଥିବ ସେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ସାନ୍ତର
ଦଶ ଅଭିନାବସାରେ ଅପରି କରିବ ସେ ସ୍ତରେ
କେବଳ ଦୂର କମରର ଅଧିକ ଗୋକବମା
ହୋଇ ନାହିଁ । ଏଥରୁ ବରଖାପୁର ୧୧
ବିଷାରେ ଲେଖାଅଛି କି ଏକ ନମର ମୋଦଳ

କମା ଉପସ୍ଥିତ ହୃଦୟରେ ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ ଦାଦିମ
ଆପରି କଲେ ଏ ଜମାବର ପ୍ରଗର୍ହ ଦେବାର
ଦି ଶତ ନ ମଧ୍ୟରେ ଜଣା କଲେବୁରକୁ ବଜ୍ର-
ପତନ ଦୟା ଯାଇ ନ ଥିବାରୁ ମୋକଦମା ପ୍ରହଳା
ଦୋଷ ନ ପାରେ ତଦିନସାରେ ସବୁତିବଜନ
ଦାଦିମ ମୋକଦମା ତିଷ୍ଠିଷ୍ଠ କଲେ । ଏଥୁରଙ୍ଗରୁ
ସହସ୍ର କୋଷ ଦିଗ୍ବୀରଙ୍ଗ ମାତ୍ର କଲେବୁଟର
ସନ ୧୮୦୦ ଘାଇର ଟ ଅଇନର ୧୩ ଧାର
ଅନୁଷ୍ଠାରେ ଆପରି ଶୁଣେବାର କନ୍ଦର୍ଥୀର୍ଥ୍ୟ ନ
କରି ଏହାବେଳକେ ସେ ସମସ୍ତ ଲାମଙ୍କର
କଲେ । ସେମାନେ ନୈବଶ ଦୋଷ ଧେଇ
ଥାଏ ପୁନର୍ବାର ମୋକଦମା ଦାଏର କରିବାକୁ
ଚେଷ୍ଟା କଲେ ମାତ୍ର ତେବେବେଳେ ମିଥ୍ୟାଦ
ସାଇଥୁଲ ପରେ ସେମାନେ ଜାଣି ପାଇଲେ
ସେ କମିଶନର ସାହେବଙ୍କ ମାନୁଷରେ ବେ-
ପର ନୋହିସ ପ୍ରୟୋଜନ ନ ଥିଲା କିନ୍ତୁ ମିଥ୍ୟାଦ
ସାଇଥୁବାରୁ ଭୁବି ଦୋଷ ରହିଲେ । ଏକେ
ମୋଟାବଳର ପ୍ରଜାମାନଙ୍କ ପଥରେ ନାଲଶ
କରିବା ଯେମନ୍ତ ମହାଜ କଥା ଭାବୀ ସମସ୍ତେ
ଜାଣନ୍ତି ତହିଁ ତୁମରେ ହାତିମାତର ଅଇନର
ଦିପଦୀତ ଅର୍ଥ କଲେ ଜାହାର ଅସ୍ତର ଥାଏ ?
ଏଠାରେ ମଧ୍ୟ ଲୋକଙ୍କ ସୁନ୍ଦର ରହିଥିଲାନକ
ଥିଲା । କଟକ ଖୋରଧାତାରୁ ଅନେକ ରହିଲ
ଏଠାରେ ଯୋଗ୍ୟ ଛାଲକ ଏବଂ ମୁକ୍ତାରଙ୍କ
ପଞ୍ଚା ଅଧିକ ଏବଂ ସମସ୍ତ କଟିଗା ଦର ଧାର-
ରେ ଥିବାରୁ ମାମଳ କରିବାର ସମ୍ମୁଖୀୟ ପ୍ରୟୋଗ
ଥିଲା ତଥାତ ଏବା ବର୍ଣ୍ଣପାଦର ମହାପଣୀ
ଶୁଭା କଟକ ଜୀବନାଲର କୌଣସି ପରା
ଜମାଦରି ଦିପ୍ତିରେ ଅଦାଳଗର ଅଶ୍ରୁ ଜେଇ
ଜାହାନ୍ତି । ତେବେ ଶୋଭାତ୍ୟା ଭୁଲନାରେ କଟ-
କର ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁଙ୍କ ଲେଖକ କାହିଁ କି ମନ
ଜ୍ଞାନ କରନ୍ତି । ଲେଖକ ଏ ସମସ୍ତ କଥା ଅନୁ-
ସକାନ କର ପ୍ରକଳ ଅବସ୍ଥା ଲେଖିଥିଲେ ସେ
ଆପଣା ବର୍ତ୍ତବ୍ୟ ବର୍ମ କରିଥାନ୍ତେ ଏବଂ ଆମ୍ବେ-
ମାନେ ଆପଣା ଦୁମ ଜାଣିପାର ଆଗ୍ରହ ସହିତ
ସଂଶୋଧନ କରନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଭାବାକ ଲେଖାରୁ
ହିମ୍ବ ଜଣା ଯାଉଅଛୁ ଯେ ସେ କେବଳ ଦାବି-
ମଳର ପୋଷକତା କରିବାରୁ ବ୍ୟକ୍ତ ନୋହିଲେ
ଗର୍ଭିମେଣ୍ଡଲ୍ ପ୍ରେରଣ ଦୋଷଥିବା ଓଜନ
ଦରଶାସ୍ତରେ ପ୍ରଜାକ ସଂକଳିତବା ପଣେ
ସନ୍ଦେହ କରିବାର କାରଣ କି ? ଆମ୍ବେମାନେ
ଏତୁବ ଜାଣୁ ଯେ ଅନେକ ଶଳାବର୍ତ୍ତ ବସ୍ତୁ-
ବସ୍ତୁରେ ଏବଂ ଦୂରଜୀବ ସବୁମେଣ୍ଡଲ୍ ସଠା

ପ୍ରାରଥନା ଏବଂ ସେ ଦରଖାସ୍ତରେ ଯାହା ଲେ-
ଖାଥିଲୁ ଜାହା ଅଧିକାରୀ ସୁଚିତ୍ରର କୋଥ
ଦେଇଥିଲୁ ଜାନ ସ୍ଥଳେ ଉଦ୍‌ବାଚକରେ ଅବଶ୍ୟକ
ପ୍ରକାଶ ପାଇବ । କିନ୍ତୁ ଉଦ୍‌ବାଚକ ଫୂର୍ବରୁ ଯାଦା
ଲେଖିଛନ୍ତି ମନ୍ତ୍ରେ କପରି ଉଦ୍ବୟ ହେଲା ?

ଆମ୍ବାନେ କେନ୍ତୁପଢାସ୍ତ ସବାଦହାଗ
ଲେଖିଅଛନ୍ତି ସଥା—

ବନ୍ଦୁ ଶାହରେ ଅଧ୍ୟାତ୍ମିକ ସବ ହୋଇଥିଲା ମାତ୍ର
କେତେ ପଡ଼ାଇର ଅଛି ଯର୍ଷିଗ୍ରୁ ଯେ ବନ୍ଦୀର ପ୍ରସର ନମ୍ବର
୫୩ ।

ଏହିପଥ ଦ୍ରାବିଦ ଓ କରୁଣାଧର ସୁନ୍ଦର ମନ
ପ୍ରାଚୀନ୍ତ୍ୟର ଆଜା ନିକଟରେ ଯେଉଁ ଖୋଜିବ ଏହିକିମ୍ବନ
କିମ୍ବନ ସେଠାରେ ଦ୍ଵାରା ଦ୍ରାବିଦ ବିଭିନ୍ନ ହେବାରେ

ଏସ ପରିମାଣରେ କାହାର ବନ୍ଦମାତ୍ର କମ୍ପ୍ୟୁଟର ଆବଶ୍ୟକ !
ଏଠା କେବଳ ମାଲିକ୍‌ଟ୍ରେକ୍ ବା ଯୁ କେତ୍ରିକ୍‌ର ବନ୍ଦେବାନାଧୀୟ
ମଧ୍ୟାମୟ ଗ୍ରେ କିମ୍ ପ୍ରଦେଶ ଅଛି କିନ୍ତୁ ଏ ବୈଜ୍ୟିକ ବନ୍ଦେବ
ରକ୍ଷଣ ବନ୍ଦ ଯାଇପାଇଲେ ଅଛି କେବଳ ଏ ପରିମାଣରେ ଏବଂ
ପରିମାଣ ମୁହଁବାର କାହିଁ କଲ କିମ୍ ମୁହଁବାର ଅର୍ଥାତ୍ ପ୍ରଦେଶ ବୈ
କିମ୍ କି ହେଲେ କେବଳ କର୍ଷ ଯେ କେତ୍ରିକ୍ କିମ୍ ଏ ପରିମାଣ
ପରିମାଣ କିମ୍ କିମ୍ କିମ୍ କିମ୍ କିମ୍ କିମ୍

ଏ ସ୍ବର୍ଗଦିନର ତେଣୁଟି କାହିଁ ଏଠାରେ ମୋହିବ
ବସ୍ତେବୁ ସ୍ଵର୍ଗ ଜୋଖବାଲ ପ୍ରସାଦ ମନ୍ଦିରରେ ଥିଲେ ତେ-
ଣିମୁଁ ତିରତେଜାରୀ ମେ ଶୁଭାନ ଆହୁମ ମନ୍ଦିର
ହଳ ସେମରେ ଶବ୍ଦିମୁଲ ପାହା ଡଢ଼ ଏଠାର
ଆମୀ ଜାନ୍ମସ ମାତ୍ରରୁ ବହାର ଛାରୀ କରିବାର
ମୁଖ୍ୟାବ ।

ଅନ୍ତରେ କୁଳାଳ ଦିଲାଗୁ ସେ ଦୁଃଖମାଟେ କିନନ୍ତେ
ପଦ୍ମ ମହିଳାର ଅବଶେଷ ଘୋଷଣାର ବାବ କବିତା
ହାତ୍ ଥିଲୁ ପଦ୍ମ ଦୁଃଖ ଦିଲିଲେ କହା ହାଏ କହୁ
କହୁ ଦୁଃଖାବ ?

କର୍ତ୍ତାଙ୍କ ହେତୁକ ଯନ୍ମ ହେତୁ ଦୁଇ ଜ ହେବାର
ମହାପାତ୍ର ହେତୁ ହେବାର ।

ଅଥ ଆଜୀରୁ କମ୍ପ୍ୟୁଟର ବାମରେ ଠ ଏହି ଦୀ ପ୍ରତି
ବଢ଼ି ଆନନ୍ଦକାରୀ ଯୋଗବସନୀ ସାଥୀ ମହିମାରେ ଦୀର୍ଘ
କାଳୀଙ୍କ ଏହିରେ ବାବା ପରିଶରେ ପାଇଁ ଚିପାଣାଟ ନାହିଁ
ଏହିରେ ବାବା ପରିଶରେ ପାଇଁ ପରିଶରେ ତତ୍ତ୍ଵ ଦେଖିବା
ଦେଖିବାକୁଣ୍ଡିଲ୍ଲି । ଏ ଯୋଗବସନୀ ଦିଗ୍ବ୍ୟାଳ ବହା ବାବା ପରିଶରେ
ଦେଖିବାକୁଣ୍ଡିଲ୍ଲି ।

କେତେ ପରିହାରେ ଏହି ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କାଟି ଯୋଗି
ମୁଦ୍ରା ମୁଦ୍ରା ଦେ କାହିଁ ନାହିଁ ! କେବେ ଏହି ଆଧାରର
ଏ ଅନ୍ତର ହୀନେ ହେବା ?

ଏ ଦେଶ ସକ୍ଷମିତାର ପ୍ରତ୍ୟେକି ଉପରୀ ଅନ୍ତର୍ଭାବ ମଧ୍ୟ
ପରିମା ଆଗ୍ରହୀରେ ଦେଖାଇ ବନ୍ଦଳକ ଦୂରୀ ବିଜନ
ମଧ୍ୟରେ କିମ୍ବା କାହିଁ କାହିଁ ଥିଲା ।

ଉତ୍କଳପାଦିକା ଛା ୧୨ ରଖ ମାତ୍ରେ ଅଗଞ୍ଜୁ ସନ୍ ୧୮୮୨ ମସିହା ।

ସାପ୍ତାହିକ ସଂବାଦ ।

ଅନ୍ଧମାଳକ ବିଲେଖିତ ଏହିମଧ୍ୟରେ ସ୍ଥାନଗ୍ରାହ
ଅନ୍ଧମାଳକ ପ୍ରତି ଦର ସାଇଂକରୁ ଅନ୍ଧମାଳ ଦେଇ ଅଣିବେ ।

ଆମେମାକେ ଆହନ୍ତ ସର୍ବତ୍ର ଦୂର୍ବଳ ଦୁଇଁ ଯେ କାହିଁ
କାହିଁ ହାତକ ମୁଢି ହୋଇଅଛି ଏବଂ ତହିଁର ଏକାଶପ୍ରାଣ
ଆମେମାକେ ଉତ୍ଥାବ ପାଇଥାଏଁ । କରେଣ କାରାମକୁ
ଏଥର ସମ୍ମଲେବନା କରିବାର ଆମେମାକେ ଉତ୍ତର
ହୋଇଁ । ଆମେମାକୁଙ୍ଗର ଦୃଷ୍ଟି ଏଥିଥିରେ କିମ୍ବାଥାଏଁ ।

ଏ ପର୍ମାତ୍ମା ଏ କିଛିରେ ପ୍ରସର ଅବଶ୍ୟକ ଭାବରେ ଦେଖାଯାଏ । ଦୀପତି ପଥର ନିର୍ଦ୍ଦେଶରେ ଉତ୍ସୁକିତ ଓ ବସା ହିଁ ପରିବଳ ହୋଇ ଦେଖାଯାଏ ।

ପାଇସୁରର ତେଣୁଟି ମାନ୍ୟୁକ୍ତ ହୃଦୀ କେବାକୁ ଥାବୁ
ଦେଇପାଇ କରୁଣା ଭାବରେ ବର୍ଷରେ ଏବହିଁ ହେ କି
କରିବାକୁ । ଏ ଯଦୀଶ୍ୱର କରେ ବଜ୍ରାଳ କରି ଅଛି ।

ଏ ଉଦ୍ଦିତ ସରବାଳୟର କଳକାନ୍ତ ବୟାପାରକୁ ଲମ୍ବା
ହାତରେ ଅନେକ ଦିନର ଗୋଟିଏ ପ୍ରତିମା ବାହ୍ୟରେ ଥିଲା ।
ମାଧ୍ୟମର ପ୍ରତିକର୍ତ୍ତାଙ୍କର ସାଜକାନ୍ତ ଗୋଟିଏ ପ୍ରସ୍ତର
ଦ୍ୱାରା ଦୂର ଦେଖିଲେ ଦ୍ୱାସ୍ୟାକ ହୋଇଥିଲା । ପ୍ରତ୍ୟେ
ପାଦରେ ଗୋଟିଏ ମୋଟିବ ଠଣ୍ଡା ଦୋଇଥିଲା । ପ୍ରତ୍ୟେକ
ଠଣ୍ଡାରେ ପ୍ରତିକର୍ତ୍ତା ମୁକ୍ତ ଅବ୍ୟାପ୍ତି ପ୍ରତିକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ନିର୍ମିତ
ଦୋଷ ସେଥିରେ ସବିକେବିଟ ହୋଇଥିଲା ହେଠରେ
ଗୋଟିଏ ଦୋଷ ପୋକୀଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ଘୋଟି ପିବିବାର ଘୋମା
ହୋଇଥିଲା କେବୁ ଯଜ୍ଞ ନିର୍ବଳରେ ଖୋଲାଇବା କବଳେ ଉପରେ
କାହା ଦୂରାକ୍ଷର୍ତ୍ତା ଉଚିତରେ ପ୍ରସରେ ପ୍ରିକଟ ଦୂରାକ୍ଷର୍ତ୍ତା
ହେଉଥିଲା ଦୂରରେ ପୁରୋତ୍ତମ ହୋଇଥିଲା । ଅର ଗୋଟିଏ
ପୁରୋତ୍ତମ ମୁଖ୍ୟ ହୁଏ ହୋଇ ଯାଇଥିଲା । କୋଥି
ଦୂର ଏ ପୁରୋତ୍ତମକିମ୍ବୁ ଅଶୋକ ଶାନ୍ତି ବିନ୍ଦୁର ଅଛି ।
ପୁରୋତ୍ତମ ପୁରୋତ୍ତମ ବୁଦ୍ଧାଶ୍ଵର ଦିଲିପାତା ଥିଲା । ସେହି
ଅକ୍ଷରର ଉପରେକି ଦେଇ ମାତ୍ରରେ ଅବେଳାଙ୍କ କବି
ଦେଇ ପୁରୋତ୍ତମ ଅର କବି ଅଛି ସେଠାରେ ଦୂରା ହେ-
ଇତକା ପୁରୋତ୍ତମରେ ପୂର୍ବ ଦୂର ଅପରାଧ ନିର୍ଦ୍ଦର ଦେଇ
କାହାର । କି କାରଣରେ ଦେଇ କବି ହେବ ପାହା
କାହାର ମନ୍ଦିର ହୋଇ ଯିବାକ ଦୂର ପଥର ମୂଳ
ଦେଇଲାଏ । ପେଇତକ ବନ୍ଦ ଓ ବାହ୍ୟରେ ଏହି ସେଠାରେ

ଗୁଣ୍ଡେସ୍ବ ହୋଇଅଛି । ତୁର କିମ ଖେ ପଥାଦର ହୋଇ
ଅଛି ଦୂରଗୋଟା ମୁହଁସ୍ବ ଦୋଗାନ ବସିଥାଏ । ଏକ ବାଗାଳ
ଓ ଏକ ପୁନାହାରୀ ସେଠାରେ ଅସ୍ତ୍ର ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିଅଛୁ ।
ଅଛେବ ଦର୍ଶକ ପ୍ରତିଦିନ ସେଠାର ଯାଇଅଛୁ । ବାହାଗୀ
ପୁନାହାରୀ ଓ କୃତ୍ସମ ବମାକେପାଳିକ ହୋଇଅଛୁ । ସେଠା
ରେ ସେଗାର୍ତ୍ତିମାନେ ମୁହଁବିଷ ପଢ଼ିଅଛୁ । ଉତ୍ତରାମେବଳ
ପ୍ରଥାର ଶିଖି ।

1922-23-24-25-26-27-28

ପରିବର୍ତ୍ତ ହେଲୁ, ନୟୁରକ୍ତ ଯମବା ଦସତାତ୍ତ୍ଵ
ଅନୁରତ ଗୋଟିଏ ପ୍ରାମରେ ମୋଖିଲକବୀର ଛବି ପୁକା
୪୯ ଗୋଟା ବୋଲୁ, ୫୦ ଗୋଟା ମହିଷ ଦେବଦାତା କିମତେ
ରକ୍ଷିତର, ଜଳଗିର ଦଳା ମାହେବଳ ପତ୍ରର ଜମାଦାର
ପ୍ରାଚୀ ପ୍ରାୟ ୧୯୦ ଲୋକ କରିଦିପାତ୍ର ସେ ସହୃଦୟ ଜଳଗିର
ବଢ଼ିବୁ ସେଇ ଅସିଥିବୁ; ସେଥି ସଙ୍ଗେ ଉଠି ପ୍ରାକୁ ମଞ୍ଚ
୫୦ ମିନିଟ୍‌ରେ ପାଇଁ ଦେଇ ପାରିବ ପରିବର୍ତ୍ତ ପାଇଁ

ଅକ୍ଷୁ ଆମସନ୍ଦରେ । ବୁଦ୍ଧି ଦୁଃଖ, ମଳକର ସାହୁ ବାଚକ୍ଷବ
ଧୂର କଣ୍ଠିତ୍ତ ଦେବେଶର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅକ୍ଷାମ ରଖି ଯତ୍ତ
ଦେବାଲ୍ଲ ସେ କାରିପଦା ସକାନ୍ଧାଳୀର ପାଇଁ ବକାସାମେହିଙ୍କ
ଅକ୍ଷାମାଲ ନିମ୍ନେ ପୋତାରେ ଉପରିତ ଗୁଡ଼କାରର ଏବଂ
ସୁପରଫେରେଲ୍‌ଶ୍ରୀପଦକୁ କାହିଁ ନନ୍ଦିଶ୍ଵରାଜବନ୍‌ଦ୍ୱାରା ଦେଇଛି
କରାଯାଏ କଲା; ନନ୍ଦିଶ୍ଵରା କାହିଁ ବାଦିପଦାର ଯୋଗି-

ଦେବାଶ୍ରମ ସକଳମିଳିବି ତଥାରଙ୍ଗ କଥାକାର ଅନ୍ତରେ କଲେ ।
ପଞ୍ଚତନ୍ତ୍ରିକ ତଥାରଙ୍ଗରେ ଦରଶକୀୟର ଜଣାଏ ସଥାର୍ଥ
ତଥାର ପ୍ରକାଶ ପାଇଅଛି କୋଣ ଶୁଣିବୁଁ ଦୟାରୁଷ ବକରାର
ଅଧିକାରୀ ପଡ଼ିବାରେ ପ୍ରକାଶ ହରିବୁଁ ।   କ. ଗ.
ବିଜ୍ଞାନାର ଶୈଖରଣ ମାନ୍ଦିବର ଟାମରକ ବାହେବ
ପ୍ରକାଶିତ କୁମର କରୁଅଛି । ବ୍ୟକ୍ତିବେହାର ସନ୍ଦର୍ଭ ବିଭ
ଏ ପାଇଁ ବୈଜ୍ଞାନିକ ଉତ୍ତିଷ୍ଠିତ ବସନ୍ତ ଲିଖିବା ।

ବରତେଣ ସିଦ୍ଧାନ୍ତକର ହାତୁ ଦେବେ
ମୂର୍ଖୀ କଷ୍ଟ ସାହେବ ପାଇବେବଳଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟରେ
ପାଦାନ୍ତ ହୃଦୀ ସମସ୍ତରେ ଏକହି ସୁଧ ନିଷ୍ଠା ଦେବେ
ବୋଲି ବସନ୍ତ ଦେବ ।— ଦେଖିଯ ଦେବ ଉତ୍ତରାଜ୍ୟ
ପ୍ରାୟ ଦେବାର ଏ ଅର ଗୋଟିଏ ଦୃଢ଼ ହେବ ।

ମାତ୍ରରୁ ହାତର ଏବଂ ପଦରୁ ପାଇବାରେ କେ-
ଥାରୁ ସେ ଏକପ୍ରକାର ମାତ୍ରରୁ କରୁ ଦିନିକ ଜୀବନରେ
ପରିମାନେ ମଧ୍ୟ ଧରିବା ରହିଥାଏ । ଏହି ଅଧିକ କି ଅଛୁ—
ଏହି ଜୀବନଟିକି ମଧ୍ୟ ବୌଧଳ ବନ୍ଦରେ ଆଶୀର୍ବାଦ କରିବୁ
ଅନେକଥାରେ ଗ୍ରେଷ ପରିମାର୍ଦ୍ଦ ମୂଲ୍ୟ ଧରିଥାଏ ।

ତାହିଁଲେଖୀସୂମାନେ ଅମେରିକାରୁ ମେଘ ଅଥାବ
ଏହି ଲିପି ଲାଗିଛନ୍ତି ।— ଆହୁର୍ମ ଅଧିକାୟ ।

କରୁଥିଲା କାହାର କାହାର କାହାର
କରୁଥିଲା ପରିଚାରରେ ଖେଳଦିଆ ସେବା ପରିଚାର
ଅଛି । ଏକ ସମ୍ପାଦନରେ କି ୧୦୦ ଏ ଲୋକ ଏଥିରେ ମୁଦ୍ରଣ
କରାଯାଇଥାଏ ତ୍ୟାଗ କରାଯାଇଥାଏ ।

ବସ୍ତାର ହଜିଥିଲେ ଲୋକଙ୍କ ଯେ ମାନୁକର କଥେ
ତାର ଅତିରି କରିବୁ ଆପଣା ପାତାର ଦଶ ହଜିଥିଲେ
ନେଇର ଫେରିର ସ୍ଵର୍ଗ କାର୍ତ୍ତିରେ ସାହାର ବିଦୟା ବାହର
ଯୁକ୍ତ ହୋଇ ଯିଥା ନମନ୍ତେ ସୂର୍ଯ୍ୟରେତେଷ୍ଵଳ ନବଜାରେ
ଅନେକନ ବସୁର ବାହାର ଖା ଉପରିଧାର ସୁରକ୍ଷା ଦୟକର
ଏକିକି ସହାଯେ କାହାର ସୂର୍ଯ୍ୟରେତେଷ୍ଵଳ

କବିତା ଭାରରେ ଖବର ଦେଇଲେ ସେ 'ଶାମି ନିରା
ଫୁଲିରେ ହେଳି ହୋଇ ସାଇଅଟ୍ଟି; ଅନ୍ଧପୁ ବର ତାହାଙ୍କ
ପଠାନକ ଲାହୁ' । ତେବେ ଅସୁଦେଶୀୟ ସୀମାରେ ଏହା
ଥାର କହିବି ? ଅର୍ଥରେ ମଧ୍ୟରେ ଅଛେମାନେ କିମ୍ବା
ଆଶିଂ ଅଯନ୍ତା ଭାର ହୋଇ ସାଇଅଟ୍ଟି !

ବସ୍ତୁରତାର କଣେ ସହାଦିତା ପାପୋକିତରକୁ
ଲେଖିଛନ୍ତି ସେ କଳାହାଣ୍ଡିର ସବା ସୈଜ୍ୟର ନିଷେଷ
କବିତାରୂପ ସୈଜ୍ୟର ଉତ୍ସର୍ଗ ବେଚେନ୍ତରେ ଯାଏ ଓ
ଶବ୍ଦ ଆକଣ୍ଠକ ହେଲେ ଥୋଇ ପଠାଇବା କାରଣ
ପ୍ରମୁଖ ଉତ୍ସର୍ଗ ।— କଳାହାଣ୍ଡିର ଏଠାରୁ ଯାଇଥିବା ମୁହଁମୁ
ହିଁ ହୀମ ଅଛେ କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା
ପ୍ରମୁଖ ଅଛି ନାହିଁ । ମାତ୍ର ଏବେ ଅଶ୍ଵା ବୃଦ୍ଧିର ହୋଇ
ନାହିଁ ।

ପାରଶାଖର ଲେଟ ଦଳବରର ବୋଟିଏ ଡିକଳ
ଭରିବା ସମୟକେ କୋଠାଗତ ବ୍ୟକ୍ତି ପଡ଼ିବାରୁ ଅନ୍ଧରୀ
ଦୂର ଉପାହକ ଆସାନ୍ତ ପାଦବିବାର ତେବେଷ୍ୟ ଲେଣେ-
ଅଛିଲୁ । ବେମାନେ ହାତାଗାତାକୁଁ ବରମାନ ଅଛିଦୂର
ଅକ୍ଷାତେ ଅଛିଲୁ । ଦୂର୍ବଳା ଅନ୍ଧରେ ପ୍ରକାଶ ।

ଏହି କାପାଳ କାଷକରେ ନିମ୍ନଲିଖିତ ମତେ ଉପରିତାର
ତିଥ ଲେଖା ଗଣ, ସଥା, ଲୁଜେନମ, ଗୋଲମରତ,
କୁରୁତେବନ, ରୂହାବ, ଏକ ଚର୍ଚ୍ଛ ର ସବୁ ସମାଜଗରେ
ନିଷାର ବ୍ୟସ ଅନ୍ତିମାୟୀ ୧୯ ଦିନଠାରୁ ୩୦ ହିନ୍ଦ ପରିମା
ଶାନ୍ତିବାଚୁ ହେବା ଏଥରେ ଯାହେବ କଳରେ ଅନ୍ତରେ
କିମ୍ବା ହୋଇଥାର ଦେଖା ସାରାହାତ ।

ବିହାର ହୃଦୟରେ ଲୋକ ଅଛି ଯେ ଶ୍ରୀମ ମନ୍ଦିରେ
ଥିବା ଅଧିକ ଯେବେଳେ କୌତୁକରେ ବିଧାଯକ ମାତ୍ର ବିଶ୍ଵାସ
ଦେବୁ ଗେଣେ ଜୀବିତ ବୁଝି ପାଇଅଛି ଯେ କର୍ତ୍ତରେ ହୃଦୟର
ଯେବେ ମର ପରିପରିବୁ । ସୂର୍ଯ୍ୟର ଦୃଷ୍ଟିକ ବସନ୍ତରେ ପଢ଼ିଲ
ନାହିଁ ?

ଦୟଗୁରୁ ନହାନଙ୍କା ଆଶତ ଅବେଳିର ମାସରେ ଜନ୍ମିନ ହେବାର ଶୁଭାୟାବା ।

ତରିକ ମାର ତା ୯ ଶିଖିବେ ସହୋଗଠାରେ ଦୁମିକଳ
ହୋଇଥାଏ । ପିଛି ୫୦ ପ୍ରେକ୍ଷଣ ଏକ ଜାତ ଉତ୍ତର ଧୂମ
ରମ୍ଭ ସମ୍ବନ୍ଧରେ କୌଣସି କଥା ପାଇବାରେ ହୁଏ ।

ଏହି ସୟାତପନରେ ଲେଖାକ୍ଷ ଯେ ଅଳ୍ପ ଗୋଟି
ଦିବାରେ କିମ୍ବା ଘୋଟିଏ ଏହି ଦୂରମୟସର ସପ୍ରାତର
ପାଦାର ମା କହାନିକିରଣ ଯାଏ ଅଥବା ଚିକାର ରତ୍ନରେ
ପିଲାଇ ମୁଖ ପାଞ୍ଜିଲ ।

ମିଥର ସୁଧର ପାଇସବା କୈନ୍ତମାହଦ ମା ଏ ଗର ତର୍ହୀ
ଅକରୁବ ତେବା କାରଣ ବଢ଼ ସଟ ପାଇସବ ଅହେଲ ଦେ-
ଖାଇବୁ ।

କରିବାର ତଥେ କାହାକୁ ଉପରେ ଦୁଇନ କ୍ଷେ
ତେଣା ଶୁଣ କି କା ଯଦିଗରେ ତ କି କା
କରିଥିଲା । କାଳକଟି କା ଅବିକା ସମୟରେ କାହାରେ
ତଥେ ତ କା ଦେଇ କରିବାକୁ କାହା କରି କରିବା
କରିବାର କହ କାହାଠାରୁ କା କେଉ ମୁହା ଅବଧାର
କାହାର ପରିବାର କହାଇଯା । କାଳକଟି ପୁରୁଷ "ମୁହାରେ
କାହା କେଉ କରିଅଛି । ଅଜାହୀ କର ଉପରେ ମୁହା ଏବଂ
କାହା ?

ପ୍ରେସରାହାର କଥା ଗଜେତ ମହିକ ପୂର୍ବ ଲକ୍ଷ
ତଳାରେ ଗୋଟିଏ ଉଦ୍‌ସାନ ବହୁଧାରା ଘରଗତରେ
ଯେବା ପାଇଥିଲା । ବର୍ଣ୍ଣମାଳ ବୃଦ୍ଧାଶାବ୍ଦ ଯେ କିମ୍ବାରେ
ଅଳକ୍ଷ ତଳା ଖର୍ଚ୍ଚ ହେବ । ଦୁଇଲକ୍ଷ ତଳା କେବଳ
ସୁମି ପରାହାରେ ଖର୍ଚ୍ଚ ହେବ ଏହି ଅବଶିଷ୍ଟ ବିଶ୍ଵାସରୁ
କାଠ ହୋବାରେ ନିଷ୍ଠ ହେବ ।

ପାଦେନ୍ଦ୍ରିୟର ଲୋକଙ୍କରୁ ଏ ମନୁଷ୍ୟ ଦାସଜଳେ
ଆହୁତିର ଫେର ଗରାଇଦେଲେ ଅବୈଳ୍ୟ ଲାଗ ନାହିଁ ।

ହାରଇଲ୍ଲାରେ ଶିଖାର କରିମ କନ୍ତୁ ହେଉଥିବା ।
ଅନନ୍ଦର ଦସ୍ତ୍ରୀ ।

ପ୍ରେସ ପତ୍ର ।

ଶ୍ରୀମଦୁର୍ଗାଲଗନ୍ଧିକା ସଂଖ୍ୟାବକ ମହାଶ୍ଵର
ସମୀକ୍ଷାପତ୍ର ।

ମହାଶୟ

ଆରୋଡ଼ାତ୍ତାପ୍ରିକ ମନ୍ଦିରଜ୍ଞାଯୁ କ୍ରାନ୍ତିକ
କ ୧୫ ଖ, ଶୁକ୍ର କ ୩୦ ଖ, ଶିଥାକୋଳ
(Chikacole) ରୁ ଥିଲା ନାଟ୍ଯାବତ୍ୟ କରୁ-
ଅହଣି ଛାଇ, ଭାଗବତ, ଶାମଦ୍ୟାମାୟଣ, ଏବଂ
ଦିଗ୍ବିନ ନାଟକ, ମହିଷାୟରମଦିନ ନାଟକ
ଇତ୍ୟଦି ଅନେକ ନାଟକମାଳ ନାଟା କରୁ-
ଅହଣି ଯତ୍ରୁଁ ସଜବେଶ ଓ ସ୍ଥାବେଶ କରିବାକ
ଆରଣ୍ୟ କରୁଥିଲାନ୍ତି ଗେବେ ଦେଖି ଅନୁର୍ଦ୍ଧାନ୍ତିର
କେଉଁହାନ୍ତି । ପୃଷ୍ଠା ଶ୍ଲୋକମାଳକୁ ଚାର୍ଟିବା-
ମାତ୍ର ହେଲା

ଏ କର୍ତ୍ତା ମୁହଁନ୍ଦିଲେ ପ୍ରଥମ ବସି ହୋଇଥିବା । ଅଛି
ଏକାଜିନ୍ଦିମେ ଓ ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ର ନ ଦସି ହୋଇ ଯେବେଳେ କରନ୍ତୁ
ଦିଇ ଥିଲା । ସୁଅଶାଶ୍ଵର ଗଠ — କେବେ ଏହି ବସି, କେବେ
କା ମୁହଁନ୍ଦିଲି ।

ନବାକର୍ତ୍ତର ଅନେକ ସେମ କୁପାଳକ ଦେଖନ ମିଶିଲ
କେବଳ ଅଧିକତା ଦିବାରେ କିମ୍ବା ରହେଇଥିଲେ ଘରର-
ଦୟରୁ ପ୍ରେରିତ ହେଉଥିବା ସିଂହାସନ ଦିଲେ ଅଧିକର
ଏହି ଯତ୍ନ ସେବା ମାହାତ୍ମ୍ୟ ଦେଖି ବାଜାର ଦିଲେ ପଢ଼ିବ
ପାଇଁରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିଅବେ । ମାତ୍ରେହି ମହୋତ୍ସୁଦ୍‌
ଦେବମନ୍ଦିର ଅନ୍ତରକ ଧରାବାଟ ଦେଇ ଲେଖିଅଛନ୍ତି ଏହି
କରନ୍ତି ଅଛି ଦେଖିଲୁ ଅବଧିକ କାହିଁ । — ଆପଣି
ଦେବତା ଯେହି କୋଣରୁକୁଁ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟମାନେ ବେଳିବା
ହେବା ।

ଏମାନେ ପୁଣି ଶିଖାବୋଲିର ମାତ୍ର ଧଳକ

ଦେବ୍ୟାକର୍ଷଣ କରିବାର ବିହୁପୁର (Brahmapur)
ଏବଂ କଟକ ଯିବେ । ଧନୀକର୍ଷଣ କରିବାକୁ
ପ୍ରାତିଶାଳର କେତେ ଉପାୟ ବେ ! ପୋଷା-
ଆଲଲେ ଲଗନାତ କାମ କରି ପାରନ୍ତି ।
କମ୍ପୁକମ୍ପିରି ।

୧୯୧୮ } ଶା କାହୟଗୀ ବଡ଼ଯେଳା ସାମନ୍ତ
ମନ୍ଦିରର ହେଡ଼ା ହଞ୍ଜାନ

ମନ୍ଦିରପାତ୍ର

ପାହୁ ଦାରିଦ୍ରୟାତ୍ମକ ନିଃଶ୍ଵାସ	ଲାଗନାଏନ୍ଦ୍ରାଜ	ଅଲିମ କେୟ
„ ଶ୍ରୀମତୀ ବିହାରୀ	ବୌଦ୍ଧ	ବିହାରୀ ଟ ୫୨୦
„ ବାଜରାରୀ ପାତ୍ରାବଦୀ	ବିହାରୀ	ଅଗ୍ରନୀ ଟ ୩୫
„ ହରଦେବୀ ପାତ୍ର	ବିହାରୀ	ବିହାରୀ ଟ ୩୫
„ ବାରିଦାରୀଅଚନକଳୀ „	„	ଟ ୧୯
„ ପାତ୍ରାବଦୀ ପାତ୍ରାବଦୀ	„	ଟ ୧୬
„ ଲକ୍ଷ୍ମୀ ମଣ୍ଡଳ	ବିହାରୀଟିହାଙ୍କ	ଟ ୧୦

ବିଜ୍ଞାପନ

କା ଥୁକା ବେ ଗା

ପ୍ରକାଶକ

ମାଟିକ

କୁଳ ଦିନର ପ୍ରକାଶ ହେଲା ଏଥିରେ ଦିନପାତ୍ର
ପ୍ରମୁଖ ଅଛା ନିର୍ମାଣ କରିବା ପାଇଁ । ଆଜିରିବା
ଦିନରେ

ଏହି ନକ୍ଷାରେ ଶାଖାଯ ପ୍ରାଣଶଳୀ ପ୍ରାଣାଳୀ ପ୍ରକାଶ
ପରିମା ଅରୁ ସାଧକର ମନ୍ତ୍ରଜଲବାର୍ଷି ଦୂରେଦୂରେ ଘୋଟାଗୁ
ମଳ ପାପିର ବରିଶ ଦୂରେଦୂରେ । ୧୧୩ଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧରେ
ଜିମ୍ବାନାର ଦୂରେଦୂରେ ପ୍ରାର୍ଥନା ଏହି ଯେ କହିବ ତ କହିବାର
ବି ୧୭ ବିଦ ଦୂରେଦୂରେ ପଢ଼ି ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଖୋଲାଇ
ଅଚାର୍ଯ୍ୟ ଦୂରେଦୂରେ ପାଶାନା ଦୂରେଦୂରେ ପାଶାନା
ଦୂରେଦୂରେ ।

୧୯୮୨) ହରବିଜ୍ଞକ କୋଣ

SIELEN - 2010-08-08

SEARCHED ✓

କୌଣସି କାହିଁଥାଏ ତାପ
କୌଣସି ଦ୍ୱାରାକାର କାନ୍ଦିବସମ୍ମରଦ୍ଧାଗ୍ରାହ
କୌଣସି କାହିଁଥାଏ ଯେବୁ

ବର କରିବାକୁ ତୁଟୀ କର ନାହିଁ କି କରିବା
ନାହିଁ ।

ଶ୍ରୀ ରୂପଦାତା ମନ୍ତ୍ରି
ଟାନାଦାତା କଳ ବାଙ୍ଗଲା
ଶୁଣାଯିବେ ।

ମହାଶ୍ରଦ୍ଧା, ଉତ୍ସବାଷ୍ଟୁ ପ୍ରେରିତ ଶ୍ରଦ୍ଧାଶାନ
ଅସୁଲ୍ଲକ୍ଷ୍ୟ ସେବନ କରିବାରୁ ଆମୁର ନାଲା-
ଦିଥ ସେଗର ଶାନ୍ତି ଦୋହରାଯାଇଛି । ସଥା ଘରର
ଦୋଷ କାର ଲୁଳିଗା, ଶିରାଶୀଡ଼ା, ପାମୀପୁ
ଦ୍ୱାରା ପାନ କଲା ସମୟରେ ଜାରିକାବାଟେ ବେ-
ବେଳ ଥିଲା ନିଷ୍ଠାକ ଦେବାର, କୌଣସି କୁରୁ
ପ୍ରାଣ ଶାନ୍ତି ରହିଛଦି ଓ ଉତ୍ସବଦିନରେ ପ୍ରଭାତ ନାନା-
ଦିନ କଟକ ଓ ପୁରୁଷଙ୍କ ବସାଖରୁ ସମ୍ମୂଳିତରୂପେ
ଆପଣଙ୍କର ଜଗନ୍ନାଥଙ୍କ ସଦ୍ୟ ଗୋଗନାଶକ
ଅମୃତର୍ତ୍ତିହାର ଭରମରୂପେ ନିଷ୍ଠାତି ଲହରିର-
ଅଛି । ଆମେ ଆପଣଙ୍କ ସମୀପରେ ଅଜ୍ଞାକାର
ପୂର୍ବକ କହୁଅଛି ଯେ, ଆମେ ଯେତେବେଳ
ଜୀବିତ ଥିବୁ କେତେବେଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏହି ପରମ
ତୈଷଧର ମୁଖ ବନ୍ଧାପନ ଓ ମୌଖିକ ଜାରି-
ହାସ ସବସାଧାରଣାଙ୍କ ଜୀବ କରିବାକୁ ବଦଳି
ଦେଇ କରିବୁ ଗାହିଁ । ବିବେଚନା କରୁ ଏହି
ମନୋକର୍ମର ଖୁଣ ସବସାଧାରଣାରେ ଜଳଥିଲେ
କେବେହେଁ ଲୋକେ ବ୍ୟଥିଗ୍ରୁପ୍ତ ହେଲୁ ଅକାଳ-
ରେ କାନ୍ଦର କରିବ ବବଳରେ ସବୁ ହୁଅନ୍ତେ,
କାହିଁ ।

ଶ୍ରୀ ପରମାତ୍ମାଙ୍କ ଗୃହାରୂପ
ନିର୍ମାଣପୋଷ୍ଟ ଜେଲ ସମ୍ପଦବିଭାଗ

ଅପାହୁ ଉତ୍ସମ୍ବରରେ ଶୟ, ସନ୍ଧା ୫
କୃତ୍ତବ୍ୟାଳର ପ୍ରମେତ୍ର ରୋଗର ଗୋଟିଏ ମହୋ-
କ୍ଷୟ ଥିଲା । ଯେହ ଦୈତ୍ୟଙ୍କ ମେବଳ ଜ୍ଞାନ
ଅମ୍ବର ଶମ୍ଭାବ କ୍ରାତର ବ୍ୟକ୍ତବ୍ୟାଳର ପ୍ରମେତ୍ର
ଶୟ ଓ ସନ୍ଧା ଘେଗ ଏହାହେଲକେ ଅପ୍ରେରନ
ହୋଇ ଥିଲା । ଅପାହୁର ଏହ ଅନୁଭବରୁ
ମହୋତ୍ୱଧୀର ଶୟ ଅମ୍ବ ଅମର ବନ୍ଧୁମାନଙ୍କ
ନିକଟରେ ପ୍ରଗମିତ ବରବାକୁ ହୃଦ ଭାଗରୁ
ନାହିଁ । ଏହ ଯହିଂରେ ଦିନାନୟର ଜଳର
ଧାରୀ ପ୍ରାମରେ ପ୍ରଗର ହେବ ସେଥିରୀର ଅମ୍ବ
ସ୍ଥାନେ ସାଠ ବଜ୍ରାରରେ ଏହ ଅନୁଭବରୁ
ଶୃଙ୍ଖଳରେ ଲେଖ ପାଇଗ ଦିଲା ।

ଶ୍ରୀ ସ୍ବର୍ଗପତିନ୍ଦ୍ର ମୁଖ୍ୟାଧ୍ୟାଧ୍ୟ
ସମ୍ପୋଦନାଷ୍ଟର ଲୋଜିବାଟ ଦିନାନ୍ତର

ମହାଶ୍ରୀ ।

ସମ୍ମତ ଅମ୍ବଳ ସହରରେ ଯେ ଡେଲିକୁଟା
ସେଗର ପ୍ରାଦୂରକ ହୋଇଥିଲା ବହୁରେ
ଅପଣଙ୍କର ଡେଲିକୁଟାର ବଢ଼ିବା ଏବୁପ ଫଳ
ଦୀମୂଳ ହୋଇଥିଲା ଯେ, ଅମ୍ବେ ଏହାର ଶୁଣ
ବର୍ତ୍ତିକ କରିବାକୁ ଅପରାଧୀ ଓ ଯେ କି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ଅର୍ଥମ୍ବନ୍ତିକ ହୋଇଥିବା ତାହା କହି ପାରୁ ନାହିଁ
ଶେଷ ଅଠ୍ୟଶତିଶିଖ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଏହି ଜୀବିତାମ୍ବ
ଚିବ୍ରା କରି ସମ୍ମୁଦ୍ରରେ ଆବେଗ୍ୟ କହାଥିବୁ ।
କେବଳ ଗୋଟିଏ ଗୋଟିଏ ପ୍ରଥମେ ଅପଣଙ୍କର
ଜୀବିତୀ ସେବନ କରି ଛନ୍ଦାଦ ଅଛି ଜୀବନ
ସେବନ କରିବାକୁ ମୁଗ୍ଧାବରେ ପରିବ ହେଲା
ଦୋଧ କରୁଁ ଅନ୍ୟ ଜୀବିତ ସେବନ କରି ନ
ଥିଲେ ରାହାର ଜୀବନ ରଖା ଦୋହା ଆନ୍ଦୋଳିତ
ଅପଣଙ୍କ ଅଗ୍ରଯାଦୀର ଅନେକ ପରି
ମାଗରେ ଗୋଟିଏ ମହିଳା ଦୂଃଖର ବସନ୍ତ
କହିବାକୁ ହେବ । ଅମ୍ବର ସମ୍ମର୍ତ୍ତ କଥାପାଇଁ
ସମାଜ ଦୂଃଖ ଜୀବିତୀ ଏର୍ଯ୍ୟକୁ ଆବଶ୍ୟକ
ହୋଇ ନାହିଁ ଏହି ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଏହି ବ୍ୟକ୍ତି
ନକ ଦୂର୍ମାଣଘେରି ନାହିଁ ତ ଦେବା ନିମିତ୍ତ
ଦୂଷିତତା ଅପଣଙ୍କ ଏହି ଅମ୍ବଲା ଜୀବନ
ପ୍ରକାନ କରି ଅଛନ୍ତି । ଅମ୍ବେ ଆତ୍ମର କହିପାଇଁ
ଯେ, ଡେଲିକୁଟାରେଗ୍ରାହିତ ମନ୍ଦର୍ମୁଁ କ
ର୍ତ୍ତବୀ ମଧ୍ୟ ଅର୍ଥାତ୍ ଶେଷାବସ୍ଥାର ହେବି
ସୁନା ଅପଣଙ୍କର ଏହି ଜୀବିତୀ ନୟମିତରୁ
ସେବନ କରିଲେ ମନୁଷ ଦୟା ନ ଥିବା
ଅମ୍ବରକେତାରେ ଅପଣଙ୍କର ଜୀବିତୀ ସେବନ
କରିବ ଏହି ଜୀବିତୀ ସେବନ କରିବାକାରି
ହତିକ ନହିଁ । ଅତୁଳମହାର ମନୁଷ୍ୟର ଅ
ପ୍ରାଣ ମାରିବ ନ ମହାଯାତ୍ ଅପଣଙ୍କର ଜୀବିତୀ
ଜରା ଦେଖି କହିଥିଲେ ଯେ, ଏବୁପ ଅତ୍ୟନ୍ତ
ପଞ୍ଚଶା ମନୁଷ୍ୟକୁ ଜୀବିତାମ୍ବ ହତ୍ଯକାରୀ
ଅନ୍ତର୍ଦୀତ ହୋଇ ପାରେ ।

ଅମ୍ବାର ହୃଦୟର କଷ୍ଟୀ ଯେ, ଏଠାର ମାନ୍ଦିବର କେପୁଡ଼ି ଭାନ୍ଦିବର ସାହେବ ଆପଣଙ୍କ ପ୍ରେସର " ମଣିର ଅଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଲାଲବାର ଅମ୍ବାର ସହର ଓ କଳନ୍ଦିବରରେ ବିଚରଣ କରିବାକୁ ନେବାରୁ ଶୀଳନ ହୋଇ ନାହାରି ।

ଶ୍ରୀ କୃକତ୍ତବ୍ୟାହ ମୁଦ୍ରାପରିମାଣ
ଦେଖିବାର୍ଥ ତେସ୍ତି କମିଶର୍ଷ ଅଧିକ,

ପ୍ରେସ ମହାଶୟ !

ଗନ୍ଧ ବର୍ଷ ଅସୁର ଦିଗୋର ଶ୍ରାସୁତ୍ତ କାନ୍ତ
ରିଶାନଚନ୍ଦ୍ର ବିନେଦ୍ୟପାଥୀଯ ମହାଶୟ ଅପରବ
ନିକଟରୁ ପେତ୍ର କଳଶପିଲ ଜୟ କର ଥିଲେ
ଅମ୍ବେ ଅଭାନ୍ତର ସହିତ ତାହାର ମହାବୈଶାଖ
କବାରଣୀ ଶକ୍ତିର ସାମ୍ବ ବେଦଅକୁ ।

ବନ୍ଦ ସଂଖ୍ୟକ ଫେଲାରୀ ସେବିକର ଏବା
ବ୍ୟବସାୟ ବସବାରେ ସେହି ଆଶା ଛାପିଯାଇ
ଥିଲା, ତାହା ସଙ୍ଗମୀ ସମ୍ବନ୍ଧ କୋଇଅଛି
ଥର୍ମାରୁ ଶୀଘ୍ର ସେବା ପ୍ରାଣକାର ହୋଇଥିଲା
ରାଜଶ ଜଣ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ଏବା ସେବନ କରିବ
ଦିଯା ଯାଉଥିଲା, ସମୟେ ଆସେନ୍ଦରାର କର
ଅଛନ୍ତି । ପ୍ରବୃତ୍ତ ଏଥର ଅଳ୍ପିରକ ଶବ୍ଦ
ଅମ୍ବାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରକାଶିତ କୋଇଅଛି ।

ଏହି ଉନ୍ନତି ଗୋଟିଏ କୌଣସି ମଧ୍ୟାର୍ଥ
ଜୀବିତୀ ଅବସ୍ଥା ହୋଇଥାଏ ତେବେ ଜୁଡ଼
ଜୀବିତୀ ଧାରଣକର କଲେପିଲ ବ୍ୟକ୍ତିରେବେ
ଅଳ୍ପ ବହି କୁହେ । ଅମ୍ବେ ସମ୍ମାନ ଓ ଦ୍ୱାରା
ମହାଶୟମାଳକୁ ଛଣ୍ଡା କରି ଅନ୍ତରେଷ କରୁଥୁ-
ବୁଁ ସେ ଯେମେନ୍ତି କି ସେମାନେ ଏହି ଜୀବିତୀର
ବିଜ୍ଞାପନ କରି କାହାର । ଚିର୍ଣ୍ଣତ ଉନ୍ନତିର
ପାଦକୁ କି ସମୟରେ କେମାନେ ଏହାକାମ
ଦିଶେଷ ଉପକାର ଲାଭ କରି ଥାବେ । ଧ-
ର୍ମେ ଏହାକୁ ଅଗ୍ରହକରି ନଥରେ ଗୋଟିଏ
କର ପୂର୍ବ ଲୋକ କରୁଁ ଏହି ଏହା ମଧ୍ୟ ଧାର୍ମ-
ର ବିଜ୍ଞାପନ ପ୍ରକାର ହୋଇଥାଏ ସେ ଏହା
ପ୍ରେକ୍ଷ ପୂର୍ବରେ କାହାକି ହୁଏ ସେଥିର ଗତ
ପ୍ରଥମକାର ।

ଅପରା ଗଜି କଲେ ତୁପକର୍ତ୍ତା ଲୋକେକ
ପଂକ୍ତି ବ୍ୟବହାର କରି ପାରନ୍ତି । ଅମେ ପାଦା
କଢ଼ିଆକୁ ଶାହା ସଥି ବ୍ୟବହରେବେ ଅଳ୍ପ
ତତ୍ତ୍ଵ ନୁହେ ଅର୍ଥତ୍ ବହାର କରି କହି ଚାହୁଁ ।

ଜୀବନାବ୍ୟକ କରିବା ପ୍ରତିକୁ ମହିମାଧାରେ ଅପାରା
ଏବର ଏହି ମହାମୂଳକ ଜୀବନା ଦିନରୁ ଦେଉଛା ।

କ୍ଷେତ୍ର ପାତ୍ର

ସାପ୍ତାହିକସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

୧୨୭ ମୁଣ୍ଡର

୩୫ ଦିନ ମାତ୍ର ଅନୁଷ୍ଠାନିକ ପାତ୍ର ମର୍ମିତା । ମୁଣ୍ଡର ଦିନ ଏବଂ ରାତି ଦିନ ପାତ୍ର ସାଲ ଉଚିତର

ସାପ୍ତାହିକସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

୨୯୮ କଟକଠାରୁ ପୁଣ୍ୟ ଓ ଜୀବଜାଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତାରଜାତ ବସିବାର ମହୁର ଅସିବାର ଶୁଣାଯାଏ ବୋଧନ୍ତିବେ ଏ ବର୍ଣ୍ଣକାଳ ଦୂରରୁ କାର୍ଯ୍ୟାବରମ୍ଭ ହେବ । ଏ ଦୂର ଗୋଟି ଦୂରମ କାର୍ଯ୍ୟ ଏବଂ ଅନେକ ଦିନ ଦେଇ ଏଥର ଅଛାବ ଅନୁଭୂତି ହୋଇ ଆମାରୁ ବିଶେଷତଃ ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ଏବଂ ପ୍ରଥାନ ନଗର ଥିବା ସ୍ଥଳେ ସେଠାକୁ ଜାରିତାକାଳ ଥିବା ହେଉ ସମୟ ସମୟରେ ଅନେକ ଅନୁଭୂତି ଦିଅନ୍ତିରୁ ।

✓ ଶୋଭା ବନୋବସ୍ତୁ ସଖିରେ ଖଣ୍ଡିଏ ପଢ଼ି ପାପ ହୋଇ ଅନୁଭବ ତାହାକୁ ଅଦ୍ୟ ପ୍ରବାହ କଲୁ ଏଥରୁ ପାଠକମାଳେ ଦେଖିବେ ସେ ଶୋଭାଯାପର ମାମାନ୍ୟ ପ୍ରାକ୍ତରେ ସୁନ୍ଦର ଲୋକ ସମ୍ମାନ ପାଠ କରି ତହୁଁ ପରରେ ଅଧିକା ନଗରର ପ୍ରକାଶ କରିବାକୁ ଅନୁଭବ ହୋଇଅଛନ୍ତି । ବାସ୍ତଵରେ ଏହାବଳି ସୁଲକ୍ଷଣ ଅଟିଲା । ସମ୍ବାଦପତ୍ରର ବିଷୟ ଘେରେ ଲୋକେ ସେହେ ଅଳେଚନା ଏବଂ ଆନ୍ଦୋଳନ କରିବେ ତେବେ ସାଧାରଣ ମଙ୍ଗଳ ହେବ । ପଢ଼ି ପ୍ରେରକଳ ଦେଖିବା ହୁଏ ବନ୍ଦଦା ଅମାନକର ଏହି ପ୍ରାର୍ଥନା ।

ନିସର ସବ ସଖିରେ ଏପ୍ରାହରେ କିନ୍ତୁ କଷେତ୍ର ଜନ୍ମାଦ ଥିବା ନାହିଁ । ଉନ୍ନତଶ୍ରୀ ପ୍ରାୟ

ସମସ୍ତ ପ୍ରସ୍ତାବରେ ଭୁରସ୍ଵର ସୁଲକ୍ଷଣ ସମ୍ମାନ ହୋଇଅଛନ୍ତି ଏବଂ ସେ ବିଷୟର ସନ୍ଧାନ ଲୋକାପାଳ ହେଉଥିଲା । ଉନ୍ନତଶ୍ରୀ ବିନା ପାଦମର୍ମରେ ଭୁରସ୍ଵ ସେଇ କୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟ ମିଶରରେ କରିବେ ନାହିଁ । ଏହି ପ୍ରଧାନ ନିୟମ ହୋଇଥିଲା । ସ୍ଵାକ୍ଷର ନାଳ ଏବଂ ଉନ୍ନତଶ୍ରୀ ଅଧିକାରରେ ନରକ ମାତ୍ର ଉନ୍ନତଶ୍ରୀ କରିବାକୁ ଅଧିକାରରେ ରହିବ ମାତ୍ର ଉନ୍ନତଶ୍ରୀ କରି ଅଧିକ ସମାଜ ଏହି ରହିଲ ଯେ ନାଳର ଉନ୍ନତଶ୍ରୀ କୁଳରେ ସେ ଅଧିକା ଇତିହାସ କର ପାରିବେ । ଏହି ସମସ୍ତ ନିୟମ ଦେଖି ଅନୁମାନ ହେଉଥିଲା କି ମିଶରର ଅବସ୍ଥା ଅଶାପ୍ରଦ ଥିଲା ଏଥାବୁ ଉପରେ ଅଭିଭାବକ ଶକ୍ତିକାଳରେ ନବାବର ହୋଇ ପାରେ ।

—ଏହି ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ପତ୍ରକାରେ ପାଠ କଲୁ ଯେ ପୁଣ୍ୟରେ ହିତକାରୀ ନାମଧେଯ ଗୋଟିଏ ସମ୍ମାନ ସେଠାର କେତେକ ଜଣ ଶିରିଲ ସୁବକ ପ୍ରକଟଣ କରିଅଛନ୍ତି । ବର୍ତ୍ତମାନ ଏଥର ସମ୍ମାନ ପାଦମର୍ମା ଜୀବିତ ଏବଂ ସ୍ଵାଧୀନ ଅଧିକାର ବାବୁ ଦୂରମୋହନ ରାତ୍ରି ପୁରୁଷମଣିଙ୍କ ଚିଠିକାଳିକାରେ ହୋଇଥିଲା । କି ଉନ୍ନେଜରେ ଏ ସମ୍ବାଦ ଦୋରଥିଲୁ ଏବଂ କେରାମାଳେ ଏଥର କାର୍ଯ୍ୟାବରକାହକ ଅଟିଲା ଯଦ୍ୟମିଳି ଏ ଏ ସମସ୍ତ ଲୋକା ନାହିଁ ତଥାର ନାମରୁ ଜଣାଯାଉଥିଲା କି

ମନ୍ଦିର	ଅଞ୍ଚଳ	ବିଶ୍ୱାସ
ବାର୍ଷିକ	ଟ ୫୦	ଟ ୨୯
ଭାକମାସିଲଟ୍ ୦୦	୫	୨୯

ଏହା ସାଧାରଣ ହିତ ଉଦ୍ଦେଶରେ ଶ୍ରାପିତ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ଆମେମାନେ ଏ ସବାଦରେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଆନନ୍ଦର ହୋଇ ସର୍ବର ଶ୍ରାପିତ ପ୍ରଥାନା କରୁଥିଲା । ଏବରାକୁ ମଧ୍ୟ ଲଞ୍ଜ ରପନଙ୍କ ଅନୁଭାବନ କଥର ଗୋଟିଏ ପ୍ରଥାନକୁ ଦେଇବାକୁ ହେବ ।

—

ଆନୁଭାବକ ବିଧ ପ୍ରତଳନ ବିଷୟରେ ଶାନ୍ତି ପୁରରେ ହୋଇଥିବା ସବର ଦୂରରୁ ନିର୍ମଳ କର ଉତ୍ତରଦିର୍ଘଣ ଲେଖିଅଛନ୍ତି କି “ଅଭିନ୍ଦ ଦୂରମ୍ଭର କିଷ୍ଟ ତେଣାର ଥର ତେଣା ହେବ ନାହିଁ । କଟକ ନିଦ୍ରାର ଅରେ ଉଥ ତ ହୋଇ ଲଞ୍ଜ ରପନଙ୍କ ଧନ୍ୟବାଦ ପ୍ରଦାନ ପ୍ରକାଶ ପୁଣି ପୋର ନିଦ୍ରାରେ ନିମ୍ନ ହୋଇଥିଲା । ପୁଣି କ କରିବ ଅବ୍ୟ ସ୍ଥିର ହୋଇ ନାହିଁ । ତେଣା ମଧ୍ୟରେ ହେବଳ ବାଲେଶ୍ଵରକୁ ଶାନ୍ତି ଦୂରରୁ ଉତ୍ଥାହିତ ଦେଖାଯାଉଥିଲା । ବାଲେଶ୍ଵର ସ୍ଵଦେଶାନୁଷ୍ଠାନ ବନ୍ଦୋମାନେ ଶୋଧି ସିଲର ପ୍ରଥାନ ସାକ୍ଷି ଏବଂ କଟମାଳକରେ ଅନୁଭାବନ ସମନ୍ଦରେ ବକ୍ତ୍ତା କରିବାର ପ୍ରସ୍ତାବ କରୁଥିଲା ।” ଯେବେ ତେଣାର ସବ ଜଳରେ ଏହି ଚର୍ଚା ଲାଗିଥିଲା ରେବେ ଗେରନା ନ ହେଲା କି ପର ? ଆର କଟକ ସେବ ନିଦ୍ରାରେ ଅଭିନ୍ଦ କେବା କଥା କଥାଟା ଅନର୍ଥକ ଅଭିନ୍ଦ ହୋଇଥିଲା ଏହେବେଳେ

ଦର୍ଶଣ କୁଣି ପାଇଥିବେ । ସେ କେବଳ ବାଲେ-
ଏବର ସମସ୍ତକ ଉତ୍ସାହକୁ ପ୍ରଗଂଧା କରିଥିଲେ
ସଫେରୁ ହୋଇଥାନା ।

ସ୍ଵାମୀ ପରିପ୍ରଦ ନାମରେ ଖଣ୍ଡିଏ ପଦ୍ମମୟୁ
ସ୍ତ୍ରୀରା କହୁଦିଲାକୁ ଆମ୍ବାନଙ୍କ ମେଳ ରୂପରେ
ପଢି ରହୁଥାଇଛି । ଏହାର ରତ୍ନୀରା ବାବୁ ସାଥୀ
ଚରଣ ବାନ୍ଧିର୍ଯ୍ୟା ଅଟକୁଣ୍ଠା । ବାବୁ ଅଜନ ଜ୍ଞାନ
ପ୍ରଦେଶ ହୋଇ କଟକ ସଙ୍ଗରେ ଘୋଗ ହେଲା
ଦ୍ଵିତୀୟ ସେ ଅଛିଲକୁ ଶ୍ରୀମନ୍ତ ପଶି ସାହେବ
ବିଲେବୁରବକୁ ପ୍ରଥମ ଗ୍ରୁ ଡିପଲୋମ୍ବରେ ଏହା
ଲେଖା ହୋଇ ଚର୍ଚା ବିବାଲ୍ୟର ବାସିଙ୍କ
ପାରିଶୋବିକ ବିରଣ୍ଣ ସଙ୍ଗରେ ପଠିତ ହୋଇ-
ଥିଲା । ପ୍ରଥମ ଦ୍ୱାଦ୍ସମରେ ସାଥୀଚରଣ ବାହୁଙ୍କର
ଏପରି ବଚନା ଦେଖି ଆମ୍ବେନେ ଅଭିନ୍ନ ପ୍ରୀତ
ହୋଇଅଛୁ” ଦରସା ଦେଉଥାଇ ବେଷ୍ଟ ତେଣ୍ଟା
କଟଳ କଟଣେ ଉତ୍ତମ ପଦ୍ମ ଲେଖକ ହେବେ ।
ସତିବେଳା ସେତେବେଳେ ଯେ ଇନ୍ଦ୍ର ହେଉ-
ଥିଲେ ତାହାକୁ ସ୍ଵାମୀ ବୋଲି ପ୍ରହଣ କଲୁ
ଥିଲେ ଏହି ପୁରୁଷ ତକ୍ତିରୁ ଅନୁସର ଲେଖକ
ବାଦିଶ୍ଵରୀଙ୍କର କଟଳକୁର ସାହେବଙ୍କୁ ପଢି-
ଦ୍ଵାରେ ବରଜ କରିବା ତେବେଳେ ଦୋଷସ୍ତୁ
ଜ୍ଞାନ କରି ନାହାନ୍ତି ଏବଂ ଏହି ବିବାହ କହୁନା
ହେଉ ସ୍ଵାମୀ ପରିପ୍ରଦ ନାମ ଦେଇ ଅଇନ୍ତି ଥ-
ିବ ବିବାହ କାଳରେ ମାତା ସେହି କଥାଦ୍ୱାରା
ପୁରୁଷ ପ୍ରବୋଧବା ଏବଂ ସ୍ଵାମୀଙ୍କଙ୍କ ଅଳି
ବରବା ପୁରୁଷ ଅନୁମେଦିବ ହୋଇ ନାହିଁ ।

୪୦ ମିଛନ୍ତିପିଲ କମିଶୁରଙ୍କ ଏକ ସଙ୍ଗ-
ରେ ଗୋଟିଏ ରହିଥିଲ ଜନକ ବ୍ୟାପାର ଦକ୍ଷ
ଥିଲା । କମରିବାରୀ କେବେଳଗାହ ଦସ୍ତଖତ-
ରେ ଏକଖଣ୍ଡ ଦରଖାସ୍ତ କରୁ ସରରେ ବିଶୁର
ନିମିତ୍ତ ଉପସ୍ଥିତ ଦେଇଥିଲ ଯେ ତର୍ହେରେ
ମିଛନ୍ତିପିଲଙ୍କର ପ୍ରକାଳ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ କି କି ଏହା
ତାହା ସାଥିକ କରିବାରେ ପେପକାର ତୁଟ୍ଟ
ଏବଂ ତଥାର ମିଛନ୍ତିପିଲ ଫଶୁର ଅପଦ୍ୟପ
ଦେଇ ଅଛି କଥାଦି ବିଷୟ ଦେଖା ଥିଲା ।
ଦରଖାସ୍ତର ଜଣାକୁ କମିଶୁରମାନେ ଅନୟା-
ହାୟ୍ତି ଜାକବର ତର୍ହେ ଜମିର କୌଣସି ବିଷୟ
ଦିବେଚିଲା କରିବାକୁ ନାହିଁ କଲେ । ମାନ୍ଦ
ବିଷୟ ମରରେ ଦୂର ଏକଜଣ କମିଶୁରଙ୍କ
ନାମ ଦେଖା ଗଲା ଏବଂ ତର୍ହେ ମରରୁ ଏକଜଣ
କମିଶୁର ସେ ସଙ୍ଗରେ ଉପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଥିଲେ ତାହାଙ୍କ

ସ୍ଵାମୀରର କଥା ପତର ଯିବାରେ ସେ କହିଲେ
ତ କେବଳ ଟାଙ୍କ ଗତ ହେବାର ବିଧା
ଦରଖାସ୍ତରେ ଲେଖା ଅନ୍ଧାର ସେ ବୃଦ୍ଧିଶୁଭାନ୍ତ
ଭର୍ତ୍ତରେ ବସୁଖ କରାଯିଲେ । ଏଥରୁ ପାଠ-
ବମାନେ ଦୂରକୁ କେମନ୍ତ ଯୋଗନ୍ତେବ୍ବେ
ଦସ୍ତରେ ମିଛନ୍ତିପାଇଛିର ରାର ଦୟା ଯାଇ-
ଥିଲା । କେହିଁ କମିଶୁର ଅପଣା ବର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଆ-
ଦୌ ଦୂରକୁ ଲାଗ୍ନ ଅର ଯେଉଁମାନେ ଦୂର
ପାରନ୍ତ ସେମାନେ ଯେଉଁଠାରେ ମର୍ଯ୍ୟାଦାର
ହାନି କିବେତନା କରନ୍ତି ସେଠାରେ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ
କର୍ମ କରିବାକୁ ସମ୍ମର ଦୁଆନ୍ତ କାହିଁ ।

୧ ଏଠା ପିଇନ୍ଦସିଥାଲୁହୁର ଭାର୍ଯ୍ୟ ।

ନିରା ମଧ୍ୟଶ୍ରୀ କାନା ସ୍ଥାନରେ ବସାଇମା-
ନେ ଅଧିକା ଲୋକମତେ ପଣ୍ଡିତ କରି ମାଂସ
ବିନୟ କରିବା ସାଥୀରଣ ସ୍ଵାପ୍ନୀ ଏବଂ ପ୍ରଫଳ-
ତାର ଦାକିବର ଦେବାରୁ ମିଛନ୍ତିଷ୍ଠାନିହି
ସୁଖର ପୂଜାର ନିରାର ଏକ ପ୍ରାଚୀ ସାଗରେ
ଗୋଟିଏ କରାଇଲାନା କରିବାର ପ୍ରିଯ କର
ଉତ୍ସାହା ପଢିଥିଲା ନିକଟରେ ତହର ସ୍ଥାନ
ନିର୍ବେଳ କରିଅଛି ଏବଂ କରୁଥୁବୁ ବୁଦ୍ଧି
ନିର୍ମିଳରେ ଏପରିମଳୀ ପ୍ରାୟ ୩ ୨୫ କା ବ୍ୟୁ
କରାଇଥିଲା । ଏଥରୁ ତାକୁ ସ୍ଥାନ ନିକଟରେ
ତେଥା ସାହେବଙ୍କ କୋଠି ଓ ତହର ସଙ୍ଗଗୁରେ
ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଲୋକର ସବ ଅଛି ଏବଂ ସାଧାରଣ
ସତ୍ତବଗୁ ତାହା ଅଧିକ ଛାଡା ନୁହିଲା । ତେଥା
ଆଦେଶ ଦେଇ ସ୍ଥାନରେ କରାଇଲା କରିବା
ବିଚୁବିରେ ତେଥାରମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଦର
ଜ୍ଞାନ ଦେବାରୁ ତହର କରୁଥିଲା କାରାଗା ମିଛନ୍ତି
ହିପଳ କମିଶ୍ଵରଙ୍କର ଗୋଟିଏ ସଙ୍ଗ ହୋଇଥିଲା
ଅନେକ ଶୁଦ୍ଧି ଦିନଶ୍ଵର ଏ ସଙ୍ଗରେ ଦୃଷ୍ଟିତ
ଥିଲେ । ଆୟକୁ ତାକୁରଯାଦେବ ଦରଖାସ୍ତର
ସପ୍ତରେ ମନ ଦେଇ କହିଲେ କ ସେଠାରେ
କିଷ୍ମାକିମାତା ହେଲେ ସାଧାରଣ ସ୍ଵାପ୍ନୀଧରନେ
ହାନିବର ଏବଂ ତେଥା ସାହେବଙ୍କର କିଷ୍ମା
କମିଶ୍ଵର ତାକୁରସାହେବଙ୍କର ଘୋଷରବ
କଲେ ମାତ୍ର ଅବଧିଜ୍ଞ କମିଶ୍ଵରମାତେ ମିଛନ୍ତି
ଧରିଛିର ଲାର୍ଦ୍ଦିଲୁ ଅନୁମୋଦନ କଲେ
ତାକୁରସାହେବ ବାପୁକରେ ମିଛନ୍ତିଷ୍ଠାନିହି
ସ୍ଵାପ୍ନୀଧରଙ୍କ ଦେଇଥିଲାନ୍ତି ଏବଂ ଯେତୀଠାରେ
ସାଧାରଣ ସ୍ଵାପ୍ନୀ ଦେଇ ବର୍ଷ ବରଳ ହେଉଥିଲା
ସେଠାରେ ତାହାଙ୍କ ମନ୍ତ୍ର ଅବଧି ପ୍ରଦଳ

ଜ୍ଞାନ କରିବାରୁ ହେବ । ଅପର କମିଶ୍ଵରମାନେ
ବିଶେଷ ସ୍ଵର୍ଗୀ ଦେଖାଇ କି ପାରିଲେ ସେମାନ୍-
କର ମତ ଉପରେ କର୍ତ୍ତର କରିବା ନିର୍ଣ୍ଣଯିବ
ନୁହଇ । ଅନୁଭବ ନେଥରମାନ ଓ ଭାଇର
ବେଥରମାନ କି ଯାହାର ଉପରେ କାର୍ଯ୍ୟ ଦେ-
ବାବର ଭାର ଅଛି ଏ ବିଷୟରେ ଜାଗ୍ରତ୍ତବ୍ସା
ହେବଙ୍କ ମନରେ ମୂଳର ହୁଅନ୍ତେ । କିନ୍ତୁ କୈ
କିମ୍ବା ତେଥରମାନ ପରି ସାହେବ ଅନୁପସ୍ଥି
ଥିଲେ ଏବଂ ଭାଇସ ତେଥରମାନ ମାନନ୍ତି
ସାହେବ ଅନ୍ୟର ମନକୁ ଯେମନ୍ତ ଆସ୍ତା କର-
ନ୍ତି ଭାବା ସମସ୍ତେ କାଣନ୍ତି । ସେ ଆପଣା
କାର୍ଯ୍ୟର ଶୋଭକାଳୀ କଲେ ଏବଂ ଅଥବା କାର୍ଯ୍ୟ
କମିଶ୍ଵର ତହୁଁରେ ଘସାଗ ଦେଲେ । ଉଥାତ
ଜାଗ୍ରତ୍ତବ୍ସାହେବଙ୍କ ସ୍ଥାନମାନ ଅବାଳ୍ୟ କଣା
ଗଲା । ତହୁଁ ଧାର୍ଯ୍ୟ ହେଲା ବି କଷାଯାଜାନା
ନିର୍ମିଳରେ ଏପରିଦଳୁ ଝର୍ତ୍ତ ହୋଇଥିବା ଟ ୨୫
ବା ତେବେ ସାହେବ ଦେବାକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେଲେ
ବିଦ୍ୟାରଧୀନା ଯେତାରେ ନ ବସି ଅନ୍ୟ ସ୍ଥାନକୁ
ଅପାରାହନ ହେବ । କେବଳ ଜାଗ୍ରତ୍ତବ୍ସାହେବ
ଏ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟା ଅନ୍ୟାୟ ଜ୍ଞାନ କରି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତରେ ମତ
ଦେଲେ ନାହିଁ ଏବଂ ଯବୁ କଥା କି କିମ୍ବା ଏ-
କାବେଳକେ ଟଳା ବ୍ୟା ଦିବବା କଥାକୁ
ଦିକ୍କା କଲେ । ଭାଇସ ନେଥରମାନ ମାନନ୍ତି
ସାହେବ ତହୁଁରେ ଏ ସେ ଟଳା ବ୍ୟା ଦିବବ
ଅଛି ଭାବା ଓରପିୟାରର ଦେଖି ନୃତ୍ୟ ଭା-
ଦାଳର କିନ୍ତୁ ଦୋଷକୁ ଘରଥିବ କାରଣ ସର-
ଜମିନକୁ ଯାଇ ହରିତ ପ୍ରାଣ ଓରପିୟାରକୁ
ଚିନ୍ତାର ଦେବା ଭାବାକର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ସ୍ଥଳ ।
ମାନନ୍ତି ସାହେବ ଏହି ଭାଇରରେ ସମ୍ପ୍ରେକ୍ଷ
ଉଦ୍‌ବାଧମା ଏବଂ ନିମ୍ନୟ କର୍ମଚାରୀ ପ୍ରତି କଥା
ଦେଖାଇ ଅଛନ୍ତି ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ କିନ୍ତୁ ଗେବେ
ଏହି ସଙ୍ଗେ ସେ ସ୍ଵପ୍ନ ଟ ୨୫ ବା ଦେବାର
ପ୍ରସ୍ତୁତ ମୋରାଣ୍ଡରେ ତେବେ ସେ ପ୍ରତିତ
ପ୍ରଗଂଧାର ଯୋଗ୍ୟ ଦୋଷାକ୍ଷାନ୍ତେ ଭାବରୀ
ସବସାଧାରଣ ଜାଣି ଆବଶ୍ୟକ ସେ ଟାଇପିବା
ତାଙ୍କ ଟଳା ପ୍ରତି ଭାବାକର ଅନ୍ତରକ ଅପ୍ରା
ଅଛି ଏ ସେ ସାଧମତେ ଅଗବ୍ୟ କରିବେ ନା-
ହି । ଫଳତଃ ଏହି ଟଳା ମୋରକାନ୍ତେ ଏଠା
ମିଳନହିଁପାଇଁକର କାର୍ଯ୍ୟ କି ପ୍ରକାର କିମ୍ବା
ତହୁଁର ପୁନର ସରଗ୍ୟାନ୍ତିକ ଅଛି । ସବଳ
କାର୍ଯ୍ୟର ଭାର ଭାଇସ ତେଥରମାନଙ୍କଠାରେ
ଅର୍ପିଲ ପରୁ ମାତ୍ର ଏପରାର ସ୍ଵରୂପର କାର୍ଯ୍ୟରେ
ଯାହାକୁ ଏହି ହେଉଥି ଅନ୍ତର୍ଦ୍ୟରେ ଦୋଷକା

ରୂପାରେ ଯେ ସକଳ କାର୍ଯ୍ୟ ସ୍ଵପ୍ନଂ ଦେଖି
ଜାହିଁ ଅଧିକାର କିମ୍ପୁସାଧ କାର୍ଯ୍ୟ ତେବେଷି-
ଅର ଲାଜାମରେ ନିବାହ କରଇ । ଏଥରେ
ଅପବ୍ୟୁକ୍ତ କାହିଁକି ବୁଦ୍ଧି କି ହେବ ? କମିଶ୍ନିର-
ମାନେ ଭାଇସ ତେଆରମାନଙ୍କ ତୁଟ୍ଟ ହେଉ
ଭାବାକୁ ଦାସୀ କରିବେ କାହିଁ । ଉପର୍ତ୍ତିକ
ସ୍ଥଳରେ ଯେବେ ତେବେ ସାହେବ ଟଙ୍କା କି
ଦେବେ ତେବେ ସେ କଣ୍ଠପ୍ରତ୍ଯ ଦେବେ କୋ-
ହଲେ ଟାକ୍ସଦାଗାଳର ଷତ ଏବ ପର
ଟଙ୍କାରେ କଦାନ୍ୟତା ଦେଖାଇବାଠାରୁ ଅର
ସହଜ କଥା କି ଅଛି ? କମିଶ୍ନିରମାନେ ଆପଣା
ଭାଇସ ତେଆରମାନଙ୍କ ତୁଟ୍ଟର ଦାୟିରୁ ଅନ୍ୟ
ଜଣ ଉପରେ ପକାଇ ବଡ଼ ସୁରକ୍ଷିତ ପରିଚୟ
ଦେଇଅଛନ୍ତି । ସେମାନଙ୍କହାର ହେଲେ ଅନିଶ୍ଚି
ଜାଇ ଏବ ତେବେ ସାହେବ ଦେବ ତହିଁର
ଖେସାରତ ! ଏହିପରି ବାଲକିବାଣ୍ଡରେ ମେ-
ହନ୍ତରମାନଙ୍କଠାରୁ ଖେସାର ନେବାର ତେଣ୍ଟା
ହେଉଥିଲ ବା ନିଯା ଯାଇଥିଲ । ମିଛନ୍ତିପାଇ-
ଟ ଆପଣା ଲୋକମରେ ସହା ଲାଗା ଭାବା
କରିବେ ଏବ ଯେ ତହିଁର ଅନ୍ୟାୟ ଦେଖାଇ
ଦେଇ ପ୍ରତିବାଦ କରିବ କମିଶ୍ନିରମାନେ ଭା-
ବାରୁ ଦାସୀ କରିବାକୁ ତେଣ୍ଟା କରିବେ ଏହି-
ପର କମିଶ୍ନିରଙ୍କ ହାତରେ ଗବଣ୍ଟିମେଳା ଅମ୍ବ-
ମାନଙ୍କର ଧନ ପ୍ରାଣ ଗଢ଼ିବ କରିଅଛନ୍ତି ! ସତେ
ତ ମହାମର ଲଞ୍ଚ ରପଳଙ୍କ ଅନୁଶାସନପ୍ରଣା-
ଳୀ ଏ ଜୀବରେ କ୍ଷୁର ହୋଇ ଥାମ୍ବମାନଙ୍କ
ଏ ଘୋର ଅନ୍ୟାୟକୁ ରଖା କରିବ ଥିଥାର
ଲେବେ ବୋଲି ପାରନ୍ତି କି ଯେବେ କିହାରୁ
ବହୁଦରୀ ଏବ ମର୍ଯ୍ୟାଦାବଳ୍କୁ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ହାତରେ
ଏହି ଘଟିଲ ତେବେ ରଧୁ ସାହି ସାଧୁ ସାହୁ-
ଠାରୁ କେଉଁ ବିନ ବଥ ଆଶା କରିଯାଇ
ପାରେ ? ଥଥକ ଅମ୍ବମାନଙ୍କର ଭିତର ଏହି
ଯେ ଅନୁଭବ ଅମ୍ବମାନଙ୍କ ଧନ ପ୍ରାଣ ଅମ୍ବମା-
ନେ ଆପଣା ନାହରେ କଷ୍ଟ କରିବୁ ଓ ଅନ୍ୟ
କାହାରଙ୍କୁ ଦୋଷ ଦେଇ ପାରିବୁ ନାହିଁ ଏତି-
କି ତୁମ୍ଭେ ଲାଗି ହେବ ଏବ ଏବା ମଧ୍ୟ ଭରିବା
ଅଛି କି ଯାହାକୁ ଦଶ ଜଣ ସୁଯୋଗ୍ୟ ବୋଲି
ଜୀବ କରିବେ ସେ କଦାଚ ବର୍ତ୍ତମାନ କମିଶ୍ନିର-
ଙ୍କପର କିହାରୁ ବା ସମ୍ମାନ ଲ ହେଲେ ସବୀ
ତେଣେ ଅନ୍ଧରର ପାଇଛି କରିବ ନାହିଁ ।

ପକ ଅନୁସାରେ ଗତ ବୃଦ୍ଧବାର ବାତ ଥାଂଘାସ
ସମୟରେ ଆମିମାଳଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟକଲୟାନ ଦୋ-
ମହିଳା ପରେ ବୃଦ୍ଧତ୍ୱରେ ହୋଇଥିଲା । ଏପରି
ବୃଦ୍ଧତ୍ୱରେ ଅନେକ କାଳରୁ ଏ ଲଗରରେ
ଦେଖା ପାଇ ନ ଥିଲା । ଗତ ଜୁନମାସ
ରାତ୍ରି ରିଶ୍ରୀର ସତାରୁ ଏଥରେ ଅଥବା ଲୋକ
ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇଥିଲେ ଏବଂ ସତାପତି ଅତ୍ରରୁ
ଲୋକର ଅଥବା ଯତ୍ରର ପରିଚୟ ଏଥରୁ
ମିଳିଥିଲା । ଲାଙ୍ଘନିକ ମଧ୍ୟରେ କେବଳ ଉଲ-
କିନ୍ତୁ ସାହେବ ବାରଷ୍ଣର ଏବଂ ତେବିଭାଗକ
ସାହେବ ଜେପୁଟୀ କଲେକ୍ଟର ଉପସ୍ଥିତ ଥିଲେ
ମାତ୍ର ସବଳ ଶେଣୀର ଦେଶୀୟ ପ୍ରଥାନ ଲୋକ-
ମାନେ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇଥିଲେ । ଏର ଓ ଦୂର
ବାରନାରେ ଏତେ ଲୋକ ହୋଇଥିଲେ ସେ
ଯିବା ଥିବାର ବାଟ ମିଳିଲା ନାହିଁ ଏବଂ ଆ-
ସନର ଅଭିଭବ ଅନେକ ଲୋକ ଛିଡ଼ା ହୋଇ
ରହିଲେ ଏବଂ ଅହୁର କେବେକ ଲୋକ ଛିଡ଼ା
ହେବାର ଶ୍ରାନ୍ତ ସନ୍ଧା ନ ପାଇ ବାନ୍ଧୁତ ଗଲେ ।
ନିଯମିତ ସମୟର ଅବଳମ୍ବନ ସତାର କାର୍ଯ୍ୟ
ଆରମ୍ଭ ହୋଇ ସମସ୍ତଙ୍କ ମନୋମାତ୍ର ମରେ ଶା
ଶୌର୍ଯ୍ୟ କାଶିକାଥ ଦାସ ସତାପତିଙ୍କ ଆସନ
ଶ୍ରୀବିଶ୍ଵ କଲେ ଏବଂ ସେ ଦୂରରୂପ ଅଭିଷନ୍ଦର
ଏବଂ କୋମଳ ବାନ୍ଧୁତାରୁ ଏହି ସମ୍ମାନ ସକାଶେ
ସମସ୍ତଙ୍କ ଧନ୍ୟବାଦ ପ୍ରଦାନ ପୂର୍ବକ ଉପସ୍ଥିତ
କାର୍ଯ୍ୟ ନିବାଦ କରିବାର ଅବେଶ ଦେଲେ ।
ବାହୁ ମଧ୍ୟସ୍ଥିତନ ରାତ୍ରି ସତାର ପ୍ରଥମ ନିର୍ଦ୍ଦିତ
ପ୍ରସ୍ତାବ ଏବଂ ବାହୁ ଜଗନ୍ନାଥଙ୍କ ଜଳ ତାହା
ଅନୁମୋଦନ କରେ । ପ୍ରଥମ ନିର୍ଦ୍ଦିତ
ମନ୍ତ୍ର ଏହି କି ସ୍ରୀମାୟ ଅମୃତାପନ ପ୍ରାଣି ପ୍ରବ-
ତ୍ରିତ ଏବଂ ସାଧାରଣ ମଙ୍ଗଳ କାର୍ଯ୍ୟ ସଂବନ୍ଧି
ଛିଦେଶରେ ଏ ଚିନରେ ଶୋଇ ଚିରସ୍ତାୟୀ
ସତାର ପାପିର ଦେଉ । ବାହୁ ମଧ୍ୟସ୍ଥିତନ ରାତ୍ରି
ଏପ୍ରତାର ସତାର ଆରଶ୍ୟକତା ଏବଂ ତଥାର
ଜାଗାୟ ଜାବନ ଏବଂ ଏକଟାର ସଂବନ୍ଧି
କଷ୍ମୟରେ ଅନେକ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରି କହିଲେ
ସେ ସତାର ଗବର୍ନ୍ମ୍ ମେଧ୍ୟ ଏବଂ ପଳା କର୍ତ୍ତା-
କର ହତ ଅତି ଗବର୍ନ୍ମ୍ ମେଧ୍ୟ ସେତେ ବିଚାରଣ
ଏବଂ ଦୟାକୁ ଫେରିଲୁ ପଛିକେ ପ୍ରଜାକର
ଅଭିଭବ ଓ ଦୁଃଖ ଜାଣି ନ ପାରିଲେ ତହିଁର
ସମ୍ବଲ ପ୍ରଜାକାର କରିବାକୁ ସମର୍ଥ ହେବେ
ନାହିଁ ପାନ୍ତରେ ଗବର୍ନ୍ମ୍ ମେଧ୍ୟର ପ୍ରକର
ଛିଦେଶ୍ୟ କୁଣ୍ଡି ନ ପାଇ ଅନେକ ସମୟରେ
ପ୍ରଜାମାନଙ୍କର ସାର୍ଵବିକ ସଜ୍ଜଦାକୁ ଏବଂ ବିଶାସ

ବିଚଳିଲ ହୋଇ ଯାଏ । ସର୍ବଦାର ଏ ଦୂର-
ଥର ସାମନ୍ତର୍ଯ୍ୟ ରଖା ହେବ । ତହିଁ ଉତ୍ତରାବୁ
ବାରୁ ଜଗନ୍ନାଥ କଳ ଅସୁଦେଶରେ ପ୍ରାଚୀନ
କାଳରୁ ଗୁଲି ଅସମ୍ଭବ ପଞ୍ଚମେତ୍ର ଏବଂ ଜା-
ତୀୟ ସର୍ବର ବର୍ଣ୍ଣନା କର ଅଧୁନିକ ସର୍ବର
ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ କଲେ । ଏହାଙ୍କ ବଜ୍ରବା ବଡ଼ ସୁନ୍ଦର
ଓ ରସାଳ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ଶ୍ରୋଚାମାନେ ପୁନଃ-
ପୁନ କରିବାକ ପ୍ରଦାନ ପୂର୍ବକ ଆନନ୍ଦ ଓ
ଗ୍ରାହକରା ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲେ । ପଞ୍ଚମେତ୍ର ଓ
ଜାତୀୟ ସର୍ବକୁ ଲକ୍ଷ କର ସେ କହିଲେ ସେ
ଏହାଙ୍କହାର ଯେମନ୍ତ ଉତ୍ତରମ ବାର୍ଷିକ ହେଉ-
ଥିଲା ବୁ ହେଉଥିଲା ତେମନ୍ତ ଅଦାଲିତହାର
ହେଉ ନାହିଁ । ଦେବାଳୀ ମୋକବନୀ ଯେନ ଅ-
ଦାଲିତକୁ ଅସିଲେ ଉତ୍ସମ୍ବନ୍ଧ ଓଳାର ମନ୍ତ୍ରାର ଅ-
ମଲ ଓ ଟପକନବିଷୟର ଟଣାଟଣି ଓ ସରକାରୀ
ଖର୍ଚ୍ଛରେ ସବସାନ୍ତ ହୋଇ ସରକୁ ଫେର ଆ-
ସନ୍ତି । ଜୟର ଚିନ୍ତା କେବଳ ଉତ୍ତିମାତ୍ର ହାରରେ
ରହଇବିନ୍ତି ପଞ୍ଚମେତ୍ର ଉତ୍ସମ୍ବନ୍ଧ କର ନିଷ୍ଠି କର
ସମ୍ପତ୍ତି ରଖାର ବାଟ ଦେଖାଇ ଦିଅନ୍ତି । ଏହପରି
ଅଭିଜନାରରେ ସାରାଧି ଦୋଷୀ ବ୍ୟକ୍ତି ଦିଶୁ
ପାଇଲେ ସେ ବାରବାବ ବା ଅର୍ଥଦଶ୍ରୀ ପଞ୍ଚମେତ୍ର
ଦଶ୍ରୀ ଅଥବା ପଳପ୍ରଦ ହୁଅଇ ନାହିଁ ।
ମୁଁ ପ୍ରାମର ପାଞ୍ଜକଣକ ସାନ୍ଧାରରେ ଦୋଷୀ
ସାକ୍ଷ୍ୟ ହୋଇ ଅଛୁ ଅର୍ଥଦଶ୍ରୀ ଦେବା ଏବଂ
ଗୋଜବଳେ ପତ୍ରବା ହାତ ଓ ଧର ମାତ୍ର ନମା
ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବା ସାମାନ୍ୟ ଦଶ୍ରୀଲେଖି କଠିନ
ଦଶ୍ରୀ ଅଟଇ । ଜାତୀୟ ସର୍ବରେ ମଧ୍ୟ ଏହପରି
ନ୍ୟାୟ ହୋଇଆଏ ଏବଂ ତହିଁର ଅଛିରିଲୁ
ଅର୍ଥ ଓ ନୈଜିକ ଶାସନ ଏହାହାର ହୁଅଇ ତି
ପହିଁର ଅନ୍ୟ ଉତ୍ସମ୍ବନ୍ଧ ବର୍ତ୍ତମାନ ନାହିଁ ଏହା
ସାମାନ୍ୟ ଜୀବିକ ମଧ୍ୟରେ ଏ ସର୍ବମାନ ରହି
ଅଛି ତତ ଓ ତତ୍ତ୍ଵ ଜାତ ମଧ୍ୟରେ ସେପରି
ନାହିଁ । ଆଧୁନିକ ସର୍ବ ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ସେବହିଲେ
କି ପୁଣ୍ୟ ଏହି ନଗରରେ ଉତ୍ତଳୋକାସିମା
ନାମକ ଏକ ସର ସମ୍ବନ୍ଧ ଏବଂ ତାହା ପରମାୟୀ
କହେଲେ ମଧ୍ୟ ଭଦ୍ରାର କେବେଗୁଡ଼ିଏ ମଙ୍ଗଳ
ବାର୍ଷିକ ସାଖର ହୋଇଥିଲା । ଏହୁବିଦୁ ବହୁ
ପ୍ରସାଦିତ ସର୍ବର ବିରମ୍ଭୟାୟୀ ଓ କାର୍ଯ୍ୟକାର୍ଯ୍ୟ
କାରବା କାରଣ ସମସ୍ତକୁ ଭିନ୍ନଭିନ୍ନ ଦେବାକୁ
ଅନୁରୋଧ କଲେ । ବାରୁ ଦରେକୁଣ୍ଡ ଦାସ
ମୁଁ ନିର୍ଣ୍ଣାରଣ ପାଠ କଲେ ତାହା ଏହି ତି
ଏ ସମ୍ବନ୍ଧ ନାମ ଉତ୍ତଳ ସର୍ବ ହେଉ ଏବଂ
ଅନ୍ୟର ସହ୍ୟମାନେ ଅନ୍ୟମନୋମର ହେଉନ୍ତା ।

ଭାଲୁକଷ୍ଣରା

ଗର୍ବ ସପ୍ତାବ୍ଦରେ ପ୍ରକାଶ ହୋଇଥିବା ବିଜ୍ଞା-

ବାହୁ ଶ୍ରୋଷଗର୍ବ ଶୟ ଏ ପ୍ରସ୍ତାବକୁ ମନୋ-
ନାଭ କଲିଦ୍ଵାରା ଘାବା କାର୍ଯ୍ୟ ହେଲେ ଏବଂ
ବାହୁ ବଳରମ ଦାସ ବୃଦ୍ଧ ନର୍ବାଚିତ୍ର ଅର୍ଥାତ୍
ଏହାଙ୍କ ବ୍ୟାକିମାନେ କି ଯେଉଁମାନଙ୍କ ନାମ ସେ
ଧାତ୍ କଲେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଏ ସତ୍ର ସତ୍ର
ହେଉଛି ଏବଂ ସତ୍ର ସଜ୍ଜା ପୃଷ୍ଠା କରିବା ଏବଂ
କାର୍ଯ୍ୟ ନିଷ୍ଠାତ କରିବା ନିଯମକୁ କରିବା ଏମାନ-
କର ସମ୍ଭାବ ଆଛି । ବାହୁ ନିମାର ତରିଖ ମିଳି
ଏପ୍ରସ୍ତାବ ମନୋମାନି କଲେ । ବାହୁ ବିହାରିଙ୍କ
ପଣ୍ଡିତଙ୍କ ପ୍ରସ୍ତାବମରେ ତୌଧୂଳି ବାଣୀନାଥଦାସ
ଏ ସତ୍ରର ସରସତ ବଢ଼ୁ ନନ୍ଦକଣ୍ଠେର ଦାସ
ଏବଂ ହାଜି ଅବଦୁଲ ରହମାନ ମୁଖ୍ୟ ସହବାସୀ
ସରସତ ଏବଂ ବାହୁ ଶ୍ରୋଷଗର୍ବ ଶୟ ସମ୍ମା-
ନବ ନିୟମକୁ ହେଲେ ଏବଂ ବାହୁ କିମ୍ବନ୍ତପଚନା-
ସ୍ଥଳ ଏହାକି ଅନୁମୋଦନ କଲେ । ବାହୁ କିମ୍ବନ୍ତ
ଦିଲାଳ ପଣ୍ଡିତ ଶ୍ରୀପ୍ରମୁଖ ବିଲେହାର୍ତ୍ତ ପଥ ଯାହେ-
ବିବତାରୁ ପାଇସବା କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ରଂଶଳ ପଦ ଏ
ସତ୍ରରେ ଧାତ୍ କଲିଦ୍ଵାରା ସରହାର ପଣ୍ଡାର
ପଣ୍ଡାର ଉତ୍ତର ଦ୍ୟାୟିବାର ସ୍ତର କେଲା ଏବଂ
ବାହୁ ମଧ୍ୟଦିଲ ଦାସ ଅବଦାର କାର୍ଯ୍ୟ ନିଯମିତ
ସରସତିକୁ ଧରିବାକ ଦେବାର ପ୍ରସ୍ତାବ କଲିବୁ
ସମସ୍ତେ ଅନନ୍ତ ସହଜ ଅନୁମୋଦନ କରି
କରିବାକ ହେଲେ ଏବଂ ସମ୍ମ ହଜା ହେଲା ।
ଅମେମାନେ ଦେଖୁଅଛି ଯେ ଏ ସମ୍ମାନ ବତ୍ତ
ସୁହ କଣ୍ଠରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ହୋଇଥାଏ ଓ ନଗର-
ବାସୀ ବିହାର ବହୁବର୍ଷ ଏବଂ କାର୍ଯ୍ୟମାନ ବ୍ୟକ୍ତି
ଶ୍ରୀପ୍ରମୁଖ ସମସ୍ତେ ଏଥରେ ଯୋଗ ଦେଇଅଛନ୍ତି
ଏଥର ସମ୍ମ ପାର୍ବତୀନଶ୍ରୀପ୍ରମୁଖ ହୋଇ କରିବାଯା
କରିବାକି ହିତକର ବ୍ୟକ୍ତରେ ଅଦରଦରିସ୍ତାକୁ
ଦେବ ଏବଂ ଏଥର ସତ୍ରମାନେ ସଥାପନ
ଦୁର୍ଦ୍ଦର ଓ ଉତ୍ସାହ ସହବାରେ ଏହାର କାର୍ଯ୍ୟ-
କାର୍ଯ୍ୟ ବସ୍ତାର କରିବାକୁ ନହିଁଲ ହେବେ
ଏହମାତ୍ର ଅମୁମାନଙ୍କର ପ୍ରାର୍ଥନା ଅଟିଲା ।

ଏହି ବନ ଠିକ ଏହି ସମୟରେ ଆଜି
ଗୋଡ଼ର ସତ୍ତା ମଧ୍ୟ ଶା ଅର୍ଜୁଳ ସାହୁ ଓ
ଆ ପାଞ୍ଚନାଥ ଚନ୍ଦେଶ୍ୱରାୟ ପରିବଳ
ଅଛାନ ମତେ ରେତଳୀଷା କଲେକ୍ଟରୁଙ୍କରେ
ହୋଇଥିଲା । କର୍ଣ୍ଣାର୍ଥ ସମୟରେ କେହି ଛା-
ପିତ କୋହିପାତ୍ର ଜାତିକା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅବସା
ନି ପ୍ରାୟ କ ୧୦ ଶ ସରଳ ଦୃଷ୍ଟିକରେ
ସାରବ କାର୍ଯ୍ୟ ଅନ୍ୟ ହେଲା । ଏହିରେ ଅଧି-
କାଂଶ କିନ୍ତୁ ଶେରୀର ଲୋକ ଥିଲେ । ସତ୍ତା
ପ୍ରାରମ୍ଭରେ ମାତ୍ର ହାତବାନା ବାନ୍ଧାର୍ମିଳିଙ୍କ କଲା

ତାରୁ ପ୍ରକାଶ ପାଇଲୁ ଯେ ଉଛନ୍ଦସ୍ତ୍ର ସାଧା-
ରିଗଳୁ ଯେତି କାର୍ଯ୍ୟ କରି ନ ସୁବାରୁ ଓ
ଡେଇୟା ଗୋଟିଏ ସୁବନ୍ଦ ସାଧା-ଆହିଁ ବିଦେ-
ଶାପୁ ଭାଷା ଅର୍ଥାତ୍ ଲଂଘନରେ ମହାମାନଙ୍କ
ଲର୍ଜିପନ ମହୋଦୟକୁ ଅଭିନନ୍ଦନପତ୍ର ଦିଲୁ
ଯାଇଥିବାରୁ ଏ ସଭାର ଆବଶ୍ୟକତା ଓ ସାଧା-
ରିଗଳୁ ଆମସଂଖ୍ୟା କରି ହୋଇଥିଲା । ବାରୁ
ଗୋଟିକାଥ ସାତ୍ତ୍ଵ ସାଧାପତି, ବେଦବେଣୁ ସେମ
ସାତ୍ତ୍ଵ ସଦକାରୀ ସାଧାପତି ଓ ବାରୁ ହାତକାରୀଥ
ଆର୍ଦ୍ର୍ୟ ସେକେଟସ ମନୋଜନ ହେଲେ ।
ଡେଇୟା ସାଥାରଣୀ ବନ୍ଦିମାନଙ୍କ ସଭା ବୋଲି
ଏ ସଭାର ନାମବରଣ ହେଲା । ମହାମାନଙ୍କ
ଲର୍ଜିପନଙ୍କ ନବିକ୍ଷଳୁ ଡେଇୟାରେ ଅଭିନନ୍ଦନ-
ପତ୍ର ପ୍ରେରଣ ବସ୍ତିବାର ଓ ଏ ସଭାର ଜୀଜୀ-
ପତ୍ର ସ୍ଥାପନ ହୋଇ ଭବୁଷ ଅତ୍ୱାଶନର ମର୍ମ
ସାଧାରଣକୁ ଅବଶ୍ୟକ କରୁଥିବାର ଏବଂ ଏ
ସମ୍ବାଦ ଭାବିଯୋଗେ ଲାଟ ସାହେବଙ୍କ ନବିକ୍ଷଳୁ
ପ୍ରେରଣ ହେବାର ଅର୍ଥ ଲକ୍ଷ ସାହେବଙ୍କ ଏଥୁଥ
ଫେଟରନ ଅର୍ଥାତ୍ ମୁହଁ ହେବାର ସଭାର
ଅଭିଭବକର୍ତ୍ତା ଜୀଜୀରବାର ଧାର୍ଯ୍ୟ ହେଲା ।

ଏହି ସମୟରେ ଉଛନ୍ଦସ୍ତ୍ର ବଞ୍ଚି ହେବାରୁ
ବେବେକ ସମ୍ମାନ ବ୍ୟକ୍ତି ଓ ଅଧିକାରୀ ମୂଳ
ଶବ୍ଦ ସେଠାରେ ଉପରିତ ହୋଇ ଏକବିନରେ
ଏକ ଭବେଶରେ ଭୂଲଗୋଟ ସଭା ହେବାର
ଭାବର ଜୀଜୀରବାରୁ ଉଛନ୍ଦ ଓ ପ୍ରାର୍ଥି ହେବାରୁ
ସାଧାପତିରୁ ଯେଉଁ ଭାବିମାନ ପ୍ରଦର୍ଶିତ ହେଲା
ତାହା ଶକ୍ତିମନଙ୍କୁ ଦୂରା ଦୂରା ପାଇଲା ନାହିଁ
ସମ୍ବାଦେ ସହି ଏହି ସଭାର ଯୁକ୍ତିଭାବ ଉଚ୍ଚ
ସମ୍ଭବ ଅନ୍ତାବିଦ୍ୟକରା ପ୍ରମାଣ କରଇ ହେଲେ
ଏହି ଭୌଗୋପିତା ବିଦେଶଭାବ ଏ ସଭାର ଜୀଜୀ
ବୋଲି ଅନେବନ୍ଦର ବୋଧଗମ୍ୟ ହୋଇ ପଢ଼ିଲା
ଗୁରୁଜୀର ପଥ ଏ ସମ୍ବନ୍ଦରେ କହିଥିଲେ କମ୍ତ୍ର
ଶେଷବନ୍ଦ୍ରା ଅତି ମୁନ୍ଦରଗୁପ୍ତରେ ଏହାତା କିମ୍ବ-
ପୂରେ ଅନେବନ୍ଦର କଥା କହିଥିଲେ ଏ
ସଭାମୁହଁ ଅନନ୍ଦ ଧ୍ୟାନରେ ପଢ଼ିପୁଣ୍ୟ ହୋଇଥିଲା ।

ପାରୁ ଯାଇନ୍ଦ୍ରା ବାନ୍ଦୁରୀ ଏ ସଭାର
ମୂଳ ଭାବର ଅଟ୍ଟନ୍ତି । ଏତେବେଳେ ମେନାନା
ବିଷୟରେ ଗବାର୍ତ୍ତମେଷଙ୍କୁ ସାଧାରଣ ହୃଦୟର
ବିଷୟରେ ଦରଖାସୁମାନ ପଠାଇ ଏକାକୀ
ଏବଂ ସଭାର ଧାର୍ଯ୍ୟ କରିଯାଇଲା ଏବେଳେ ବିଜ୍ଞାନ
ପଳକାଙ୍କ ସଭାର ସାଧାରଣ ଲୋକୁ ଅନୁମତି
ଦେଇଲେହେ ଅତ୍ୱାଶନର ମର୍ମ ନେଇବା ଅବଶ୍ୟକ

ଗତ କରୁଥିବାର ହିଦେଶ୍ୟଟ ଅଛ୍ୟନ୍ତି ମହାତ୍ମା
ଅଟେଇ । ମାତ୍ର ସେ ସ୍କୁଲେ ବଜ୍ରାଳାର ଅନ୍ୟାନ୍ୟ
ଦୃଢ଼ତ ଜ୍ଞାନରେ ବୋଟ୍ସବ ସଙ୍ଗ୍ରହାବ୍ଲେ ସେ କାର୍ଯ୍ୟ
ସଙ୍ଗ୍ରହ ହେବାର ଦେଖ୍ୟାଏ ସେ ସ୍କୁଲେ କଟ-
କପର ମୁଦ୍ରା ସ୍କୁଲରେ ଦିଯୋଗ ମହାର ଅବ-
ସ୍ଥିତିର ଅଧୀ ଜଣା ଯାଉ ନାହିଁ କଥାର
ଏବଦିନରେ ଦୂର ମର୍ଗ ବରକାହ୍ୟାବ ଅଧିକ ବି
ଲାହ ହେଲା । ଅମ୍ବେଳାନେ ଅନୁମାନକରୁଁ କ
ମନୁଷ୍ୟାତ୍ମକ ସମ୍ବନ୍ଧ ସଙ୍ଗଠନରେ ମନୋପୋଷ୍ଟୀ କ
ହୋଇ ଅପେ ଏହା ହିନ୍ଦ ଏହା କଲାରିବେ
ଆଜିଶ୍ୟାସକର ମର୍ମ ଲୋକକୁ ଦୃଶ୍ୟ କେବାବୁ
ପ୍ରଦିତ ହେଲେ ସମ୍ବାଧିକା ଅଧିକ ପରମାଣ-
ରେ କାର୍ଯ୍ୟ କର ପାଇବେ ଏବ ଶମ୍ପୁ ଘର
ଫାହାଳ ମନୁଷ୍ୟରେ ଧଳ୍ୟବାଦ ହେବେ ।

—ଶ୍ରୀମାନଙ୍କର ସାହେବଙ୍କୁ ସମ୍ମାଦିତାଖ
ଲେଖିଅଛନ୍ତି ଯଥା:—

କେବୁ ଏହି ପ୍ରତିକାମନିକାରୀଙ୍କ କଥାକି ଦେଇଯାନାହାରିବା
ପାଇଁ ଦେଖାଯାଇଲେ ଯଥାରେ ନଥୀ କଥା ପାଇବାରିବା ଦେଖି

ଉତ୍ତରଲିଙ୍ଗପାଇକା ରା ୧୯ ରୁଷ ମାହେ ଅଗଷ୍ଟ ସନ୍ଦର୍ଭରେ ୧୯୮୨ ମସିହା ।

ସାଧୁବିକ ସଂଗ୍ରହ ।

ତତ୍ତ୍ଵମୂଳ ରା ଏହି ପରିପରକ ସାହା ସମୟରେ
ଶୁଣୁଁ ପାଳ ସନ୍ଧିକଟ୍ଟିବ ଦୃଷ୍ଟା ନଥର ପଟ୍ଟିମୋହିତକୁରେ
ଥାବା ବୁନ୍ଦା କମିତି ଛାମର ଦେଲାଗାମ କୀମକ ଏକ
ମୋହି ବୃଦ୍ଧ ମୋପାଳ କିନ୍ତୁ ଯାଏ ଆଶ୍ରମକା ସମୟରେ
ତୁ ପଠନକାରୀ ହୃଦୟ ତୋର ଦୃଷ୍ଟ ପରିବନ୍ଦ ପ୍ରାଚିତ
ଏ ଓ ଯା ସମୟରେ ପରିଲେଖିବାମୀ ତୋରଙ୍ଗି, ତେ ବାହା
ଏଥର ତତ୍ତ୍ଵମୂଳରେ ଦେଖି ପେଟ ସହି ଯାଇଥିଲ ଏ ମୁଖ
ମଧ୍ୟ ଦେଖି ଶାନ୍ତିରେ ।

ଶୁଣିଷେବମନ୍ୟ କା କୋଳରୁ ସେହିର ସ୍ଥାନେ ଜଣେ
କେଇତ ହୁମ୍କ ଦକ୍ଷାଇ ବଢ଼ିବାଶ୍ରେ ସହିତ ମୟବରା
ଦକ୍ଷାବ ହୁମ୍କୟବ । ଉତ୍ତମ୍ୟରେ ତାହାର ପରିପ୍ରାକ
ଗୀତ ହେବାରୁ ସେ କିମ୍ବୁ ଦାଖିଲ ଏକ ଝାକରେ ଅପଥାର
ଦସର ଦକ୍ଷିଣ ପରିପ୍ରାକ କଥ ବସିଲ । ତତ୍ତ୍ଵ ନଥେ ଦକ୍ଷାଲ
ପରିପ୍ରାକିଲ ସଙ୍ଗକାପଦାଶ୍ରେ ଦକ୍ଷାହୁମ୍କରେ ପଦସ ଦକ୍ଷିଣ
ପାଦା ପୁଣ୍ୟଧରେ ଏ ଅଭିନମତେ କଥାର କରିଲ ମନ୍ଦିରମା
ପାଦକୁ କାହିଁ ଦେବାରାକାପ ଦିକ୍ଷାର ଦେଖୁଣି ମାହକ୍ରୋତିକ
ହୃଦୟରେ ଦାସର ହୋଇ ଅମାରୀ ଝାକ୍ଷଣ ଓ କନେକ୍ଟବିଲ
କଥିବାକଥ ଆଖି ପଥ ମନ୍ଦିରମା କୁରାର ନ କରିବା
କଥିବେ ତାହା ପାପ ହୋଇଥାଏ । ସୁନ୍ଦରେ ଏହି
ଅନ୍ତର ମର୍ମିକ ମହାଯୁଦ୍ଧାମରାକେ ସେ କେବେ ଅଛନ୍ତି
ତାହାର କିମ୍ବୁ ନିର୍ମିତ ଲାହୁ । ଦକ୍ଷାବ ଏଠାର କିମ୍ବାର
ମର୍ମିକ ଦ୍ୟାମା କଥିବେଲେ ଅବେଳ ଦେବନାର ଉପହାର
ଦ୍ୟାମା ।

ସୁର ତୁମ୍ଭି କି ପୁରୁଷେଣେ ଏହି ପୁରୀ ଶ୍ଵାସ ଶ୍ଵାସ ଦୂର ପାହେ
ତାଙ୍କ ଜୀବନରେ ତାଙ୍କ ବହଚିତ୍ ଦିଲମାହା କି ଦେଖିବାଲାଗଲି
ତାଙ୍କରଠରେ ମାଲଶ ବିଦୟମ୍ବ । ସାହେବ, ମହୋଦୟ
ଏହି ଛେତ୍ର କଥାର ସୁର ନିଜାତ କି କି ସେହି ଅବ୍ଲାଙ୍କ
ଲକ୍ଷ ବିଦେଶୀରୁ ଯୋଗଦିନମାରେ ଜଳାକ ଦେବାର ଜୟ
ସାଧନରେ ଏକ ଜମେ ତଙ୍ଗଳ ମଧ୍ୟ ମୃଦୁରର ବିଦୟମ୍ବ
ଦିଲମାହ ଦସ୍ତରେ ମୋହଦିନା ଶର୍ତ୍ତା ସହିତ ବାବ
ଯେବେ ତହିଁ ହୋଇଥିଲା । ସୁ, ପ,

କେବଳ ସୁଧା କେବଳ ହୁଏ ଯେ ବାଲେ ଦୟାରୀରେ
ଅନ୍ତରୀମର ସମ୍ଭବରେ ଯେଉଁ ସବୁ ହୋଇଥିଲା ତହିଁର
ଜ୍ଞାନାବଳୀ ନାମ ଓଡ଼ିଆ ନାହିଁ— କଣେ କବିତାରେ ସବୁ
କାବ୍ୟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କଣେ ପଶ୍ଚାତ୍ୟର ମନୋର୍ଧ୍ଵା ।— ଓଡ଼ିଆ
ପରେ ପାହାୟଦ୍ବୟ ନାମ କି ହେଲେ କି ମାନବ ନାହିଁ ।
କବିତାର ଦୂରେ ଗାହାକୁ ଯେ ମୁଖ୍ୟ କଣେ ସେହିତର
ବିଷାକ୍ତି ବିଜାଳୀ ହେବାକୁ ।

ମାନ୍ୟରେ ପାଦକଳ କି ସେ ତାରଗୋଟିରେ ଏକଟି
କଳ ବୁଝୁଥ ହାରିବ ବଜୁବଲେ , ଏକଟି ନିଅତ ଶେଷ
ଚାହାର ବଦିଶ ପରିଗମାର କଳୟଙ୍କ କରିବ ହେଉ ଅବି
ବିଭିନ୍ନ ।

ନିଶ୍ଚର ଦେଇର ସୁତ ଦେଇବୁ ଶୁଦ୍ଧିବୁ ଯେଇ
ସମା ପ୍ରେସଟ ଦେଇଅଛନ୍ତି ସେହିର ଏହି କରିବାରେ
ଦେଇବାର ଦେଇବାର ପ୍ରସାର କରିବାର ଅବେଳେ ଏହି
ମୁଣ୍ଡ ଟାବସ ବିଦିବାର ଦୟ ବରୁଷଟିଲେ ମାତ୍ର ବରଗ୍ରୀୟ
ଦେଇବାର ସେପର ଅର୍ଥାତ୍ କି ସକାର ଶୁଦ୍ଧାପାଠ ।
ଦେଇବାର କଥା ଦେଇବାର କରେ ଲଜଜନ୍ମ ଟାବସ ବିଦିବାର
କି ଅର୍ଥାତ୍ ମାର୍ଗର ଗନ୍ଧାର ପଢ଼ିବି ବରଗ୍ରୀ

ଦୂର ହେବ ଅନ୍ଧାରୀ କରେଣ୍ଟିଥିଲୁ ତଥବାସ୍ତ୍ଵର ଶ୍ରାଵ ରକ୍ଷଣାକୁ କମନ୍ତେ କରଇଲୁ ଶ୍ରାଵ ଦାନ ହୋଇଥିବା ରେବନର ଦୂର ଦୟାରୀ କଳିଅଛି ମଦେହୁ ଜାହିଁ ।

ଅଛେବକାନ୍ତରୟା, ନଗର ମୁଦ୍ରାଟ ମିଶିଲେଖାୟ
ସେକାଳ ପଣ୍ଡ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିବାର ଜେଲିମୂର ଲେଖି
ଅଛଇ । ମାତ୍ର ସେ ନଗର ଧୂର୍ବ କରିବାର କାରି ପ୍ରଥମେ
ଦେବ ଅରଦ୍ଧ କର ?

ପୁନ୍ଥାର ସମ୍ବୂଧ୍ୟ କୀପ ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ତର୍ଗ୍ରହ କୀପ
ଶରେକ ବଡ଼ ଅଛେ । ଉହିର ଦେଖି ଏକ ପଢ଼ିମରେ
୨୫୦୦ ମାଇଲ, ଏକ ଉଚ୍ଚର ଉଣ୍ଡରରେ ୧୫୦୦ ମାଇଲ
ହେବ । ଯଦୁମାର ପଳ ୨୫୪୫୫୫ କରମାଲ । ଏହାକୁ
ଏକ ମହାଦେଶ ବୋଲନେ ଅନ୍ତର୍ଗ୍ରହ ହେବ ନାହିଁ । ଏହା
ଦ୍ୱାରା ବନ୍ଦ ଏକ ପ୍ରଥାକ ଉପରିବେଶ ଏହି ବାବିଜନର
ହାତ ଅଛେ ।

ପିତନଙ୍କ ରସାଜନକୁଣେ ବଢ଼ି ଥିଲା । ସମ୍ପଦେଖ ଶ୍ରେଷ୍ଠ
ବଢ଼ିଭାବରେ ଚର୍ଚମାନ ତାହା ଦୁ ଟଙ୍କା ଟ ଅଧିକ ବଢ଼ି ଥିଲା
ଯୁକ୍ତନାଳୀକ ରେଳକାରୀ ଏଥରେ ଅନେକ ଶତ ହୋଇଥିଲା
ବଢ଼ିମ ମାତ୍ର ତା ଏଥରେ ଘଟୋଇତାରେ ବସ୍ତାଜନକ
ବୁଝି ହୋଇଥିବାର ଫେଲିକଷ୍ଟରେ ଏଠାଂ ବଳୁଁ ।
ତଥିରେ ଅନେକ ସର ରକ୍ତ ଏବଂ ପାମାନ୍ୟଘୋରୀ ହୋଇ
ସାଇଛି । ଏବନଙ୍କ ଏହି ଘଟି ହେଉଥିଲା ।

ଦକ୍ଷିଣ ପ୍ରଦିବଶର୍ଷର ମହୁଳାରେ କଣ୍ଠାତ ଅଲକାତ
ମନ୍ଦିର ଗୁମ୍ଫେକ ଦକ୍ଷାର ଟଙ୍କା ମୁଲ୍ୟର ଅଳକାର ଗୈସର
ଦେବ ବାଦିଧାରୀ ଅସମ୍ଭବରେ ଏକଦିବ ବାହୁନ ଧର ପଢ଼
ଅଛନ୍ତି । ଅଥବାମ ଅଗ୍ରହର ପ୍ରକ୍ଷେ ସେମାନଙ୍କଠାରୁ ଆଶ୍ରୟ
ପାଇଅଛନ୍ତି । କାହୁରାର ଲୋକ ମହୁଳରେ ଗୈସର ।

ପୁଣ୍ୟାଶ୍ଵରକରନ୍ଦର ବ୍ୟକ୍ତି ଯେ ଉତ୍ତାର ମାନୁଷ ହେବା
ପ୍ରାମରେ କଥେ ମୁସଲମାନ ଅର କି । ଏ ବ୍ୟକ୍ତି ଗୋଟିଏ
ଗୋଟାମ ବରେ ସାମାଜିକେ ଏହି ଉତ୍ତମ କାମ୍ପ ଅଳକରୁ
ମୁଖ୍ୟ ଲଭିତକରିଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ବରକ ଉତ୍ତ ମାସ ହେବ ଚିତ୍ତ କ
ଖରୁ ଏହି ମାଧ୍ୟାରଙ୍ଗ ପ୍ରଥାନ୍ତରୀଯୀ ପହଞ୍ଚିବ ପାର୍ଶ୍ଵକରରେ
ଥରବା ନ ଥାଇ କପରିବାରେ ଅଛି । ଏହାରୁ ଧାର
ଅମାରିକାକେ ସଥରେ ସତର୍କ ନ ହେବେ କି ।—ପ୍ରତିବନ୍ଦ
ପକ୍ଷରେ ଅଳେକ ଓ କାମ୍ପର ମୂଳ୍ୟ ଅଧେମାକେ ଉତ୍ତମ
ବ୍ୟେ ଗଢ଼ ପାର ନାହିଁ ।

ପୂର୍ବ କଣ୍ଠାର ନିମିତ୍ତାରାହଙ୍କ ସବୁ ଜଳୁଥ ରସ
ଦୟରେ ଅବଧାର ମାସ୍ତୁ ଅବାୟ ଦେଇଥିବା ବର୍ତ୍ତନରେ
ଜାହିରମେଲେ ଶତ୍ରୁଏ ଅବେଳାହପଣ ଯାଇଥାଏ । ସବ କହ-
ିଲୁ ଏ ତାଙ୍କ ବା ବକ୍ତର ଜମ ଫେର ହେଲେ ତାଙ୍କ ତାଙ୍କ
କୋପଯାଏ ମାତ୍ର ଫଳବା ଖଳୁ ରଖୁ ତାଙ୍କ କୋଳକୁ
ନାହିଁ । ଫଳବା ବକ୍ତର ଜମ ଗୁଡ଼, ଶାତଳପାଳୀୟ ଏବଂ

ଜ୍ଞାନଧାର୍ତ୍ତ କହିଲୁଛନ୍ତି ତୁ ସାହୁ କେବେହେଁ ମାତ୍ରକୁଠିବା
ପୂର୍ବୀ କବିପଦ ତୁ ସାହୁରୁଙ୍କ କି ହରୁଙ୍କରେ ମାତ୍ରକ ପୁରୁଷ
ନାହିଁ । ଏହା ପ୍ରକଳ୍ପ—ଆମେମାକେ ସଜ୍ଜା ଏଇନ ବାର୍ଷିକୀ
ପ୍ରକଳ୍ପ ବାବୁଥିଲୁଙ୍କ । ଏଥରେ ହିନ୍ଦୁ ପ୍ରେସ୍ ଅଟ କଢ଼ିବି ଯେ
କୋର୍ଟର ସେଇଁ କୁର୍ବି ମାନ ସବୁ ଏଥର ପୃଷ୍ଠା ଉଦ୍‌ଦିତିଲେ
ଏଇ ଏ ଦେବରରେ ବାହାର ଏୟୁ କୋର୍ଟ ଏ ଅଫେରିକ-
ପ୍ରାଚୀନ କବିବାର ଲଭସା ହେଉଥିଲୁ ଏକ ଅଶା କବିତା
ସାଧାରଣ ବୋଖ ଅକୁରାର ଅଳନର ଅର୍ଥ ପୁରୁଷ
ତଥା ସବୁ ପ୍ରେସ୍ ଲାଇସ ସାହେବଙ୍କ ହେବେ ।

ହରିପ୍ରେସ୍ ଅଟ୍ଟକୁ ଜମେ ଲେଖିଥାଏଇ ସେ ପୁସ୍ତକଠାରେ
ନିଧମ ଏକ ଭାବ ଶ୍ରେଣୀୟ ଲେଖକ ମଧ୍ୟରେ ୧୯୫୫୦

ମଧ୍ୟପାତ୍ରୀ ଅନ୍ତରୁ ସେ କହିଁ ମଧ୍ୟ ଶୀ ଲୋକ କେବେ ୫୦୦୦
କିମ୍ବା ଶ୍ରେଣୀୟ ଯେବେଳେ ମଧ୍ୟରୁ ୫୫୦୦ ଯେବେ ମଧ୍ୟପାତ୍ରୀ
ଓ ତହିଁ ମଧ୍ୟରୁ ୪୦୦ ଶୀ ଲୋକ ଅଛନ୍ତି କୋଡ଼ିଠାରେ
୫୦୦୦ ମଧ୍ୟପାତ୍ରୀ ସେ ତହିଁ ମଧ୍ୟରୁ ୩୦୦ ଶୀ ଲୋକ
କିମ୍ବା ଶ୍ରେଣୀୟଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ୫୫୦୦ ସୁର ସେବା ଓ ତହିଁ
ମଧ୍ୟରୁ ୩୦୦ ଶୀ ଲୋକ । ଗରଦାଠାରେ ନିଧନ ଏବଂ
ଉଚ୍ଚ ଶ୍ରେଣୀୟ ଯେବେଳେ ନିଧରୁ ୫୫୦୦ ସୁର ସେବା ଯେ
ତହିଁ ମଧ୍ୟରୁ ୩୦୦ ଶୀ ଲୋକ । କିମ୍ବା ଶ୍ରେଣୀୟଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ
୫୦୦୦ ରୁ ଅନ୍ୟଥିବ ମନ୍ଦିର । ଅନୁମଦାବାଦାଠାରେ
ମଧ୍ୟ ଓ ଉଚ୍ଚ ଶ୍ରେଣୀୟ ଯେବେଳେ ନିଧରୁ ୫୫୦୦ ମନ୍ଦିର
ଏବଂ ତହିଁ ମଧ୍ୟରୁ ୨୨୦୦ ଶୀ ଲୋକ କିମ୍ବା ଶ୍ରେଣୀୟ ଯେବେଳେ
ମଧ୍ୟରୁ ୧୫୦୦ ମଧ୍ୟପାତ୍ରୀ । — ଏହା ସତ୍ୟ ହେଲେ ଶୋଭ
କଣ୍ଠର ବାର୍ଷିକାଦିତା ଅଥବା ବାର୍ଷିକା ବାର୍ଷିକା ବର୍ଷିରେ
ଆଜି ଅନ୍ତରେ କିମ୍ବା ଉଚ୍ଚକା ହୁଏବ ହେଲେ ଅଛି ।

ବାଉକ୍ତ ଛକସିଙ୍ଗାଟ ସାହେବଙ୍କ ପ୍ରତି ପରେଲ ସାହେବ
ତେବେଳକୁ ମିଳୁଥ କହିବା ଅପ୍ରଥରେ ନରେଇର ମେତେଟ୍-
ର ସାହେବ ଏକଶତ ଟଙ୍କା ଅର୍ଥଦଣ୍ଡ କରିଥିଲୁ ସାହେବଙ୍କ
ମୂଲ୍ୟରେ ମୁହଁ ଏ ହାତ ।

ପୁଅବୀ ତାବିଦୀ ଜଗର ମଧ୍ୟରେ ବସନ୍ତର ଲକ୍ଷ୍ମୀଙ୍କ-
ଜଗର ସଫାପେଣ୍ଠା କଢ଼ି ଥିଲା । ଦର୍ଶନରେ ୩୮,୦୦,୦୦୦
ମୋଟ ବାସ କରନ୍ତି । ଆମେହିବାର ନାରୀଯକଳର ପାଇଁ
ଶାଖୀ ଥିଲା ଏବଂ ଦର୍ଶନରେ ୧୫,୫୦,୦୦୦ ମୋଟେ ବାସ
କରନ୍ତି ।

ପାଦମନବକର ଥୁଣ୍ଡର ବୃଦ୍ଧ ସୁଖଲାଭ ତାକଣୀୟ ଦେବ-
ତର ବୃଦ୍ଧ ଅପେକ୍ଷା କହୁ ଥାଏ । ଏବୁରେ ୧୦,୦୦,୦୦,୦୦୦
ପ୍ରାଚୀ ଶର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥିଲା । (ଏକ ପ୍ରାଚୀ ପ୍ରାୟ ପାଞ୍ଚ ଲାଖ
ଥାଏ ।)

ଦିନେ ଜଣେଟର କଣେ ସତ୍ତ୍ଵପ୍ରେରକ ଏହିପୁଣ୍ଡ ଲେଖି,
ଆହୁର ସେ ଦୂର୍ଭଗ୍ୟକାରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିବା କଣେ
କପରାସି ଶୈଖ ପଢ଼ି ପାପ ହେଲା । ତଥିରେ ସରକାର
ବାଧାଦୂର ସରହନକାଳ ପିଥାରବାରୁ ନନ୍ଦଦେବକଥାଙ୍କ
କୁଣ୍ଡ ସାଧନାର୍ଥ ଏହିଶତ କାଳକ ଓ ଏକମତ ବାନ୍ଧକା
ନନ୍ଦଦେବାର ଅଧେର ପ୍ରାଚୀର କରୁଥିବାର ଏହି ପ୍ରାଚୀ
ପଥାରିବାରେ କରୁ ହଜାର କାଳକ ବାନ୍ଧକା ଏକତ୍ର ବର୍ଷ-
ବାରେ ଜପ୍ତ ହୋଇ ସବାରୁ ଶୀଘ୍ର ସରକୁ ଅସିବାର
ପ୍ରାର୍ଥନା ହୋଇଥିବା । ତପରାସିର ସର ଦୃଷ୍ଟିରସ୍ତୁର
କହକବାଣୀ ଅଛେ । ମେଲେ କେବେପ୍ରବାର ! — ଏହାତ କମ୍ପ
ମେଲେ ଆପଣାକି ନଠନ୍ତି ।

ବୁଦ୍ଧଙ୍କ ଦେହ କାରେ ଲେଖା ଅଛ ସେ ଜିନିରା ପ୍ରା
ମରେ ଗୋଟିଏ ଅଳ୍ପକଷ୍ଟ୍ରୀ ନିଧବ ସବ ହେବା ବାସନ୍ତ
ରେ ଅପଣା ଶୁଣାଇ ଚିତ୍ତରେତ୍ତର କରିବା କାରିଣ ମହା
ଦବିକାର ଦର୍ଶକ କରି କରିଲବା ନମିର ରହିବ ରଗାକୁ
ଘରକମ୍ପିତ ହେଲେ ସୁଧା ଝାଇ ଅବସେଧରୁ ଅଗ୍ରଭ
ଯେତେ ପ୍ରେସ୍ ମହିମା ସବ ପାରିବାର ମହିମା ।

ମାତ୍ରକଳ ପାଦେଶାଟ କି ସେ ବର୍ଜନାର ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ
ହଲକରିପାଶାରେ ଉତ୍ତାର୍ଥ ହୋଇ ଅଛି ତାକିର
କେଣ୍ଟ ସହାଯ ଉତ୍ତରାୟ ତାତ୍ତ୍ଵର ସହିତ ପଦ୍ଧତାରେ
ବୃଦ୍ଧବାର୍ଷିକା ସହିତେ ଉତ୍ତାର୍ଥ ହୋଇ ଥିଲେ ।

ଆକ୍ରମାସକ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଶାତ୍ରୁଯଦଠାରେ ସେଇଁ ସଜ୍ଜ
ହୋଇଥିଲୁ ତତ୍ତ୍ଵରେ ଏହା ପ୍ରତ୍ୟାବତ ହୋଇଥିଲୁ ସେ
ରେବକଳ ଦୂରେ କର୍ତ୍ତ୍ତବ୍ୟାକ ହରିଦେବ ଗୁରୁବଳଜବକ ଟ
ବ୍ୟାପ ଉପରେ ଆଶ୍ରମ ଶାକସ କମିଶା ସୁମ୍ଭୁଷଙ୍ଗଠ
ନୃତ୍ୟ — ପ୍ରକୃତକେ ଅମୃତାସକ ସମ୍ବନ୍ଧିୟ ସଜ୍ଜର ପ୍ରଥମେ
କୋଟିୟ ଇହା ବସାଇବାକୁ ହେଲେ ତତ୍ତ୍ଵ ରହସ୍ୟକଳକ
ଓ କର୍ତ୍ତ୍ତବ୍ୟାକ କାହାକୁ ଦୁହାଗ୍ରରେ ଡେଲିବ ଛାଇଁ ।

ପରିଦ୍ୱାରା କଥା କଲା ନିରଭବରେ ମୋଟାଏ ସତି
ହେଠଳ ମଧ୍ୟାମ୍ବୁ ସବୁ ହେବାର ଉତ୍ସବର ଦେଇଥିବାର
ହଜୁ ଫେରୁ ଅଟ ଲେଖିଅଛନ୍ତି । ଯେବକର ମଧ୍ୟ ପ୍ରକଳ୍ପରେ
ରେ କଥାମେଥିବୁ କଥାରକା ସଥିର ପ୍ରଥାକୁ ଉଦେଶ,
ଅଛେ ।

ପ୍ରେସ୍ ପତ୍ର ।

ମହାଶୟ

ଅପେକ୍ଷାକୁ ତୃତୀୟାଧିକାରୁ ଅବଶ୍ୟ ହୋଇ
ଥିଲୁ ବନ୍ଦାର ଜିହାରେ ବୃଷ୍ଟି ହୋଇ ନାହିଁ
କାବ ତନୁମାନଙ୍କୁ ବୃଶାଦ ମିଳୁ ନାହିଁ ଓ
ଦେବେ ଲୋକ ସେ ଜିହାରୁ ପକାଯୁକ୍ତ କରି
ଅଛନ୍ତି ସେଠା ଲୋକମାନେ ଏକ ସଂଗ କର
ମନ୍ତ୍ରୀର ତେଜନେରେଇକୁ ଜଣାଇଥାଇଲୁ
ଆମ୍ଭର ଏ ଅଷ୍ଟକରେ ଏହ୍ୟନ୍ତୁ ବୃଷ୍ଟି ହୋଇ
ନାହିଁ ଲୋକମାନଙ୍କ ମନରେ ଅପେକ୍ଷା ଦେବେ
ଅଛି ଏପରି ସୁଲେ ଖୋରଧା ନୂତନ ବନ୍ଦୋ-
ବିଷ୍ଟ କମା ଧାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଥାଇଁ ସେ କମା ଏ
ପ୍ରସ୍ତର୍ଯ୍ୟ ଦେବେ କାଗାରେ ଆଂପଣି ଦେବେ
କାଗାରେ ଶୁଭ୍ୟତି ଓ ଦେବେ କାଗାରେ କରୁ
ନାହିଁ ସନ ଖ୍ୟାତାଳ ବାଜୁ ଝଜଣା ଅବଶ୍ୟ
ନିକାଶ ହୋଇ ନାହିଁ ବର୍ତ୍ତମାନ ଜଳପୁଷ୍ପ
ପତିଅଛୁ ଓ ଏବରବେଳେ ଉତ୍ସତମାନେ
ଦେବେତୀରୁ ଅଣି ଝଜଣା ବିପରୀ ଦେବେ ସଫ
ବରଣା ଦୟାଆନ୍ତା ଘେବେ ଅନାୟେଷତ୍ର
ମହାଜନମାନଙ୍କଠାରୁ ଅଣି ଦିଅନ୍ତେ ଯେତେ
ଦେଲେ ସାବକ କମା-ଥିଲ ତେତେବେଳେ
ସବକରାର ବନ୍ଦୁ ବୃଷ୍ଟିରେ ଅୟନ କର ଦେଇ
ଥିଲେ । ଅପକ୍ଷେର ତୃତୀୟାଧିକାରୀ ତାଙ୍କେରାଣର
ଖୋରଧା ବନୋବସ୍ତୁ ବିରୁଦ୍ଧରେ ସେବୁ
ବିଷ୍ୟମାନ ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲେ ତହିଁରୁ ସବୁ
ଆମ୍ଭେ ଅବଶ୍ୟ ଅଛି ଓ ପ୍ରଜାମାନେ ଆଜନନ
ଅଛନ୍ତି ବର୍ତ୍ତମାନ ଆମ୍ଭେ ଗଣ ତା ୩୨ ରଜ
ସୁଲୁଷେତ୍ର୍ୟ ପଡ଼ିବାରୁ ଖୋରଧା ବନୋବସ୍ତୁ
ବିଷ୍ୟ ଅବଶ୍ୟ ଦେବେ ଲେଖିଥିବୁ ବି ଅପେକ୍ଷାକ
ସାଧିକାରେ ଦୂରଦେଶର ପ୍ରକା ଦ୍ୱାରା କରି
ଓ କେବଳ ଦେବେଶ୍ୟ ପଠାଇଥିବାର ଜଣାଯାଇ
ଯୁଦ୍ଧବୈଦ୍ୟମ ପଡ଼ିବା ଲେଖିବୁ ସେ ମେତ୍ର
ତେବେ ଦେବେଶ୍ୟ ନାମିକ ଗବ୍ରିମେଷାନ୍ତୁ ମଧ୍ୟ

ସାଇଅଛି ତହିଁରେ ରିମ୍‌ପ ସାଧାରଣକବି
ସଥିତ ଥିବାପରେ ସନ୍ଦେହ ଏ ଯେଉଁ ବି-
ଷୟକ ଲେଖିଲେ ପ୍ରକାଶ ନୁହେ ଅମ୍ବେ ଏଠାରେ
ଉତ୍ତମଗୁଣେ ବିଦ୍ୟା ବଳୁଁ ଏଠାରେ କେ-
ହେବ ଲୋକ ଉପର ଉତ୍ତରଦିଵଶାସ୍ତ୍ରରେ ଦସ୍ତଖ-
ତ କରିଅଛନ୍ତି ଖୋରାଖାର ଗତ ବନୋବସ୍ତ୍ର
ସଦରଙ୍ଗମା ଟ ୧୭୮୦୩୯ ଲା ବର୍ତ୍ତମାନ ବାଲ
ବନୋବସ୍ତ୍ରରେ ଟ ୩୧୦୫୭୯ ଲା ହୋଇଅଛି
ଅତେବି ବିଭକ୍ତା ଟ ୫୫୫/ ଅର୍ଥାତ୍ ଟକାରେ
ଟ ୦ ୫ ୨ ମାତ୍ର ମୋଟରେ ବୁକି ହୋଇଅଛି ଏ
ବାଦ ପ୍ରଦେଶୀୟ ଓ ପଥବରୁ ଉତ୍ତରଧିପଣି ଯେ
କେବେଳେ ସାବଦ ଜମା ପ୍ରଭା କଷ୍ଟ ହେଉଥିଲା
ବର୍ତ୍ତମାନ ଯେଉଁ ଜମା ହୋଇଅଛି ତାହା ବର୍ତ୍ତ
ଅଧିମୂଳ ଅମ୍ବେ ନିଜେ ଦେଖିଥିବୁଁ ଏକ କଣ୍ଠ
ପ୍ରକାର ସାବଦ ଜମା ଟ ୦୪/ କୁ ବର୍ତ୍ତମାନ
ଟ ୪/ ହୋଇଅଛି ଏପରି କେବେ ହେବ
ଅମ୍ବେ ଏହି ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଥିବୁଁ ଅମ୍ବମାନଙ୍କର
ଲଞ୍ଜ ରିପଳ ଓ ଝାୟିଲ୍ ମାଳିବରୁ ଷେଟ ଲାଗୁ
ଟମସଙ୍କ ଓ ଅମ୍ବମାନଙ୍କ କିମ୍ବାର ଯଦି ନିର୍ମାଣ
ସତର କରିବାର ପଠାଇ ରିଯୁଷମାନଙ୍କ ପର
ବାଲ ଇଣ୍ଡାବି ବିଷୟ ଦୃଷ୍ଟି କେବେ ପ୍ରକାଶ
ମାନେ ଲୋକମନ୍ତ୍ର ହୋଇ ଅବଶ୍ୟକରୁ ପାରିଦେଖି
ନାହିଁ ପଦ ଏ ବିଷୟ ଉପର ବିତ୍ତ କିମ୍ବାର
ନେ ନ ବୁଝିବେ କେବେ ଦବିଷ୍ୟତକୁ ଖଳାଇ
ଅସୁର ହେବାର କଷ୍ଟ ହେବ ଓ ମଧ୍ୟ କେବେ
ପ୍ରକାଶ ଅଳ୍ୟ ଗଢ଼ିବାକୁ ଯିବେ ଓ ନିର୍ମାଣ
ମାନେ ଅକାଳ ବାଲରେ ପଛର ହେବେ
ବିଷୟ ନିର୍ମାଣ ଏଥିରେ କିମ୍ବା ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ

ବଧମନ୍ତ ହରାପାଳ

ଦ୍ୱାରା

ପାତ୍ର ହରେଦୂର ନିତି	ଦିନକ ବଲ୍ଲମ୍ବିନୀ	ଟ ୩୯
" ଶୌଭିତର ଘୋଷ ଛାଇପୁର "		ଟ ୧୫
ଶ୍ରୀ ମହାରାଜା ଚଳିଗାନ୍ଧୀର ଦେଖାଇଥାଏଇ ପାଠଗା		
	ବଲ୍ଲମ୍ବିନୀ	ଟ ୨୦
ପାତ୍ର ହରେଦୂର ନିତି	ଦିନକ ଅଗ୍ରିମ	ଟ ୩୯

ଗବ୍ରୁମେଣ୍ଟ ସିନ୍ଦ୍ରାନା ପ୍ରେରଣୀଙ୍କ

ଏହା ଦୂରଦେସରେ ଦୁଇଜନାରକ୍ତର ପରିକଳପରେ ଲାଗୁ ହେବାର
ଜୀବନ ମୋଟା ହେବାରେ । ପରିକଳପର ପ୍ରଥାର ପ୍ରାଣ
ଦୂରଦେସର ଏ ଦେଖାଯି ଜୀବନକୁଣ୍ଡରେ ବନ୍ଦୀ ହେବାର
କମିଶିବା ମୋଟାରକ୍ତର ଆରମ୍ଭ ଯୁଗରୁଧ୍ୟାନେ
ଦେଖାଯି ଏହାରେ କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା

ନିବାଟରେ ଉଚିତମାତ୍ର ବଜାରେ ନ କରାଯାଇଥାଏ;—
‘ଆଦିମାୟୁଳ ସହି ଧର୍ମକାନ୍ଦୁରୁ କଷଣା । ଏ ଅଜନ୍ମପର
କ ୧୫ କା । ଏ ଅଜନ୍ମପର କ ୩୩ ନ କଲା କରିବ ।

ବିଶ୍ୱପନ ।

ଓଡ଼ିଆ ନାଟକ ।

କା ଥୁକା ବେ ଗା

9

四
九
九
九

ଏହି କଣ୍ଠର ପ୍ରକଟିକାଳୀନ ପଦାର୍ଥରେ ବନ୍ଦିର୍ଦ୍ଧ
ପ୍ରକଟ ଅଛି । ମୁଣ୍ଡର ଏବଂ ଅନ୍ତରେ ମାତ୍ର । ମଧ୍ୟରେ
ତାଙ୍କର କଣ୍ଠର ପ୍ରକଟିକାଳୀନ

NOTICE

A new supply of Bibles, Books, Pictures, Floral cards Moltoes &c. has just been received from England, and is open for inspection at the Mission Book Room.

N. B. The above comprises a large supply of Illustrated books suitable for children and young people.

The Book Room is open daily, Sundays excepted, from 7 to 10 A. M. and from 4 to 7 P. M.

Cuttack Aug. 7th 1882.

NOTICE.

A meeting of the Orissa Association will be held on Monday the 21st instant at 8 P. M. at the Hall of the Cuttack Printing Company for considering the best means for introducing local Self-Government in Orissa and other matters connected therewith.

CUTTACK) GOURISUNKER Roy
18-7-83 { Secretary.

ପ୍ରକାଶକ ।

ଶ୍ରୀ ଅମୁଖାଚଳ ପ୍ରଦେଶରେ ୨୦୦୦ ଲକ୍ଷାର
ଦୂରମ୍ଭୟ ଦେଖି ଏହା ଅଭିଭାବକ ବସନ୍ତ ପିଲା କରିବା
କାହାର କାହାର କାହାର କାହାର କାହାର କାହାର
କାହାର କାହାର କାହାର କାହାର କାହାର କାହାର

ଶ୍ରୀ କୌଣସିର ଦୟା
ଖେଳିତ୍ୟ

ପରିବାରୁ ତୁଟୀ କରି ନାହିଁ କି କରିବୁ
ଚାହିଁ ।

ଶ୍ରୀ ଶ୍ରମଦ୍ଭାଗ ମଣ୍ଡଳ
ଧାକାବିଧୀ ଚିଲ ବାହୁଡ଼ା

ଗୁଣାର୍ଥିବେଶ ।

ମହାତ୍ମା, ଉଦ୍‌ବିଦ୍ୟାଯୁ ପ୍ରେସର ସୁଭିଜନାତ
ଅମୃତଚନ୍ଦ୍ର ସେବନ କରିବାରୁ ଆମ୍ବର ନାନା-
କଥ ଶୈଘର ଶାନ୍ତି ହୋଇଅଛି । ସଥା ଧାରାକ
ଦୋଷ ଜୀବ ଲଳିବା, ଶିରଃଖୀଡ଼ା, ପାନୀୟ
ବପୁ ପାନ କଲ୍ପ ସମୟରେ ନାପିକାବାଟେ ବେ-
ରେକ ଅଂଶ ନିଷ୍ଠତ ହେବାର, କୌଣସି ବପୁର
ଦ୍ୱାରା ଗଢ଼ି ରହିବର ଓ ଜ୍ଵପଦଂଶ ପ୍ରଭତ ନାନା-
କଥ ଜଣିଲ ଓ ପୁରୁଷନ ବ୍ୟାଧରୁ ସମ୍ମର୍ତ୍ତିଗୁପେ
ଆପଣଙ୍କର ଜଗନ୍ତୀ ଖାତ ସଦ୍ୟ ବେଗନାଶକ
ଅମୃତଚନ୍ଦ୍ରଜୀବାବ ଉତ୍ସମନୁଷେ ନିଷ୍ଠାର ଲାହ କର-
ଅଛି । ଆମ୍ବେ ଆପଣଙ୍କ ସମୀପରେ ଅଙ୍ଗୀକାର
ପୁଷ୍ଟାକ କହୁଅଛୁ ସେ, ଆମ୍ବେ ଯେତେବେଳ
ମାହିତ ଥିବୁ ତେବେଳର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏହ ପରମ
ଜୀବଧର ଶୁଣ ଦିଲ୍ଲାପନ ଓ ମୌଖିକ କର୍ତ୍ତନ-
ଦ୍ୱାରା ସବ୍ୟାଧାରଣଙ୍କ ଜୀବ କରିବାକୁ କଦମ୍ବି
କ୍ରୂଷ୍ଣ ବିଭବୁ ନାହିଁ । ବିବେତନା କରୁ ଏହ
ମହୋଷଧୀର ଶୁଣ ସବ୍ୟାଧାରଣରେ ଜୀବ ସ୍ଥଳେ
କେବେହେଁ ଲୋକେ ବ୍ୟାଧପ୍ରସ୍ତ ହୋଇ ଅକାଳ-
ରେ ହାଳର କରୁଳ କବଳରେ ପଢ଼ଇ କୁଅନ୍ତେ
ନାହିଁ ।

ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀମାତିରଣ ଦୁଇପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ନିର୍ମାଣପୋକ୍ତି କ୍ଷେତ୍ର ସଂଗ୍ରହକର

ମହାଭୟ ।

ଅପଣଙ୍କ ତିଥେନ୍ଦ୍ରାଜେ ସୟ, ସନ୍ଧା ଓ
ବହୁକାଳର ପ୍ରମେତ୍ର ଶୋଗରୁ ଗୋଟିଏ ମହୋ-
ଷ୍ଠ ଅଛି । ସେହି ଦୈତ୍ୟ ଧେବଳ କର
ଆମୁର ଶବ୍ଦାବିଦ ପ୍ରାଚୀର ବହୁକାଳର ପ୍ରମେତ୍ର
ସୟ ଓ ଯନ୍ମା ଶେଷ ଏକାବେଳକେ ଆପେକ୍ଷାର୍ଥ
ହୋଇ ଅଛି । ଅପଣଙ୍କର ଏହି ଅୟବର୍ତ୍ତୀ
ମହୋଷ୍ଠୀର ଶୁଣି ଆମେ ଅମର ବନ୍ଧୁମାନଙ୍କ
ନିକଟରେ ପ୍ରକରିତ କରିବାକୁ ଶୁଣି କରିବୁ
ନାହିଁ । ଏବି ଯହିଁରେ ବନ୍ଧୁମାନଙ୍କ ଜିଲ୍ଲାର
ଧର୍ମ ପ୍ରାମରେ ପ୍ରଗର୍ହ ହେବ ସେଥିରୀର ଆମେ
ଶ୍ରାନ୍ତ ଦ୍ୱାଚାରରେ ଏହି ଅମୁଲକର୍ତ୍ତାର
ମଧ୍ୟ ଭାଗରେ ଲେଖି ପାଇଥାମି ନାହିଁ ।

ଶ୍ରୀ ପ୍ରତାପଚନ୍ଦ୍ର ମୁଖ୍ୟାଧ୍ୟାୟ
ହିନ୍ଦୁଯୋଜନମାନ୍ୟର ମୋହାମାନ ପିଲାମାନ

ମହାଶୟ ।

ସମ୍ବଲ ଅମ୍ବଳ ସହରରେ ସେ ଓଲାରୀତା
ବେଗର ପ୍ରାଦୁର୍ବଳ ହୋଇଥିଲ ତହିଁରେ
ଆପଣଙ୍କର ଓଲାରୀତାର ବଢ଼ିଲା ଏବୁପ ଫଳ
ଦାୟକ ହୋଇଥିଲ ଯେ, ଆମେ ଏହାର ଶୁଣ
ବର୍ଣ୍ଣକ କରିବାକୁ ଅସମର୍ଥ ଓ ସେ ବି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ଆଧୁର୍ବାଚ୍ଛବି ହୋଇଥିଲ ଘାହା ଜହାନ ପାରୁ ନାହିଁ
ଯେ ଥଠିଲିଶଙ୍କା ବ୍ୟନ୍ତିଲ ଏହି ଜୀଷ୍ଠୀବାନ
ତବିରୀ କର ସମ୍ମୂଳୀତୁପେ ଆରେଶ୍ୟ କରିଅଛୁ ।
କେବଳ ଗୋଟିଏ ଗୋଟି ପଥମେ ଆପଣଙ୍କର
ଜୀଷ୍ଠୀ ସେବନ କର ଜୀବାଦ ଅଳ୍ପ ଜୀଷ୍ଠୀ
ସେବନ ବରିବାରୁ ମୃତ୍ୟୁବରେ ପଦ୍ଧତି ଦେଲା
ବୋଧ କରୁ ଅଳ୍ପ ଜୀଷ୍ଠୀ ସେବନ କର କ
ଥିଲେ ଘାହାର ଜାବନ ରଖା ହୋଇ ଆହୁ
କିପ୍ପାଳ ଆପଣଙ୍କ ଜୀଷ୍ଠୀବାନ ଅନେକ ପର
ମାନରେ ହେବ ନିବାରଣ ହୋଇଥିଲ । ଯାହା
ଦେଉ ଏହା ଗୋଟିଏ ମଦକୁ ଦୂର୍ବଳ ବିଷତ
କହିବାକୁ ଦେବ । ଆମୁର ସମ୍ମୂଳ କିମ୍ବା ଏହି
ସମାଜ ଦ୍ୱାରା ଜୀଷ୍ଠୀ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆବଶ୍ୟକ
ହୋଇ ନାହିଁ ଏବଂ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଏହି ବୟାହ
ନକ ଦୂର୍ବଳରେଇରୁ ନିୟତ କେବା ନିମନ୍ତେ
ସୁମ୍ଭିକର୍ତ୍ତା ଆପଣଙ୍କ ଏହି ଅମୂଳ୍ୟ ଜୀଷ୍ଠୀ
ପ୍ରଦାନ କର ଅଛନ୍ତି । ଆମେ ଆହୁର କହିପାରେ
ଯେ, ଓଲାରୀତାରେଣୁପ୍ରାପ୍ତ ମମ୍ଭୁ ବ
କ୍ରିକି ମଧ୍ୟ ଅର୍ଥାତ୍ ଗୋଟିଏ ବେଗି
ସଙ୍ଗ ଆପଣଙ୍କର ଏହି ଜୀଷ୍ଠୀ ନିମିତ୍ତରେ

ବେବଳ କଣ୍ଠରେ ମୁହଁର ଦୟା ନ ଥିବ
ଅମୃତବେଳନାରେ ଅପଣଙ୍ଗର ଜୀବ୍ୟୀ ସେବ
ବସନ୍ତ ଅଳ୍ପ ଭାଷ୍ୟ ସେବଳ କଣ୍ଠରେ ବିଦି
ଭିତକ ନଦିରେ ଅତ୍ରନମରର ମାନ୍ଦ୍ରବର ଅ
ଞ୍ଚଳ ସାର୍କଳ ମହାଶୟ ଅପଣଙ୍ଗର ତୀରଖେ
ମନରା ଦେଖି ବହୁଥିଲେ ଯେ, ଏକୁ ଅଧିକ
ଧରନା ମନୁଷ୍ୟର ଜୀବ୍ୟୀହାର ବିଶ୍ଵବିର
ସଂଜ୍ଞାଦତ ଦୋଷ ପାରେ ।

ଅଶ୍ରୁ ଦୁଃଖର କଣୟା ଯେ, ଏଠାର ମା-
ନ୍ୟବିର ତେବୁଟା କମେଶନର ସାହେବ ଅପରାଧ
ପ୍ରେରଣ = ବନ୍ଧୁଙ୍କ ଜୀବନୀ ଲାଭୋର ଅମୃତ-
ସବୁ ଓ ଜଳନବରେ ବିଷକ୍ଷଣ କରିବାର
ନେବାର ସାକ୍ଷି ହୋଇ କାହାନି ।

ଶା ବ୍ରଜକିତ ମୁଖୋଧୀଆୟୁ
ହେଉଲାର୍ ଦେଖୁଣୀ ଉନ୍ନିତିର୍ଥ ଅପିତ,

ଅମ୍ବାଳ

ପ୍ରିୟ ମହାଶୟ !

ଗର ବର୍ଷ ଅମୃତ ଘଣୋଇ ଗ୍ରାସୁକୁ ବାଦ
ଇଶାନଚନ୍ଦ୍ର ବନ୍ଦେପାଥାୟ ମହାମୟ ଅପଣଙ୍ଗ
ନିକଟରୁ ଯେହି ବିଲମ୍ବିଲ କିମ୍ବା କର ସଂଜେ
ଆମ୍ଭେ ଆଜ୍ଞାଦର ସହିତ ଭାବୀର ମହାତ୍ମା ଦେଶ
ନିବାରଣୀ ଶକ୍ତିର ସାଥେ ଦେଉଥିବୁ ।

ବହୁ ସମ୍ମାନ ଖେଳରୀ ବେଗିଛି ଏହା
କବନବାର ଜୀବବାବେ ସେଇଁ ଅଶା କବନ ଯାଏ
ରହୁଥିଲା, ତାହା ସଙ୍କଷେପ ସମ୍ମାନ ଦୋଷିତାକୁ
ଆର୍ଥିକ ଧୀର୍ଘ ଗେଗର ପ୍ରଗକାର ହୋଇଥାଏ
ଧୂଳିଶ ଜଣ କଟିଲିବୁ ଏହା ଧେବଳ କବନ
ଦୟା ପାଇଥିଲା, ସମସ୍ତେ ଅଧେଶମଳାର କରି
ଅଛନ୍ତି । ପ୍ରବୃତ୍ତ ଏଥିର ଅଲୋଚିତ ଶକ୍ତି
ଅନୁମାନର ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରବୁରିତ ହୋଇଥାଏ ।

ଯଦି ଶେଷର କୋଣାର୍କ ସମୀକ୍ଷା
ଜୀବନୀ ଅବିଷ୍ଟ ହୋଇଥାଏ ତେବେ କିନ୍ତୁ
ଜୀବନୀ ଅପରାଜିତ କଳେଗିଲ ବ୍ୟକ୍ତିରେବେ
ଅନ୍ୟ ବିହୁ କୁହା । ଆମେ ସମ୍ମାନ ଓ ଦେବ
ମହାଶୂନ୍ୟାନଙ୍କୁ ଜଣ୍ଯ କର ଅନ୍ୟରେଥ କରୁଥିଲୁ
ହୁଁ ସେ ଯେମନ୍ତ କି ସେମାନେ ଏହି ଜୀବନୀଙ୍କ
ବିହୁ ସମ୍ମାନ କର ରଖିଲୁ । ତିର୍ଯ୍ୟକ ଶେଷର କୋଣାର୍କ
ପ୍ରାଚୀର୍ଦ୍ଧରେ ସମୟରେ ସେମାନେ ଏହାହାର
କରେଥ ଛପକାର ଲାହ କର ପାରିବେ । ଆ-
ମେ ଏହାକୁ ଅମ୍ବମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଗୋଟିଏ
ବର ସ୍ଵରୂପ ଜୀବ କରୁ ଏବି ଏହା ମଧ୍ୟ ଧର୍ମ-
ର ବିଲକ୍ଷଣ ପ୍ରକାର ହୋଇଥିଲା ସେ ଏହା
ଯେହିଁ ମୂଳ୍ୟରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ହୁଏ, ସେଥିର ଅଭି-
ଭିପ୍ରସରି ।

ଅପଣ ଲାଗା କଲେ ଉପରିଦ୍ଧି ଦେବେଳ
ପଂକ୍ତି ବ୍ୟବହାର କର ପାରନ୍ତି । ଅମ୍ବୁ ସାହା
ବହୁଅଛୁ ତାହା ସତ୍ୟ ବ୍ୟବରେବେ ଅଳ୍ପ
ବହୁ ନୁହେ ଅର୍ଥାତ୍ ବତାର କର ବହୁ ଲାଗୁ ।
କିମ୍ବାକର କରିନ୍ତୁ ପ୍ରତିର ପଶିମାଶରେ ଧାରି
ଏବଂ 12 ଜୟାମ୍ବା ଶିଖିବା କିମ୍ବା

ଶ୍ରୀ କମ୍ପୁଟର ପ୍ଲାଟ୍‌ରୋକ୍ଯାମ୍ବି
ବେତନଗାଁ କେବାର ନେବିଗେ ମୁଦ୍ରାରୂପ
ଏବେବିଏବା

१५४६

କ୍ଷେତ୍ର ପାତ୍ର

ସାପ୍ତାହିକୀସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

୧୨ ଗ

୩୧ ଡିସେମ୍ବର ୧୯୫୨ ମାହେ ଅର୍ଥ ସଙ୍ଗ ମଧ୍ୟ ମଧ୍ୟରେ ମୁଦ୍ରଣ କରାଯାଇଛି।

ସୁଲକ୍ଷଣା

ମୂଲ୍ୟ	ଆଶ୍ରମ	ବିଷୟ
ବାର୍ଷିକ	ଟ ୨୯	ଟ ୨୯
ଜାହମାରିଲଟ	୦ ୫	୦ ୫

✓ ଭାଲୁ ସାଧାରଣ ସତ୍ତର ସହକାରୀ ସତ୍ରପତି ଏବଂ ସମ୍ବାଦକଳ୍ପ ଦେବି ବାବୁ ସାଜନାଥ ବାନ୍ଦ୍ଯା ଗନ୍ଧ ସୋମବାରଠାରୁ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଅଭ୍ୟାସନ ବିଧ ବୁଝାଇବାକୁ ଅଭ୍ୟାସନ ବେଳେ କଲେବୁଗ ଦଶ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଏମାନେ ଛାଡ଼ା ହୋଇ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଇବାକୁ ଏବଂ ଅନେକମୁଦ୍ରିତ ଲୋକ ସେ ସବୁ ମନ ଦେଇ ଶୁଣୁଥିଲେ ! ବଜାରୀ ଚାଲି ଲୋକଙ୍କୁ ଏହିପରି ବୁଝାଇବା କାରଣ ସେମାନେ ସବୁ କରିଅଛନ୍ତି ଏବଂ ଏହାହାର ସେ ଲୋକଙ୍କୁ ବିଶେଷଗୁଡ଼େ ମୁହଁତା ଦୂର ଦେବ ଏ ବିଷୟରେ ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ ।

ଓ ଅପର ଦିଗରେ ପ୍ରଜାକରି ସହ କାର ଦାନ ନ ପାରେ ।

✓ ଆମ୍ବେମାନେ ଆଜିର ସହିତ ଅବଗର ଦେଇଁ ସେ ପୁରୁଷ ରେଲବାଟ ଫିଟାଇବାର ପ୍ରସ୍ତାବ ପ୍ରତି ଗବର୍ନ୍ମ୍‌ମେଧ ବିଶେଷ ମନୋଯୋଗୀ ଦୋହିଅଛନ୍ତି । ଶ୍ରୀପୁରୁଷ କମିଶ୍ନ୍‌ର ସାହେବ ଯେଉଁ ରିପୋର୍ଟ କରିଥିଲେ ଏଥୁ ମଧ୍ୟରେ ବଜାରୀ ମବ୍ରିମ୍‌ମେଧ କର୍ତ୍ତାପତି ରେଲ ବିଭାଗର ଉତ୍ତମଯୁକ୍ତ ମତ ନେଇ ଆଜି ଦେଇବ ବିଷୟ ଅନୁସରାନ କାରଣ କମିଶ୍ନ୍‌ର ଏବଂ ଶ୍ରୀମାୟୁ ସ୍ଵପରିଷ୍ଟେଣ୍ଟ ଉତ୍ତମଯୁକ୍ତ ନିକଟକୁ ପଢ଼ ଲେଖିଅଛନ୍ତି ଏବଂ ସେମାନେ ଉଦିନସାରେ ଅନୁସରାନ କରୁଅଛନ୍ତି । ସେବେ ରେଲବାଟ ର ଆୟତ୍ତାର ଶରୀ ପ୍ରସ୍ତ ପୋଷାରକ ଦେବେ ଗବର୍ନ୍ମ୍‌ମେଧ ନିଷ୍ଠା ଅଭିଶ୍ରୀତ୍ର ଏ ବାଟ ଫିଟାଇବେ ଏହିପରି ଭାବରୁ ଜଣାଯାଏ । ଆମ୍ବେମାନେ ଏକାନ୍ତ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଁ କି ଶ୍ରୀପୁରୁଷ କମିଶ୍ନ୍‌ର ସ୍ଥିତ ସାହେବ ଏ ବିଷୟରେ ଯଥାଧାର ମନୋଯୋଗୀ ଦୋହି ତେଣାରେ ଗୋଟିଏ ମହିନ୍ଦି ଗାର୍ତ୍ତି ରଖି ଯିବେ ।

✓ ଭାଲୁଦର୍ଶନରେ ପାଠ ବଳୁଁ ସେ କୋଣ୍ଠ ଦେବକାର ଅନୁପୁରାବାର ଏଥୁ ମଧ୍ୟରେ ଅନୁଭୂତ ହେଲାଣି । ଦେବକାର ପ୍ରତି ଲେଖି ଅଛନ୍ତି କି ଏହ ମାଳ ଏବଂ ଭାବେ ଆନୁସରିକ ଜଳ ବାହାର ଦ୍ଵାରା ନାଳ ଦେଇ କେବେ ପ୍ରଳାପେ ନୁହା ଜଳ ମାତବାହାର ଏବଂ ଅପର ପ୍ରଳାପେ ଯିବା ଥାରୀର କମ୍ପୁହାର ଫର୍ମ କୋକମାନ ଓ କିଲ ପଢ଼ିଥାଏ ରହିଅଛି । ଶ୍ରୀମାୟୁ କାମିନ୍‌ଦ୍ଵାରା ଏହ ସମୟରୁ ଏ କଥାର ବିଶେଷ ଅନୁସରାନ କରିବା ଦୂରତା ଯେମନ୍ତ କି ପ୍ରାକାରକୁ ଏହ ଦିଗରେ ଗବର୍ନ୍ମ୍‌ମେଧଙ୍କର ଅନୁର୍ଧକ ବ୍ୟସ

ଓ ସପ୍ରାହରେ ନିଷ୍ଠା ସୁକ ପଞ୍ଚରରେ ସେ ସମ୍ବୁଦ୍ଧ କାରସଂବାଦ ଆସିଥିଲୁ ରହି ରୁ ଜଣାଯାଏ ସେ ଭୁବନେ ବିଷୟରେ ଲୋକଙ୍କୁ କରିବା କାରଣ କାର୍ଯ୍ୟ କେବେଳା ଦିନ ହେଲା ନିଜାନ୍ତ ମନ ହୋଇଯାଇଅଛି ରହିବ ଜଣେ

ପରି ଦେବାର କଥା ଲାଗିଥିଲା ଭାବା ଅବସ୍ଥା ଘେର ଦୋର ନାହିଁ ଏବଂ ସେହି ହେଉ ଭୁବନେ ମିଶରର ପାଳ ନାହାନ୍ତି । ଭେଣେ ଆରେବିପାରା ସହିତ ପୁନର ସମସ୍ତ ଥିଲୁ-ଜଳ ଲାଗି ରହିଅଛି । ମାଲକାନ ଅଭିନ୍ଦନ ଦୁଇ ହୋଇ ଥିବାରୁ ସେ ଅଜଳରେ ପୁନର ସୁବିଧା ନ ଦେଖି ଇଂରାଜ ସେନା ଇସମାଲିଆରୁ ପ୍ରେରଣ ହେଉ ଅଛନ୍ତି ଏବଂ ଆରେବିପାରା ସେଠାରେ ବହୁଷଂଖ୍ୟକ ହେଲା ସେଇ ସୁବିଧା ସକାଶେ ପ୍ରସ୍ତର ଅଛନ୍ତି । ଏଥୁ ମଧ୍ୟରେ ସୁବିଧା ଲାଗି ଯାଇ ଥିବ । ଏ ସୁବିଧା ହେଉ ସୁବିଧାକାଳ ବନ ରଖିବା କାରଣ ଇଂରାଜ ସେନାପତି ଆଜି ଦେଇ ଅଛନ୍ତି ଏବଂ ବର୍ତ୍ତମାନ ଇଂରାଜ-ମାନେ ଏକା ସେ ନାଲର ସମ୍ବୁଦ୍ଧ ଅଧିକାର ହୋଇ ଅଛନ୍ତି ।

—*—

✓ ବାଲେବର ବିଭାଗର ସ୍କୁଲ ସବୁ ଇନ୍ଡିପ୍ନ୍‌କ୍ରିଟର ବାବୁ ପ୍ରେଲାକାରାଧିକାରୀ ନିଲାଗେଶର ଶକ୍ତା ଥାରୀର ଦେଖିବାକ ସବୁ ନିସ୍ତର୍ଜନ କରିବା କାରଣ ଗଢ଼ିକାର ସପରିଷେଣ୍ଟ୍-ସାହେବକୁ ଅନୁର୍ଧେଷ୍ଟ କରିଥିବାର ଶ୍ରୀମାୟୁ । ପ୍ରେକ୍ଷନ ଦୂର ଛାତ୍ରା ଏକଶତ ଟଙ୍କା ଦେଇବ ଦେବାକୁ ଶକ୍ତା ମାତ୍ରକ ଅଛନ୍ତି । ମାଲଗିଥା କିମ୍ବା ଶାରୀ କାର୍ଯ୍ୟ କେବେଳା ଦିନ ହେଲା ନିଜାନ୍ତ ମନ ହୋଇଯାଇଅଛି ରହିବ ଜଣେ

ମାନେକର ନିତାନ୍ତ ଅବଶ୍ୟକ ଶକ୍ତାସାହେବ
ସୁଧିଂ ଆପ୍ରଦ ପଦ୍ମକ ଯେତେବେଳେ ବେଞ୍ଚାନ୍ତ
ଲୋତଥାନ୍ତି ଫେତେବେଳେ ଥାଣ୍ଠ ହେଉଥାନ୍ତ
କି ଅପଣା ବିଜ୍ୟର ଶାସନପଦବିତଳ୍କୁ ଦେଖେଥିଲୁ
କରିବାକୁ ଏକାନ୍ତ ଲହୁକ ଏହି ମାନେକ
ଯୋଗ୍ୟତାରେ ତାହାକୁ ବିଜ୍ୟ ହୋଇଥାନ୍ତ
ଅବଶ୍ୟ ସେ ବ୍ୟକ୍ତିଜ୍ଞାନ ଉତ୍ସମ କାର୍ଯ୍ୟ ହେବ ।
ଫଳତଃ ଶିଶୁ ବିଶ୍ଵାସ ପ୍ରତି ଅଢ଼ିଲାଭ ବଜାଳର
ଅନ୍ଧକ ଅପ୍ରଦ ହେବାର ଦେଖାଯାଏ କିନ୍ତୁ
ଏହାହାର ଶାସନ କାର୍ଯ୍ୟର କିଧର ଉଦ୍‌ଦିତ
ହେବ ଅବ୍ୟ ପରାମାତ୍ମାର ଜଣାଯାଇ କାହାରୁ

କ୍ଷିପାଇଖାନା ସ୍ରାପଳ ସମ୍ମର୍ଦ୍ଦରେ ଏଠା
ନିଭୁଲ୍ଲିଧିପଲ କମିଶ୍ନ୍ରିକତା ଯେଉଁ ଅନ୍ତର୍ମାୟ
ବିଶ୍ଵର କବା ଆମ୍ବେଗାନେ ଗତ ସପ୍ତାହରେ
ସାଠକମାନଙ୍କୁ ଜଣାଇଥିଲୁ ଅନନ୍ତ ସହିତ
ଅବଗତ ହେଲୁ ଯେ ଉଚ୍ଛିତ ଅନ୍ତର୍ମାୟ ହୋଇ-
ଅଛି । ଗତ ଶବ୍ଦବାର ଏହି ବିଷୟ ପ୍ରକାଶିତର
ନିମିତ୍ତ ମିତ୍ରିଧିପଲ ଜମିଶ୍ନ୍ରିକତାର ଗୋଟିଏ
ସତ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ଜମିଶ୍ନ୍ରିକାନେ ପୁଷ୍ଟାରୁ
ସେ ଶ୍ରାନ୍ତ ଦେଖିଥିବିଦେଖିଲେ । ଏହି ସତରେ
ଜେବାମାହେବି ଅପରେ ଯଥାର୍ଥ ଥିବାର
ବିବେଚନାରେ ବିବାହିନୀ ସେଠାରୁ ଉଠି
ଯିବାର ଆର୍ଥି ଦେଲା । ଉଚ୍ଛିତ ଆହ ଗୋଟିଏ
ଶ୍ରୀନ ପପଦ କଥିବା ହୀରିଲା ଏକ ସବୁ ଛମେଟ
ନିଯୁକ୍ତ ହୋଇଥିଲା । ଉବସା କୁଆର ଏବର
ଦିଗ୍ପତ୍ତା ଶ୍ରାକର୍ତ୍ତା ପ୍ରିର ହେବ ଏବଂ ନନ୍ଦ-
ଭାବରେ ସେପରି ଶ୍ରାକର ଅକ୍ଷବ ନାହିଁ ।
ଯାହା ଦେଇ ଏଥର କିନ୍ତୁ ହେଲା ତେବେ-
ବାହେବିବର କିନ୍ତୁ ନିଷି ହେଲ ଟାକୁ ଦାଢା-
କର ଅଛି କମିଶ୍ନ୍ରିକତା ଯେ ଦାର ହେଲ
ଉଚ୍ଛିତେ ସେମାନଙ୍କର କିନ୍ତୁ କିନ୍ତି ନାହିଁ ।
ଏମର ହେଲେ ମିତ୍ରିଧିପଲ କର୍ମଶୀଳକର
ଆହ ଜୀବନା ବସି ।

ଏହି ସମ୍ବାଦେ ନେଟ୍‌ବଜାର୍‌କୁ ବିଷୟରେ
ମଧ୍ୟ ଭାବେ କର୍ତ୍ତବ୍ୟର୍‌ ଦୋଷଥିଲା । ଏ କଗର
ମଧ୍ୟରେ ଯେଉଁ ଦାତବ୍ୟ ଚିହ୍ନାଳଗ୍ନ ଅଛି
ତାହା ଏହି ବର୍ଷକୁ ଯୁଦ୍ଧକ୍ଷେତ୍ରରେ ମିଶ୍ରନେପା-
ନିଃର ଅଧୀନରେ ଅବିଅଛି । ଏଠାମେ କଣେ
ନେଟ୍‌ବ ଭାବୁର ନିୟମ ଅଛନ୍ତି ଯେ କେ

ସହାବତେ ସମ୍ମାନେ ଏଠାରେ କାର୍ଯ୍ୟକରନ୍ତି ଏବଂ
ଦୂରପ୍ରକଳ୍ପ ବେଳେ ମେତିକଳ୍ପ ମୁଣ୍ଡରେ ଜଗନ୍ନାଥ
ଶିଖରର କାର୍ଯ୍ୟ ବିବନ୍ଦୁ । ବେଳନ୍ତ ଦୂରଦୀଗରୁ
ନିଶ୍ଚିହ୍ନ ଟ ୨୦୧ଙ୍କୀ । ଭାଇସ ତେବେରମାନ
ଏହାଙ୍କ ବେଳକ ମିଛନ୍ତିପାଲିଟିର କାର୍ଯ୍ୟରେ
ଆପଣା ଅଧୀନରେ ରଖିବାର ପରମର୍ଶ କରି-
ବାରେ ତାତ୍ପର୍ୟାବେବ ଓ ଅଛୁ ଦୂର ଏବଜଣ
କମିଶ୍ନ୍ଦୁର ଏଥର ପ୍ରକଳ୍ପ କଲେ ମାତ୍ର ଅପର
ସମ୍ପୁର୍ଣ୍ଣ କମିଶ୍ନ୍ଦୁର ଭାଇସ ତେବେରମାନଙ୍କ ମଳରେ
ଫଳ୍ୟ ଦେବାରୁ ପାହାରୁ କଥା ରହିଲା ।
ବେଳେ କମିଶ୍ନ୍ଦୁର ଏପରି ମଧ୍ୟ ଦୂରିନ୍ଦେ ଯେ କେ-
ଶାଜାନ୍ତର ଏକା ମିଛନ୍ତିପାଲିଟିର ଅଧୀନରେ
ବିହିଲେ ସେମାନଙ୍କ ସିଂହାଶ ନଗରବାସେ ସମ୍ପୁର୍ଣ୍ଣ
ଶକ୍ତିବାଦୀକାଳ ଘରକୁ ପାତା ସମୟରେ ପାଇ
ବିନା ଦିଶରେ ଚିତ୍ରା କରିପାଇବେ । ଏପରି
ମୃଦୁ ଦୂରି ଲୋକ ଯେଉଁବେଳେ କମିଶ୍ନ୍ଦୁରଙ୍କ
ମଧ୍ୟରେ ଅଗ୍ରନ୍ତ ସେ ପୁଲେ ମରଇ
ପାଇନା କି ? ଏ ବିଶ୍ଵରୂପ ପଳ ଏହି ହେଲା
ସେ ଅକାରଗରେ ମିଛନ୍ତିପାଲିଟିର ଅଛୁ
ଶୁଣେ ତଥା ନମ୍ବୁ ହେଲା । ଏ କମରର ମୁହଁରର
କାର୍ଯ୍ୟ ସର୍ବକଳ ଉପରେ ଅଛୁ ଏହି ସେ
କାର୍ଯ୍ୟ ନିଷାଦ କରିବାକୁ ହେଲା ଏକା ଯେତା
ନେହଁତି ଡାକୁରକଠାରେ ସେ ଯୋଗିଭାବ
ଆଶା କରିବା ଦିଆ । ସେ ବେଳକ ତାତ୍ପର୍ୟା
ଦେବେବଙ୍କ ଅଧୀନରେ ଚିତ୍ରା କରିପାଇନ୍ତି ।
ଏବଂ ମିଛନ୍ତିପାଲିଟିରୁ ମାତ୍ରକୁ ପ୍ରାୟ
ଟ ୩୦୦୦୦ ଟଙ୍କା (ଠିକ୍ ପାଇଁ କି କାହାରୁ)
ନେଇ ସେ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିଲାଣ୍ଟି । ଏବଂ ଅକଷ୍ୟକ
ସମୟରେ ଅନ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟକୁଟା ଟ ୩୦୦୦୦୦
ପାଇଥିଲାଣ୍ଟି । ଏଣିକି ପାହାରୁ ଅପର କାର୍ଯ୍ୟ
କରିବାକୁ ନବେଳ ମିଛନ୍ତିପାଲିଟିରୁ ଟ୨୦୦୦୦୦
ଦିଆଯିବ ଏବଂ ତଣ୍ଟ୍ର ବେଳରେ ସେ କେବଳ
ତେବେରମାନ ପାଇସର ତେବେରମାନ ଅଥବା
କମିଶ୍ନ୍ଦୁରକଠାରେ ସବୁବା କରିଯୋତ ରହ
ସେମାନବର ଗୋଟିବ କରାଇବେ । ତାତ୍ପର୍ୟା
ଦେବାକର ଏଥରେ କିନ୍ତୁ ଲାହ ଲାହ କେବଳ
ପାହାକର ଅର୍ଥ କିମ୍ବୁ ହେବ । ଏବଂ ଛଣ
ନେହଁବ ଡାକୁର ପରରେ ନଗରର ସ୍ଥାପନ
କିଧାନ କରିବା ଯେମନ୍ତ ଅର୍ଥମୁକ୍ତ ନଗରକାରୀ
ସମ୍ପୁର୍ଣ୍ଣ ଘରକୁ ପାଇ ଚିତ୍ରା କରିବା ଦେମନ୍ତ
ଅସ୍ମୀକୁ ଅଟଳ । ଅମ୍ବେନେ ଏକାକୁ ପ୍ରାର୍ଥନା
କରୁଥିବା କମିଶ୍ନ୍ଦୁରମାହେବ ଏବଂ
ଗଢ଼ିମେଣ୍ଟ ଏ ଦିନୋପରିକୁ ରହିବ କରି

ଶାକଦାନମାକଣ୍ଡ ଏହି ଅଧିକ୍ୟପୂରୁ ରଙ୍ଗ
କରିବେ ।

ବିଷୟା ।

ବଶସଙ୍କର ଗାନ୍ଧୀ ଓ ଜାନର ମାନେଇବ
ବାହୁ ମଦନମୋହନ ପଟ୍ଟନାୟକଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ
ମନାକୁର ଛପଣ୍ଡିତ ହେବାରୁ ମାନେଇବ
ଲସ୍ତିଆ ଦେଉଥୁବା ଓ ବଜାରର ମଧ୍ୟ ଶାହାଙ୍କୁ
ଅର୍ଥ ରଖିବାର ଲଜ୍ଜା ନ ଥିବାର ଅମେରିକାକେ
ଆଂମାନଙ୍କୁ ଉଚ୍ଚପୁଷ୍ଟେ ଜଣାଇଥିଲୁ । ବାହୁ
ମଦନମେ ବନ୍ଦ ପଟ୍ଟନାୟକ ଶାହାଙ୍କ ମାନେଇବ
ହୃଦ ଲସ୍ତିଆ ହେବାରେଲେ ଗର୍ବ୍ୟମେଧ୍ୟ
ଅଦେଶ ବର୍ତ୍ତନେ କି ବଶସଙ୍କର ଗଜାକର
ତରତୁ ସମ୍ମାନାର୍ଥ ଅନେକ ଭ୍ରାୟ ଅକାରର
ଅବଲମ୍ବିତ ହେଲ ପରେ ହେବନ ଏହି
ଏକଥର ଶାହାଙ୍କ ଅବସର ଦେଇ ଶାହାଙ୍କ
ପ୍ରାର୍ଥନାନ୍ତିଯ, ଶାବକ କାର୍ଯ୍ୟରେ ସାମାଜିକ
ବିଦ୍ୟା କାର୍ଯ୍ୟ କଣେ ମାନେଇବ ଲସ୍ତିଆ
କସବନ୍ତି । ସହ ଏହିରେ ମଧ୍ୟ ସେ ଜୁଳକାର୍ଯ୍ୟ
ଇତ୍ତମ୍ଭୁତେ ପକାଇ କି ଯାର ମନ ଲୋକର
କୁ ପରମର୍ଥରେ ପଡ଼ିରହିବେ ଭେବେ ଏକା-
ଦେଇବେ କିମ୍ବା କାର୍ଯ୍ୟ କସିବି । ଏହିକ
ଭିତିକ ଲିଦ୍ୟମ ଜାଣିଶୁଣି ତୁବା ବଜା କାର୍ଯ୍ୟକୁ-
ପରୋକ୍ଷ ନ ହେଲେ ଏବଂ ବାହୁ ନନ୍ଦବିଶ୍ୱାର
ଦାସ ଅର୍ଥାତ୍ ସୁପରିଶ୍ୱରେଣ୍ୟ ଏହି ଅମେରିକା
ବାରାଣୀ ଦେଇ ମଧ୍ୟରେ ଜୁଲନ୍ତୁ ବିଶ ଅଧିବାରେ
ପ୍ରଦାନ ଯେ ପ୍ରାକରଣ କ୍ଷମାକ ପଞ୍ଚକୁ ଅମେ-
ର ଶାତର ବାହାମ କହ । ଏହା ଦେଇବେ
ବେଶେବ ବର୍ଷ ସାହାରେ ଜୁଲନ୍ତୁ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା
କରିବ ପରେ ରାଜ୍ୟକର ସମ୍ବନ୍ଧି ହେଲେ
ତାକି କହାର ଶାର୍ଯ୍ୟରେ ସ୍ଵର୍ଗଂ ଦୂରେ ଥାମେ-
ମାନେ ବର୍ତ୍ତମାନ ପ୍ରାଣୀ ମେନ୍ଦରିଗ୍ମ ତାମର
ମାନେଇବ ବାହୁ ଲୁହବକର ଦେ ବଶସଙ୍କର
ମାନେଇବ ଏବଂ ବାହୁ ମଦନମୋହନ ପଟ୍ଟନାୟକ
ନାୟକ ବଜାରର ମାନେଇବ ଲସ୍ତିଆ ହେବେ
ଏହାନ ବର୍ତ୍ତମାନପ୍ରରେ କି ଅଧିକ ଫଳ ଦେବ
ଅମେରିକାରେ ପ୍ରିଯ କହ ଯାଇନାହୁ । ଅରିବୁ
ଅର ଦରମର ଦେବାତାରୁ ଏକଥର ଭାବରୁ
ଦିଶା ଦେବେ ଭାବ । ଯେହିଠାରେ ସ୍ଵର୍ଗଂ
ରଜା ଅରମର୍ଯ୍ୟ ଥେବାରେ ଯେତେ ଯୋଗିବ
ରହିଲେ ତୁବା ଭାବର ଫଳ ଫଳବ କାହାରୁ ।
ଏହି ମଧ୍ୟରେ କେବେ କଢ଼ିକାରେ ମାନେ-
ଇବ ଲସ୍ତିଆ ହେଲେ କିମ୍ବା ହାଲତେର ପାତା

କୌଣସିଠାରେ ଏ ବନୋବସ୍ତୁ ସନ୍ତୋଷଜନକ
ହୋଇ ନାହିଁ । ପାଇବେର ବଜା ସୁଧିଂ
ନିର୍ମଳେ ବା ଅଜନ୍ମଶୀଘ୍ର ହୋଇଥିଲେ କଣବିଦ୍ୟ-
ଗୋପକ ପରି ସୁଯୋଗ୍ୟ ମାନେଇବଜଳ କାପିୟ
ଏହାର ଭଲ ହଦାତ ଦୁଆନ୍ତା ନାହିଁ ।

ତୁ କିମ୍ବା ଶାସନାବାଲର ବନୋବସ୍ତୁ ।

କୁଟକ ଆସିଥାଇ ପ୍ରଜାମାନଙ୍କ ବୋର୍ଡର୍‌କ
ମନ୍ତ୍ରସ୍ଥ ଟ ୧୦୦୦ ଟଙ୍କା ଖଣ୍ଡାରୁ ଦିଆ ଦେବା
ଅନୁସାରା କହାର ଯେଉଁ ଫଳ ଫଳର ବୋଲି
ଆମେମାନେ ଆଶା କରିଥିଲୁ ଗାମା ପ୍ରକରରେ
ସହାଯତା । ରଜ୍ୟ କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ଅନୁସାରାନ-
କୁଟକ ଗାରି ଅଛିକୁ ସେ ସିକମେ ପ୍ରଜାକ ପ୍ରତି
ପଢ଼ାଦାରମାନେ ଅନେକ ପୁଲରେ ଥନ୍ଦାୟୁ
ବ୍ୟବହାର କରିଥିଲୁ ଥର୍ମାଟ ସେମାନଙ୍କ
ଦୂରରେ ଅଦ୍ଵିତୀୟ ଜମା ବସାଇ ଅଛିନ୍ତି ଏବଂ
କେତେ ପ୍ରତିକୁ ଅଦ୍ଵିତୀୟ ସାହାଯ୍ୟଦ୍ୱାରା
ସେହି ଅଦ୍ଵିତୀୟ ଜମା ଦେବାକୁ ସେମାନଙ୍କୁ
ବାଧ କରିଥିଲୁ କୋହିଲେ ଗାବାକର ଦର
ଦ୍ଵାରା ଦେଇ ପାଦାକୁ ଦେବାକୁ କରିଥିଲୁ
ଆମେମାନେ ଏହି କଥା ଆବଶ୍ୟକ ଧୂନଃଧୂନ
କରୁ ଅଗଥାର୍ଟ ହାମିମାନେ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ଵରେ ମନୋ-
ଘୋଗୀ ଦେଲେ ନାହିଁ ସେଗ ବିଶ୍ଵାସ ଉତ୍ସବୁ
ପାହାକର ତେବେନା ଦେଲା କିନ୍ତୁ ଏହେବେଳେ
ଉତ୍ସବୁ କିମ୍ ? ନଳେନ୍ଦ୍ରୀରାହେବ ଗୋଟିଏ
ଉତ୍ସବୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ଆମ୍ବେ କରିଥିଲୁ କିନ୍ତୁ ଏ-
ହିଁରେ ବିଧଳ ଦେଇ କୋଲାଯାଇ ନ ପାରେ ।
ସେ ଉତ୍ସବୁ ଏହି ବି ଏହେବେଳେ ସିକମେ
ପ୍ରଜାକ ଧୂଥକ୍ ପଢ଼ା ଦେବାର ପ୍ରତି କରିଥିଲୁ
କିମ୍ । ଏକକଳ ପଢ଼ାପାଇ ଅପଣା ସିକମେ ପ୍ରଜ-
ାକୁ ଲଜ୍ଜା ମତେ ଅଭିଭାବୁ କର ନେବା ମା-
ନଃରେ ଭାବା ନାମରେ ଅଦାଳତରେ ଲାଲଶ
କର ଭାବାରୁ ବେକଣେ କରିବାରୁ ତଣ୍ଠୀ ପାଇ
ଥିଲା । ଏଥି ମନ୍ତ୍ରରେ ସିକମେ ପ୍ରଜା କଲେକ୍ଟର
କୁ ନିଳଟରେ ଗୁହାର କରିବାରେ ଉତ୍ସ
ବାହେବ ଭାବାକୁ ସ୍ଵଭାବ ପଢ଼ା ଦେଲେ ଓ ସେ-
ହି ପଢ଼ା ଅନୁସାରେ ସେ ସାବକ ପଢ଼ାଦାରର
ତଣ୍ଠୀ ରହି କରିବା କାରଣ ଅଦାଳତରେ
ଲାଲଶ କରିଥିଲା । ମୋହବମା କରିଥିଲାନରେ
ଥିବାରୁ ଆମେମାନେ ସେ ସମ୍ବର୍ଗରେ କୌଣସି
ମଜାମଜ ବର୍ତ୍ତମାନ ବିଶ୍ଵାସ କରି କାହାରୁ ମାତ୍ର
କଲେକ୍ଟର ଯାହେବଦର କାର୍ଯ୍ୟ ସେ ଠିକ

ଜମିଦାରଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ ପର ହୋଇଥିଲୁ ଏଥିରେ
ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ । ଜମିଦାରମାନେ ଏକ ଜମିର
ପଢ଼ା ଭଲ୍ଲ ପ୍ରଜାଙ୍କ ଦେଇ ମୋକଦମା ଲାଗିଲା
ଛ ଦିଅନ୍ତି ବୋଲି ଲେବେ ସେମାନଙ୍କର
ଦୂର୍ଲମ୍ବ ରଖାଇଥିଲେ । ଏବେ ସରକାର କମ୍-
କାରକମାନେ ସେହି କଥା କଲେ ଏଥିରେ
ଆଉ ବି ବୋଲିଯିବ । ବାସ୍ତବରେ ଏପର
ମୋକଦମା ଲାଗାଇ ଦେବା ଉଚିତ ହୋଇ ନାହିଁ
ଏଥିରେବ ପ୍ରଜାର ଭଲ କଲେ ନାହିଁ । କି-
ଲେକୁରଙ୍କ ପଢ଼ା ଅନୁଷ୍ଠାରେ ଯେବେ ମାମଳ
ହେଲା ଅନୁଷ୍ଠାରଙ୍କରୁ ତାହା ଭଲାଇ-
ବାର ଉଚିତ ଏକ ଯେବେ ମୋକଦମାର ଫଳ
ସରକାର ବିରୁଦ୍ଧରେ ଦେବ ତେବେ ଉପାୟ
କି ? ଅମ୍ବେମାନେ ପୂର୍ବରୁ ବହିଅଛି ଏବଂ ଏ-
ତେବେଲେ ସୁଜା କହୁଅଛି ଯେ ସିକିମି ପ୍ରଜା-
କର ସବ ଓ ଦାୟ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ନ କର ବନୋବସ୍ତୁ
କର୍ମମାନେ ଯେଉଁ ଗୁରୁତର ତ୍ରୁମ ଓ ଅନୁଷ୍ଠା-
ନିରାଶାରୁ ତାହା ଅନ୍ୟ କୌଣସିମାତେ ସ-
ଶୋଘନ ହୋଇ ନ ପାରେ । ଏହି ଦେବରୁ
ଏକା ସେ ବନୋବସ୍ତୁଙ୍କ ରହିଲ କର ଧାର
ବନୋବସ୍ତୁ କରିବାର ଉଚିତ ନୋହିଲେ ସମ୍-
ସ୍ତ୍ରୀ ଦିକିମି ପ୍ରଜାଙ୍କ ପ୍ରତି ସବକିରୁ ଦେବ ନାହିଁ
ବଜ ଦୃଶ୍ୟ ଦିପ୍ତ ଯେ ପ୍ରାଣୀର ଦାବମମାନେ
ସାହସପଦ୍ମକ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଷଙ୍କ ଏ କଥା ନ ଜା-
ଣାର ଅବସ ଆପଣା ଅନ୍ୟାୟ କାର୍ଯ୍ୟ ଦୋହାର
ରତିବାର ତେଣ୍ଟା ଏବଂ ବଦ୍ରାର ପ୍ରଜାକର ଅନ୍ୟ
କରାଯାଇ ।

১৮৩

ରାଜ ଘୋଷବାର ରାଜୁକ ସତ୍ରର ପ୍ରଥମ
ଅଧ୍ୟବେଶନ ହୋଇଥିଲ ଏବଂ ପ୍ରାଣୀଯ ଅମ୍ବ-
ଶାସନ ବିଧ ଏ ଜିଲ୍ଲାରେ ଚଳାଇବାର ନିୟମ
ପ୍ରିର କରିବା ଏ ସତ୍ରର କାର୍ଯ୍ୟ ବୋଲି ପୂର୍ବରୁ
ନିର୍ଦ୍ଦେଶ୍ୱୁ ହୋଇଥିଲ । ଅବଧ ସତ୍ରର ସତ୍ର୍ୟ
୧୦୫ ଜଣ ହୋଇଥିଲାନ୍ତି । ଏମାନେ ପ୍ରାଣୀ
ସମସ୍ତେ ଅଧିକାରେ ଏବଂ ଏଥର ଦ୍ୱାରା ଦର୍ଶକ
ଉପରୁକ୍ତ ହୋଇଥିଲ ଏହା ବଡ଼ ସୁଖର କଷ୍ଟୀ
ଅଠଇ ଏବଂ ଏଥରୁ କଲାଶର ପ୍ରତାଙ୍ଗ ହେଉଥିଲ
କି ଲୋକମାନେ ଅଭିନ୍ନ ଉତ୍ସାହ ସହିତ ଆମ୍ବ-
ଶାସନ ପ୍ରସ୍ତାବକୁ ସପାଳ କରିବା ବାରଣ ମାତା
ଅଛନ୍ତି । ଏ ଦିନ ବିକୁଣ୍ଠ କରିବାର କଣେକ

ଆକଶ୍ୟକ ନ ସୁଲେହେ କେତେଗୁଡ଼ିଏ ସୁନ୍ଦର
ବକୁଳା ହୋଇଥିଲା ଏବଂ କେତେକ ବାଦାନ୍ତି
କାହରେ ମଧ୍ୟ ସର୍ବ ଗୁରୁର ବାୟୁ ଦୃଷ୍ଟି ହୋଇ-
ଥିଲା । ବାହୁନ୍ୟ ଉପରେ ଉଚ୍ଛିର ବଣ୍ଣିନାରୁ
ଶାନ୍ତି ରହ ସର୍ବରେ ଯେଉଁ କଥାମାନ ଧାର୍ଯ୍ୟ
ହେଲା ଉଚ୍ଛିର ସନ୍ଧେଷ ବିବରଣ ପାଠକମାନଙ୍କୁ
ଜଣାଇଥିବୁ ।

ଅସୁରାସନ ବିଦ୍ୟୁତ ଅନୁର୍ଗତ ଦିଯେଣ୍ଟ କଷୟ
ଥଟର ଯଥା ନିଷାଚନ ପ୍ରଶାଳୀରେ ଲାଗଇବା
ଅର୍ଥାତ୍ ମିଛନ୍ତିପିଧାଳିଟର ବୋର୍ଡ ଏବଂ ସେହି
ପ୍ରଶାଳୀରେ ଶ୍ଵାସାୟ ଏବଂ ଜ୍ଞାନ ବୋର୍ଡ ସଫଟକ
କରିବା । ପୂର୍ବରୁ ଏ ନଗରବାସିମାନେ ଏକ
ସତ୍ର କର ନିଷାଚନ ପ୍ରଶାଳୀ ଏ ପ୍ରଦେଶରେ
ଚଳାଇବାର ମତ ପ୍ରକାଶ କରାଯାଇନ୍ତି । ତବ-
ନ୍ତିପାରେ ମିଛନ୍ତିପିଧାଳ କାର୍ଯ୍ୟ ଘେହଁ ନିୟମରେ
ଚଳିବା ଉଚିତ ଏହି ସତ୍ରରେ ଯାହା ଧାର୍ଯ୍ୟ
ହେଲା । ସେ ନିୟମମାନ ଏହି କି ମିଛନ୍ତିପିଧାଳ
ଆଇନର ଧା ୩୭ ର ଅନେକାରେ ଏହି ନଗରର
ଟାକ୍ସିଦାତାଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅନ୍ତରଃ ଏକ ଦୃଢ଼ାୟଂଶ
ଲେବକୁ ଦସ୍ତଖତରେ ଏ ନଗରକୁ ନିଷାଚନ
ପ୍ରଶାଳୀ ପ୍ରଦାନ ନିମିତ୍ତ ଗବର୍ଣ୍ମମେଷକୁ ଏକ
ଦରଖାସ୍ତ ପ୍ରେରଣ ଦେବ ଏବଂ ସେ ଦରଖା-
ସ୍ତରେ ଏହା ମଧ୍ୟ ପ୍ରାର୍ଥନା ଦେବ କି ନିଷାଚନ
ପ୍ରଶାଳୀ ମରେ ମନୋମାତ୍ର ହେବା କମିଶ୍ନ୍଱ର-
ମାନେ ଯାହାକୁ ଅଧିକା ଚେଅରମାନ ମନୋ-
ମାତ୍ର ହେବେ ଗବର୍ଣ୍ମମେଷ ଯାହାକୁ ଉଚ୍ଚ
କର୍ମରେ ନିୟମକୁ କରିବେ । ନିଷାଚନ କିମ୍ବା
ସଖିର୍ବରରେ ଏହିପରି ସତ୍ର ପ୍ରସ୍ତାବ କରାଯାଇନ୍ତି
କି ଏହି ନଗର ବର୍ତ୍ତମାନ ପରି ଛାଅ ଭାଗରେ
ବିବର ଦେବ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ଭାଗରୁ କିନିଜଣ
ଲେଖାଏ କମିଶ୍ନ୍଱ର ନିୟମକୁ ହେବେ ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର
ମିଛନ୍ତିପିଧାଳ ବୋର୍ଡର କମିଶ୍ନ୍଱କରମାନଙ୍କର
ସଖିକୁ ୮୮ ଟଙ୍କା ହେବ । ସମସ୍ତ ଟାକ୍ସିଦାତା
କମିଶ୍ନ୍଱ ନିୟେଗ ବିଷୟରେ ମତ ଦେବାର
ଅଧିକାରୀ ହେବେ । ମିଛନ୍ତିପିଧାଳଟା ଥାବା
ଛାଇ ସାମାର ୩ ମାର୍ଗର ମଧ୍ୟରେ ଯାହାର
ବାବ ଯାହାର ବିଦ୍ୟୁତ ବ ୧୧ ର୍ବୁ ଉଚ୍ଚ
ଯେ ବର୍ଷକୁ ୩୮୯୯ ଟଙ୍କା ଟା ଅଧିକ ଟାକ୍ସି ଦିଏ
ଓ ଲେଖାପଡ଼ା ଜାଗେ ଏବଂ ଯେ ବୌଣ୍ଡି
କମିଶ ନ ଥିବା ଅଧିକାରେ କଣ୍ଠର ହୋଇ
ନାହିଁ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି କମିଶ୍ନ୍଱ ମନୋମାତ୍ର ହୋଇ
ପାରିବ । ଗବର୍ଣ୍ମମେଷକୁ ଦରଖାସ୍ତ ପ୍ରସ୍ତାବ କର
ପଠାଇବା ଏବଂ ଏହି ସମସ୍ତ ପ୍ରସ୍ତାବାନ୍ତିକରେ

କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା କାରଣ ଗୋଟିଏ କାର୍ଯ୍ୟ ନିଷାହକା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ହୋଇଥାଏ ଏବଂ ତହିଁରେ ଜ ୨୭ ଗ୍ର ସହ୍ୟ ଅଲ୍ଲାନ୍ତି । ବାରୁ ହାରିଗାନାଥ ଚନ୍ଦବର୍ତ୍ତୀ ଏବଂ ବାରୁ ଅଭୁନକୃଷ୍ଣ ଶମ୍ଭୁ ଗୋଧୁମା ଏଥର ସମ୍ମନାଦକ । ସ୍ନାମାମୃ ଏବଂ ଲିଙ୍ଗା ବୋର୍ଡ୍ କି ନିଯମରେ ଗଠିତ ହେବ ବିଶ୍ୱର କରି ସେଥିର ପ୍ରସାବ ସାଧାରଣ ସର୍ବରେ ଆଶାମୀ କୁଧିକାର ଦିନ ଉପର୍ଦ୍ଦୀନ କରିବା କାରଣ ଏହି ସମ୍ବନ୍ଧକୁ ଭାର ଦିଆ ଯାଉଥାଏ । ତହିଁର କିବରଣ ଆଶାମୀ ସପ୍ରାବରେ ପାଠକମାନଙ୍କୁ ଅବଶ୍ୟକ ବରାନ୍ତି ।

ଚିତ୍ର ବନ୍ଦମୟୀ

ଶୁଭବର୍ଷରେ ବିପତ୍ତିମାଣରେ ତନ
(ପରିଷ୍ଠବ ଗୁଡ଼) ର ଗୃଷ୍ମ ଦୁଆଳ ସମ୍ପାଦା-
ବିଷକ୍ତ ଅବଶତ ଜମିର ଗବର୍ଣ୍ମେଖ ଲକ୍ଷ୍ମୀଯୂଦ୍ଧ
କୃଷି ବିଶ୍ଵାସର ଏକ ବିଜ୍ଞାପନରେ ପ୍ରକାଶିତ
ହୋଇଥାଏ । ସମୁଦ୍ରାବୁନ୍ଦ ଶୁଭବର୍ଷ ଏବଂ ବୃଦ୍ଧ-
ଶକ୍ତ୍ୟରେ ୧୯୨୨୨୩ ଏବର (ସରବରି
ଅବମାଣ) ଜମିରେ ଅଣ୍ଟର ଗୃଷ୍ମ ଦେଉଥାଏ ।
ଏହା ଛତା ୧୮-୨୭ ଏବର ଜମିରେ ବଜର
୧୯୧୦୦ ଏବର ଛମିରେ ଘାଲ ଏବଂ ୧୯୯୦୦
ଏବର ଜମିରେ ନତିଆ ଉତ୍ସବ ଦୁଆଳ । ନତି-
ଆର ବିଷକ୍ତ ଚିନ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବା ଅମୁମାନଙ୍କ
ପଥରେ ନୂଆବଥା ଦେଲେହେ କୌଣସି,
ସ୍ନାନର ନେବମାନେ ତାହା ବରନ୍ତି ବୋଧହୃଦୟ
ଏ ଅଷ୍ଟକରେ ନତିଆର ସଳାହୁ ନତିଆ
ବିଷକ୍ତ ତନ ଅଧିକ ଜୀବକର ହୋଇ ପାଇବ
ନାହିଁ ମାତ୍ର ବଜୁଲୁ ଓ ଘାଲ ପରିଚର ସେଧର
ଆପଣି ହୋଇ ନ ଥାବେ ଏ ଦୂରଗତରୁ ମୁଡ
କାହାର କଲେ ଅଧିକ ଜୀବକର ହେବ ।
ଚିନ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବା ରମେଶ ଆଖୁ ପ୍ରଥାକ ଅଟିଲ
ମାତ୍ର ସବଳ ସ୍ନାନର ଅଳ୍ପଗୁଡ଼ ଜମିରୁ ସମାନ
ଅବମାଣ ତିନ ଉତ୍ସବ ଦୁଆଳ ନାହିଁ । ତାଳ-
ବାରେ ଦେଖାଗଲେ ସେ କରିବ ପରିମରେ
ପ୍ରତି ଏବରରେ ୧୦ ଦାକୁ ୩୦ ମନ୍ଦିର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ତିନ ଉତ୍ସବ ଦୁଆଳ ଏବଂ ପଞ୍ଚାବ ଓ କମ୍ପେର
ମଧ୍ୟରେ ମଧ୍ୟ ଏବର ପ୍ରତି ୩୦ ମନ୍ଦିର ଦୁଆଳ
ମାତ୍ର ବଜାଲାରେ କୌଣସି ନିର୍ଦ୍ଦାରିତ ନିୟମ
ଦେଖାଯାଏ ନାହିଁ । ଦେଖିବାରେ ଏବର ପ୍ରତି
୩ ମନ୍ଦିର ଏବଂ ଦେଖିବାରେ ୩୦ ଓ ୪୦
ମନ୍ଦିର ତାଳ ଉତ୍ସବ ଦେବାର ଦେଖାଯାଇଥାଏ ।
ମଧ୍ୟଭାବରେ ଉତ୍ସବ ଗାଁ ସମାପନେ ଗାଁ

ଅଟଇ । ଏଠାରେ ଏକର ପ୍ରତି ୨ ମହାଶ୍ରୀ
ଅସୁର ଦୃଥର ଲାହୁ । ସମସ୍ତ ବଜ୍ରଦେଵରେ
୫୮୨୩୯ ଏକର ପୂର୍ବରେ ଅଶ୍ଵର "ଗୁଣ
ଦେଇଥାଇ ଏହି ବର୍ଷକୁବର୍ଷ ଏ ଗୁଣର ଦୃଢ଼ି
ଦେଖାଯାଏ । ଏଥମଧ୍ୟରେ ସାହାବାଦ ଜିଲ୍ଲାରେ
ଗତ ଦଶ ବର୍ଷରେ ତିନି ବ୍ୟକ୍ତଯାମ୍ଭ ପେମନ୍ତ
ଦ୍ୱାରାକି ଲାଇଥାଇ ହେଲେ ଅଛି କୌଣସି-
ଠାରେ ଗାହ ଲାହୁ । ସଙ୍କ ୮୮୨୨ ସାଲରେ
ଏହି ଜିଲ୍ଲାରୁ ୫୨୪୦୦ ମହାର ତିନି ରାପ୍ରାଚି
ହୋଇଥିଲା କିନ୍ତୁ ଗତବର୍ଷ ୪,୭୩,୦୦୦ ମହାର
ରାପ୍ରାଚି ହୋଇଥାଇ । ବର୍ଷବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରାୟ
୨୦୦୦ ଗୁଣ ଦୃଢ଼ି ହେବା ସାମାଜିକ କଥା ନହିଁ ।
ନାନକଙ୍କ ଏ ଗୁଣ ଦୃଢ଼ି ପରି ବନ୍ଦୁତ ଉପ-
ଯୋଗୀ ହୋଇଥାଇ ଏହି ଥାଣେ ପେତିବା କାରଣ
ଜଗେ ଇଂରାଜ ବ୍ୟବସାୟୀ ନୃତ୍ୟ ଓ ବହୁତ
କଳିମାନ ପ୍ରସୂତ କରିଥାଇନ୍ତି ଯେ ତଥାର
ଅନ୍ତର୍ଭୂରେ ଅନେକ କାର୍ଯ୍ୟ ଲାହ ହେଉ-
ଅଛି । ଏହି ଗୋଟିଏ ବ୍ୟବସାୟ ସକାଶେ
ସାହାବାଦର ଗୁଣି ଏହି ଜମେଦାରଙ୍କୁ ଧନ୍ୟତା
ବୋଲିବାକୁ ହେବ । ଏଠାରେ ଗାହ ପୂର୍ବରୁ
କାଳ ପ୍ରତ୍ୟାମନ ଏହି ବ୍ୟବସାୟର ଅନ୍ୟାନ୍ୟ
ସବିଧା ମଧ୍ୟ ବର୍ତ୍ତମାନ ରହିଥାଇ କିନ୍ତୁ କେହି
କମିଶାର ଅବଧି କୌଣସି ଗୋଟିଏ ଗୁଣର
ବନ୍ଦୁତ କରିବାକୁ ତେଣ୍ଟା କରି କାହାନ୍ତି ଏହି
ଶାସ୍ତ୍ର ଯେ ତେଣ୍ଟା କରିବେ ଏହାର ଶାର
ଦର୍ଜିରୁ ଘର୍ଭର ଥାଣେ ଦେଖାଯାଇ ଲାହୁ ।

ଯେମନ୍ତ ଉତ୍ତମ ଧରମ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବାରୀ
ବେଳେ ଉତ୍ସମ୍ବଲ ଦିନହାରୀ ଅନ୍ୟକ ପରିମା-
ଣରେ ରସ ବାହାର କରିଥାଇଛି । ଦେଖିଯୁ
ପଶା ବା ଗାଇରେ ଅଖୁର ଠଙ୍କଳ ପ୍ରତି
ଶକିବାର ଝଙ୍ଗିଗ ରସ ବାହାରେ କିନ୍ତୁ ମରି-
ଫୌପରେ ୨୫୦୦ରୁ ୮୦୦ର୍ଥକୁ ରସବାହାରେ ।
ଏହି ଶୁଭ ସଜ୍ଜବାରେ ମଧ୍ୟ ଭାରତମ୍ୟ ଅଛି ।
ରସ ବାହାର କରିବା ଏବଂ ରହିବୁ ତନ
ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯାବନ୍ତୁ କାର୍ଯ୍ୟରେ
ଦେଖିଯିମାନଙ୍କର ଦଳ ଦୃଷ୍ଟି ନ ସୁବାରୁ ଏଠା
ଅଧିକୁ ପେତେ ତନ ବାହାରନ୍ତା ରହିବୁ ଅଥେ
ବାହାରୁଅଛି ଏବଂ ଅଥେ ନିଷ୍ଠା ଦେଇଅଛି ।
ଗବର୍ଣ୍ମମେଖ ଲକ୍ଷ୍ମୀପୁର୍ବବୋଲନ୍ତି ବିଭାଗବର୍ଗରେ
ବର୍ଷକୁ ପ୍ରାୟ ୧୦,୦୦,୦୦୦ ଟଙ୍କ (ଏକ ଟଙ୍କ
ପ୍ରାୟ ୨୮ମହିନା) ତିନି ଉତ୍ସମ କୁଅଳ ଏବା ଜୀବା
ପାଳ ରସକୁ ଦେଇଲାଗନ୍ତକ ତିନି ପ୍ରସ୍ତୁତ କୁଅଳ
କିନ୍ତୁ ଏତେ ତାନିରେ ଏ ଦେଇବ ପ୍ରୟୋଜନକ
ଧୂର୍ମ ଦେଉ କାହିଁ କାରଣ ଏଥୁ ଭିତରେ
ବିଦେଶରୁ ପ୍ରାୟ ଦଶଲକ୍ଷ ଟଙ୍କ ଅମଦାବାଦ
ଦେଇଅଛି ଯେ ରହିବ ମୂଲ୍ୟ ଦେଇଲାଗ
ଟଙ୍କାରୁ ଜର୍ବ ଦେବ । ମେ ପ୍ରତିନି ଭାରତବର୍ଷ
ଯେତେ ଲଜ୍ଜା ତନ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଥାରେ ବେ
ପ୍ରକେ ବିଦେଶ ଭାବରେ ଏ କ୍ରିକେ ସକାରେ
ନିର୍ଭର କରିବାର ଚୋଣସି କାରଣ ଲାହୌଁ ।
ବର୍ଷକୁବର୍ଷ ତିନର ଉତ୍ସମ ବର୍ତ୍ତମାନେଟେ ରହିର
ଝର୍ତ୍ତ ମଧ୍ୟ କୁକୁ ଦେଇଅଛି ଏବଂ ବିକାର ତତ୍ତ୍ଵ
ରହିଥିବା ଦେଖିଯୁ ଲୋକମାନେ ଅଖୁରୁଷ
ଏବଂ ତନ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବା କାର୍ଯ୍ୟରେ ମନ
ଦେଇ ଏଥିର ଶାହୁଦୀ କଲେ ବେମାଜିତର
କିଶେଷ ଲାଭ ହେବ ନାହିଁ । ଏଠାରେ
ଅନ୍ୟକ ପରିମାଣରେ ତିନି ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେଲେ
ଦେବଳ ଏଠାର ପ୍ରୟୋଜନ ଧୂର୍ମ ଦେବ
ଏମନ୍ତ ନିତେ ବିଦେଶପ୍ରତ୍ୟେତା ରତ୍ନାଳ ହୋଇ
ପାଇବ ତେ ରହିରେ ଆହୁର ନବର ଆଶା ।
ସାମାଜିକ ମୂଲ୍ୟବହୀର ଏବା ଦେବାର ନୁହଇ ।
ମାତ୍ର ବୃଦ୍ଧିଦୟ ଲୋକବାର ଏଥିରେ ମନୋ-
ଯୋଗୀ ଦେବାର ରହିବ । ଜୀବବା ନିଷାଦର
ଏମନ୍ତ ଉତ୍ସମ୍ବଲ ଆର୍ଦ୍ଦ ଅମ୍ବାକବଳ ନୈଶଶ୍ଵର-
ରାବ ଧାରଣ କରିବା ଅହାନ୍ତ ମହାବା ଅତିର ।